

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Cihlářové a přísedících Ing. Jitky Boleslavské a Jiřího Kýry v hlavním líčení konaném dne 23. května 2019 takto:

A.

Obžalovaní

1. JUDr. Alois B.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

2. Jan F.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

3. Tomáš H.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

4. Radek H.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

5. Václav K.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx, označen jako spolupracující obviněný ve smyslu ust. § 178a tr. řádu,

6. Ing. Jiří K.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

7. Ludvík L.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

8. Z. O.,

narozena xxx, trvale bytem xxx, xxx,

9. Jiří P.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

10. Václava R.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

11. Oldřich V.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, xxx,

jsou vinni, že

I. obžalovaní Ludvík L., Václav K. a Jiří P. společně

v přesně nezjištěný den na podzim roku 2011 zajistil obžalovaný Václav K. k požadavku obžalovaného Jiřího P., prostřednictvím Petra P., nar. xxx, kontakt na Finančním úřadě pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, a to Hanu F., od které získával potřebné informace na základě instrukcí a požadavků, které obdržel osobně či prostřednictvím obž. Jiřího P. od obž. Ludvíka L., konkrétně se jednalo o získání informací týkající se chodu příslušného oddělení finančního úřadu zabývající se zahraničními subjekty a informací týkajících se náležitostí dokumentů předkládaných tomuto úřadu tak, aby tyto splňovaly veškeré náležitosti a nebudily zvýšenou pozornost ze strany pracovníků finančního úřadu, přičemž Haně F., na rozdíl od obžalovaných Václava K. a Jiřího P., kteří věděli, k jakému účelu tyto informace opatřují a za svou činnost též obdrželi od obž. Ludvíka L. odměnu ve výši nejméně 17.500.000,- Kč, nebylo předem zřejmé, že sdělené informace budou sloužit k vylákání nadměrného odpočtu na dani z přidané hodnoty s tím, že obž. Václav K. informace, které získával od Hany F. v průběhu doby od podzimu 2011 do března 2012 předával prostřednictvím obž. Jiřího P. obž. Ludvíku L., aby tento mohl nechat sestavit příslušná daňová přiznání, ve kterých budou neoprávněně nárokovány nadměrné odpočty daně z přidané hodnoty, kdy konkrétně se tak stalo

1) dne 25.11.2011, bylo jménem Jiřího H., narozeného xxx, zástupce společnosti xxx, Kyperská republika (dále jen xxx), podáno na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období říjen 2011, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 82.599.835 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti společnosti xxx s českými obchodními společnostmi, a to společností xxx, xxx (dále jen xxx), jako dodavatelem a společností xxx, xxx (dále jen xxx), jako odběratelem, přičemž předmětem obchodního vztahu mělo být pořízení solárních panelů se základem daně 492.000.000 Kč, daň na vstupu pak 98.400.000 Kč, a následné dodání části tohoto zboží se základem daně 79.000.825 Kč a daní na výstupu 15.800.165 Kč spol. xxx, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu pak z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo, nedošlo však ani k vyměření daňové povinnosti, neboť daňový

subjekt podal dodatečné daňové přiznání, na základě kterého poté správce daně vyměřil novou daň a tuto stanovil na částku nula,

2) dne 25.01.2012, kdy Oldřich V., narozený xxx, zástupce společnosti xxx, xxx, Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen xxx), podal na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období 4. čtvrtletí 2011, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 49.039.980 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti, v rámci které byla vykázána přijatá zdanitelná plnění se základem daně 343.680.500 Kč a daní na vstupu 68.736.100 Kč a dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku se základem daně 98.480.600 Kč a daní na výstupu 19.696.120 Kč, když současně vzhledem k tomu, že v případě tohoto daňového subjektu nebylo zahájeno řízení k odstranění pochybností, obžalování nebyli nuceni vyhotovit fiktivní doklady, a proto nejsou známy údaje k fiktivním "obchodním partnerům", požadovaný nadměrný odpočet ve výši 49.039.980 Kč byl daňovému subjektu poukázán dne 24.02.2012 na firemní účet č. xxx, přičemž na tomto bankovním účtu neproběhly žádné jiné transakce, než následné vyvedení finančních prostředků na účty společností xxx, xxx, v současné době se sídlem xxx, xxx (dále jen xxx), xxx, xxx, která byla z obchodního rejstříku vymazána ke dni 13.2.2019, (dále jen xxx), xxx, xxx, která byla z obchodního rejstříku vymazána ke dni 13.10.2016 (dále jen xxx) a xxx, xxx, v současné době se sídlem xxx, xxx (dále jen xxx), ze kterých byly přímo nebo zprostředkovaně vybrány v hotovosti a část, celkem 17.500.000 Kč, byla v blíže nezjištěný den měsíce března 2012 v domě patřícím společnosti xxx, xxx předána obž. Ludvíkem L. obžalovaným Václavu K. a Jiřimu P. s pokynem, že část těchto prostředků mají poskytnout Haně F. a zbytek si mezi sebou rozdělit, ale Hana F. tento nabízený úplatek, který jí měl být předán od obž. Ludvíka L. prostřednictvím obž. Václava K., odmítla převzít a rovněž být s obžalovaným K. nadále v kontaktu,

3) dne 25.04.2012, kdy bylo jménem Dávida F., narozeného xxx, zástupce společnosti xxx, xxx, Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen xxx), podáno na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období I. čtvrtletí 2012, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 57.530.540 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti společnosti xxx s českou obchodní společností xxx, xxx (dále jen xxx), jako dodavatelem a německou obchodní společností xxx, jako odběratelem, přičemž předmětem obchodního vztahu mělo být pořízení zdravotnické technologie se základem daně 370.228.850 Kč a daní na vstupu 74.045.770 Kč a následné dodání tohoto zboží do jiného členského státu s daní na výstupu 16.515.230 Kč, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu pak z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo,

4) dne 25.04.2012, kdy bylo jménem J. P., narozeného xxx, zástupce společnosti xxx, xxx, Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen xxx), podáno na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období I. čtvrtletí 2012, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 58.765.284 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti společnosti xxx s českou obchodní společností xxx, v současné době v likvidaci, xxx, xxx (dále jen xxx) jako dodavatelem a německou obchodní společností xxx a kyperskou obchodní společností xxx jako odběrateli, přičemž předmětem obchodního vztahu mělo být pořízení kancelářské techniky a vybavení serverové místnosti se základem daně 366.436.800 Kč a daní na vstupu 73.287.360 Kč a následné dodání tohoto zboží do jiných členských států s daní 14.522.076 Kč, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu pak z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo,

a tímto jednáním způsobili České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, škodu ve výši 49.039.980,- Kč, a pokusili se způsobit škodu ve výši 198.895.659,- Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši **247.935.639,- Kč**,

II. obžalovaní Oldřich V., JUDr. Alois B., Radek H., Jan F. a Z. O. společně

nejméně v období od 23.12.2011 do 27.03.2012 v Praze, Brně, Olomouci, Šumperku či dalších místech v České republice se úmyslně podíleli na vytvoření právních vztahů, které měly vzbudit dojem, že peněžní prostředky v celkové částce 49.039.980 Kč, která byla dne 24.02.2012 Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 poukázána na účet číslo xxx společnosti xxx, xxx, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (dále jen xxx) a následně přeposlána na bankovní účty společností xxx, xxx, která byla z obchodního rejstříku vymazána ke dni 13.10.2016 (dále jen xxx), xxx, xxx (dále jen xxx), která byla z obchodního rejstříku vymazána ke dni 13.2.2019, xxx, xxx (dále jen xxx) a xxx, xxx (dále jen xxx) je legálně nabytým příjmem těchto obchodních společností, přičemž uvedené finanční prostředky ve výši 49.039.980 Kč pocházely z vylákaného nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty za období 4. čtvrtletí 2011 společností xxx, kdy pro tento skutek, v němž je spatřováno mmj. naplnění znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, účinného do 30.6.2016, je vedeno trestní stíhání, když za tímto účelem

obžalovaný Oldřich V., v rozhodné době zmocněný zástupce společnosti xxx, založil jménem této společnosti dne 23.12.2011 v pobočce Komerční banky, a.s. v Praze účet č. xxx, u kterého byl veden jako jediný disponent, a na tento účet byl dne 24.02.2012 Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 poukázán vylákaný nadměrný odpočet ve výši 49.039.980 Kč, přičemž na účtu neprovedl žádné jiné finanční transakce, než odčerpání finančních prostředků v několika málo dnech po tomto poukázání, konkrétně

- dne 27.02.2012 provedl výběr peněžní hotovosti ve výši 300.000 Kč, a následně s těmito penězi naložil způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 27.02.2012 zadal příkaz k bankovnímu převodu částky 6.000.000 Kč na účet číslo xxx majitele společnosti xxx, kde byl v této době jednatelem společnosti a jediným disponentem uvedeného firemního účtu JUDr. Alois B.,

- dne 27.02.2012 zadal příkaz k bankovnímu převodu částky 1.000.000 Kč na účet číslo xxx/0100 majitele společnosti xxx, kde byla v této době jednatelem společnosti a jediným disponentem uvedeného firemního účtu Z. O.,

- dne 28.02.2012 zadal příkazy ke čtyřem expresním převodům po 5.000.000 Kč, tedy celkové částky 20.000.000 Kč, na účet č. xxx/0800 majitele společnosti xxx, kde byl v této době jednatelem společnosti a jediným disponentem uvedeného firemního účtu Radek H.,

- dne 28.02.2012 provedl z tohoto účtu dva výběry peněžní hotovosti po 350.000 Kč, tedy celkem 700.000 Kč, a následně s těmito penězi naložil způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 29.02.2012 zadal příkazy ke čtyřem expresním převodům po 5.000.000 Kč, tedy celkové částky 20.000.000 Kč, na účet č. xxx/0800 majitele společnosti xxx, kde byl v této době předsedou představenstva a jedním z disponentů uvedeného firemního účtu Jan F.,

- dne 01.03.2012 zadal příkaz k bankovnímu převodu částky 1.034.491 Kč na účet číslo xxx/0100 majitele společnosti xxx, kde byla v této době jednatelem společnosti a jediným disponentem uvedeného firemního účtu Z. O.,

tedy z peněžních prostředků ve výši 49.039.980 Kč, které byly výnosem z trestné činnosti, byla část ve výši 49.034.491 Kč obž. Oldřichem V. úmyslně a bez reálného ekonomického důvodu, pouze s cílem znemožnit zjištění původu peněžních prostředků, převedena na jiné účty ovládané spolupachateli či vybrána v hotovosti,

obžalovaný JUDr. Alois B., v rozhodné době jednatel společnosti xxx a od 24.02.2012 jediný disponent s jejím firemním účtem č. 237579954, vedeným v pobočce Československé obchodní banky, a.s. v Brně, s cílem vzbudit zdání, že peněžní prostředky v hodnotě 6.000.000 Kč, zaslané obž. Oldřichem V. z účtu společnosti xxx dne 27.02.2012 jsou legálně nabytým příjmem společnosti xxx, vytvořil dne 05.04.2012 v čase 10.30 hodin smlouvu o půjčce na 6.000.000 Kč mezi společnostmi xxx a xxx, přičemž tato smlouva byla antitativována, když nesla datum

- a dále veden stejným úmyslem, tedy aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu takto nabytých prostředků, dne 28.02.2012 zadal bankovní příkaz k převodu částky 900.000 Kč na účet č. xxx majitele L. Š., dne 08.03.2012 zadal bankovní příkaz k převodu částky 990.000 Kč na účet č. xxx majitele společnosti xxx, s popisem "převod na vlastní firemní účet", téhož dne a na stejný účet pak ještě zadal bankovní příkaz k úhradě částky 4.000.000 Kč, tedy z peněžních prostředků 6.000.000 Kč, které byly dílčí částí z výnosu trestné činnosti, byla část ve výši 5.890.000 Kč JUDr. Aloisem B. úmyslně a bez reálného ekonomického důvodu pouze s cílem zatajit původ peněžních prostředků, převedena na jiné účty,

obžalovaný Radek H., v rozhodné době jednatel společnosti xxx, založil jménem této společnosti dne 07.02.2012 v pobočce České spořitelny, a.s. v Olomouci účet č. xxx, u kterého byl veden jako jediný disponent, a následně tento účet poskytl pachatelům daňové trestné činnosti jako prostředek ke znemožnění zjištění původu majetkové hodnoty, neboť na tento účet byla dne 28.02.2012 obž. Oldřichem V. z účtu společnosti xxx poukázána celková částka

20.000 Kč, což byla dílčí část z vylákaného nadměrného odpočtu, přičemž na účtu neprovedl obž. Radek H. žádné jiné finanční transakce, než vyvedení těchto finančních prostředků v několika následujících dnech po tomto poukázání, případně prováděl další podezřelé finanční transakce s cílem ztížit zjištění původu těchto peněžních prostředků, konkrétně

- dne 02.03.2012 provedl výběr peněžní hotovosti ve výši 18.000.000 Kč, a následně s těmito penězi naložil způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 20.03.2012 byla na tento účet vložena částka 1.170.000 Kč,

- dne 27.03.2012 zadal bankovní příkaz k převodu částky 3.100.000 Kč ve prospěch účtu xxx/0800 majitele Radka H., kdy tento účet byl založen opět s cílem zkreslit původ peněžních prostředků jen den předtím, tedy 26.03.2012, a následně dne 30.03.2012 částku ve výši

3.000 Kč z tohoto účtu vybral v hotovosti a s penězi naložil způsobem, který vylučuje zjištění jejich původu,

tedy z peněžních prostředků 20.000.000 Kč, které byly dílčí částí výnosu trestné činnosti, byla část ve výši 19.830.000 Kč obž. Radkem H. úmyslně, bez reálného ekonomického důvodu a pouze s cílem zatajit původ peněžních prostředků, vybrána v hotovosti či převedena na jiný účet,

obžalovaná Z. O., v rozhodné době jednatelka společnosti xxx a od 06.04.2011 disponentka jejího firemního účtu č. xxx vedeného na pobočce Komerční banky, a.s. v Brně, tento

účet poskytla pachatelům daňové trestné činnosti jako prostředek ke znemožnění zjištění původu majetkové hodnoty získané trestným činem, neboť na tento účet byla dne 27.02.2012 obž. Oldřichem V. z účtu společnosti xxx poukázána částka 1.000.000 Kč, což byla dílčí část z vylákaného nadměrného odpočtu, přičemž obratem či v několika málo dnech po tomto poukázání byly zaslané peněžní prostředky vybrány v hotovosti, konkrétně

- dne 27.02.2012 provedla výběr peněžní hotovosti ve výši 320.000 Kč, a následně s těmito penězi naložila způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 28.02.2012 provedla výběr peněžní hotovosti ve výši 350.000 Kč, a následně s těmito penězi naložila způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 29.02.2012 provedla výběr peněžní hotovosti ve výši 330.000 Kč, a následně s těmito penězi naložila způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

a dále na tento účet byla dne 01.03.2012 obž. Oldřichem V. z účtu společnosti xxx poukázána částka 1.034.491 Kč, což byla další dílčí část z vylákaného nadměrného odpočtu, přičemž v několika následujících dnech po tomto poukázání byly zaslané peněžní prostředky opět vybrány v hotovosti, případně zaslány na jiný účet, konkrétně

- dne 02.03.2012 provedla výběr peněžní hotovosti ve výši 350.000 Kč, a následně s těmito penězi naložila způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 05.03.2012 provedla výběr peněžní hotovosti ve výši 370.000 Kč, a následně s těmito penězi naložila způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 06.03.2012 provedla výběr peněžní hotovosti ve výši 300.000 Kč, a následně s těmito penězi naložila způsobem, který vylučuje zjištění původu těchto prostředků,

tedy z peněžních prostředků 2.034.491 Kč, které byly dílčí částí výnosu trestné činnosti, byla část ve výši 2.020.000 Kč Z. O. úmyslně bez reálného ekonomického důvodu a pouze s cílem zatajit původ peněžních prostředků, vybrána v hotovosti či převedena na jiný účet, **obžalovaný Jan F.**, v rozhodné době předseda představenstva společnosti xxx a od 14.12.2007 disponent jejího firemního účtu č. xxx, vedeného na pobočce České spořitelny, a.s. v Šumperku, tento účet poskytl pachatelům daňové trestné činnosti jako prostředek k zastření původu majetkové hodnoty získané trestným činem, neboť na tento účet byla dne 29.02.2012 obž. Oldřichem V. z účtu společnosti xxx poukázána celková částka 20.000.000 Kč, což byla dílčí část z vylákaného nadměrného odpočtu, přičemž obž. Jan F. v několika málo dnech poté tyto peněžní prostředky z účtu vyvedl na jiné účty, či přikázal vybrat v hotovosti, konkrétně

- dne 29.02.2012 prostřednictvím své matky Alžběty P., nar. xxx, která nebyla seznámena se skutkovými okolnostmi, nechal vybrat peněžní hotovost ve výši 5.000.000 Kč, a následně s těmito penězi naložil způsobem, který znemožňuje zjištění původu těchto prostředků,

- dne 01.03.2012 zadal bankovní příkaz k převodu částky 2.500.000 Kč na účet č. xxx majitele Jitky S.,

- dne 01.03.2012 zadal bankovní příkaz k převodu částky 300.000 Kč na účet č. xxx/0800 majitele Martina K.,

- dne 02.03.2012 zadal bankovní příkaz k převodu částek 1.000.000 Kč, 2.000.000 Kč a 3.500.000 Kč na účet č. xxx5/2200 majitele společnosti xxx,

- dne 02.03.2012 zadal bankovní příkaz k převodu částky 5.600.000 Kč na účet č. xxx/0300 majitele společnosti xxx, xxx (dále jen xxx),

tedy z peněžních prostředků 20.000.000 Kč, které byly dílčí částí výnosu trestné činnosti, byla část ve výši 19.900.000 Kč Janem F. úmyslně, bez reálného ekonomického důvodu a pouze s cílem zatajit původ peněžních prostředků, vybrána v hotovosti či převedena na jiný účet.

III. obžalování Ludvík L., Tomáš H., Jan F. a Ing. Jiří K. společně

od září roku 2013 minimálně do 25.04.2014 v Praze a Kladně, v úmyslu obohatit se vylákáním výhody na dani a po vzájemné dohodě všech obžalovaných o rozdělení činností spočívajících v provádění fiktivních obchodů se zbožím, jehož faktická hodnota byla mnohonásobně nižší a neodpovídala tak ceně uváděné na daňových dokladech, a následným deklarováním dodání tohoto zboží do jiného členského státu, tedy plněním mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně, dával obžalovaný Ludvík L. pokyny ostatním spoluobžalovaným, řídil a fakticky ovládal společnost xxx, xxx (dále jen xxx), určenou k páčání trestné činnosti, kde působil od 05.02.2013 do 18.09.2013 jako jednatel a společník Marek A., nar. xxx, od 18.09.2013 Jiří H., nar. xxx, kterým obžalovaný Ludvík L. vnutil roli tzv. „bílých koňů“, a plně potlačil jejich samostatnost při jednání statutárního orgánu, takže tyto osoby nevěděly nic o povaze podnikání společnosti xxx, nevedly účetnictví, nevystavovaly faktury a nevyvíjely žádnou činnost, účetní a daňové doklady za ně pak vytvářel obžalovaný Ing. Jiří K. na základě pokynů obžalovaného Ludvíka L., přičemž jako další společnost určenou k neoprávněnému čerpání nadměrných odpočtů byla z pokynu obžalovaného Ludvíka L. zajištěna společnost xxx, xxx (dále jen xxx), jejímž jednatelem a společníkem od 21.02.2013 byl obžalovaný Tomáš H., který jménem této společnosti skutečně jednal, společně s obžalovaným Ing. Jiřím K. se podílel na vytváření daňových dokladů sloužících jako podklad k daňovému přiznání za tuto společnost, stejně tak obžalovaný Jan F., od

08.11.2012 jednatel a společník společnosti xxx, xxx (dále jen xxx) jménem této společnosti skutečně jednal, společně s obžalovaným Ing. Jiřím K. se podílel na vytváření daňových dokladů sloužících jako podklad k daňovému přiznání za tuto společnost; tyto uvedené právnické osoby pak byly zařazeny do řetězce spoluobchodujících společností, kdy obžalovaný Jan F. jménem společnosti xxx podepsal obžalovaným Ing. Jiřím K. vystavené faktury společností xxx a xxx za prodej paměťových karet - NanoDisk, ExtremePro, 120MB/s, UDMA6, 256 GB, přičemž přes deklarovanou cenu na fakturách, tedy 30.000 Kč za kus bez DPH, se fakticky jednalo o bezcenné plastové karty, a následně bylo toto zboží společnostmi xxx a xxx fakturačně dodáno společnosti xxx, xxx, Kyperská republika (dále jen xxx), a minimálně v jednom případě, aby bylo dalšími důkazními prostředky správci daně prokázáno uskutečnění zdanitelného plnění, rozhodl obžalovaný Ludvík L. o přepravě min. 4.000 kusů NanoDisků ve dnech 11.10.2013 až 25.10.2013 do Kyperské republiky prostřednictvím společnosti xxx, xxx (dále jen xxx), kdy toto zboží bylo následně uskladněno v domě, který užíval obžalovaný Ludvík L., a poté ve dnech 20.12.2013 až

23.12.2013 z pokynu obžalovaného Ludvíka L. zničeno Markem A., kterého za tím účelem obžalovaný Ludvík L. na Kypr vyslal, přičemž výše uvedená trestná činnost byla fakturačně prováděna v konkrétních případech u těchto společností takto:

1. spol. xxx, xxx, kdy

a) v řádném přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2013 podaném dne

25.09.2013 u Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Kladně zahrnuli obžalovaní do přijatých zdanitelných plnění fiktivní fakturu na zboží, které mělo nulovou hodnotu, a to fakturu č. 130801, dodavatele xxx, datum uskutečnění zdanitelného plnění dne

21.08.2013, předmět plnění 244 kusů paměťových karet: NanoDisk, ExtremePro, 120MB/s, UDMA6, 256 GB, základ daně 7.320.000 Kč, daň 1.537.200 Kč, čímž byl neoprávněně uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu minimálně ve výši 1.537.200 Kč, přičemž ve shora uvedeném daňovém přiznání byl nárokován odpočet ve výši 550.200 Kč,

b) v řádném přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2013 podaném dne 25.10.2013 u Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Kladně, zahrnutí obžalovaní do přijatých zdanitelných plnění fiktivní fakturu na zboží, které mělo nulovou hodnotu, a to fakturu č. 130104, dodavatele xxx, datum uskutečnění zdanitelného plnění dne 28.09.2013, předmět plnění 21.197 kusů paměťových karet - NanoDisk ExtremePro, 120MB/s, UDMA6, 256 GB, základ daně 638.029.700 Kč, daň 133.986.237 Kč, čímž byl neoprávněně uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu minimálně ve výši 133.986.237 Kč, přičemž ve shora uvedeném daňovém přiznání byl nárokován odpočet ve výši 133.987.365 Kč, celkem byl jménem společnosti xxx neoprávněně uplatněn odpočet ve výši 134.537.565 Kč, přičemž správcem daně nebyly neoprávněně nárokovány odpočty společnosti xxx za zdaňovací období srpen a září 2013 vyplaceny z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu, 2. spol. xxx, xxx, kdy v řádném přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2013, podaném dne 25.10.2013 u Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Kladně, zahrnutí obžalovaní do přijatých zdanitelných plnění fiktivní fakturu na zboží, které mělo nulovou hodnotu, a to fakturu č. 130105, dodavatele xxx, datum uskutečnění zdanitelného plnění dne 28.09.2013, předmět plnění 21.197 kusů Paměťových karet: NanoDisk, ExtremePro, 120MB/s, UDMA6, 256 GB, základ daně 638.029.700 Kč, daň 133.986.237 Kč, čímž byl neoprávněně uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu minimálně ve výši 133.986.237 Kč, přičemž ve shora uvedeném daňovém přiznání byl nárokován odpočet ve výši 133.954.865 Kč, přičemž správcem daně nebyl tento neoprávněně nárokováný odpočet společnosti xxx za zdaňovací období září 2013 vyplacen z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu, a tímto jednáním se obžalovaní, ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj Kladno, Územní pracoviště v Kladně, pokusili způsobit škodu v celkové výši **268.492.430 Kč**,

IV. obžalovaní Jiří P., Václav K., a Václav R. společně

v souvislosti s kvalifikovaně zastíranými obchodními případy v rámci tuzemského i mezinárodního řetězce různých obchodních společností, některých vytvořených především za účelem neoprávněného čerpání nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty v České republice, obžalovaný Jiří P. v počátku měsíce listopadu 2012 obstaral společnost xxx, xxx 1011 Budapešť, xxx, přičemž jako osobu oprávněnou jednat za společnost a jediného společníka ustanovil M. H., který následně za tuto společnost uzavřel dne 03.12.2012 smlouvu o poskytování bankovních služeb s Raiffeisenbank, a.s. a zřídil firemní účet, a dne 06.12.2012 uzavřel Smlouvu o podnájmu nebytového prostoru se spol. xxx o podnájmu nebytových prostor na adrese xxx, xxx, dále obžalovaný Jiří P. zajistil prostřednictvím Ondřeje Ž., nar. xxx, aby jako zmocněnec této zahraniční společnosti podal dne 05.12.2012 na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty právnické osoby, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, Ondřej Ž. rovněž na základě předložených účetních a daňových dokladů obžalovaným Jiřím P. sestavil a dne 29.01.2013 podal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období 4. čtvrtletí 2012, které obsahovalo zcela smyšlené údaje, konkrétně na řádce 21 daňového přiznání poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě v hodnotě 31.487.500 Kč a na řádce 40 přijatá zdanitelná plnění od plátců v hodnotě 415.218.420 Kč a daň 83.043.664 Kč, kdy tato poskytnutá či přijatá plnění se ve skutečnosti buď nikdy nerealizovala, nebo se uskutečnila, ale faktická hodnota obchodovaného zboží byla mnohonásobně nižší než deklarovaná, kdy na straně odběratelské figurovala jako fiktivní příjemce zboží za období 4. čtvrtletí 2012 společnost xxx, xxx (dále jen xxx), k níž

identifikační údaje opatřil obžalovaný Václav K. tak, že prostřednictvím Bedřicha H., nar. xxx, projevil zájem o její koupi, přičemž k realizaci obchodu nedošlo, ale pouze takto získal přesné znění obchodní firmy, právní formy, identifikačního čísla a sídla společnosti tak, že tyto údaje mohly být použity na vystavených fiktivních fakturách; na straně dodavatelské pak vystupovaly společnosti xxx, xxx (následně xxx, dále jen xxx), která byla z obchodního rejstříku vymazána ke dni 8.3.2019 a xxx, xxx, v současné době v likvidaci (dále jen xxx), kde byl v rozhodném období jednatelem obžalovaný Václav K., spol. xxx, xxx (dnes xxx, dále jen xxx), kde byl v rozhodné době jednatelem obžalovaný Václav R., a společnost xxx, xxx (dále jen xxx), kde byl v rozhodném období jednatelem Jan K., nar. xxx,

a aby obžalovaní unesli před správcem daně důkazní břemeno při prokázání pravdivosti poskytnutých a přijatých plnění uvedených v daňovém přiznání, inicioval obžalovaný Jiří P. vytvoření účetních a daňových dokladů, které byly zahrnuty do účetnictví společnosti xxx a v průběhu provádění daňové kontroly správcem daně byly tomuto předkládány, kdy konkrétně se jednalo o fiktivní doklady na výstupu, a to fakturu č. 20120001 ze dne 22.12.2012, kdy je společnosti xxx fakturováno poskytnutí služeb v hodnotě 1.250.000 eur, v přepočtu 31.487.500 Kč, ale deklarované plnění se fakticky nikdy neuskutečnilo a tato faktura a fotodokumentace z této kampaně byly vytvořeny obžalovanými Václavem K. a Jiřím P. pouze za účelem oklamání správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, a fiktivní doklady na vstupu, a to fakturu č. 120100014 ze dne 21.12.2012, kdy je společností xxx fakturováno plnění dle objednávky na základě „Smlouvy o dílo ze dne 10.12.2012“, základ daně 5.423.205 Kč, daň 1.084.641 Kč, fakturu č. 120100048 ze dne 22.12.2012, kdy je společností xxx fakturováno plnění dle objednávky na základě „Smlouvy o dílo ze dne 12.12.2012“, základ daně 3.742.800 Kč, daň 748.560 Kč, fakturu č. 20121202 ze dne 22.12.2012, kdy je společností xxx, fakturováno dle „Smlouvy o dílo ze dne 03.12.2012“, základ daně 15.428.315 Kč, daň 3.085.663 Kč, ale deklarovaná plnění se fakticky nikdy neuskutečnila a tyto faktury, rozpočty k fakturám a uvedené smlouvy o dílo byly vytvořeny obžalovanými Václavem K. a Jiřím P. za účelem oklamání správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, a dále pět daňových dokladů k přijatým platbám č. 1212033, 1212034, 1212035, 1212036 a 1212037 ze dne 31.12.2012, vystavených společností xxx na prodej "2400 NanoDisků 256 GB (120MB/s) ExtremePro CompactFlash", znějících vždy na částku 78.124.800 Kč bez DPH a daň 15.624.960 Kč, ale deklarovaná plnění se fakticky nikdy neuskutečnila a tyto daňové doklady byly vytvořeny obžalovanými Jiřím P. a Václavem R. za účelem oklamání správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo, a tímto jednáním se obžalovaní, ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, pokusili způsobit škodu v celkové výši **83.043.664 Kč,**

tedy

pod bodem I

obžalovaní Václav K. a Ludvík L.

společně jednak dílem ve větším rozsahu vylákali výhodu na dani, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, kterého se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídli úplatek v úmyslu opatřit sobě značný prospěch a čin spáchali vůči úřední osobě,

obžalovaný Jiří P.

společně jednak dílem ve větším rozsahu vylákal výhodu na dani, čin spáchal nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

pod bodem II.

obžalovaní JUDr. Alois B., Jan F., Radek H. a Oldřich V.

společným jednáním usilovali o to, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci, která byla získána trestným činem na území České republiky, spáchali takový čin ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu a v hodnotě velkého rozsahu a získali takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaná Z. O.

společným jednáním usilovala o to, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci, která byla získána trestným činem na území České republiky, spáchala takový čin ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu a ve značné hodnotě a získala takovým činem pro jiného značný prospěch,

pod bodem III.

obžalovaní Jan F., Tomáš H., Ing. Jiří K. a Ludvík L.

společně se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, kterého se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

pod bodem IV.

obžalovaní Václav K., Jiří P. a Václav R.

společně se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, kterého se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

1. obžalovaný JUDr. Alois B.

pod bodem II.

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, alinea první, písm. a), odst. 3 písm. b) , odst. 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

2. obžalovaný Jan F.

pod bodem II.

trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, alinea první, písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

pod bodem III.

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

3. obžalovaný Tomáš H.

pod bodem **III.**

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

4. obžalovaný Radek H.

pod bodem **II.**

restný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, alinea první, písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

5. obžalovaný Václav K.

pod bodem **I.**

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, dílem dokonáným pod bodem I/2, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod body I/1,3,4, v jednočinném souběhu s trestným činem podplácení podle § 332 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

pod bodem **IV.**

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016 ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

6. obžalovaný Ing. Jiří

K.

pod bodem **III.**

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016 ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

7. obžalovaný Ludvík L.

pod bodem **I.**

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, dílem dokonáným pod bodem I/2, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod body I/1,3,4, v jednočinném souběhu s trestným činem podplácení podle § 332 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

pod bodem **III.**

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

8. obžalovaná Z.

O.

pod bodem **II.**

restný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, alinea první, písm. a), odst. 3 písm. b), písm. c), písm. d) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

9. obžalovaný Jiří P.

pod bodem **I.**

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, dílem dokonáným pod bodem I/2, dílem

ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod body I/1,3,4 ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

pod bodem IV.

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016 ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

10. obžalovaný Václav R.

pod bodem IV.

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

11. obžalovaný Oldřich V.

pod bodem II.

trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, alinea první, písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

1. obžalovaný JUDr. Alois B.

podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyři) let.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 4 (čtyři) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to notebooku zn. HP Probook 4510s, sériové číslo S/N:CNU93319SP, včetně napájecího zdroje F32941015031548.

2. obžalovaný Jan F.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pět) let.

3. obžalovaný Tomáš H.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku § 43 odst. 2 tr. zákoníku za shora uvedený zločin a sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr.

zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 23.11.2017, sp.zn. 5 T 83/2017, v právní moci dne 27.11.2017, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 84 tr. zákoníku a za podmínek uvedených v § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu probačního úředníka nad obžalovaným.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 23.11.2017, sp.zn. 5 T 83/2017, v právní moci dne 27.11.2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

4. obžalovaný Radek H.

podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pěti) let.

5. obžalovaný Václav K.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití ust. § 58 odst. 4 tr. zákoníku a ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku za shora uvedené zločiny a sbíhající se přečin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16.2.2015, sp. zn. 6 T 99/2014, v právní moci dne 12.3.2015, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 84 tr. zákoníku a za podmínek uvedených v § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu probačního úředníka nad obžalovaným.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16.2.2015, sp. zn. 6 T 99/2014, v právní moci dne 12.3.2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

6. obžalovaný Ing. Jiří K.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5,5 (pěti let a šesti měsíců) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to USB flash disku zn. CEKIA 1 GB, notebooku zn. Lenovo, thinkpad typ 9461, černé barvy.

7. obžalovaný Ludvík L.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7,5 (sedmi let a šesti měsíců) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to mobilní telefon zn. Apple, iPhone 5, včetně SIM karty 894202032220605759.

Podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty a to finančních prostředků v celkové výši 112.250,- Kč, nacházejících se na bankovním účtu ČNB a.s., č. 6015-5504881/0710 vedeném ve prospěch Policie ČR a 3x náramkové hodinky zn. Hublot Big Bang 644961 s bílým ciferníkem, s černým ciferníkem a s černým ciferníkem, 4x náramkové hodinky zn. Rolex Oyster Perpetual Datejust se zlatavým ciferníkem, perleťovým ciferníkem, růžovým ciferníkem a zlatavým ciferníkem, 3x náramkové hodinky zn. Breitling F17370,475656 se světlemodrým ciferníkem, A133 s bílým ciferníkem, A68362 s bílým ciferníkem, 1x náramkové hodinky zn. Jaeger Le Coultre No 516 s černým ciferníkem, 1x náramkové hodinky zn. Raymond Weil Tango 5381 s bílým ciferníkem, 1x náramkové hodinky zn. PORSCHE DESIGN 6612 s bílým ciferníkem, 1x náramkové hodinky zn. LOUIS VUITTON SE3811 s černým ciferníkem, 1x náramkové hodinky zn. KOLBER Geneve K7601 s černým ciferníkem, 2x náramkové hodinky Rolex Oyster Perpetual Cosmograph Daytona s černým ciferníkem a zlatým ciferníkem, 1x náramkové hodinky zn. Gucci Pancade s černým ciferníkem, 1x náramkové hodinky zn. Breitling for Bentley motor s modrým ciferníkem.

8. obžalovaná Zora O.

podle § 216 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dvou let a 6 měsíců) roku.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 4 (čtyř) let.

9. obžalovaný Jiří P.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6,5 (šesti let a šesti měsíců) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to flash disk zn. Verbatim, 4G, červené barvy, notebook zn. HP ProBook 4510s s/n CNU9433VXL, včetně zdroje CT:WASHB0ABMY46KP, tablet zn. Apple, iPad model A1458, s/n DMPJJ12CF187, bílé barvy v červených koženkových deskách včetně USB zdroje, mobilní telefon zn. Apple, iPhone model A1332, včetně SIM karty.

Podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty, a to finančních prostředků ve výši 105.000,- Kč nacházejících se na bankovním účtu ČNB a.s., č. 6015-5504881/0710 vedeném ve prospěch Policie ČR.

10. obžalovaný Václav R.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití ust. § 58 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pěti) let.

11. obžalovaný Oldřich V.

podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní Václav K., Ludvík L. a Jiří P. povinni společně a nerozdílně uhradit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, IČ: 72080043, se sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28 škodu ve výši 49.039.980,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se vyslovuje zabránění věci a to notebook zn. Packard Bell S/N LXBSG022008107096791601 vč. adaptéru, notebook zn. ACER Aspire One, výrobní č. LUS780B0179211DB7D2500, bílé barvy.

Podle § 102 tr. zákoníku se vyslovuje zabránění náhradní hodnoty a to

1. finančních prostředků ve výši 2.834,50 Kč zajištěných na účtu Komerční banky, a.s. vedeného ve prospěch spol. xxx, současně deponovaných na účtu ČNB č. xxx vedeného ve prospěch Policejního prezidia ČR,
2. finančních prostředků ve výši 14,87 Kč nacházejících se na účtu ČSOB, a.s. č. xxx vedeného ve prospěch spol. xxx,
3. finančních prostředků ve výši 78.524,02 Kč nacházejících se na účtu ČS, a.s. č. xxx vedeného ve prospěch spol. xxx,
4. motorového vozidla typ: BENTLEY Continental, reg. zn. xxx, barvy černá metalíza, VIN:SCBBE53WX6803565, ve vlastnictví spol. xxx, včetně klíče od vozidla.

naproti tomu se

B.

1. obžalovaná **Hana F., nar. xxx, se podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje** v bodě I. obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 7.11.2017, sp. zn. 1 KZV 285/2013, kterou ji bylo kladeno za vinu, že

společně s obžalovanými Ludvíkem L., Václavem K., Jiřím P., v přesně nezjištěný den na podzim 2011 zajistil Václav K. k požadavku Jiřího P. prostřednictvím Petra P., nar. xxx, kontakt na Finančním úřadě pro hl.m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 a to Hanu F., které následně tlumočil instrukce a požadavky, které osobně obdržel od Ludvíka L., konkrétně se jednalo o získání informací ohledně rozdělení agendy mezi pracovníky finančního úřadu a tím umožnění učinění opatření tak, aby předmětné právnické osoby mohly být v pravomoci Hany F., a dále informace týkající se náležitostí dokumentů předkládaných finančnímu úřadu tak, aby tyto splňovaly veškeré náležitosti a nebudily zvýšenou pozornost ze strany pracovníků finančního úřadu, přičemž ani Ludvík L. ani Václav K. netajili, že tato činnost bude sloužit k vylákání nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, a za úspěšné provedení slíbil Ludvík L., jak Václavu K., tak i Haně F., finanční odměnu a Hana F. pomoc při neoprávněném čerpání nadměrného odpočtu přislíbila, úplatek však odmítla s tím, že toto dělá pro svého známého, kterému Václav K. dluží peníze a odměnou, kterou Václav K. od Ludvíka L. za zprostředkování kontaktu obdrží, bude moci Václav K. dluh splatit a Hana F. pak v průběhu doby od října 2011 do dubna 2012, podávala Václavu K. informace a rady, které Václav K. vzápětí tlumočil prostřednictvím Jiřího P. Ludvíku L., aby tento mohl nechat sestavit příslušná daňová přiznání, ve kterých budou neoprávněně nárokovány nadměrné odpočty daně z přidané hodnoty, kdy konkrétně se tak stalo

- 1) dne 25.11.2011, kdy Jiří H., narozený xxx, zástupce společnosti xxx, xxx, Kyperská republika (dále jen xxx), podal na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období říjen 2011, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 82.599.835 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti společnosti xxx s českými obchodními společnostmi, a to společností xxx, xxx (dále jen xxx), jako dodavatelem a společností xxx, xxx (dále jen xxx), jako odběratelem, přičemž předmětem obchodního vztahu mělo být pořízení solárních panelů se základem daně 492.000.000 Kč, daň na vstupu pak 98.400.000 Kč, a následné dodání části tohoto zboží se základem daně 79.000.825 Kč a daní na výstupu 15.800.165 Kč spol. xxx, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu pak z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo, nedošlo však ani k vyměření daňové povinnosti, neboť po zaslání výzvy k odstranění pochybností daňovému subjektu Hana F. prostřednictvím Václava K. poradila, aby zástupce daňového subjektu urychleně podal opravné daňové přiznání, na základě kterého poté správce daně vyměřil novou daň a tuto stanovil na částku nula,
- 2) dne 25.01.2012, kdy Oldřich V., xxx, zástupce společnosti xxx, xxx, Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen xxx), podal na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období prosinec 2011, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 49.039.980 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti, v rámci které byla vykázána přijatá zdanitelná plnění se základem daně 343.680.500 Kč a daní na vstupu 68.736.100 Kč a dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku se základem daně 98.480.600 Kč a daní na výstupu 19.696.120 Kč, když současně vzhledem k tomu, že v případě tohoto daňového subjektu nebylo zahájeno řízení k odstranění

pochybností, obvinění nebyli nuceni vyhotovit fiktivní doklady, a proto nejsou známy údaje k fiktivním "obchodním partnerům", požadovaný nadměrný odpočet ve výši 49.039.980 Kč byl daňovému subjektu poukázán dne 24.02.2012 na firemní účet č. xxx, přičemž na tomto bankovním účtu neproběhly žádné jiné transakce, než následné vyvedení finančních prostředků na účty společností xxx, xxx, v současné době se sídlem xxx, xxx (dále jen xxx), xxx, xxx (dále jen xxx), xxx, xxx (dále jen xxx) a xxx, xxx, v současné době se sídlem xxx, xxx (dále jen xxx), ze kterých byly přímo nebo zprostředkovaně vybrány v hotovosti a část, celkem 17.500.000 Kč, byla v blíže nezjištěný den měsíce března 2012 v domě patřícím společnosti xxx, xxx předána Ludvíkem L. Václavu K. a Jiřímu P. s pokynem, že část těchto prostředků mají poskytnout Haně F. a zbytek si mezi sebou rozdělit, ale Hana F. tento nabízený úplatek, který jí měl být předán od Ludvíka L. prostřednictvím Václava K., odmítla převzít,

3) dne 25.04.2012, kdy D. F., narozený xxx, zástupce společnosti xxx, xxx, Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen xxx), podal na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období I. čtvrtletí 2012, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 57.530.540 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti společností xxx s českou obchodní společností xxx, xxx (dále jen xxx), jako dodavatelem a německou obchodní společností xxx, jako odběratelem, přičemž předmětem obchodního vztahu mělo být pořízení zdravotnické technologie se základem daně 370.228.850 Kč a daní na vstupu 74.045.770 Kč a následné dodání tohoto zboží do jiného členského státu s daní na výstupu 16.515.230 Kč, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu pak z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo,

4) dne 25.04.2012, kdy J. P., narozený xxx, zástupce společnosti xxx, xxx, Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen xxx), podal na Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 zcela fiktivní daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období I. čtvrtletí 2012, na základě kterého bylo neoprávněně nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 58.765.284 Kč, který měl vzniknout v rámci fiktivní obchodní činnosti společností xxx s českou obchodní společností xxx, xxx (dále jen xxx) jako dodavatelem a německou obchodní společností xxx a kyperskou obchodní společností xxx jako odběrateli, přičemž předmětem obchodního vztahu mělo být pořízení kancelářské techniky a vybavení serverové místnosti se základem daně 366.436.800 Kč a daní na vstupu 73.287.360 Kč a následné dodání tohoto zboží do jiných členských států s daní 14.522.076 Kč, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu pak z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo,

v případě obchodních společností xxx a xxx již Hana F. do kontrolní činnosti finančního úřadu nezasahovala, když si uvědomila následky své předchozí poradenské a konzultační činnosti, a od dubna 2012 odmítala další spolupráci s Václavem K. a přerušila s ním veškerý kontakt,

čímž měla spáchat

pod bodem I. obžaloby zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2. obžalovaný **M. H., nar. xxx, se podle § 226 písm. c) tr. řádu zprošťuje** v bodě IV. obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 7.11.2017, sp. zn. 1 KZV 285/2013, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

společně s Jiřím P., Václavem K., a Václavem R. v souvislosti s kvalifikovaně zastíranými obchodními případy v rámci tuzemského i mezinárodního řetězce různých fiktivních obchodních společností, vytvořených především za účelem neoprávněného čerpání nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty v České republice, Jiří P. v blíže nezjištěný den měsíce listopadu 2012 obstaral společnost xxx, xxx, 1011 Budapešť, xxx, přičemž jako osobu oprávněnou jednat za společnost a jediného společníka ustanovil M. H., který následně za tuto společnost jednal, a to minimálně dne 03.12.2012, kdy uzavřel jménem této společnosti smlouvu o poskytování bankovních služeb s Raiffeisenbank, a.s. a zřídil firemní účet, a dne 06.12.2012, kdy uzavřel jménem této společnosti Smlouvu o podnájmu nebytového prostoru se spol. xxx o podnájmu nebytových prostor na adrese xxx, xxx, dále Jiří P. zajistil prostřednictvím Ondřeje Ž., narozeného xxx, aby jako zmocněnec této zahraniční společnosti podal na tehdy příslušný Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty právnické osoby, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, což se stalo dne 05.12.2012, a Ondřej Ž. rovněž na základě organizačních pokynů a předložených účetních a daňových dokladů od Jiřího P., v dobré víře, že tyto doklady věrně odrážejí skutečnost, přičemž o opaku se přesvědčit nemohl, sestavil a dne 29.01.2013 podal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období 4. čtvrtletí 2012, které obsahovalo zcela smyšlené údaje, konkrétně na řádce 21 daňového přiznání poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě v hodnotě 31.487.500 Kč a na řádce 40 přijatá zdanitelná plnění od plátců v hodnotě 415.218.420 Kč a daň 83.043.664 Kč, kdy tato poskytnutá či přijatá plnění ve skutečnosti buď nikdy neproběhla, nebo se uskutečnila, ale faktická hodnota obchodovaného zboží byla mnohonásobně nižší než deklarovaná, kdy na straně odběratelské figurovala jako fiktivní příjemce zboží za období 4. čtvrtletí 2012 společnost xxx, xxx (dále jen xxx), kterou obstaral Václav K. tak, že z veřejně dostupných zdrojů vyhledal tuto zahraniční společnost určenou zájemcům na prodej, pak projevil zájem o její koupi; společníkem a jednatelem se však v této společnosti nestal, ale pouze využil její přesně zjištěný název, formu, identifikační číslo a sídlo tak, že tyto údaje mohly být použity na vystavených fiktivních fakturách; na straně dodavatelské pak vystupovaly společnosti xxx, xxx (dnes xxx, dále jen xxx) a xxx, xxx (dále jen xxx), kde byl v rozhodném období jednatelem Václav K., spol. xxx, xxx (dnes xxx, dále jen xxx), kde byl v rozhodné době jednatelem Václav R., a společnost xxx, xxx (dále jen xxx), kde byl v rozhodném období jednatelem Jan K., narozený xxx, který však o těchto fiktivních obchodech nevěděl, a aby obvinění unesli před správcem daně důkazní břemeno při prokázání pravdivosti poskytnutých a přijatých plnění uvedených v daňovém přiznání, inicioval Jiří P. vytvoření webové prezentace neexistujícího výrobku NanoDisk na adrese www.NanoDisk.cz a rovněž vytvoření účetních a daňových dokladů, které byly zahrnuty do účetnictví společnosti xxx a v průběhu provádění daňové kontroly správcem daně byly tomuto předkládány, kdy konkrétně se jednalo o fiktivní doklady na výstupu, a to

- fakturu č. 20120001 ze dne 22.12.2012, kdy je společnosti xxx fakturováno poskytnutí služeb v hodnotě 1.250.000 eur, v přepočtu 31.487.500 Kč, ale deklarované plnění se fakticky nikdy neuskutečnilo a tato faktura, smlouva o dílo na zajištění závěrečné reklamní kampaně uzavřená dne 27.11.2012 mezi společnostmi xxx a fotodokumentace z této kampaně byly vytvořeny Václavem K. pouze za účelem oklamání

správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, a fiktivní doklady na vstupu, a to

- fakturu č. 120100014 ze dne 21.12.2012, kdy je společností xxx fakturováno plnění dle objednávky na základě „Smlouvy o dílo ze dne 10.12.2012“, základ daně 5.423.205 Kč, daň 1.084.641 Kč,

ale deklarované plnění se fakticky nikdy neuskutečnilo a tato faktura, rozpočet k faktuře a smlouva o dílo uzavřená dne 10.12.2012 mezi společnostmi xxx a xxx byly vytvořeny Václavem K. za účelem oklamání správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty,

- fakturu č. 120100048 ze dne 22.12.2012, kdy je společností xxx fakturováno plnění dle objednávky na základě „Smlouvy o dílo ze dne 12.12.2012“, základ daně 3.742.800 Kč, daň 748.560 Kč,

ale deklarované plnění se fakticky nikdy neuskutečnilo a tato faktura, položka k faktuře a smlouva o dílo uzavřená dne 12.12.2012 mezi společnostmi xxx a xxx byly vytvořeny Václavem K. za účelem oklamání správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty,

- fakturu č. 20121202 ze dne 22.12.2012, kdy je společností xxx, fakturováno dle „Smlouvy o dílo ze dne 03.12.2012“, základ daně 15.428.315 Kč, daň 3.085.663 Kč, ale deklarované plnění se fakticky nikdy neuskutečnilo a tato faktura, předběžná kalkulace a smlouva o dílo uzavřená dne 03.12.2012 mezi společnostmi xxx a xxx byly vytvořeny Václavem K. za účelem oklamání správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, přičemž však tyto doklady byly vytvořeny bez vědomí Jana K., skutečného jednatele společnosti xxx,

- daňový doklad k přijaté platbě č. 1212033 ze dne 31.12.2012, kdy je společností xxx fakturován prodej "2400 NanoDisků 256 GB (120MB/s) ExtremePro CompactFlash", základ daně 78.124.800 Kč, daň 15.624.960 Kč,

- daňový doklad k přijaté platbě č. 1212034 ze dne 31.12.2012, kdy je společností xxx, fakturován prodej "2400 NanoDisků 256 GB (120MB/s) ExtremePro CompactFlash", základ daně 78.124.800 Kč, daň 15.624.960 Kč,

- daňový doklad k přijaté platbě č. 1212035 ze dne 31.12.2012, kdy je společností xxx, fakturován prodej "2400 NanoDisků 256 GB (120MB/s) ExtremePro CompactFlash", základ daně 78.124.800 Kč, daň 15.624.960 Kč,

- daňový doklad k přijaté platbě č. 1212036 ze dne 31.12.2012, kdy je společností xxx, fakturován prodej "2400 NanoDisků 256 GB (120MB/s) ExtremePro CompactFlash", základ daně 78.124.800 Kč, daň 15.624.960 Kč,

- daňový doklad k přijaté platbě č. 1212037 ze dne 31.12.2012, kdy je společností xxx fakturován prodej "2400 NanoDisků 256 GB (120MB/s) ExtremePro CompactFlash", základ daně 78.124.800 Kč, daň 15.624.960 Kč, ale deklarovaná plnění se fakticky nikdy neuskutečnila a tyto daňové doklady byly vytvořeny Václavem R. za účelem oklamání správce daně daňového subjektu xxx, tedy aby tato společnost mohla za příslušné období doložit oprávněnost požadavku na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty,

a tímto jednáním se ke škodě České republiky obvinění vědomě podíleli na uplatnění požadavku na vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši 83.043.664 Kč, který měl

společnosti xxx vzniknout prostřednictvím výše popsaných fiktivních obchodních vztahů, přičemž k vyplacení nadměrného odpočtu z důvodu prováděné kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu nedošlo

čímž měl spáchat

pod bodem IV. zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, formou spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Odůvodnění:

1. Shora uvedený skutkový stav soud zjišťoval z výpovědí obžalovaných, svědků Marka A. Jiřího H. , Václava K., Martina P., Jana V., Víta D., PhDr. Dany K., Marcely T., Miroslava V., Ondřeje Ž., Miroslava P., Roberta N., Petra P., Davida F., Hany K., Jana K., Jitky B., Marty B., Miroslava B. , Romana H., Petra B., Tomáše G., Ladislava P., Libora B., Pavla Č., Viléma D., Lubomíra F., Bedřicha H., Jaroslava H., Martina K., Daniela K., Michala L., Michala M., Patrika M., Petra N., Alžběty P., Adriana Š., L. Š., Jana Š., Žanety Š., Aleše Š., Bohuslava U., Petra U., z výpovědí realizovaných prostřednictvím mezinárodní justiční spolupráce svědků M. R., E. I., A. K., U. S., E. F., H. S., Z. H., F. M., z výpovědí znalce Mgr. Aleše Čulíka z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, dále z listinných důkazů, a to zejména z ústavních znaleckých posudků z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, ústavního znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza a zkoumání nosičů dat, z odborného vyjádření z oboru kybernetika a elektronika, z protokolů o provedení domovní prohlídky včetně fotodokumentace v rodinných domech na adrese xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, v bytových jednotkách na adrese xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, v kanceláři spol. xxx na adrese xxx, v bytové jednotce a baru na adrese xxx, xxx, z protokolu o prohlídce jiných prostor na finančním úřadu pro Prahu 1 na adrese Štěpánská 619/28, Praha 1, dále z protokolu o sledování osob a věcí ze dne 27.9.2013 a přepisu zvukového záznamu xxx, z protokolů o záznamu telekomunikačního provozu xxx, vč. CD nosičů a přepisů odposlechů telefonních hovorů a SMS zpráv, z výpisů z účtů a zpráv bankovních institucí k jednotlivým účtům, z materiálů vydaných finančním úřadem pro Prahu 1 a finančním úřadem Kladno, z materiálů zajištěných při domovních prohlídkách, z materiálů poskytnutých v rámci mezinárodní justiční spolupráce kyperskými, německými a maďarskými justičními orgány, z kopie emailové komunikace svědka P. a obž. P., z listinných materiálů poskytnutých obž. K., H., B., z protokolů o vydání věci, z listinných materiálů vydaných svědky, ze zpráv cizinecké policie, Ministerstva vnitra ČR, z dokumentů poskytnutých Generálním finančním ředitelstvím, z podpisového řádu finančního úřadu pro Prahu 1, z organizačního řádu

územních finančních orgánů, z opisů rejstříku trestů, spisů Okresního soudu v Kladně sp. zn. 5T 93/2017, Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 6 T 99/2014.

2. Z výpovědi obžalovaného Václava K. soud zjistil, že se k trestné činnosti při hlavním líčení, stejně jako v přípravném řízení, doznal. Ke skutku I. obžaloby obžalovaný uvedl, že na podzim roku 2011 se na něj obrátil jeho známý, obžalovaný P., zdali nemá kontakt na některý pražský finanční úřad. Obžalovaný K. přes svého věřitele, svědka P., zajistil schůzku s obžalovanou F., od které měl na pokyn obžalovaného P. zjistit informace ohledně dokladů ke společnostem, daňovým přiznáním, DPH a nadměrným odpočtům. Obžalovaná F. obžalovanému K. poradila, aby společnosti začínaly na písmeno „xxx“, že to bude řešit nejslabší článek úřadu a bude to kontrolovatelné. Informace od obžalované předal obžalovanému P., který je pravděpodobně sdělovat obžalovanému L. Obžalovaný P. a L. připravili první společnost xxx a podali daňové přiznání. Po novém roce sdělil obžalovaný P. obžalovanému K., že finanční úřad požaduje nějaké doklady, obrátil se proto na obžalovanou F., která sdělila, že jsou ohledně společnosti pochybnosti a že nemají přebírat poštu a podat ihned opravné daňové přiznání. Informaci předal při osobní schůzce obžalovaným P. a L., následně bylo vše v pořádku, k doměření daně nedošlo. Poté došlo k založení další společnosti, spol. xxx. Obžalovaný K. o společnosti nic nevěděl, jen že tam měl být nadměrný odpočet asi 80 milionů. Po vyplacení nadměrného odpočtu finančním úřadem kontaktoval obžalovaný P. obžalovaného K., že si mají zajet pro peníze. Od obžalovaného P. věděl, že získávání informací od obžalované má být za odměnu, proto to dělal, chtěl splatit své dluhy. Schůzka proběhla s obžalovaným L. v Šumperku na začátku března 2012, v kancelářských prostorách v budově xxx. Obžalovaný L. přivezl peníze ve velké papírové krabici a obžalovanému K. a P. předal 17,5 milionu Kč; část peněz měla být i pro obžalovanou F. Peníze si obžalovaný K. a P. rozdělili tak, že každý dostal 8 milionů Kč, pro obžalovanou F. určili 1,5 milionu Kč. Odměnu měl obžalované F. předat obžalovaný K., o odměně s ní hovořil, až když měl peníze u sebe. Obžalovaná však peníze opakovaně odmítla, tak si peníze obžalovaný K. nechal a obžalovanému P. řekl, že je obžalované předal. Obžalovaný P. a L. mezitím zakládali další firmy a obžalovaný P. chtěl od obžalované F. pomoc. V dubnu 2012 bylo podáno daňové přiznání s nadměrnými odpočty za spol. xxx a xxx, v té době o tom obžalovaný nevěděl. Obžalovaný K. si informace od obžalované F. začal vymýšlet, obžalovaná F. již nechtěla mít s aktivitami obžalovaných nic společného. Obžalovaný P. na obžalovaného K. stále naléhal a sdělil mu, že jej měli někde přes noc držet slovenští mafiáni a že je to chyba obžalovaného K. Obžalovanému K. začaly chodit výhružné SMS zprávy a nacházel výhružné vzkazy, bylo to od podzimu 2012. Poté na jaře 2013 opět začal nátlak s tím, že obžalovaný P. se s obžalovanou F. nakonec sešel sám. Výhružky se od jara 2013 stupňovaly, vyvrcholilo to v srpnu 2013, kdy byl obžalovaný K. fyzicky napaden a sdělil vše Policii ČR.
3. Ke skutku IV. obžaloby obžalovaný uvedl, že k němu došlo na podzim roku 2012 v důsledku jeho dluhu vůči obžalovanému P. z důvodu ponechání si části odměny pro obžalovanou F. Obžalovaný P. navrhl způsob umoření dluhu, kdy po obžalovaném K. žádal zajištění zahraniční společnost, se kterou by mohl fakturovat a kterou by mohl usadit v ČR a vlastnit ji, a v zajištění

faktur. Prostřednictvím svědka H. předal obžalovaný K. obžalovanému P. podklady ke společnosti xxx. Obžalovaný K. dále obžalovanému P. zajistil faktury za své společnosti xxx, xxx, xxx, mělo se jednat o reklamní kampaň nebo reklamní akce, obžalovaný K. též upravil fotky, které měl z dřívějších akcí. Obžalovaný P. měl dvě společnosti xxx, která dostávala nákladové faktury od české společnosti a pak to prodávala do Polska. Obžalovaný K. vytvářel faktury za focení, kadeřnické služby, grafické práce, dodávat je měl společnosti xxx, ceny služeb stanovoval obžalovaný P. Na zakládání společností xxx a xxx se obžalovaný K. nijak nepodílel, jen předal obžalovanému P. informace ohledně xxx, o maďarské společnosti nic neví. Z ostatních spoluobžalovaných zná obžalovaný K. kromě obžalovaného P. a L. obžalovaného R., byli sousedé a též spolu dříve obchodně spolupracovali. Obžalovaného R. seznámil s obžalovaným P., který potřeboval fiktivní nákladové faktury, zdali mezi nimi došlo k předávání faktur obžalovaný neví. O výrobku NanoDisk obžalovaný nic neví. Obžalovaného H. osobně nezná, jen z doslechu od obžalovaného P., nežádal po něm založení společnosti v zahraničí.

4. Z výpovědi obžalované Hany F. soud zjistil, že na podzim roku 2011 se na ni obrátil známý, svědek P., s žádostí o schůzku. Schůzky se vedle svědka P. účastnil též obžalovaný K. Obžalovaná na sebe dala obžalovanému K. telefonní kontakt, následně se několikrát sešli, nepřišel však s žádostí o informace. Obžalovaný K. říkal, že podniká a že své podnikání chce rozšířit na Slovensko, obžalovaná mu sdělila, jak to chodí v rámci EU a jak vypadají souhrnná hlášení. Obžalovanému radila jen ohledně jeho společnosti. Obžalovanému taktéž sdělila, na jaké pracuje pozici, o náplni své práce však nehovořila, zdali obžalovanému sdělila systém přiřazování společností dle počítačného písmene, neví. Nebylo však tajné, jak systém funguje. Poté, někdy koncem dubna či začátkem května 2012 chtěl obžalovaný K. po obžalované pomoc ohledně 4 společností. Obžalovaná mu však žádné rady k těmto společnostem neposkytla. O společnosti xxx obžalovaná nic neví, spravoval ji nejzkušenější pracovník svědek V., obžalovaná obžalovanému K. neradila nepřebírat poštu ani podávat opravné daňové přiznání. Společnost xxx se o výzvě k odstranění pochybností před jejím doručením dozvěděla po telefonu, často lidé ze společností telefonovali. Pokud společnost na výzvu nereaguje, tak se daňové přiznání shodí na nulu. Pokud podají opravné daňové přiznání, tak taktéž dojde k vyměření na nulu. Obžalovanému K. nesdělila, že mají společnosti začínat na písmeno „xxx“, ani že to tak bude dostupnější. To, že všechny společnosti připadly do referátu obžalované, musí být náhoda. Písmena se měnila, od listopadu 2011 do dubna 2012 měla obžalovaná písmena D, M a další, byla vedoucí referátu. Obžalovaná měla 5 podřízených, které spravovaly různá písmena, od nich chodily platební výměry na nadměrné odpočty, obžalovaná je spolupodepisovala a předávala své vedoucí, poté šly k řediteli a do účtárny. Společnost xxx vyřizovala svědkyně T. Jednalo se o neuznanou společnost, muselo se zkontrolovat, jestli jsou údaje ve všech kolonkách, za jaké období, zdali je podepsaná správná osoba a vložilo se to do počítače. Nebylo v časových možnostech zaslat všem výzvy k odstranění pochybností. Údaje svědkyni T. počítačem prošly, taktéž obžalované, tak to předala své nadřízené. O společnostech xxx a xxx zjistila, že souvisí s obžalovaným K. až po podání daňových přiznání, vykazovaly stejnou chybu. O odměně ve výši 1,5 milionu Kč obžalovaná nikdy neslyšela. Jediné o co obžalovaný K. obžalovanou požádal,

byla pomoc ohledně 4 společností poté, co byly zaslány výzvy k odstranění pochybností. Měla pomoci s nadměrnými odpočty, mělo to být pro někoho třetího, nikoli pro obžalovaného K. Obžalovaný K. zmínil, že by pomoc nebyla zadarmo. S obžalovaným se následně přestala stýkat, občas si napsali SMS zprávu. Jednou se měli setkat v kadeřnickém salónu, místo obžalovaného K. na ni však čekal svědek K., ten ji následně představil obžalovaného P. Oba po ní žádali pomoc obžalovanému K., obžalovaná však s tím již nechtěla mít nic společného. V červnu 2013 obdržela obžalovaná noviny s výhrušným nápisem „xxx, F. není“. Obžalovaná se domnívala, že za výhrůzkou stojí obžalovaný K., proto se s obžalovaným sešla. Na schůzce byl ještě přítel obžalované Karel J. a svědek P. Obžalovaný K. o výhrůzce nic nevěděl.

5. Co se týče společnosti xxx, tu vyřizovala kolegyně B., byla nová, tak jí obžalovaná pomáhala. Při procházení podkladů narazila obžalovaná na doklady spol. xxx, spojila si to s obžalovaným K., proto učinili výzvu na odstranění pochybností. Následně došlo k překlopení do daňové kontroly, neboť obžalovaná předpokládala, že to bude na delší dobu, jak případ dopadl, si obžalovaná nepamatuje.
6. Z výpovědi obžalovaného Radka H. soud zjistil, že obžalovaný, jako fyzická osoba měl pohledávku za zahraniční společností ve výši 30 milionů Kč, o jakou společnost se jednalo, si obžalovaný nepamatuje. Peníze na nákup pohledávky obžalovaný měl. Pohledávku obžalovaný postoupil společnosti xxx, ve které byl statutárním orgánem, za 20 milionů Kč. V dubnu 2012 společnost xxx prodala pohledávku za stejnou částku společnosti xxx. Jak došlo k uhrazení ceny, si obžalovaný nepamatuje. S penězi naložil tak, že zpětně zaplatil nákup pohledávky, spol. xxx neměla na zaplacení pohledávky obžalovanému jako fyzické osobě ihned prostředky, čekalo se, až dojde k dalšímu postoupení. Pro zaplacení pohledávky byl zřízen speciální účet. Obžalovaný postupně peníze vybral a převedl je na svůj účet, jakožto fyzické osoby. Dále obžalovaný odmítl ve věci vypovídat.
7. Z výpovědi obžalovaného Ing. Jiřího K. soud zjistil, že obžalovaný popřel, že by pro společnost xxx vytvářel jakékoli fiktivní doklady. Pro společnost xxx zpracovával na žádost jednatele společnosti svědka A. přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2012. Obžalovaný nevedl účetnictví společnosti, ani jej nezpracovával. Kdo společnost fakticky ovládal, obžalovaný neví. Společnost xxx se obžalovaný dále staral o obchod, především fakturačně, tzn. řešil přes dispečera dodací listy, protokoly. V roce 2013 se obžalovaný zúčastnil na žádost svědkem H. schůzky před návštěvou svědka H. finančního úřadu. Obžalovaný se měl seznámit s poklady k paměťovým kartám Nanodisk a následujícího dne doprovodit svědka H. a obžalovaného H. na finanční úřad v Kladně pro zjednodušení komunikace s finančním úřadem. Obžalovaný si není vědom, že by jim dával nějaké instrukce či rady, jak mají s finančním úřadem jednat. Obžalovaný taktéž pracoval pro společnost xxx zastupoval ji před Českou inspekcí životního prostředí, a též pro společnost xxx, které zpracovával mzdy. S obžalovaným L. se obžalovaný K. zná od roku 2002 či 2003. V inkriminovaném období pracoval obžalovaný K. pro obžalovaného L. ve spol. xxx. Obžalovaný L. se na obžalovaného K. obracel s žádostmi o radu, byly v denním

kontaktu. Společnost xxx byla společností obžalovaného F. Majitelem baru byl nejspíše obžalovaný L. Kancelář měl obžalovaný K. na stejné adrese jako byl bar, v 1. patře, kde též bydlel svědek A. Obžalovaného H. obžalovaný K. znal přes obžalovaného L. Pro obžalovaného H. též obžalovaný K. něco dělal, když jej obžalovaný H. požádal, a to ve vztahu ke spol. xxx. Obžalovaný si nepamatuje, že by pro spol. xxx vypracovával dodatečné daňové přiznání.

8. Z výpovědi obžalovaného Tomáše H. zjistil, že se k trestné činnosti při hlavním líčení doznal, stejně jako v přípravném řízení. Popřel však, že by vytvářel účetní či daňové doklady. S obžalovaným L. se znali od roku 2011 nebo 2012, začátkem roku 2013 mu obžalovaný L. nabídl práci. Obžalovaný H. měl založit společnost, se kterou by obžalovaný L. podnikal, obžalovaný H. nemusel nic dělat a dostal by 60.000,- Kč měsíčně. Obžalovaný H. na tom nebyl finančně dobře, proto souhlasil. Obžalovaný L. měl vysokou životní úroveň, měl podnikat v oblasti pronájmu nemovitostí. Obžalovaný H. následně koupil na náklady obžalovaného L. společnost xxx. Přes obžalovaného L. poznal svědka A., oba u obžalovaného L. bydleli. Na baru obžalovaný podepisoval různé účetní doklady, daňové doklady, doklady připravoval obžalovaný K. Doklady stejně jako obžalovaný H. podepisovali též obžalovaný F. a svědek A. Obžalovaného F. podepisoval obžalovaný L. i sám. Vše organizoval obžalovaný L. Obžalovaný H. všechny doklady, které podepisoval, nečetl, určitě podepisoval faktury pro spol. xxx. Společnost xxx po počátečním obchodování s kontejnery z Číny obchodovala s NanoDisky. S NanoDisky obchodovaly též spol. xxx, xxx a kyperská spol. xxx. Byl to fiktivní obchod, což obžalovaný věděl od začátku. Nejdříve se sídla společností xxx a xxx musely převést do Kladna, neboť tam měl obžalovaný L. člověka na finančním úřadu. Obžalovaný a svědek A. našli prostory, uzavřeli nájemní smlouvu a obžalovaný K. zařídil registraci na Kladně. Jednoho dne se v baru objevila europaleta s NanoDisky, již od pohledu bylo zřejmé, že se jedná o bezcenné plastové karty, neměly žádné drážky, vstupy, výstupy. Celkem byly europalety dvě, obžalovaný nevěděl, kdo je přivezl. Uskladněny měly být na xxx v xxx u svědka F., byl to známý obžalovaného L., uzavřela se nájemní smlouva, skutečně tam ale karty uskladněny nebyly. Ostrahu měl zajišťovat svědek Michal L. Webové stránky k produktu NanoDisk měl zařídit nejspíše obžalovaný P. Obžalovaný byl poprvé na Kypru společně se svědkem A. a obžalovaným L. na dovolené, byl tam pozvaný. Za obžalovaným L. chodili různí lidé, např. starosta města, ředitel finančního úřadu, se kterým domlouval obchody. Podruhé byl obžalovaný na Kypru s obžalovaným L., svědkem P., B. a Adamem K. Bylo to okolo 20. — 30.10.2013, zrovna se podávalo daňové přiznání za NanoDisky za spol. xxx a xxx, nepodal ho však obžalovaný H., neboť byl na Kypru, podal jej nejspíš svědek A. nebo obžalovaný K. Když přiletěli na Kypr, palety s NanoDisky tam již byly. Přepraveny byly společností xxx, známého obžalovaného L., sídlila na xxx naproti domu obžalovaného L., stejně jako spol. xxx. V listopadu 2013 došlo k zadržení obžalovaného L. Útvarem odhalování korupce a finanční kriminality. Obžalovaný L. dostal strach a poslal svědka A. před Vánoci na Kypr NanoDisky zničit. NanoDisky měl svědek A. rozstříhat, bylo jich ale velké množství, proto je rozvezl po ostrově po kontejnerech. Bylo jich opravdu 42-44 tisíc kusů, v dokladech byly uvedeny jen 4 tisíce. Celkem měla být hodnota karet 200 tisíc Kč. Zapojen byl dodavatel od obžalovaného F., poté společností xxx, xxx a xxx,

kupovala to kyperská spol. xxx, která je měla dále prodávat společností, které se na Kypru zakládali na obžalovaného L., svědka A. a B. Za spol. xxx vystupoval svědek P., fakticky ji ovládal obžalovaný L. Obžalovaný K. musel vědět, že se jedná o fiktivní obchody a faktury, NanoDisky viděl. K výměně svědka A. za svědka H. ve spol. xxx došlo z důvodu vizáže a chování svědka A., k výměně došlo těsně před schůzkou na finančním úřadu na Kladně. Na finanční úřad se jelo někdy v březnu 2014, z pokynu obžalovaného L. jel na schůzku i obžalovaný K. Před schůzkou na finančním úřadu se konala schůzka na baru. Na schůzce na finančním úřadu hovořil primárně obžalovaný K. Následně se udělaly na NanoDisky reklamační protokoly, obžalovaný K. vystavil doklady a předal je finančnímu úřadu. Finanční úřad to shodil na nulu. Dokumenty vytvářel obžalovaný K., na počítači, který byl v kanceláři nad barem, počítač byl zaheslovaný, přístup měl jen obžalovaný K. Původní NanoDisky byly jen obyčejné plastové karty, začátkem roku 2016 dostal obžalovaný pokyn od obžalovaného L., aby zajistil výrobu skutečného NanoDisku, aby se mohly předložit policii a soudu a tím prokázat, že nebyly pouze fiktivní. Obžalovaný dostal kontakt na osobu jménem D., ohledně NanoDisku spolu komunikovali prostřednictvím speciální aplikace. NanoDisky byly skutečně vyrobeny, zdali byly předány obžalovanému L. obžalovaný H. neví. Obžalovaný nic neví o tom, že by svědek A. vydíral obžalovaného L., v přípravném řízení to řekl, neboť to po něm požadoval obžalovaný L. Dále obžalovaný uvedl, že mu obžalovaný L. nabízel prostřednictvím právního zástupce Mgr. H. 150 tisíc Kč měsíčně a převedení dvou bytů, když bude vypovídat tak, že celou trestnou činnost zorganizoval se svědkem A. V rámci připomínky k výpovědi obžalovaného K. obžalovaný H. uvedl, že co se týká účetnictví společností xxx, xxx, xxx, všechny tyto firmy byly skrze datové schránky ovládané z jednoho počítače v kanceláři nad barem xxx. Vše na tomto počítači dělal obžalovaný K.

9. Z výpovědi obžalovaného Václava R. soud zjistil, že spol. xxx byla od let 1997 do roku 2013 normálně fungující společností, reklamní agenturou, která byla zaměřena na tisk a grafické práce, společnost měla i několik objemnějších zakázek v řádech milionů Kč. S obžalovaným K. se obžalovaný R. zná několik let, byli přátelé, v letech 2011 — 2012 spolupracovali, kdy spol. xxx byla dodavatelem vizitek, letáků a voucherů pro salony obžalovaného K. Obžalovaný K. se obžalovanému R. svěřil, že se mu povedl dobrý obchod, že splatil část dluhů, na což obžalovaný R. reagoval, že kdyby se našla příště příležitost i pro něj, že by měl zájem. Na podzim 2012 se na něj obžalovaný K. obrátil, že se chystá další obchod a zdali by měl obžalovaný zájem. Přes obžalovaného K. se obžalovaný R. seznámil s obžalovaným P., od kterého zjistil, že se jedná o obchod s NanoDisky. Obžalovaný R. měl pro produkt Nanodisk připravit letáky a reklamní tiskoviny v české, slovenské, maďarské a polské mutaci za odměnu ve výši 150.000,- Kč, s čímž souhlasil. Materiály měly být připravené v prosinci 2012, kdy též mělo být dovezeno předmětné zboží. K zaplacení ceny mělo dojít při převzetí zásilky, k tomu však nedošlo. V prosinci 2012 proběhla schůzka s obžalovanými P. a K., na které byl obžalovaný R. požádán, aby se do obchodu s NanoDisky zapojil, neboť se do něj nemohly zapojit společnosti obžalovaného K. Pokud by se nezapojil, nedostal by ani původně slíbenou odměnu. Podstatou bylo, aby se do konce roku 2012 stala spol. xxx majitelem NanoDisků s tím, že z obchodu měla být milionová

provize. Provize nebyl zanedbatelná, pro obžalovaného R. to mělo čistě obchodně finanční efekt, relativně jednoduchý nákup, prodej, zisk. Měl vyfakturovat rozdíl 1 milionu Kč, z toho 150.000,- Kč představovalo odměnu obžalovaného, 250.000,- Kč odměnu za přistoupení k obchodu a 600.000,- Kč mělo být vyfakturováno jako provize na této zakázce spol. xxx. Obžalovaný předpokládal, že celá transakce bude řádně zkontrolována. Obchod taktéž konzultoval se svým daňovým poradcem, který v obchodu neviděl problém. Spol. xxx kupovala NanoDisky za 380 milionů Kč od spol. xxx, následně je prodala, všechny doklady od spol. xxx dostal obžalovaný od obžalovaného K. a P., dodavatele vidět nepotřeboval. Začátkem roku 2013 došlo k další schůzce, obžalovaný byl přesvědčován, že transakce musí být uskutečněna do konce roku 2012, a to prostřednictvím zálohových faktur, které budou uhrazeny směnkami, obžalovaný R. nedisponoval finančními prostředky k uhrazení zboží. Obžalovaný R. situaci opět konzultoval s daňovým poradcem a s postupem souhlasil. Kupní smlouva byla uzavřena k 29.12.2012, za spol. xxx již byla podepsána, smlouvu mu předali obžalovaní P. a K. 4.3.2012 bylo zboží dovezeno, obžalovaný R. jej chtěl vidět. Sešel se obžalovaným H. v xxx, jakožto zástupcem odebírající společnosti xxx. Obžalovaný viděl, že je zboží zabaleno v krabicích na paletě, paleta byla jedna nebo dvě, dovnitř se nedíval. S obžalovaným H. si předali potřebné doklady. Poté obžalovaný čekal na daňové doklady od spol. xxx, aby mohl vystavit daňové doklady za spol. xxx, obžalovaní K. a P. tvrdili, že došlo ke komplikaci a postupně s obžalovaným přestali komunikovat. Po určité době, před létem 2013, obžalovaný R. sdělil obžalovaným K. a P., že již pokračovat nechce, že neobdržel potřebné doklady, že obchod stornuje a vystaví opravné daňové přiznání. Obžalovaný P. na obchodu však trval a obžalovanému R. nabídl, že od něj společnost xxx někdo odkoupí, k čemuž v prosinci 2013 skutečně došlo. K převodu došlo na pana V., obžalovaný jej viděl pouze u notáře.

10. Z výpovědi obžalovaného Ludvíka L. z přípravného řízení soud zjistil, že obžalovaný opakovaně odmítl vypovídat, pouze uvedl, že nesouhlasí s usnesením o zahájení trestního stíhání ze dne 9.7.2014. Obžalovaný dále uvedl, že zná obžalovaného K., P., H., F. a též svědka H. K osobě svědka Marka A. sdělil, že se snažil obžalovaného vydírat. Při hlavním líčení obžalovaný sdělil, že je nevinný, vše co řekli obžalovaný H. a svědci K. a A. je lež. Dále soud z výpovědi obžalovaného zjistil, že s obžalovaným P. se obžalovaný L. zná delší dobu, dělal obžalovanému P. producenta, spolupracovali spolu na seriálu, festivalech, koncertech. Obžalovaný P. jej seznámil s obžalovaným K., který se od obžalovaného L. snažil získat informace ohledně daní a zahraničních společností. Následně se na obžalovaného L. obrátil ohledně možnosti prodeje solárních panelů, obžalovaný L. měl hodně kontaktů, tak obžalovanému K. poradil, nasměroval jej též na svědka Č. Obžalovaný věděl, že obžalovaní P. a K. se stýkají, nevěděl však, jaké mezi sebou mají obchody. K NanoDiskům obžalovaný uvedl, že o nich nic neví, IT nerozumí, žádné NanoDisky z Číny neobjednával, vše zajišťoval obžalovaný H. Svědek A. využil obžalovaného F. a zapojil do obchodu s NanoDisky i společnost xxx. O svědka Marka A., jakož i o jeho bratra Michala, se obžalovaný L. staral jako o vlastní děti, vzal si je k sobě, dal jim bydlení, zajistil jim školy, museli mít režim, ale žili v luxusu. Když bylo potřeba s něčím pomoci, posekali zahradu, zašli na nákup, uklidili. Poté, co byl jejich otec, Jiří A., propuštěn z vězení, chtěl svědek Marek A.

po obžalovaném půjčit peníze, obžalovaný mu asi 2x peníze půjčil, pak již nechtěl, svědek jej následně začal vydírat. Obžalovaný půjčoval peníze též obžalovanému H., nic mu ale nevracel. Jednou přišel obžalovaný H. s tím, že potřebuje milion Kč pro pana V. Svědek A. se svěřoval panu V. a ten zajistil, že svědek A. nebyl obviněn, ačkoli páchal trestnou činnost. Dle názoru obžalovaného L. ovládali obžalovaný H. a svědci K. a A. spol. xxx, jakož i svědka P. Obžalovaný H. se svěřil obžalovanému, jak vše dělají, nechávali obžalovanému L. v kanceláři na baru stopy v počítači, jakož i papíry, obžalovaný L. však nevěděl, že páchají trestnou činnost.

11. Z výpovědi obžalovaného Jiřího P. soud zjistil, že se necítí vinen ve smyslu obžaloby. Obžalovaného K. zná od roku 2011. Jednou mu obžalovaný K. řekl, že má kontakt na finančním úřadu, zdali by jej to nezajímalo. Obžalovaného P. to nezajímalo, ale vzpomněl si na jednoho ze svých spoluproducentů, obžalovaného L., který má společnosti, proto obžalované L. a K. seznámil. Obžalovaný L. a K. spolu nějak spolupracovali, obžalovaný P. však neví žádné podrobnosti. Koncem roku 2011 si obžalovaný K. stěžovat, že má dluhy a že mu někdo vyhrožuje, obžalovaný P. mu proto peníze půjčil. Za obžalovaného K. chodil k daňovému poradci, svědku Ž., obžalovaný K. jej o to žádal. Daňovému poradci nosil různé papíry, bývaly tam nesrovnalosti, částky, které se v dokumentech objevovaly, obžalovaného zarážely. Obžalovanému H. pomohl se založením společnosti, kterou po něm požadoval obžalovaný K., obžalovaný H. společností nerozuměl, k založení společnosti došlo koncem roku 2012, jednalo se o spol. xxx. S obžalovaným R. jej seznámil obžalovaný K., měli spolu nějaké obchody, později zjistil, že ohledně NanoDisků, obžalovaný P. s tím neměl nic společného. Obžalovaný K. dal obžalovanému doklady od jeho firem, nechtěl prý, aby to našla jeho nová přítelkyně. Jednou se na obžalovaného obrátil svědek K., že jej pověřil obžalovaný K., aby se sešel s obžalovanou F. Obžalovaná řekla, že s tím nechce mít nic společného, obžalovaný P. nevěděl, o co se jedná. Není pravda, že by s obžalovaným K. dostali od obžalovaného L. 17,5 milionu Kč. Na obžalovaného byl činěn nátlak, byl i unesen a vyhozen z auta, nikde to však neoznamoval. S obžalovanými L. a K. se jednou sešel na čerpací stanici OMW, neví však co na schůzce probírali, možná řešili kontakt na finančním úřadě a dluhy obžalovaného K. Společnost xxx zná obžalovaný pouze z dokladů, které měl od obžalovaného K., společnost nezakládal. O NanoDiscích obžalovaný P. nic neví, možná měl od K. za úkol nechat vytvořit k produktu webové stránky. Webové stránky vytvářel svědek P., několikrát se sešli, obžalovaný mu posílal podklady emailem, sám však nic nevymýšlel.
12. Z výpovědi z přípravného řízení soud zjistil, že obžalovaný popřel, že by od obžalovaného K. žádal zajištění kontaktu na finanční úřad. Naopak, obžalovaný K. se obrátil na obžalovaného P. s tím, že má kontakt na finanční úřad, jestli by o něj neměl zájem, což obžalovaný neměl. Obžalovaného K. seznámil s obžalovaným L., neboť obžalovaný K. potřeboval půjčit finanční prostředky. Na schůzce se probírala půjčka a další věci, i finanční úřad, obžalovaný P. tam byl však pouze jako prostředník, takže diskuzi nevěnoval moc pozornost. O společnostech xxx, xxx, xxx a xxx má obžalovaný pouze kusé informace z podkladů, které měl od obžalovaného K., aby mu s nimi pomohl nebo je zlikvidoval. Obžalovaný si nepamatuje, že by přebíral částku 17,5

milionu Kč. Obžalovanému K. nikdy neříkal o žádném únosu ze Slovenska. Pomocí zpráv tlačil obžalovaného K. k tomu, aby s obžalovanou F. vyřešil svoje věci, nikoli ale kvůli vlastnímu profitu, ale aby obžalovaný K. splnil své sliby. S obžalovaným K. a L. se setkali na čerpací stanici OMV, nikoli však za účelem získání informací ohledně finančního úřadu, ale ohledně toho, kdy obžalovaný K. vyrovná své dluhy. S obžalovanou F. se nikdy neviděl. Obžalovaný K. nedostával od obžalovaného žádné pokyny ohledně dotazů na obžalovanou F. Ke skutku IV. obžaloby bylo z výpovědi obžalovaného z přípravného řízení soudem dále zjištěno, že popřel, že by byl iniciátorem, spol. xxx vymyslel, založil a řídil obžalovaný K. Obžalovaný K. pověřil obžalovaného H. založením společnosti s tím, že ten se obrátil na obžalovaného P., aby mu pomohl.

13. Z výpovědi obžalovaného M. H. z přípravného řízení soud zjistil, že přes obžalovaného P. se seznámil s obžalovaným K., který jej oslovil, zdali by nemohl založit společnost v zahraničí. Obžalovaný tomu nerozuměl, proto požádal o pomoc obžalovaného P. Obžalovaný H. s pomocí obžalovaného P. založil organizační složku a bankovní účet. Jednou obžalovanému někdo volal, že si má na Ruzyň dojet pro nějaké zboží, jednalo se o paměťové karty, obžalovaný si ale nic neobjednával, takže zboží nepřevzal. Pak už žádný obchod neproběhl. S nikým nejednal, žádné faktury ani smlouvy nepodepisoval, u notáře podepsal nějakou plnou moc, ale neví komu. Dále se již k věci obžalovaný nechtěl vyjadřovat. Při hlavním líčení obžalovaný vypověděl, že byl požádán obžalovaným P., jestli by jemu a obžalovanému K. nepomohl založit společnost v zahraničí, konkrétně v Maďarsku. Obžalovaný H. tomu nerozuměl, obžalovaný P. mu však řekl, že mu pomůže. Obžalovaný P. všechno zařídil a připravil, obžalovaný H. to podepsal. Bylo to v roce 2012, společnost se jmenovala xxx, předmětem podnikání měl být nákup a prodej různého zboží. Dlouho se nic nedělo, následně obžalovanému někdo zavolala, že si má na Ruzyň přijet převzít zboží, mělo se jednat o nějaké karty. Obžalovaný nic neobjednával, proto řekl obžalovanému K. a P., ať si to převezmou sami. Obžalovaný neznal lidi, kteří mu zboží předávali, měli nějaký protokol, obžalovaný zboží ale odmítl převzít a nic nepodepsal. Jednalo se o žluté karty asi 3 cm velké. Dodací listy byly na xxx. Následně obžalovanému zavolal nebo napsal svědek K., že si má přijít pro nějaké faktury a směnky. Obžalovaný na to reagoval, že žádné faktury ani směny nepodepisoval, že to musí být omyl. Poté obžalovaný ze společnosti vystoupil. Dodavatelem karet byla spol. xxx. Obžalovanému P. půjčil svůj osobní doklad, potřeboval to prý na plnou moc. V souvislosti se spol. xxx dal obžalovaný plnou moc na tu společnost i účetnímu. Obžalovaný P. chtěl, aby obžalovaný H. podepsal notářský zápis na založení společnosti. Po založení společnosti obžalovaný H. založil ještě účet u Raiffeisen bank, vklad 150 tisíc Kč mu půjčil obžalovaný P., peníze z účtu obžalovanému P. následně vrátil. Dispoziční oprávnění k účtu měl jen obžalovaný H., stejně tak pouze on dělal výběry, všechny podklady dával obžalovanému P. Příkazy k platbám však obžalovaný H. nečinil. Dále obžalovaný podepsal nájemní smlouvu.
14. Z výpovědi obžalovaného JUDr. Aloise B. soud, na rozdíl od přípravného řízení, kdy ve věci odmítl vypovídat, zjistil, obžalovaný, jako jednatel společnosti xxx uzavřel v únoru 2012

smlouvu o půjčce na částku 6 milionů Kč s obžalovaným V., jakožto zástupcem spol. xxx. Obžalovaný smlouvu na žádost obž. V. připravil. Společností xxx měly být finanční prostředky použity na koupi pozemků v xxx pro účely dodavatelského využití. Koupě se však zkomplikovala. Volné finanční prostředky proto nabídl vlastníkovi spol. xxx (přejmenované na spol. spol. xxx), ve které byl obžalovaný členem představenstva. Smlouva o půjčce se spol. xxx byla uzavřena na 2 roky, spol. xxx ale potřebovala splatnost delší, proto obžalovaný za spol. xxx uzavřel se spol. xxx smlouvu novou, a to na 5 let. Následně obžalovaný uzavřel za spol. xxx se spol. xxx smlouvu o půjčce na částku 5 milionů Kč, za 900.000,- Kč pořídila spol. xxx dopravní vozidlo. Společností xxx byly finanční prostředky použity na investiční účely, konkrétně na koupi 2 nemovitostí. Ze zdravotních důvodů obžalovaný v roce 2013 začal ukončovat své působení ve spol. xxx a xxx. Před převodem společnosti xxx došlo k zajištění finančních prostředků na účtu spol. Policií ČR. Poté, co se o zajištění dozvěděla spol. xxx, došlo k vrácení finančních prostředků spol. xxx. Dále obžalovaný odmítl vypovídat a odpovídat na otázky.

15. Obžalovaný Oldřich V. využil svého práva a odmítl při hlavním líčení vypovídat, stejně jako v přípravném řízení.
16. Obžalovaná Z. O. využila svého práva a odmítla při hlavním líčení vypovídat ze zdravotních důvodů. Obžalovaná taktéž odmítla vypovídat i v přípravném řízení.
17. Z výpovědi obžalovaného Jana F. z přípravného řízení soud zjistil, že odmítl ve věci opakovaně vypovídat. Hlavní líčení se konalo na žádost obžalovaného v jeho nepřítomnosti.
18. Z výpovědi svědka Marka A. soud zjistil, že zná obžalované L., P., F., H., H. a K. Obžalovaného L. zná ze Šumperku, kde původně bydlel, spolu s bratrem pro obžalovaného brigádně pracovali na stavbě, poté se s obžalovaným přestěhovali do Prahy, starali se mu o provoz domu, nákupy, dělali mu řidiče. Obžalovaný se k nim nechoval dobře, nemohli si ale dovolit mu odporovat, svědek obžalovanému věřil, nahradil mu otce. Obžalovaný K. pracoval pro obž. L., měl v ulici xxx kancelář, půlka bytu byly pokoje, kde určitou dobu bydlel i svědek, vždy bydlel v nějaké nemovitosti obž. L. Obžalovaný P. spolupracoval s obž. L., vždy jednali o samotě. Obž. B. byl majitelem nemovitosti, kam jel svědek pro NanoDisky. Společnost xxx koupil svědek, s kamarádem chtěli udělat e-shop, ze záměru poté sešlo. O společnosti se svěřil obž. L., který navrhl, že si svědek spol. nechá, ale podnikat s ní bude obž. L. Úkolem svědka bylo podepisování dokumentů, faktur a kupních smluv. Když bylo potřeba něco podepsat, svědek to podepsal, až později se začal zajímat o to, co podepisuje, jednou podepsal směnku na 700 milionů Kč. Obž. L. svědek věřil, ujišťoval jej, že je vše v pořádku. Většinu dokumentů svědek podepisoval v baru xxx, dokumenty mu předkládal buď obž. L. nebo K. Obž. K. vystavoval dokumenty v kanceláři nad barem, vyhotovoval i daňová přiznání a vedl účetnictví spol. xxx. Faktury spol. xxx i xxx vytvářel obž. K. z pokynu obž. L., obž. L. vše řídil, dával pokyny kdo, co udělá. V podobné pozici jako svědek A. byl i svědek H., také podepisoval dokumenty. Obž. H. byl ve finančních problémech, čehož obž. L. využil. Ze začátku dostal svědek od obž. L. 3 x 25

tisíc, pak jen když se mu něco rozbilo. Ve spol. xxx nahradil svědka svědek H., svědek A. nechtěl dělat nic protizákonného a obž. L. jej ve spol. již nechtěl. Za spol. E. svědek podepisoval i faktury na NanoDisky, které poté byly dovezeny do baru xxx, přivezl je svědek Š. Svědek A. a Š. nanosili krabice s Nanodisky do baru, mělo se jednat o zboží za tři čtvrtě miliardy Kč, bylo to přibližně v létě 2013. Pak obž. L. řekl svědkovi, aby zajel do xxx, že tam je druhá paleta. Pro paletu svědek dojel společně s obž. H., obě palety poté byly v baru, asi 14 dní, poté zmizely. Palety viděl následně svědek až na Kypru, kam měl za úkol zajet a NanoDisky zničit. Bylo to před Vánoci, těsně po prvním zadržení obž. L. Obž. H. koupil svědkovi letenku, Nanodisky byly v domě pronajatém obž. L. Nejdříve kartičky stříhal, poté je napytloval a rozvázal po kontejnerech. NanoDisky byly pouhé plastové kartičky velikosti dvou SIM karet. Svědek byl na Kypru několikrát, obž. L. tam měl kontakty, i na finančním úřadě. Na Kypr přepravovala NanoDisky spol. A., což se svědek dozvěděl až zpětně. Po návratu svědka z Kypru došlo za účelem zahlazení obchodu k podání reklamačního protokolu, neboť měly být NanoDisky vadné. Internetovou stránku s NanoDisky zařizoval obž. P. Obžalovaný L. svědkovi A. vyhrožoval v souvislosti s jeho výpověďmi na policii, svaloval na něj vinu a snažil se ho znevěrohodnit. Obž. H. řekl svědkovi, že obžalovaný L. mu nabízel převod dvou bytů za to, že vezme celou věc na sebe.

19. Z výpovědi svědka Jiřího H. soud zjistil, že se zná od roku 2000-2001 s obžalovaným L., působili ve stejné společnosti. Svědek byl vlastníkem i jednatelem společnosti, zabývala se stavebními pracemi, jméno si svědek již nepamatuje, byl jednatelem ve větším množství společností. Za spol. xxx nikdy svědek nejednal, nikdy nebyl jednatelem společnosti, která sídlila na Kypru, za takovou společnost nikdy nepodával daňové přiznání. K rozporu ve výpovědi svědka došlo k přečtení části jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy svědek ke spol. xxx uvedl, že byl osloven obž. L., zdali by nechtěl zastupovat kyperskou společnost, která měla uskutečnit obchod se solárními panely s italskou spol. xxx. K rozporu svědek při hlavním líčení uvedl, že o solárních panelech se skutečně jednalo, k obchodu ale nikdy nedošlo. Pokud to svědek takto dříve vypověděl, tak to tak nejspíše bylo. Na finančním úřadu ohledně společnosti pravděpodobně nebyl, zdali podával daňová přiznání, si nepamatuje. V souvislosti se spol. xxx podepsal svědek směnku, zůstala ale u něj. Dále bylo z výpovědi svědka zjištěno, že spol. xxx koupil od svědka A., kterého znal přes obžalovaného L. Svědek A. svědkovi H. sám společnost nabídnul, za převzetí společnosti svědek nic nezaplatil. Společnost xxx měla sídlo na Kladně, za společnost byl na finančním úřadě v Kladně společně s obž. K., protože se vyzná v účetnictví. Obž. K. též pověřil přípravou smluv, obsluhou datové schránky, emailu a administrativními pracemi. Zdali došlo k předání dokladů ke spol. xxx si svědek již nepamatuje. Dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu spol. xxx převedeno na svědka nebylo. Spol. xxx obchodovala s NanoDisky před tím, než ji svědek koupil, při převodu společnosti xxx o tom svědek nevěděl. O NanoDiscích se dozvěděl tak, že byl vyzván, aby se v souvislosti s obchody s NanoDisky dostavil na finanční úřad, o čemž jej informoval obž. K. V této souvislosti došlo ke schůzce v kanceláři xxx, které se kromě svědka H. účastnil obž. K., L., H. a svědek A., obž. H. se svědkem A. svědkovi ukázali stránku týkající se NanoDisků. Svědek též ví, že Nanodisky měli

být uskladněny někde na Kladně. Svědkovi bylo dále předloženo daňové přiznání spol. xxx za říjen 2011 s tím, že svědek uvedl, že se nejedná o jeho podpis. Osobu jménem Pavel Č. svědek zná, jezdil do baru xxx v xxx ulici, svědek Č. měl mít kontakty na Kypru. Je možné, že mu svědek H. udělil plnou moc. Účetnictví svědek nerozumí, o sestavení daňového přiznání vždy někoho požádal, v případě spol. xxx obž. K.

20. Z výpovědi svědka Václava K. soud zjistil, s obž. L. se svědek zná od roku 2010, kdy mezi nimi došlo k převodu automobilu, od roku 2010 do roku 2016 spolu obchodně spolupracovali. V letech 2012-2013 měl svědek na Kypru známého, svědka P., kterého seznámil s obž. L. Prostřednictvím svědka P. získali kontakt na ředitele kyperského finančního úřadu, se kterým bylo domluveno, že nebudou odpovídat na vyžádání od českého finančního úřadu. Obž. Svědek ve stejné době z pokynu obž. L. zakoupil v Polsku za 196 tisíc Kč makety NanoDisků, které osobně přivezl do Prahy, do baru v xxx ulici, bylo to asi 8-9 krabic. NanoDisky stály 196.000,- Kč, platilo se v hotovosti. Svědkovi bylo obž. L. řečeno, že má kontakt na finančním úřadu pro Prahu 1, že by mohli udělat obchod, který by ve skutečnosti obchodem nebyl, k obchodu měla být využita společnost svědka xxx. Společnost svědka měla zakoupit NanoDisky od jiné společnosti a následně je prodat zahraniční společnosti, která byla registrovaná na finančním úřadu pro Prahu 1 a která by to deklarovala jako vývoz na Kypr. Jednalo se o spol. xxx, za kterou vystupoval svědek Miroslav P. Svědek nejdříve souhlasil, když ale viděl finanční částky, rozhodl se věc zkontrolovat se svou účetní a obž. L. oznámil, že s obchodem končí. S obžalovaným L. však nadále spolupracoval v jiné věci, zajišťoval mu společnosti. Zajistil mu i společnost xxx, kterou založil se svým známým D. B. Makety NanoDisku byly dopraveny na Kypr, svědek je tam osobně neviděl, ale měl je vidět svědek P. Spol. xxx i xxx jsou obž. L. Obž. H. pracoval pro obž. L., plnil jeho pokyny, byl jednatelem nějaké společnosti. Stejně tak svědek A. Obž. L. měl vždy přes osobu, která pro něj pracovala zajištěnou nějakou společnost, obž. L. v nich nechtěl vystupovat. Obž. K. je účetním obž. L. Když bylo potřeba vystavit nějaký doklad, připravit smlouvu, tak vše dělal obž. K., všechny doklady týkající se fiktivního obchodu s NanoDisky si svědek vyzvedával od obž. K. Veškeré doklady obž. K. připravil z pokynu obž. L., obž. K. musel vědět, že se jedná o fiktivní obchod. Kontakt na finančním úřadu pro Prahu 1 měl obž. L. zajištěný prostřednictvím obž. P. V přípravném řízení svědek vypovídal odlišně, byl instruován obž. L. Nyní jsou však oba, společně s obž. V. a svědkem P., stíháni pro další nadměrný odpočet, věc je v přípravném řízení, proto se svědek rozhodl začít mluvit pravdu. Obž. V. spolupracoval s obž. L., také ovládal nějaké společnosti, které byly do obchodních řetězců zapojeny. Jednou ze společností byla spol. xxx. K rozporu ohledně osoby Daniela B. došlo k přečtení části protokolu z přípravného řízení, kdy svědek uvedl, že spol. xxx zajišťoval pro známého Daniela B. Při hlavním líčení svědek vysvětlil, že společnosti pořizovali svědek s Danielem B. společně, společnosti nevyvíjeli žádnou činnost, pak je dal k dispozici obž. L., který chtěl následně využít toho, že Daniel B. zemřel a vše hodit na něj.
21. Z výpovědi svědka Martina P. soud zjistil, že zná obž. P., který jej v listopadu 2013 kontaktoval, za účelem vytvoření webové prezentace pro produkt NanoDisk. Veškeré informace k webovým stránkám svědkovi sděloval obž. P., který mu též za vytvoření stránek dal odměnu. Faktura byla

na osobu Daniel K., nikoli na obžalovaného P. Název webových stránek byl www.nanodisk.cz. S obžalovaným P. se viděl osobě asi 2x nebo 3x, komunikovali též emailem.

22. Z výpovědi svědka Jana V. soud zjistil, že z obžalovaných zná obž. L. V roce 2013 dělal svědek dispečera spol. xxx, která měla administrativní sídlo u xxx, faktické sídlo bylo v xxx. Jednatelům spol. je svědek Petr U. Spol. xxx a xxx souvisely s přepravou na Kypr, kdo přepravu objednával, si svědek již nepamatuje. K převzetí zboží došlo v xxx. Pokud je zboží křehké či cenné, musí to uvést odesílatel, ne všichni to uvádějí. Každý dopravce je pojištěn, odesílatel si může přepravované zboží ještě připojistit. Komunikace ohledně přepravy probíhá většinou telefonicky, jak to bylo v roce 2013, to si svědek nepamatuje. K rozporům ve výpovědi svědka došlo k přečtení části jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy byla svědkovi předložena část emailové komunikace, zasláné na adresu xxx z adresy xxx s tím, že svědek v přípravném řízení uvedl, že komunikaci poznává, že je shodná s tou, kterou má ve své složce. Svědek k rozporu následně při hlavním líčení uvedl, že je možné, že přeprava byla sjednána emailem, již si to nepamatuje, dodnes je možné učinit objednávku emailem či telefonicky. Proč byla objednávka přepravy zaslána na emailovou adresu svědka U., svědek neví, občas mu emaily chodily. Svědkovi byla následně předložena listina s emailem zasláným spol. xxx, z adresy xxx a svědkem U., na adresu xxx, přeposlaným svědkovi V. Jaroslavou N., kdy svědek uvedl, že neví, jestli objednávka byla od více firem nebo od jedné. Cena za přepravu se vypočítává standardně ze sazby za km, poplatků, celních poplatků, trajektů, vícenákladů, pokud by byla váha extrémní, tak ještě palivové příplatky.
23. Z výpovědi svědka Víta D. soud zjistil, že z obžalovaných zná obž. H., K. a podle jména též obž. F. V roce 2012 — 2013 pracoval na oddělení kontroly finančního úřadu pro Středočeský kraj, územní pracoviště v Kladně. Obž. F. měl být jednatel spol. xxx, která dodávala NanoDisky spol. xxx a xxx. Svědek kontroloval daňová přiznání spol. xxx a xxx, které žádaly nadměrný odpočet za cca 130 milionů. Taková částka není běžná, vznikly tedy pochybnosti a došlo k zahájení kontroly. V průběhu kontroly nebyl nadměrný odpočet prokázán, tudíž se stanovil ve výši nula. Zboží mělo být dodáno na Kypr, proto došlo k dotazu na kyperskou společnost, jakožto odběratele, spol. však neposkytla konkrétní výstup. Dále byl učiněn dotaz na spol. xxx a dožádání na kyperský finanční úřad. V průběhu kontroly došlo ke sdělení, že jsou NanoDisky vadné, že došlo ke zrušení obchodu a bylo oběma společnostmi podáno dodatečné daňové přiznání. Za spol. xxx podával doklady ke kontrole obž. H., za spol. E. svědek H., osobně s nimi přišel i obž. K., který vystupoval jako účetní. Svědkovi předávali doklady k nadměrnému odpočtu a vysvětlovali obchod. Zdali přinesli též fotku NanoDisku, to si svědek nepamatuje, nebylo by to však rozhodné. Obž. H. svědka jednou telefonicky kontaktoval, chtěl vědět, v jaké fázi se kontrola nachází, následně došlo ke schůzce u svědka doma, postup je to nestandardní, došlo k sepsání úředního záznamu.
24. Z výpovědi svědkyně PhDr. Dany K. soud zjistil, že obžalovaná F. je bývalá kolegyně svědkyně z finančního úřadu pro Prahu 1. Obžalovaná byla vedoucí referátu na oddělení daní zahraničních

osob v letech 2011-2013, svědkyně byla její nadřízenou. Kromě zpracovávání daňových povinností nerezidentů oddělení řešilo i DPH neusazených osob registrovaných v jiném členském státě EU nebo i mimo EU a vrácení daně těmto osobám. Obžalovaná F. pod sebou měla daň z příjmů fyzických osob a spravovala neusazené osoby. Pokud se zahraniční subjekt zaregistroval a začal podávat daňová přiznání, byla přiznání přidělována jednotlivým správcům na základě abecedního rozdělení. Správce přiznání posoudil po stránce formální, což byl u zahraničních subjektů často problém a docházelo k vytýkacímu řízení, dále bylo nutné zjistit, zdali plnění vykázané v daňovém přiznání bylo skutečně přijato. Správce daňová přiznání posuzoval sám, případně se mohl poradit s vedoucí referátu, pokud se mu něco nezdálo, nebo vydat výzvu. Zpočátku byla snaha prověřovat všechny nově vzniklé společnosti, které žádali nadměrné odpočty, což však nebylo možné z důvodu personálních kapacit. Pokud referentka dospěla k závěru, že daňové přiznání je v pořádku, že nadměrný odpočet bude vyplacen, tak daňové přiznání vyměřila, vytvořila platební poukaz na tu částku nadměrného odpočtu, sama referentka to ale nemohla schválit a dál s tím pracovat. Platební poukaz šel ke kontrole vedoucí referátu, ta však měla oprávnění podepisovat platební poukazy jen do určité výše. Platební poukazy do 200 tisíc Kč podepisovala svědkyně, platební poukazy s vyšší částkou podepisoval ředitel finančního úřadu. Svědkyně denně podepsala 100 — 150 platebních poukazů. Nadměrný odpočet musel být vyplacen do 30 dnů, jinak musela být zaslána výzva k odstranění pochybností. Ohledně neusazených osob systém v letech 2011 — 2012 nevyhodnocoval nedůvěryhodnost, jako tomu bylo u subjektů usazených. Pokud je v daňovém přiznání něco špatně, může být podáno v termínu opravné přiznání, pokud dojde ke zjištění nesprávnosti po termínu pro podání daňového přiznání, podává se dodatečné daňové přiznání. Svědkyni T. svědkyně K. zná, byla průměrným správcem. Daňové subjekty často volají, urychlí to řízení a věci se vyjasní dříve, správci však nesmějí podávat telefonicky informace, které podléhají mlčenlivosti. Organizační struktura je věc veřejná, daňový subjekt musí vědět, kdo jeho věc spravuje. To jaký má referent přidělená písmena je veřejně přístupnou informací. Obžalovaná F. byla velice zodpovědná, dalo se na ni spolehnout. Informace o tom, že by obžalovaná ovlivňovala řízení či obcházela kolegy, svědkyně nemá. Člen referátu nemohl sám o sobě pomoci daňovému subjektu k vyplacení nadměrného odpočtu, neměl právo schvalování a podepisování.

25. Z výpovědi svědkyně Marcely T. soud zjistil, že pracuje od roku 2003 na finančním úřadu pro Prahu 1 jako referent, v letech 2011 a 2012 pracovala ve vyměřovacím oddělení DPH pro zahraniční subjekty, obžalovaná F. byla její nadřízenou. Agenda byla rozdělena dle písmenek, svědkyně měla písmeno xxx, možná i jiná, často se to měnilo. Daňové přiznání bylo dle písmene přiděleno referentovi, daňové přiznání referent následně kontroloval, pokud byl subjekt nový a žádal nadměrný odpočet, dělala se zpravidla výzva k odstranění pochybností nebo se žádalo se vysvětlení. Komunikace se zahraničními subjekty byla obtížná. Pokud subjekt nereagoval, tak nadměrný odpočet nedostal. Pokud se svědkyni něco nezdálo, šla za vedoucí a dostala pokyn k dalšímu postupu. Pokud bylo daňové přiznání v pořádku a jednalo se o nadměrný odpočet, vyměřilo se daňové přiznání a vyhotovil platový výměr, který šel ke schválení vedoucí, obžalované F. Svědkyně spravovala spol. xxx, xxx, xxx, uvedené společnosti s obžalovanou

neřešila. Svědkyně si nepamatuje, zdali někdo ohledně uvedených společností telefonoval. Platový výměr pro spol. xxx nepodepisovala obžalovaná, neboť se jednalo o 49 milionů. V letech 2011 — 2012 systém nevyhodnocoval nedůvěryhodnost. U daňových příznání subjektů, kde nebyly doručeny výzvy, byla vyměřena nula. Zdali dojde k výzvě na odstranění pochybností nezáleželo na svědkyni, výzvu podepisovala nadřízená. Obžalovaná na svědkyni ohledně uvedených společností nečinila žádný nátlak.

26. Z výpovědi svědka Miroslava V. soud zjistil, že v letech 2011 — 2011 pracoval na finančním úřadu pro Prahu 1 na zahraničním oddělení, obžalovaná F. byla jeho kolegyně, později vedoucí. U daňového příznání zahraničních osob obecně kontrolovali, zdali je podáno na správném formuláři, zdali jej podepsala oprávněná osoba, poté došlo k zadání do počítače, v případě něčeho nestandardního učinili výzvu k prokázání skutečností. Pokud se jednalo o daňové příznání s nadměrným odpočtem, který byl poprvé, automaticky se dělala kontrola. V předmětné době nebylo možné využívat v počítači u zahraničních osob systém pro vyhodnocování nedůvěryhodnosti. Pokud subjekt na výzvu reagoval, řešila se věc dále, pokud subjekt výzvu nepřevzal či na ni nereagoval, mohlo dojít k dožádání nebo k vyměření na nulu. Svědek spravoval spol. xxx, společnost podala 1. daňové příznání s velkým nadměrným odpočtem. Společnosti byla zaslána výzva, společnost následně podala dodatečné daňové příznání, které bylo překlasifikováno, podáno s minusy, takže to šlo na nulu. Telefonický kontakt se subjekty možný je, svědek si však nepamatuje, zdali ohledně předmětné společnosti k telefonickému kontaktu došlo. Výzva byla doručena v únoru, přesto byly doklady předloženy v prosinci předcházejícího roku. Pamatuji si, že zástupce společnosti přišel a předložil šanon s doklady, o koho se konkrétně jednalo, si již svědek ale nepamatuje. Když se vede ústní jednání, osoba jednající za společnost se ztotožňuje podle občanského průkazu. K osobě Václav K. ví svědek pouze to, že je obžalovaným. K rozporu ve výpovědi svědka došlo k přečtení části jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy se měl svědek vyjádřit k ústnímu jednání dne 21.12.2011 se zástupcem spol. xxx. Svědek v přípravném řízení po nahlédnutí do spisu uvedl, že první výzva k odstranění pochybností byla zaslána na adresu dle plné moci na xxx, tam si ji nikdo nepřevzal. Následně byla nahlášena změna adresy, a to xxx, kde výzvu převzal obžalovaný K. Na základě doručené výzvy se ke svědkovi dostavil zástupce společnosti a předložil veškeré písemnosti. Jednalo se o svědka H., který se dostavil ještě s další osobou, jejíž jméno svědek neví, tato osoba se též účastnila ústního jednání. Při hlavním líčení svědek vysvětlil, že obžalovaný K. musel být zplnomocněn, ale jméno si již nepamatuje, stejně tak si nepamatuje jméno svědka H. Následně bylo svědkovi předloženo dodatečné daňové příznání spol. xxx za říjen 2011, ke kterému uvedl, že bylo špatně označeno jako opravné, neboť opravné daňové příznání je možné podat jen do určité doby, a to do 25. dne následujícího měsíce. Daňové příznání bylo podáno až 6.1.2012, tedy nemohlo se již jednat o opravné, ale o dodatečné. Když dojde k výzvě, tak se k dalšímu příznání nepřihlíží, ale zde i když byla výzva, tak na základě dodatečného příznání došlo k vyměření na nulu a to z důvodu, že došlo k zastavení řízení ve věci dodatečného daňového příznání, avšak údaje v něm uvedené se i tak využijí při vyměření či doměření daně. Výzvy vystavovali referenti. Na dotaz, jak to že je tedy výzva k odstranění pochybností ze dne

22.12.2011 podepsána obžalovanou F., jakožto pověřenou vedoucí řízením referátu č. 3, svědek uvedl, že přípravu dělá referent, pak to podepisuje vedoucí. Svědek si již však nepamatuje, zdali jde výzva pod jménem vedoucí, již přes 5 let tuto práci svědek nedělá.

27. Z výpovědi svědka Ondřeje Ž. soud zjistil, že zná obžalované K. a P. Obžalovaného K. zná přes svou sestru, měli spolu partnerský vztah, obžalovaného P. zná přes obžalovaného K. Svědek má účetní firmu xxx, v letech 2011-2012 pracoval jako účetní. V uvedené době svědka kontaktovala jeho sestra, že by obžalovaný K. potřeboval pomoci s účetnictvím svých firem xxx a xxx, účetnictví obžalovanému zpracovával asi rok. Následně se na něj obžalovaný obrátil s tím, zdali svědek dokáže zaregistrovat zahraniční společnost. Podklady ke spol. xxx dal svědkovi obžalovaný P., jednalo se o zahraniční společnost, svědek společnost zaregistroval, tím to pro svědka skončilo. Pro obžalovaného P. registroval 2 společnosti xxx a xxx, podklady dával na finanční úřad na Praze 1, jedna ze společností měla sídlo v Maďarsku. Registrace podával na základě plné moci. Od obžalovaného P. musel mít potvrzení o zřízení bankovního účtu, ověřenou plnou moc, obdobnou registraci z příslušné země, kde dochází k DPH, výpis z OR, vše úředně přeložené. Kdo byl statutárním orgánem si svědek nepamatuje, obžalovaný P. tam však nefiguroval, byl nejspíše pouze prostředník, neboť na dokumentech nefiguroval. Obžalovaný P. platil odměnu za služby svědkovi v hotovosti. Daňová přiznání svědek nejspíše nepodával, již si to však nepamatuje. K rozporu ve výpovědi svědka došlo k přečtení části jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy svědek uvedl, že zjistil, že finanční úřad poslal společnosti výzvu k prokázání skutečnosti, že nárokové plnění je správné, též bylo špatně vyplněné přiznání k DPH. Svědek zkontaktoval obž. P., řekl mu, co zjistil a co je potřeba udělat pro vyřešení problémů. Problém spočíval v tom, že společnost si nárokovala dopčet na DPH, neboť nakoupila zboží v ČR a prodala do zahraničí bez DPH. Obž. P. proto svědek doporučil, že je potřeba prokázat, že zboží opustilo území ČR, a to nějakým potvrzením o dopravě nebo minimálně čestným prohlášením vývozce, že zboží vyvezl. Obž. P. svědkovi doručil čestná prohlášení a na jejich základě vyhotovil svědek odpověď na výzvu finančního úřadu. Při hlavním líčení k rozporu svědek sdělil, že si myslí, že přečtená pasáž protokolu se týkala úplně první společnosti, ohledně které se obžalovaný na svědka obrátil, která již registrována byla, to nebyla xxx, tu registroval svědek. Společnost byla již zaregistrovaná, byla podána daňová přiznání, svědek měl plnou moc k nahlédnutí do spisu. Na úřadě jednal asi se svědkyní T., následně sdělil obžalovanému P., co je potřeba doložit. Co se týče čestných prohlášení doručených obž. P., to byla pravděpodobně prohlášení o tom, že zboží opustilo území ČR. S obžalovaným P. svědek ukončil spolupráci, neboť mu obžalovaný nebyl schopen dodat potřebné dokumenty.
28. Z výpovědi svědka Petra P. soud zjistil, že obžalovanou F. zná zhruba od roku 2005 přes přítele obžalované, byli přátelé. Obžalovaného K. zná svědek asi 20 let, půjčil obžalovanému peníze na nějaký projekt, asi 40 milionů Kč, obžalovaný nic nevrátil. Obžalovaný K. jej nikdy nežádal o kontakt na finančním úřadě, pouze obžalovaného seznámil s obžalovanou F., věděl matně, kde obžalovaná pracuje. Obžalovaná od svědka nevěděla, že mu obžalovaný K. dluží peníze.

29. Z výpovědi svědka Davida F. soud zjistil, že 2011-2012 byl na Slovensku v Komárně v restauraci osloven osobou jménem F. M., která mu nabídla práci jednatele společnosti. Následně proběhla schůzka v Brně, které se účastnilo více lidí. Znovu se sešli na finančním úřadě v Praze ve Vodičkově ulici za účelem registrace společnosti. Počtvrté se sešli opět v Praze v restauraci, kde svědek podepsal nějaké dokumenty. Poté již svědek nikdy kontaktován nebyl, nedostal žádné peníze. Společnost měla sídlit v Lucembursku. Motivací svědka bylo stále zaměstnání. J. P. je švagr svědka, též dostal nabídku od svědka M.
30. Z výpovědi svědkyně Hany K. soud zjistil, že svědkyně zná obžalovaného K., je to manžel bývalé zaměstnavatelky svědkyně. Pro obžalovaného K. v roce 2013 zpracovávala daňová přiznání pro více společností za jedno období. O jaké se jednalo společnosti, si svědkyně nevzpomněla. Obžalovaný K. měl více společností na kadeřnické a fotografické služby. Spol. xxx byla jeho společností, spol. xxx původně také, poté ji vlastnil svědek K., obž. K. za ni však nadále jednal. Přes obžalovaného K. zná obžalovaného P., občas mu dala nějakou radu, asi ohledně DPH.
31. Z výpovědi svědka Jana K. soud zjistil, že s obžalovaným K. se zná od roku 2005-2006, svědek dělal obžalovanému asistenta ve fotografickém ateliéru. Společnost xxx svědek vlastní od roku 2012, převzal ji od obžalovaného K. Společnost nevykonávala žádnou činnost, myslel si, že nemusí podávat daňová přiznání. O účetnictví se začal starat až na podzim roku 2013, kdy se společností chtěl začít podnikat. Účetnictví svědkovi vede svědkyně K. Svědek nevěděl, že spol. xxx měla obchodní vztah se spol. xxx, ke spol. xxx neměl žádný pracovní vztah, o vystavených fakturách na 15 milionů Kč také nic neví, neviděl daňové přiznání za rok 2012. Obž. P. zná svědek přes obž. K., obchodní vztahy spolu nemají. Na žádost obž. K. se svědek dvakrát sešel s obž. F., které měl vyřídit, že obžalovaný K. potřebuje pomoc. Druhé schůzky se účastnil též obž. P., svědek seděl opodál, neví, o čem obž. F. a P. hovořili. Svědkovi byla následně předložena smlouva o dílo uzavřená mezi spol. xxx a spol. xxx, kdy svědek uvedl, že se nejedná o jeho podpis. Dále byla svědkovi předložena faktura spol. xxx č. 20121202 s tím, že svědek uvedl, že faktury vůbec nevystavoval. Následně si udělal svůj vlastní vzor. Podpis určitě není svědkův. Svědkovi byla též předložena pracovní smlouva uzavřená mezi spol. xxx a Janem K. ze dne 7.12.2012. Svědek sdělil, že podpis na smlouvě je podobný jeho podpisu, ale není jeho. Se spol. xxx nikdy pracovní smlouvu neuzavíral. Na návrh státní zástupkyně došlo k přečtení části výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy se vyjadřoval k podpisu na zmíněné smlouvě o dílo a faktuře č. 20121202 spol. xxx s tím, že v obou případech shodně uvedl, že podpis není jeho.
32. Z výpovědi svědka Roberta N. soud zjistil, že zná obžalovaného P. a K. Domlouvali společně přepravu zboží, neboť svědek má dopravní a expediční spol. xxx Nejprve jej s žádostí o přepravu oslovil obž. K., následně ji ale ústně objednal obž. P. Jednalo se o přepravu palety z Maďarska, pak se zboží uskladnilo ve skladu společnosti v xxx, nevěděl, o jaké zboží jde. Pokud je převáženo zboží vyšší hodnoty, klient to nahlásí a společnost svědka zajistí připojištění. Asi po 3 měsících dostal pokyn, aby zboží odvezl zpět do Maďarska, ale na jinou společnost, a

to xxx. Ve věci též vystupovala spol. xxx, svědek si však nepamatuje, která spol. zboží přebírala, zdali xxx nebo xxx. Společnosti xxx a xxx svědek nezná. Svědkovi byla následně předložena objednávka spol. xxx ze dne 22.2.2013 na dopravu dvou euro palet 80kg/ks zboží NanoDisk 256GB a následné uskladnění. Svědek k předložené listině uvedl, že dokument vidí nejspíše poprvé. Klienti posílají objednávku emailem, kde je napsané, co se má naložit, vyzvednout, kde je uvedený kontakt, event. váha. Pak mají též formuláře na internetu. K rozporu ve výpovědi svědka přečtena část výpovědi z přípravného řízení, kdy po předložení tytéž objednávky svědek uvedl, že objednávku poznává. Při hlavním líčení svědek k rozporu sdělil, že měl složky a tam to asi měl, neuvědomuje si, že to bylo na jejich hlavičkovém papíře. Není to ale nestandardní. Důležité je uvedení kontaktu. Tady k tomu ale ani nejsou adresy. To je základní objednávka, spíš se tváří jako nějaká poptávka, kolik to bude stát. Dále byla svědkovi předložena faktura č. 171300353 za skladné spol. xxx, příloha k faktuře za skladné od 26.2.2013 do 11.6.2013 na částku 1.860, 98 Kč a objednávka svědka K. za spol. xxx na převoz zboží NanoDisk v počtu 12.000ks. K předloženým listinám svědek uvedl, že se jedná o fakturu za skladné, kde je soupis, kolik m² to zabralo, a jak dlouho to tam bylo, vypadá to na cca 100 dní. K objednavce svědek uvedl, že šlo o objednávku přepravy dvou palet odběrateli spol. xxx. Svědka K., který je uvedený na objednávce, viděl svědek asi dvakrát. Přijel s obžalovaným P. ke svědkovi do firmy kvůli tomuto případu. Svědek však neví, co s tím měl svědek K. společného.

33. Z výpovědi svědkyně Jitky B. soud zjistil, že zná obžalovaného L. a F., znají se 15-20 let, jsou kamarádi, obchodní kontakty mezi nimi nebyli. Obž. F. však svědkyně půjčila někdy v letech 2011-2013 peníze pro spol. xxx, jednalo se o 2 - 3 miliony, peníze převáděla na účet spol. xxx ze svého osobního účtu u spol. Česká spořitelna, účel půjčky svědkyně nezná. Aby mohla půjčit obžalovanému, půjčila si peníze od známého a rodičů, již si ale nepamatuje, kolik si půjčila. Peníze obdržela asi v hotovosti. Smlouva o půjčce byla uzavřena u JUDr. S. z xxx. Svědkyně si nepamatuje, jaká byla lhůta pro splatnost, část prostředků jí vrácena byla, asi půlka, tedy zhruba milion či milion a půl. Následně obžalovanému půjčila ještě asi půl milionu, větší částku nejspíše ne. Svědkyně pracuje jako OSVČ v oblasti nájmu a podnájmu. K rozporům ve výpovědi svědkyně ohledně výše zapůjčené finanční částky došlo k přečtení části výpovědi z přípravného řízení, kdy svědkyně uvedla, že v letech 2011 — 2012 poskytla společnosti xxx půjčku, o kterou ji požádal obž. F., jednalo se o více částek, nejdříve 2.500.000,- Kč a poté přes 4.000.000,- Kč, přesně si to svědkyně nepamatovala. K přečtené výpovědi svědkyně uvedla, že si to již nevybavuje. Co se týče částky 2,5 milionu Kč, která byla zaslána z účtu spol. xxx na účet svědkyně dne 1.3.2012, svědkyně uvedla, že si to vzhledem k dlouhé době nepamatuje. Nikomu jinému takto vysoké částky nepůjčovala. Svědkyně nečinila žádné právní kroky k tomu, aby dluh vymohla.
34. Z výpovědi svědkyně Marty B. (dříve P.) soud zjistil, že zná obžalované L., F., K. a H. Pro obžalovaného L. pracovala na baru xxx jako sekretářka, již si však nepamatovala, pro jakou společnost. Ve spol. xxx byla svědkyně určitou dobu jednatelkou, je to tak před 8-9 lety. Spol. xxx provozovala bar xxx na adrese xxx, xxx. Fakticky vedl činnost společnosti obžalovaný L.,

z jeho pokynu též byla dočasně jednatelkou. Svědkyně neví, zdali společnost byla obchodním partnerem ohledně solárních panelů, spol. xxx nezná. Též neví, zdali podepisovala jiné dokumenty, než smlouvu o nájmu. K rozporům ve výpovědi svědkyně byla přečtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení, kdy svědkyně uvedla, že ve vztahu ke spol. xxx pouze vedla účetnictví společnosti, účetní a daňové doklady svědkyni předával obž. L. Při hlavním líčení však svědkyně uvedla, že účetnictví společnosti nevedla, zařizovala pouze nějaká povolení. Dále svědkyně vypověděla, že si nepamatuje, zdali podepisovala za spol. xxx směnku na částku 94.800,0, - Kč. V přípravném řízení však svědkyně uvedla, že směnku podepsala, neboť ji o to požádal obž. L. V hlavním líčení svědkyně vypověděla, že si to již skutečně nepamatuje, jako jednatelka pro společnost zařizovala různá povolení, na směnku či spol. xxx si svědkyně nevzpomíná. Sdělila, že je však možné, že to tak opravdu bylo, když to v přípravném řízení vypověděla. Svědkyně si již nepamatuje, zdali měla spol. xxx nějaké zaměstnance a zda je jako jednatelka vyplácela. Společnost po svědkyni přebíral obž. F., o předání je určitě vyhotoven notářský zápis, dokumentace byla pravděpodobně též předána, musel být sepsán protokol. Zdali svědkyně vystavovala za spol. xxx nějaké faktury, si již též nepamatuje. K rozporu ve výpovědi svědkyně přečtena další část protokolu z přípravného řízení, kdy svědkyně uvedla, že pokyny k vystavování faktur za spol. xxx dostávala od obž. L., pro jiné společnosti na pokyn obž. L. faktury nevystavovala. K rozporu při hlavním líčení svědkyně uvedla, že si nepamatuje, že pro obžalovaného L. vystavovala nějaké faktury, pokud to tak vypověděla v přípravném řízení, tak tomu tak bylo.

35. Z výpovědi svědka Miroslava B. soud zjistil, že zná obžalovaného L., K., H. a F., jedná se o přátele z baru v xxx na xxx, scházeli se tam zhruba před 3 — 5 lety. Naposledy byl svědek na uvedeném místě v létě roku 2018 a setkal se tam s obžalovaným L. a H. Svědek potřeboval půjčit peníze od obžalovaného L., stavil se za ním proto v bytě nad barem, obžalovaný tam měl hodně peněz, které měly být pro obžalovaného H.. Mohlo to být tak 100 — 200 tisíc. Poté svědek s obžalovaným L. opustili byt, svědek si šel dát kávu, následně přišel obžalovaný H., obžalovaní spolu něco krátce řešili, následně obžalovaný H. odjel a obžalovaný L. se vrátil dovnitř. Zdali obžalovaný L. něco nesl či předával obžalovanému H., svědek neví.
36. Z výpovědi svědka Romana H. soud zjistil, že zná obžalovaného L. a H., a to z baru v xxx ulici, kam chodil jako host. Potkával se s nimi na baru v letech 2014 — 2016. V uvedené době svědek podnikal v oboru skladování a logistiky. Svědek provozoval velký sklad v xxx, ve kterém si skladoval zboží obžalovaný H. a svědek K., toto zboží se stalo následně předmětem policejního vyšetřování. V uvedené věci podával svědek vysvětlení v pozici svědka, trestně stíhán byl s obžalovaným H. a svědkem K. v jiné věci, s obžalovaným H. proto přerušil kontakt. Obžalovaný H. a svědek K. měli svědkovi naznačovat, aby svědčil proti obžalovanému L., mělo se jednat o kauzu s nějakými disky, podrobnosti svědek neví. Jméno V. svědek slyšel, pracuje pro daňový úřad nebo organizovaný zločin, každý, kdo s ním přišel do kontaktu, skončil špatně. Osobu jménem V. dle svědka určitě znají obžalovaní L. i H.

37. Z výpovědi svědka Petra B. soud zjistil, že zná obžalované L. a H., asi od roku 2016 z klubu xxx na adrese xxx, kde dělal vyhazovače a pomáhal na baru, obžalovaní tam chodili jako hosté. V baru pracoval svědek na dohodu, kterou s ním uzavíral obžalovaný L., jako jednatel společnosti, majitelem byl asi někdo jiný. Když jednou nesl obžalovaným L. a H. objednané pití, slyšel, jak obžalovaný H. říká obžalovanému L., že když mu nedá milion Kč, půjde na policii. Poté dvakrát viděl obžalovaného L. předávat obžalovanému H. v autě před barem 50.000,- Kč. Bylo to asi v létě 2017. Svědek byl kontaktován obžalovaným L., aby v této věci podal svědectví.
38. Z výpovědi svědka Tomáše G. soud zjistil, že zná obžalované L. a H. Obžalovaný H. společně se svědkem K. udělali ze svědka G. bílého koně. Když se to svědek dozvěděl, chtěl společnost převést s tím, že obžalovaný H. a svědek K. mu řekli, ať se obrátí na obžalovaného L., že to bylo pod jeho záštitou. Svědek šel vše ohlásit na Policii ČR a podal trestní oznámení na obžalovaného H. a svědka K. Obdobná věc se měla stát obžalovanému L., tedy že jej obžalovaný H. a svědek K. využili a navlékli do firmy jako bílého koně, mělo se jednat o obchod s NanoDisky. To se svědek dozvěděl od obžalovaného L. Aby v této věci podal svědek svědectví, byl požádán obžalovaným L.
39. Z výpovědi svědka Ladislava P. soud zjistil, že zná obžalovaného L. a H. Obžalovaného L. zná z baru, který měl v xxx ulici na xxx, bylo to v letech 2015 — 2016. S obžalovaným H. a svědkem K. chodil svědek P. do baru jako host. Svědek od obžalovaného H. a svědka K. koupil před cca 2 lety společnost, chtěl podnikat se starožitnostmi, byl to ale podvod, neboť společnost nepřevedli, akorát udělali ze svědka jednatele. Pro případ, že by se objevil se společností nějaký problém, měl svědek říci, že za tím stojí obžalovaný L. Společnost se převáděla ze svědka G., toho před tím svědek neznal.
40. Z výpovědi svědka Libora B. soud zjistil, že zná obžalovaného L., K., F. a H. Obžalovaného L. a F. zná ze Šumperku, syn obžalovaného L. je svědkův nejlepší kamarád. S obžalovaným F. bydlel svědek na xxx, pro společnost xxx chvíli pracoval jako správce nemovitostí, též se staral o nemovitost na adrese xxx, xxx, byla v rekonstrukci. Pro obžalovaného L. svědek nepracoval, pouze občas mu vypomáhal s nákupy či úklidem. Obžalovaného H. zná svědek z baru v xxx ulici na xxx, svědek tam chodíval na různé akce. Obžalovaný K. pracoval ve spol. xxx, ve které byl jednatelem obžalovaný F. Svědek taktéž zná svědka A., v Praze s ním bydlel, svědek A. pracoval pro obžalovaného L. Obžalovaný L. se o svědka A. a jeho bratra staral, pomáhali mu v domácnosti. Společnost xxx svědkovi nic neříká, neví, jestli tam byl svědek A. jednatelem. Se svědkem A. měli společnost xxx, svědek B. dělal řidiče, nedostal ale žádnou mzdu. S obžalovaným H. svědek v roce 2014 na Kypru založil společnost, byl o to požádán obžalovaným H. Svědek společnost založil, založil též bankovní účet, od té doby nic nepodepisoval, společnost měla obchodovat s paměťovými kartami, na její název si však svědek nepamatuje.

41. Za splnění zákonných podmínek došlo při hlavním líčení dále k přečtení výpovědí svědků Pavla Č., Viléma D., Lubomíra F., Bedřicha H., Jaroslava H., Martina K., Daniela K., Michala L., Michala M., Patrika M., Petra N., Alžběty P., Adriana Š., L. Š., Jana Š., Žanety Š., Aleše Š., Bohuslava U., Petra U.
42. Z výpovědi svědka Pavla Č. soud zjistil, že zná obž. L., kterému prodal svou společnost xxx, kterou sám svědek v roce 2009 založil za účelem nákupu nemovitostí na Kypru, k čemuž však nedošlo, společnost nevykonávala žádnou činnost. K převodu došlo prostřednictvím známého svědka pana M. P. K převodu nedošlo na obž. L., ale na jinou osobu, nejspíše na svědka H., údaje mu předával obž. L. V kyperském obchodním rejstříku je to tak, že jako ředitel je uveden kyperský státní občan, to se převodem nezměnilo a pak je tam uveden skrytý majitel akcií, což je osoba přes obž. L. Společnost se původně jmenovala xxx, ale obž. L. chtěl, aby svědek změnil 1. písmeno na D.
43. Z výpovědi svědka Viléma D. soud zjistil, že je zaměstnancem spol. xxx, která se zabývá zakládáním společností v ČR i zahraničí. V roce 2012 se na společnost obrátil obž. H., s žádostí o založení společnosti v Maďarsku, po určitém čase došlo též na základě žádosti obž. H. k založení organizační složky v ČR. V souvislosti se spol. xxx svědek jednal též s obž. P., pravděpodobně řešili vedení účetnictví s tím, že obž. P. chtěl vést účetnictví sám. Svědek společnost registroval k dani, je to standardní rozsah služeb společnosti, proto byl zmocněn k zastupování společnosti a podal u finančního úřadu registraci.
44. Z výpovědi svědka Lubomíra F. soud zjistil, že zná obž. L. a H., pracoval ve společnosti xxx, kterou původní majitel pan M. převedl právě na obž. H. Dle domněnky svědka vše financoval a řídil obž. L., na obž. H. byla spol. jen napsaná. Podpis na kopii smlouvy o nájmu ze dne 25.9.2013, uzavřené mezi svědkem a spol. xxx, je svědka. Skladovací prostor obžalovaní nejspíš nikdy nevyužili a nic svědkovi neplatili. Stejně to bylo se smlouvou se společností xxx.
45. Z výpovědi svědka Bedřicha H. soud zjistil, že zná obž. K. od roku 2000, z pozice advokátního koncipienta u JUDr. Petra H., jehož byl obž. K. klientem. S obžalovaným P. se svědek jednou v roce 2013 nebo 2014 sešel, schůzku domluvil svědek K., ptali se svědka, zdali něco neví o obžalovaném K. Ke společnosti xxx uvedl, že byl osloven obžalovaným K., zdali nezná společnost, která by prodávala ready made společnosti, a to i zahraniční. Konkrétně se mělo jednat o polskou spol. Svědek takovou společnost našel a zprostředkoval obchod, jednalo se právě o spol. xxx, avšak transakce se patrně nerealizovala.
46. Z výpovědi svědka Jaroslava H. soud zjistil, že svědek nikoho z obžalovaných nezná. Spol. xxx si v roce 2012 koupil a byl jejím jednatelem. Nadále však podnikal jako fyzická osoba a společnost proto k podnikání nevyužíval. Nepodával příznání k DPH. Razítko společnosti si nechal svědek vyrobit až v roce 2016. Předloženou faktura č. 2912201209 a dodací list svědek nepoznal, uvedené razítko nikdy nevlastnil.

47. Z výpovědi svědka Martina K. soud zjistil, že zná obž. L., F. a H. Mezi spol. xxx a svědkem nebyl žádný právní vztah. Částka 300.000,- Kč zaslaná dne 1.3.2012 z účtu společnosti na účet svědka asi představovala vrácení rodinné půjčky, půjček bylo celkem asi 5.
48. Z výpovědi svědka Daniela K. soud zjistil, nikoho z obžalovaných nezná. O uvedení svého jména a adresy na faktuře za vyhotovení internetové stránky o produktu NanoDisk nic neví. Adresa xxx není jeho emailovou adresou. Od roku 2013 byl drogově závislý a opakovaně ztratil občanský průkaz.
49. Z výpovědi svědka Michala L. soud zjistil, že zná obž. H., pro kterého hlídal v hotelích a obž. L., kterému dělal osobní ochranu. Společnost D. zná, realizoval pro ni zakázku. Smlouva o poskytování bezpečnostních služeb uzavřená mezi svědkem a spol. xxx je pravá, sepsal ji svědek. Domlouval to s ním obž. xxx s tím, že v objektech bylo uskladněno cenné zboží, tak to sřežil, neví, o jaké zboží se konkrétně jednalo.
50. Z výpovědi svědka Michala M. soud zjistil, že jednatelem společnosti xxx se svědek stal někdy v roce 2011, protože si potřeboval přivydělat, řekl mu o tom jeho bratr, svědek Jan Š. Svědek měl shánět zákazníky, ale neměl na to čas, reálně se ničím nezabýval, nevěděl ani, kde je provozovna společnosti, kde má sídlo, nikdy tam nebyl, neměl nic společného s účetnictvím, spol. se zabývala asi autolakovnou. Jednatele dělal asi rok, pak byla spol. převedena na pana H. Kopii faktury č. 2012/0001 vystavené dne 29.3.2012 spol. xxx na společnost xxx, kdy je fakturováno dodání kancelářské techniky a vybavení servroven dle dodacího listu v hodnotě 352.591.704,- Kč s DPH nikdy neviděl, nepodepsal ji, nevěděl, že by společnost měla obchodovat s kancelářskou technikou. Stejně tomu bylo u kupní smlouvy mezi shodnými společnostmi ze dne 26.3.2012, listiny nadepsané xxx. Od osoby H. S. ze spol. xxx ani od osoby Rudolf G. ze společnosti xxx nikdy nic na adrese xxx, xxx, nepřebíral.
51. Z výpovědi svědka Patrika M. soud zjistil, že svědek zná obž. P., nebyly v obchodním vztahu, znali se ze sportu. Ohledně vybraných hovorů s obž. P. svědek uvedl, že si nevzpomíná, jednou obžalovanému servisoval auto.
52. Z výpovědi svědka Petra N. bylo zjištěno, že odmítl vypovídat z důvodu nebezpeční způsobení si trestního stíhání.
53. Taktéž z výpovědi svědkyně Alžběty P. bylo zjištěno, že odmítla vypovídat, neboť je matkou obžalovaného F.
54. Z výpovědi svědka Miroslava P., kterou svědek v přípravném řízení přečetl, soud zjistil, že svědek uzavřel kontrakt na dodávku paměťových karet, které dopravce přivezl na Kypr. Společně s dopravcem mu je předal zástupce spol. xxx obž. H., za spol. xxx je převzal přímo od

dopravce sám. Namátkou vybrané karty společně s obž. H. odzkoušeli a byly funkční. Po nějaké době svědka kontaktoval jeho zástupce, pan Dan B. a sdělil mu, že některé karty nejdou načíst, došlo tedy k reklamaci. Dále svědek odmítl vypovídat na položené otázky. Z výpovědi svědka ze dne 1.11.2016 soud dále zjistil, že svědek byl jednatelem spol. Společnost se zabývala sportovním marketingem, nákupem a prodejem reklamy. Na převod částky 5.600.000,- Kč z účtu spol. xxx na účet spol. xxx dne 5.3.2012, tedy v době, kdy byl disponentem tohoto účtu právě svědek, si svědek nepamatuje, nejspíš se jednalo o nějakou půjčku. Stejně tak si svědek nepamatuje, jak bylo s těmito prostředky dále naloženo. Z výpovědi svědka při hlavním líčení soud zjistil, že svědek zná obžalovaného L., F., K. a H. Je majitelem kyperské spol. xxx, společnost s ničím neobchodovala, nevedla účetnictví, s obžalovaným L. nebyl svědek v obchodním styku. S obž. L. byl několikrát na Kypru, svědek tam žil a obžalovaný tam jezdil na dovolenou, svědek obžalovaného seznámil s nějakými lidmi. O obchodu s NanoDisky svědek nic neví, dodávku NanoDisků nepřebíral a neví, že by vozily na Kypr. Svědek nezná společnost xxx, ani xxx. A. C. byl známý kamaráda svědka, dělal na nějakém úřadě, zdali byl ředitel finančního úřadu svědek neví. K rozporům ve výpovědi svědka došlo k přečtení části výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy svědek mimo jiné uvedl, že uzavřel kontrakt na dodávku paměťových karet, že byly dovezeny na Kypr, že je společně s obž. H. převzal, a že zná spol. xxx a xxx. K rozporu při hlavním líčení svědek uvedl, že neví, nic nepřebíral. Následně byl svědkovi předložen protokol z přípravného řízení ze dne 15.12.2015 s tím, že svědek potvrdil, že se jedná o jeho podpis. Svědek před výpovědí nebyl v kontaktu s některým z obžalovaných. Spol. xxx svědek zná, svědek neví, zdali tato společnost obchodovala s obžalovaným F. Částka zasláná v březnu 2012 ve výši 5.600.000,- Kč obž. F. byla asi půjčka, svědek si na to již nepamatuje.

55. Z výpovědi svědků A. Š. a L. Š. bylo zjištěno, že odmítli vypovídat. Z výpovědi svědka Jana Š. soud zjistil, že zná spol. xxx, která patřila jeho bratrovi, svědku Michalu M. Bratra seznámil s původním jednatelem panem T. a jinak s tím neměl nic společného. Bratr svědka měl mít plány, že se spol. bude podnikat, ale nešlo mu to, neměl zákazníky. Poté se svědkovi někdo ozval a nabídl mu odkoupení firmy. Svědek bratrovi s převodem pomáhal s tím, že od právních zástupců kupce dostali nějakou obálku, ať ji zanesou na finanční úřad a tím pro bratra svědka vše skončilo. Od bratra dostal plnou moc a obálku na finanční úřad zanesl svědek.
56. Z výpovědi svědkyně Ž. Š. soud zjistil, že smlouva o nájmu prostor mezi svědkyní a společností xxx není pravá, podpis na smlouvě není svědkyně, adresa svědkyně je uvedena špatně. Svědkyně vlastní halu v xxx, ale nikdy ji nikomu nepronajala. Jednou se svědkyně na možnost pronájmu ptal svědek Petr U., který má firmu, zabývající se něčím s nákladními vozidly. Svědek Petr U. se v xxx pohybuje, proto se asi dozvěděl o možnosti si halu pronajmout, nikde pronájem neinzerovala.
57. Z výpovědi svědka Aleše Š. bylo zjištěno, že odmítl vypovídat z důvodu nebezpečí přivodění si trestního stíhání.

58. Z výpovědi svědka Bohuslava U. soud zjistil, že svědek zná obž. L., za společnost xxx mu prodával auta, jiné obchodní vztahy mezi nimi nebyly. Svědek nedokázal vysvětlit, jak je možné, že svědkyně M. R., účetní spol. xxx, měla k dispozici pas svědka a při svém výslechu uvedla, že klientem spol. xxx je spol. xxx, jejichž řediteli jsou svědek P. a „B. U.“. Svědek uvedl, že nikdy na Kypru nebyl, že se jedná o jeho pas, který již ale vyměnil.
59. Z výpovědi svědka Petra U. soud zjistil, že spol. xxx se zabývá mezinárodní dopravou. K jednotlivým přepravám se svědek nedokázal vyjádřit, řešil to dispečer svědek V. Nepamatuje si, že by jej oslovila spol. xxx a xxx přímo emailem na adresu xxx, emaily nečetl, četla je asi paní N. a poslala je svědkovi V. Svědek nevěděl, zdali má spol. xxx sídlo na adrese xxx, xxx, byl tam naposledy před rokem, jedná se stroze vybavenou kancelář bez zaměstnanců. Osobu jménem Ž. Š. svědek nezná, ale zná areál bývalého JZD xxx, jeho bratr, svědek Bohuslav U., tam pracuje.
60. V rámci hlavního líčení taktéž došlo k přečtení výpovědí zahraničních svědků, realizovaných prostřednictvím právní pomoci. Z výpovědi svědkyně M. R. soud zjistil, že svědkyně je účetní spol. xxx, mezi jejichž klienty patří i spol. xxx, klientem se stala na základě doporučení jednoho ze spolupracovníků z ČR. Skutečnými majiteli jsou svědci P. Miroslav a Bohuslav U. (chybně uvedeno B.). Sestavováním daňových příznání je pověřen účetní E. I.
61. Z výpovědi svědka E. I. soud zjistil, že je účetním — auditorem. Jedním z klientů je spol. xxx, na základě doporučení známého. Skutečnými vlastníky společnosti jsou svědci P. M. a B. U. (chybně uvedeno B.). Poprvé se se svědky setkal dne 23.12.2011. Svědkovi sdělili, že na Kypru nemají žádný sklad, nevyvíjejí zde žádnou činnost, adresa xxx je pouze korespondenční adresa, kde sídlí účetní kancelář xxx. K dani byla spol. zaregistrována 1.7.2012, k období od 1.10.2011 do 31.5.2012 nemůže svědek nic poskytnout. Svědek dále uvedl, že z předložených dokladů, které mu klienti poskytli, nevyplývá žádná transakce se spol. xxx. Předložené faktury č. 1201003 a 12001004 svědek nikdy neviděl, nejsou zaknihovány v obchodních knihách.
62. Z výpovědi svědka A. K. soud zjistil, že od ledna 2011 je vedoucím Okresní kanceláře daňového úřadu v xxx. Spol. xxx byla zapsána do rejstříku daňového úřadu dne 1.7.2012 jako spol. s mezinárodní působností, jejíž hlavní činností je obchodování s látkami a oblečením. Společnost podala během daňového období 1.11.2012 — 31.1.2013 žádost o vrácení daně ve výši 2.433.467,72 EUR. Tato daň se týkala nákupu NanoDisků od kyperské společnosti xxx v hodnotě 14.314.516 EUR, které následně prodala české spol. xxx. Žádost byla podána dne 10.2.2013. Svědek dále uvedl, že jej navštívili zástupci spol. xxx, kteří byli Češi. Požadovali urychlení vrácení daně z důvodu vysoké finanční částky, která jim způsobila problémy s likviditou. Z předložených dokumentů bylo na první pohled evidentní, že se jedná o daňový podvod. Vyšetřováním bylo zjištěno, že daň z prvotního nákupu NanoDisků byla naúčtována neoprávněně a společnost si tudíž neoprávněně nárokovala částku 2.433.467,72 EUR a žádost byla zamítnuta. Z důvodu ochrany před dalšími možnými podvody došlo k sankčnímu zrušení registrace v rejstříku daňového úřadu k 10.7.2014.

63. Z výpovědi svědka U. S. soud zjistil, že je jednatelem spol. xxx. Fakturu z 31.3.2012 spol. xxx na částku 50.750.0190,- Kč spol. xxx neobdržela a tak ji ani nepřijala do účetnictví. Společnost xxx má v Německu 70 zaměstnanců, disponuje skladovacími prostory v xxx, nemá vlastní expediční službu, má několik poboček v Německu, jakož i sesterskou společnost v Brně. Svědek se však domnívá, že ani tato sesterská společnost nemá obchodní vztahy se spol. xxx.
64. Z výpovědi svědka E. F. soud zjistil, že je generálním manažerem spol. xxx. Svědkovi byly předloženy listiny, a to kupní smlouva ze dne 30.3.2012 uzavřena mezi spol. xxx, zastoupenou svědkem H. Z., a spol. xxx, zastoupenou osobou H. S., příloha této smlouvy ze dne 30.3.2012 podepsaná totožnými osobami, faktura spol. xxx na částku 33.939.035,- Kč za kancelářské vybavení a prohlášení o převzetí zboží osobou H. S. K předloženým listinám svědek uvedl, že nejsou autentické, nejedná se o smlouvy společnosti, uvedené razítko ve spol. nemají. H. S. ve společnosti nikdy nepracoval. Co se týče osoby R. G., svědek uvedl, že dřívějším jednatelem společnosti byl R. G., pak by ale smluvní partneři byli na smlouvě špatně. Podpis též není identický s tím, který patří svědkovi známé osobě R. G. Smlouvy, které podepisují, mají firemní logo. R. G. podepisoval smlouvy svým jménem na každé straně, ani to tu zde není. Společnost nemá žádné obchodní vztahy se spol. xxx. Společnost má sklad zboží v xxx, zboží není expedováno vlastními vozidly. Svědek dále uvedl, že zboží uvedené ve smlouvě neprodávají, neobchodují s žádnými IT součástkami. Společnost obchoduje s přípravky pro péči o tělo.
65. Z výpovědi svědka H. S. soud zjistil, že je vlastníkem spol. xxx. Svědkovi byly předloženy kupní smlouva ze dne 30.3.2012 uzavřena mezi spol. xxx, zastoupenou svědkem H. Z., a spol. xxx, zastoupenou osobou R. G., příloha této smlouvy ze dne 30.3.2012 podepsaná totožnými osobami, faktura spol. xxx na částku 38.671.345,- Kč za kancelářské vybavení a prohlášení o převzetí zboží osobou R. G. K předloženým listinám svědek uvedl, že žádnou z nich nepodepsal. Osoba jménem R. G., vystupující jménem jeho firmy, neexistuje, pro společnost nikdy nepracoval. Použité razítko je falešné. Podpisy nejsou pravé, nejsou učiněny oprávněnými osobami, ve firmě svědek nemá žádné další pracovníky, jen účetní. Předložená faktura se ke svědkovi nikdy nedostala, nikdy nebyla zaúčtována. Společnost se zabývá velkoobchodem pro technické a hygienické papíry.
66. Z výpovědi svědka Z. H. soud zjistil, že z obžalovaných nikoho nezná. Zná pouze černovlasou ženu jménem A., která přijela se svým přítelem a doprovázel je muž P. K. Ve vztahu ke spol. xxx svědek neví, zdali byl jednatelem nebo částečným majitelem, jen propůjčil své jméno, papíry, které podepsal, byly v češtině, nerozuměl jim, bylo mu řečeno, že mu z toho nevzniknout žádné následky. K založení společnosti došlo někdy v roce 2011, svědka vzali do Brna. Předcházelo tomu to, že svědek byl osloven svým známým, Z. V., aby pomohl jeho známým se založením firmy. O detailech svědka neinformoval. S ženou A., jejím přítelem a P. K. se sešli u xxx v xxx, odkud jeli do Brna. Následně jej požádali o podpis papírů. O společnosti vůbec nic neví, jen poskytl své jméno. V ČR byl pouze jednou, od té doby jej nekontaktovali, neví, jestli spol. stále

existuje. Za společnost nikdy nejednal, neuvědomuje si, že by podepisoval plnou moc, ale mohla být mezi podepisovanými dokumenty. Podpis na předložené plné moci ze dne 22.3.2012, kterou svědek zmocnil J. P. k zastupování spol. xxx, je nejspíše svědkův. Osobu jménem J. P. svědek nezná. Svědkovi bylo dále předloženo daňové přiznání spol. xxx za období I. čtvrtletí 2012, podané jménem J. P., kdy svědek uvedl, že o daňových přiznáních nic neví. Podpis na plné moci ze dne 30.7.2012 k zastupování společnosti xxx, xxx před finančním úřadem není svědkův. Razítko společnosti nikdy neviděl. K předložené kupní smlouvě mezi spol. xxx a xxx ze dne 30.3.2012 a fakturám Č. 1201001 a 1201004 spol. xxx svědek uvedl, že s nikým žádné smlouvy neuzavíral, stejně tak nikdy neviděl předložené faktury.

67. Z výpovědi svědka F. M. soud zjistil, že nikoho z obžalovaných nezná. Svědkův známý, G. S., mu nabídl, že dostane 80.000 forintů, když v ČR jako jednatel založí firmu. Setkali se v xxx u xxx, kam přijeli mladí manželé, kteří jej odvezli do Brna, v autě byl svědek, S., mladý pár a ještě řidič. Žena si říkala A., byla mladá, štíhlá, měla dlouhé tmavé vlasy. Podepsal nějaké papíry a dostal od S. 80.000 forintů. Pouze podepsal papíry, do ničeho jej nezasvěcovali. Je možné, že mezi papíry byla i plná moc. Svědek dále uvedl, že neví, kdo je osoba David F., žádné pokyny mu nedával. K předložené plné moci ze dne 22.3.2012, kterou svědek zmocnil svědka F. k zastupování spol. xxx, uvedl, že podpis je jeho. K daňovému přiznání společnosti xxx za období I. čtvrtletí 2012, podané svědkem F., svědek nic neví.
68. Z výpovědi Mgr. Aleše Čulíka, znalce o zboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, bylo zjištěno, že setrval na závěrech, tak jak jsou uvedeny v písemném vyhotovení znaleckého posudku. Znalci bylo předloženo ke zkoumání 18 sporných podpisů obžalovaného H., a to na kopii faktury č. 20120001 ze dne 22. 12. 2012, na kopii smlouvy o dílo uzavřené mezi xxx jako objednatelem a společností xxx, jako zhotovitelem ze dne 3. 12. 2012, na kopii smlouvy o dílo uzavřené mezi xxx jako objednatelem a společností xxx, jako zhotovitelem ze dne 12. 12. 2012, na kopii smlouvy o dílo uzavřené mezi xxx jako objednatelem a společností xxx jako zhotovitelem ze dne 10. 12. 2012, na kopii kupní smlouvy uzavřené mezi xxx jako kupujícím a společností xxx, jako prodávajícím ze dne 30. 12. 2012, na 5 kopiích směnec vlastních k úhradě zálohové faktury č. 121201 na částku 93 749 760 Kč, č. 121202 na částku 93 749 760 Kč, č. 121203 na částku 93 749 760 Kč, č. 121204 na částku na částku 93 749 760 Kč, č. 121205 na částku 93 749 760 Kč vystavených dne 31. 12. 2012 na řad xxx, výstavce xxx, na kopii předávacího protokolu ke kupní smlouvě 2012-1230 ze dne 4. 3. 2013 mezi xxx jako předávajícím a xxx jako přebírajícím na 12 000 kusů NanoDisků a na originálu smlouvy o podnájmu nebytového prostoru xxx a xxx ze dne 6. 12. 2012, na 2 originálech pracovní smlouvy ze dne 7. 12. 2012, na originálu směnky vlastní čl. 46, 47, 48 a dopis ze dne 9. 10. 2013, čl. 61. Podpisy byly podle vzájemné podobnosti určitých znaků rozděleny do tří skupin, v rámci kterých následně došlo k podrobnému porovnání. I přes skutečnost, že některé podpisy byly předloženy pouze v kopii, bylo možné dospět k závěru, že z 18 předložených sporných podpisů obžalovaného H., se s výjimkou podpisů na originálu smlouvy o podnájmu nebytového prostoru ze dne 6.12.2012 a originálů pracovních smluv ze dne 7.12.2012, nejedná o pravé, běžně používané podpisy obžalovaného M. H., resp. se v případě kopií nejedná o kopie pravých, běžně

používaných podpisů. Pravděpodobně se nejedná ani o pravé podpisy komolené, resp. o jejich kopie, nýbrž se pravděpodobně jedná o padělků (resp. kopie padělků) vyhotovené se snahou o napodobení předlohy, u nichž neexistuje předpoklad pro identifikaci padělatele. Znalec dále uvedl, že by bylo obtížné určit, zdali byly podpisy napodobeny jednou osobou, je však pravděpodobné, že jednotlivé skupiny podpisů byly vyhotoveny týmž pisatelem, neboť podpisy v jednotlivých skupinách vykazují určité shodné znaky.

69. Z ústavního znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika č.j. 214-1.01.02.14- 2014, včetně 2 kusů DVD a výběrů souborů uložených na zajištěné elektronice v tištěné podobě soud zjistil, že předmětem zkoumání byl mobilní telefon iPhone 5, včetně SIM karty 894202032220605759 obž. L. pod označením mt01, sim01, PC HP Compaq DX 2450 s/n CZC 8344HS3 spol. xxx pod označením pc01, včetně harddisku označeného pc01.hd01, PC ASUS č.ML5410LAROHO450S9 spol. xxx pod označením pc02, včetně harddisku označeného pc02.hd01, notebook Acer s/n: NXM3NEC0012361ACB56600 obž. F. pod označením nb01, včetně harddisku označeného nb01.hd01, otisk disku z PC Dell Optiplex 360 finančního úřadu pro Prahu 1 pod označením pc03, flash disk červené barvy 4G Verbatim obž. P. pod označením ext01, notebook zn. HP ProBook 4510s s/n CNU9433VXL obž. P. pod označením nb02, včetně harddisku označeného nb02.hd01, iPad model A1458, s/n DMPJJ12CF187 obž. P. pod označením tab01, mobilní telefon iPhone model A1332, včetně SIM karty, obž. P. pod označením mt02, sim02, Notebook zn. ASUS model K52D pod označením nb03, včetně harddisku označeného nb03.hd01, notebook zn. Packard Bell s/n LXBSG02008107096791601 z baru xxx pod označením nb04, včetně harddisku označeného nb04.hd01 a PC Acer Aspire černé barvy, typ M3802 z baru xxx pod označením pc04, včetně harddisku označeného pc04.hd01. Z mt01 obž. L. bylo zjištěno, že komunikoval ve dnech 26.2.2013 — 24.6.2013 s obž. P. prostř. emailové adresy xxx a tel. čísla xxx, dále komunikoval se svědkem Š., s obž. K. ve dnech 25.1.2013 — 19.11.2013 prostř. tel. čísla xxx a se svědkem N. Dále byly z mobilního telefonu mt01 zjištěny fotokopie dokumentů týkajících se spol. xxx a vizitka svědka K. Z mt02 obž. P. byla zjištěna fotokopie adresy svědka Daniela K., životopisu osoby jménem P. O., pasu osoby jménem P. O., faktura č. 130040 spol. xxx za přepravu zboží na trase xxx — Praha, vystavená dne 21.2.2013 na spol. xxx na částku ve výši 1700 EUR, fotky akce xxx, část kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 30.12.2012, část výzvy k prokázání skutečností od finančního úřadu pro Prahu 1 ke spol. xxx, informace k produktu NanoDisk, část smlouvy o dílo mezi spol. xxx a xxx, jejímž předmětem byla reklamní kampaň pro spol. xxx ve dnech 19.-21.12.2012 za 6.507.846,- Kč, faktura č. 1200100014 k uvedené smlouvě o dílo. Z nb02 obž. P. byly zjištěny výkazy spol. xxx ve vztahu ke spol. xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, rozpočet k faktuře č. 120100014 k akce xxx, objednatel xxx, zhotovitel xxx, položky k faktuře č. 120100048 k akci xxx, objednatel xxx, zhotovitel xxx, předběžná kalkulace spol. xxx, objednatel xxx pro akci xxx na 15.428.315,- Kč, smlouva o dílo mezi spol. xxx a xxx ze dne 10.12.2012, jejímž předmětem byla reklamní kampaň pro spol. xxx ve dnech 19.-21.12.2012 za 6.507.846,- Kč, smlouva o dílo mezi spol. xxx a xxx ze dne 3.12.2012, jejímž předmětem byla reklamní kampaň pro spol. xxx ve dnech 19.-21.12.2012 za 18.513.978,- Kč, smlouva o dílo mezi spol. xxx a xxx ze dne 12.12.2012,

jejímž předmětem byla reklamní kampaň pro spol. xxx ve dnech 19.-21.12.2012 za 4.491.360,- Kč, tabulka xxx s odpočty, celkový odpočet 83.043.644,- Kč, faktura spol. xxx č. 120100048 k akci xxx, odběratel xxx, reakce na výzvu k odstranění pochybností xxx ve vztahu ke spol. xxx a nákupu disků, koncept vlastní směnky k úhradě zálohové faktury č. 120100048, výstavce xxx. Z tab01 obž. P. byla zjištěna komunikace obž. P. s poradcem M. ohledně podkladů k daňovému přiznání k DPH spol. xxx za 4. čtvrtletí 2012 a směnkám, komunikace s Ondřejem H. ze spol. xxx ohledně založení organizační složky maďarské společnosti, email v anglickém jazyce od maďarského orgánu ohledně vysvětlení faktur spol. xxx, xxx, xxx souvislosti se spol. xxx, výkazy spol. xxx ve vztahu ke spol. xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, B., faktura č. 20120001 spol. xxx ze dne 22.12.2012, odběratel xxx, na částku 1.250.000 EUR, vzor zakládací listiny společnosti jednoho společníka — xxx, zjednodušená výroční zpráva spol. xxx za prosinec 2012. Z ex01 obž. P. byly zjištěny faktury č. 120100014 spol. xxx, odběratel xxx na částku 6.507.846,- Kč, č. 120100048 spol. xxx, xxx na částku 4.491.360,- Kč, č. 20121202 spol. xxx, odběratel xxx na částku 18.513.978,- Kč, č. 20120001 spol. xxx, odběratel xxx na částku 1.250.000 EUR. Z pc03 finančního úřadu pro Prahu 1 byla zjištěna výzva k prokázání skutečností adresovaná spol. xxx jménem obž. F. za 1. čtvrtletí 2012, rozhodnutí FÚ P1 ve věci spol. xxx, dožádání ve věci spol. xxx ke spol. xxx, vyjádření ke zprávě o dohlídce na dani z přidané hodnoty za období 2011 a 2012, výzva k prokázání skutečností adresovaná xxx. za 4. čtvrtletí 2011, jménem obž. F., výzva k zahájení daňové kontroly u spol. xxx, úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností u spol. xxx za 1. čtvrtletí 2012, xxx za 4. čtvrtletí 2012 xxx, xxx za 1. čtvrtletí 2012, interní sdělení - dožádání ke spol. xxx v souvislosti se spol. xxx za 4. čtvrtletí 2012, výzva k prokázání skutečností adresovaná spol. xxx za 4. čtvrtletí 2012, xxx za 1. čtvrtletí 2012, výzva k poskytnutí informací správci daně ve vztahu ke spol. xxx, sdělení o výsledku průběhu postupu k odstranění pochybností xxx za 1. čtvrtletí 2012. Z nb04 z baru xxx byl zjištěn koncept čestného prohlášení spol. xxx za převzetí zboží od spol. xxx, koncept poptávky spol. xxx ze dne 1.9.2013 zboží NanoDisk, koncept nabídky spol. xxx ze dne 5.9.2013 spol. xxx NanoDisků, koncept konečné objednávky NanoDisků spol. xxx ze dne 17.9.2013 mezinárodní nákladní list — spol. xxx od spol. xxx pro spol. xxx na Kypr 4000ks NanoDisků z října 2013, faktura č. 20132704 k přepravě spol. xxx ve dnech 11.10.2013 — 25.10.2013 z ČR na Kypr ve výši 26.160,- Kč, koncept předávacího protokolu veškerého účetnictví spol. xxx obž. H. osobě jménem O. Ch. ze dne 1.9.2013, koncept kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx na 4000 ks NanoDisků ze dne 17.6.2013, koncept objednávky přepravy svědka Š. z xxx na Kypr, kontaktní osobou obž. L., ze dne 12.6.2014, koncept generální plné moci od obž. H. osobě jménem O. Ch. za spol. xxx ze dne 25.2.2013 a za spol. xxx ze dne 1.9.2013, koncept smlouvy o smlouvě budoucí v anglickém jazyce dle kyperského obchodního zákoníku z 17.6.2013, koncept směnky na řad spol. xxx, informace k různým paměťovým kartám.

70. Z ústavního znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika č.j. 214X-1.01.02.14- 2014 včetně 1 kusu DVD a výběrů souborů uložených na zajištěné elektronice v tištěné podobě, dodatku znaleckého posudku k posudku č.j. 214-1.01.02.14-2014 soud zjistil, že předmětem zkoumání byla stejná elektronická zařízení jako ve znaleckém posudku č.j. 214-

1.01.02.14- 2014 s tím, že došlo k rozšíření hledaných klíčových slov. Z tab01 obž. P. byla zjištěna emailová zpráva od svědka P., adresovaná obž. P. ohledně webových stránek produktu NanoDisk a faktura č. 4113115794 spol. xxx za příjemce svědek K., za webhosting nanodisk.cz na částku 0,- Kč (odpočet přijaté zálohy). Z nb02 obž. P. byly zjištěny kopie specifikace produktu NanoDisk, 5 kopií daňových dokladů spol. xxx č. 1212033 — 1212037, odběratel spol. xxx, každý za 2400 ks Nanodisků ve výši 93.749.760,- Kč, objednávka svědka K. za spol. xxx přepravy 12.000 ks NanoDisků odběrateli spol. xxx od spol. xxx, objednávka spol. xxx ze dne 22.2.2013 na dopravu dvou euro palet 80kg/ks zboží NanoDisk 256GB a následné uskladnění.

71. Z ústavního znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika č.j. 222-

1.01.02.17- 2014 včetně doplnění, 3 kusů DVD a výběrů souborů uložených na zajištěné elektronice v tištěné podobě soud zjistil, že předmětem zkoumání byl PC černé barvy ML 5410 CAROHO 350S3, včetně harddisku obž. L. pod označením pc01, PC bez označení černošedé barvy ML 5410 CAROHO 450S9, včetně harddisku spol. xxx pod označením pc02, PC Lenovo typ 10040 č. VS30290386 včetně harddisku z bytu v xxx pod označením pc03, otisk pevného disku od finančního úřadu Kladno pod označením hd01, notebook Samsung černé barvy, včetně harddisku obž. L. pod označením nb01, notebook zn. Asus černé barvy č. D3N0CV17188911E, včetně harddisku spol. xxx pod označením nb02, notebook zn. Acer Aspire One bílé barvy z baru v yyy pod označením nb03, notebooku zn. Lenovo thinkpad typ 9461-5FG včetně pevného disku obž. K. pod označením nb04, notebook zn. HP Probook 4510s včetně harddisku obž. B. pod označením nb05, USB flash disk CEKIA 1 GB obž. K. pod označením ext01, USB flash disk stříbrné barvy 2GB obž. K. pod označením ext02, USB flash disk Kingston DT Micro 16GB obž. K. pod označením ext03 a token VASCO obž. K. pod označením ext04. Z ext01 obž. K. byly zjištěny koncepty čestných prohlášení spol. xxx ze dne 2.4.2012 a spol. xxx ze dne 8.8.2012 o převzetí zboží zakoupené od spol. xxx, koncept objednávky přepravy svědka Š. z xxx na Kypr, kontaktní osobou obž. L. Z nb04 obž. K. byl zjištěn koncept předávacího protokolu mezi obžalovaným H. a osobou O. Ch. ze dne 1.9.2013 týkající se předání účetnictví spol. xxx, dále v anglickém jazyce koncept kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx, předmět 4 tis. ks Nanodisků ze dne 17.6.2013, koncept poptávky spol. xxx na produkt Nanodisk, koncept nabídky spol. xxx na produkt Nanodisk, koncept závazné objednávky spol. xxx na produkt Nanodisk, fotokopie produktu Nanodisk. Z hd01 z finančního úřadu Kladno byla zjištěna dožádání adresované finančnímu úřadu pro Prahu 10 ohledně spol. xxx a xxx. Z nb05 obž. B. byly zjištěny kopie faktur č. 2013T2 spol. xxx, odběratel spol. xxx, za 23 ks NanoDisků na částku 2.843.500,- Kč, č. 2013T1 spol. xxx, odběratel spol. xxx, za 19 ks NanoDisků na částku 2.359.500,- Kč, část kopie kupní smlouvy mezi svědky L. a A. Š. na straně prodávající a spol. xxx na straně kupující, jejímž předmětem jsou nemovité věci nacházející se na adrese xxx, xxx, koncept smlouvy o koupi osobního motorového vozidla mezi svědkyní Š. na straně prodávající a spol. xxx na straně kupující ze dne 28.2.2012, jejímž předmětem je vozidlo VW SHARAN KOMBI, za kupní cenu 900.000,- Kč, koncept smlouvy o půjčce mezi spol. xxx na straně věřitele a spol. xxx na straně dlužníka ze dne 27.2.2012, jejímž předmětem je finanční částka 6.000.000,- Kč, splatná do 28.2.2017, koncept smlouvy o půjčce mezi spol. xxx na straně věřitele a spol. xxx

na straně dlužníka, ze dne 27.3.2012, jejímž předmětem je finanční částka 5.000.000,- Kč, splatná do 31.1.2017.

72. Z ústavního znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika č.j. 222Y-1.01.02.17- 2014 včetně 1 kusu DVD a výběrů souborů uložených na zajištěné elektronice v tištěné podobě, doplnění znaleckého posudku k posudku č.j. 222-1.01.02.17-2014 soud zjistil, že předmětem zkoumání byl notebook zn. HP Probook 4510s včetně harddisku obž. B. pod označením nb05 s tím, že došlo k rozšíření hledaných klíčových slov. V předmětném notebooku byl navíc zjištěn koncept smlouvy o prodeji a koupi motorového vozidla mezi spol. xxx (jednající obž. B.) a xxx (jednající obž. O.) ze dne 19.11.2013, koncept čestného prohlášení obž. O., koncept smlouvy o koupi osobního motorového vozidla mezi svědkyní Š. a xxx (jednající obž. V.) ze dne 26.5.2011.
73. Z ústavního znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví analýza a zkoumání nosičů dat, č.j. KUP-740-1/ČJ-2017-2301AV, soud zjistil, že předmětem zkoumání byly 3 optické disky, flashdisk červené barvy Vodafone a 5 listin, které byly zajištěny při domovní prohlídce u obž. L. Dále bylo ze znaleckého posudku zjištěno, že ve zkoumaných nosičích nebyly nalezeny žádné zájmové soubory.
74. Z odborného vyjádření z oboru kybernetika a elektronika k paměťové kartě Nanodisk Extreme Pro soud zjistil, že webové stránky nanodisky.cz vykazují značnou nekonzistentnost a poskytují odlišné informace v české a anglické verzi, zejména co se týče popisu nanotechnologie, kdy česká verze obsahuje informace o nanotextiliích z webové prezentace nano4peace.cz a wikipedie, obecně popisující nanotechnologie bez návaznosti na paměťové technologie, anglická verze obsahuje text stažený ze stránek University of Illinois, věnující se nanotechnologii v biochemii opět bez návaznosti na elektronická zařízení. Stránky dále uvádějí, že NanoDisk vyvinul Power Core™ řadič přímo v kartě, kdy tato informace se nezakládá na pravdě, neboť Power Core™ byl vyvinut spol. Sandisk Corp. Technické parametry NanoDisku jsou téměř totožné s parametry Sandisk Compact Flash 16 GB Extreme 120MS/s. Stránky nanodisky tedy obsahují doslovně opsané texty z jiných webových stránek bez návaznosti na aplikaci v elektronice, stránky neobsahují žádný souvislý originální text, technické parametry produktu NanoDisk jsou nápadně podobné produktům spol. Sandisk, technologie Power Core™ byl vyvinut spol. Sandisk, nikoli Nanodisk a Nanodis není uveden jako člen Asociace CompactFlash i přes užívání registrovaného loga Compact Flash®.
75. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 25.11.2013, na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace bylo zjištěno, že prohlídka byla provedena v rodinném domě na uvedené adrese, jakož i prostorech náležejících k domu, obývaném obžalovaným L., s tím, že mimo jiného bylo obžalovaným vydáno množství listin, 4 x platební karta ČSOB, 1 x platební karta KB, 2x plastová karta ČSOB, 1 x flash disk černé barvy značky VODAFONE, mobilní telefon

iPhone 5, včetně SIM karty 894202032220605759, černý kufr, finanční hotovost ve výši 110.0, - Kč a 19 ks luxusních hodinek. V objektu též byla nalezena razítka společností xxx.

76. Z protokolu o ohledání černého kufru zajištěného dne 25.11.2013 při domovní prohlídce xxx, xxx, ze dne 12.1.2017 a 17.1.2017, soud zjistil, že obsahem kufru bylo mimo jiné velké množství listin, některé související se spol. xxx, včetně plných mocí společnosti xxx. udělených obžalovanému L. ze dne 28.6.2007 a 1.7.2009, plných mocí udělených obžalovaným F. obžalovanému L. ze dne 30.1.2008 a 1.7.2007 a finanční hotovosti ve výši 2.250,- Kč.
77. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 25.11.2013, na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že kancelář společnosti xxx se nachází v druhém patře uvedené budovy, za dveřmi označenými č. 4, jedná se o dlouhou místnost rozdělenou na část jednací a část kancelářskou a půdu s tím, že v prostorách kanceláře došlo k zajištění PC HP Compaq DX 2450 a PC ASUS č.ML5410LAROHO450S9.
78. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 25.11.2013 v bytové jednotce č. xxx na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že předmětná bytová jednotka se skládá z předsíně, kuchyně, obývacího pokoje, ložnice a sociálního zařízení s tím, že došlo k zajištění notebooku obžalované F. zn. Acer S/N: NXM3NEC0012361ACB56600 a zdroje.
79. Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor ze dne 25.11.2013 na adrese Štěpánská 619/28, Praha 1., včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že na uvedené adrese se nachází Finanční úřad pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 1, kde v kanceláři č. xxx, obžalované F. a Evy B., došlo k zajištění listin, CD s vyhranou poštou, zálohou disku obž. F. a otisk disku z PC Dell Optiplex 360.
80. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 25.11.2013 na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že prohlídka byla provedena v jednotce nacházející se v 2. patře vlevo od schodů, která se skládá ze vstupní chodby, obývacího pokoje spojeného s kuchyňským koutem, pracovny, ložnice a koupelny s tím, že obžalovaný P. vydal svazky listin obsahujících daňová přiznání, korespondenci s FÚ, kupní smlouvy, plné moci, kyperské certifikáty, listiny týkající se M. H., faktury, ručně psané poznámky, jakož i směnky (směnka ze dne 22.12.2012 na řad xxx na částku 1.250.000,- EUR, výstavce xxx; směnka k úhradě zálohové faktury č. 120100048 na částku 4.491.360 Kč, nepodepsaná směnka výstavce xxx ze dne 29.12.2012, společnosti xxx na částku 467.551.200 Kč; blok nevyplněných směnek opatřených razítky spol. xxx, foto K. a xxx). V bytě došlo též k zajištění flash disku červené barvy Verbatim, vel. 4G, finanční hotovosti ve výši 105.000,- Kč. V pracovně obžalovaného byla též nalezena razítka, zejména razítka spol. xxx.

81. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 25.11.2013 na adrese xxx, xxx, bylo zjištěno, že se jedná o rodinný dům, který je rekonstruován a nebyly zde nalezeny žádné zájmové věci.
82. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 25.11.2013 na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, prohlídka byla provedena v dvoupatrovém rodinném domě, jakož i příslušejících prostorách s tím, že došlo k zajištění klíčů od vozu Bentley a notebooku zn. Asus černé barvy model K52D.
83. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 25.11.2013 v prostorách xxx, xxx, který se nachází v přízemí na adrese xxx, xxx, bylo zjištěno, svědek Aleš Š. vydal policejnímu orgánu listinné dokumenty, mimo jiné faktura mezi spol. xxx a xxx, mezi spol. xxx a xxx, mezi spol. xxx a xxx, faktura za letenky na Kypr, zakládací listiny společnosti se sídlem na Kypru, dokumenty týkající se spol. xxx, notebook zn. Packard Bell a počítač zn. Acer Aspire černé barvy, typ M3802.
84. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.7.2014 na adrese xxx, xxx, včetně dokumentace, bylo zjištěno, že prohlídka byla provedena v rodinném domě na uvedené adrese, jakož i prostorech náležejících k domu s tím, že byl zajištěn PC černé barvy ML 5410 CAROHO 350S3, 1 x notebook Samsung černé barvy a vizitka znějící na jméno svědka A. K.
85. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.7.2014 na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že se jedná o rodinný dům, který je rekonstruován, neobyvatelný a nebyly zde nalezeny žádné zájmové věci.
86. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.7.2014 na adrese xxx, xxx bylo zjištěno, že se jedná o dvoupatrový rodinný dům s tím, že první patro obývá rodina pana Libora B. a dále dům obývá obž. F. s přítelkyní Monikou H. a dítětem. Při domovní prohlídce došlo k zajištění listin společnosti xxx, PC bez označení černošedé barvy ML 5410 CAROHO 450S9 a notebook zn. Asus černé barvy č. D3N0CV17188911E.
87. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.7.2014, na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že prohlídka byla provedena v bytě, nacházejícím se ve v 1. patře nad barem xxx, 7m od schodiště na konci chodby nalevo za bílými bytovými dveřmi. Dále bylo z protokolu zjištěno, že došlo k zajištění PC Lenovo typ 10040 č. VS30290386, listin týkajících se spol. xxx, zejména dopis finančnímu úřadu pro Středočeský kraj obž. H., spol. xxx a xxx, zejména listiny týkající se prodeje 88 ks NanoDisků, spol. xxx, xxx.
88. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.7.2014 v prostorách baru xxx, který se nachází v přízemí na adrese xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že v prostorách došlo k zajištění notebooku zn. Acer Aspire One bílé barvy.

89. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.7.2014 v rodinném domě a přiléhajících prostorech na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že obž. K. obývá byt 4+1 nacházející se v 1. patře tohoto domu. Při domovní prohlídce došlo k zajištění notebooku zn. Lenovo thinkpad typ 9461-5FG, 4 ks flash disk (1x CEKIA 1 GB, 1x 2GB, 1x DT Micro — 16GB, 1x VASCO) a 1 ks razítka xxx.
90. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.7.2014 v přízemí a 1. patře rodinného domu a přiléhajících prostorech na adrese xxx, xxx, včetně fotodokumentace, bylo zjištěno, že došlo k zajištění notebook zn. HP Probook 4510s, včetně napájecího zdroje a tašky černé barvy. Dále bylo z protokolu zjištěno, že náhledem do uvedeného notebooku byla nalezena faktura č. 2013T2 na prodej 23 ks paměťových karet — NanoDisků za částku 2.843.500,- Kč, prodávající xxx, kupující xxx, ze dne 30.9.2013.
91. Z protokolu o vydání věci ze dne 25.11.2013 soud zjistil, že obž. P. vydal notebook zn. HP ProBook 4510s CNU9433VXL, tablet iPad model A1458, bílé barvy v červených koženkových deskách a mobil iPhone model A1332.
92. Z přepisu hovorů a SMS zpráv xxx obžalovaného P. soud zjistil, že obž. P. ve sledované době, a to od 7.10.2013 do 4.12.2013 byl v kontaktu zejména s obžalovaným R., L., H., svědkem M., K., A., daňovým poradcem M., svědkem K., Š. či P. Z komunikace s daňovým poradcem M. bylo zjištěno, že obžalovaný P. s poradcem hovořil o postupu finančního úřadu při ověřování vykázaných plnění, že došlo k rozeslání dožádání a byly zmíněny společnosti xxx, xxx a xxx. Z hovoru ze dne 15.10.2013 bylo dále zjištěno, že obž. P. s poradcem M. hovoří o NanoDiscích a desítkách milionů v daňovém přiznání, o paní z finančního úřadu, jakož i o následné strategii v případě obchodu s Polskem. Z hovoru ze dne 24.10.2013 soud zjistil, že poradce M. radí obž. P., aby obvolal české dodavatele, kteří již dostali výzvy od finančáku, ať na ně nereagují, případně, pokud již něco zaslali, tak ať obž. P. zjistí přesně co, výslovně zmíněn obž. R. Z komunikace se svědkem K. ze dne 15.10.2013 soud zjistil, že obž. P. svědkovi sděluje, že celý obchod padne, protože nebude schopen doložit reklamu, kterou dělali a finanční úřad společnosti obesílá. Z komunikace ze dne 2.11.2013 a 3.11.2013 dále zjištěno, že svědek a obž. P. hovoří o osobě „H.“ a o potřebě naformulovat otázky a že obžalovaný P. zatím neřešil výzvu, kterou mu zaslal svědek K., neboť je to odvislé od „H.“. Z komunikace obž. P. a H. ze dne 16.10.2013 zjištěno, že obž. H. se dotazoval, zdali stačí jméno, datum narození a číslo OP s tím, že obž. P. chtěl ověřenou kopii. Z komunikace ze dne 18.11.2013 mezi obž. P. a svědkem P. soud zjistil, že obžalovaný u svědka poptával vytvoření webových stránek k produktu, který již dávno „chrlí“, ale nemá k němu živé webové stránky a bylo by potřeba stránky zprovoznit do 24 či 36 hodin. Téhož dne hovořil obž. P. s obž. L. s tím, že „ten člověk potřebuje ty rubriky něčím naplnit“.
93. Z přepisu hovorů a SMS zpráv xxx obžalovaného L. soud zjistil, že obž. L. ve sledované době, tedy od 7.10.2013 do 22.11.2013, byl v kontaktu zejména s obžalovaným K., H., P., V. se

svědkem Petrem U., A. Š., Š., K., H., A., P., S. (B.), V., K. či K. Z hovoru se svědkem Petrem U. ze dne 7.10.2013 soud zjistil, že si obžalovaný a svědek tykají a že řešili mezinárodní nákladní listy. Dne 9.10.2013 obžalovaný L. svědkovi U. sděluje, že potřebuje, aby zásilka dorazila do 25., že do té doby tam obžalovaný bude. Z hovoru se svědkem A. Š. ze dne 7.10.2013 soud zjistil, že svědek se diví, že obžalovaný ještě neodletěl a obžalovaný se ptá svědka, zdali již „dovezl tamto“ a hovoří o částkách 3000 a 2000 EURO. Dne 12.10.2013 spolu hovoří o nějakém problému, že je to „zabrzděné, zabombardované“ a též hovoří o odletu obžalovaného na Kypr a zda za ním svědek na několik dní nepřiletí. V hovoru ze dne 23.10.2013 sděluje obž. L. svědku Š., že na Kypr akorát dorazilo zboží, že ho přebral od dopravce. Z hovoru obžalovaného L. s obžalovaným K. ze dne 8.10.2013 soud zjistil, že domlouvají setkání na baru v xxx za účasti svědka H. téhož dne. Taktéž dne 18.10.2013 domlouvají schůzku za účasti svědka H. a osoby jménem Z.. Dne

24.10.2013 před spojením hovoru obž. K. s L. obž. K. s někým hovoří o dodatečném daňovém přiznání pro spol. xxx. Dne 1.11.2013 zaslal obž. K. obž. L. telefonické kontakty na zaměstnance finančního úřadu Kladno, a to na svědka D. a pana S., za účelem domluvení schůzky ohledně „éčka“. Dne 19.11.2013 sděluje obž. K. L., že schůzka na finančním úřadě dopadla dobře, že došlo k předání originálů a obž. K. netrval na protokolu. Z hovoru obžalovaného L. se svědkem P. soud zjistil, že se dne 13.10.2013 domlouvali, zdali pojednou na Kypr, obžalovaný sdělil, že něco potřebuje dořešit se svědkem K. Dne 16.10.2013 informuje obžalovaný svědka, že na Kypr se poletí 21. a 30. zpět. Dne 18.10.2013 hovoří obžalovaný se svědkem o svědkovi Č. Dne

1.11.2013 hovoří obž. L. se svědkem o další cestě na Kypr z důvodu nutnosti osobní účasti při podpisu u účtu. Dne 6.11.2013 žádá obž. L. po svědkovi Příložným kontakt na svědka I., neboť kde zjistit, jak to na Kypru vypadá. Z SMS zpráv ze dne 14.10.2013 svědka V. soud zjistil, že obžalovaného L. informoval o cenách dopravy na Kypr, včetně trajektu, manipulačního poplatku, ubytování řidiče a ohledně potřebného dokumentu T2L vystaveného v zemi odesláni, jakož i dnů, kdy trajekty jezdí. Téhož dne spolu obžalovaný se svědkem hovoří zejména o tom, proč je potřeba hlásit přepravu na celnici a zda celníci budou přepravované zboží kontrolovat, L. zároveň požádal o kontakt na paní z celního úřadu. Z hovoru se zaměstnankyní celního úřadu ze dne 14.10.2013 soud zjistil, že obžalovaného zajímalo zejména to, zdali bude muset zboží na celnici, že je drahé, za 300 milionů Kč a že se obává vykradení. Dne 15.10.2013 hovoří obžalovaný se svědkem V. o proforma fakturách, jak mu poradila paní z celního úřadu, a že potřebuje, aby zboží bylo na Kypru do 27.10. Dne 24.10.2013 hovoří obž. L. se svědkem V. ohledně množství přepravovaného zboží s tím, že v dokumentech je napsáno, že bylo dovezeno 4 000 ks, ale ve skutečnosti bylo dovezeno 14 000 ks pro každou společnost a zjišťuje, jestli by bylo možné fakturu upravit. Následně svědek V. zjišťuje od paní z celního úřadu, jak vyřešit situaci, kdy na proforma faktuře je uvedeno nižší množství zboží, než které bylo skutečně dovezeno. Podklady řeší obžalovaný L. se svědkem V. i 18.11.2013 s tím, že na vše spěchá, neboť to druhý den musí někam odnést. Z hovoru obžalovaného L. s H. dne 21.10.2013 soud zjistil, že obž. H. se ptá, zdali osoba jménem D. ví, že obž. H. též letí na Kypr a následně řeší něco ohledně společnosti xxx. Při hovoru dne 5.11.2013 je obž. L. rozčilený na obž. H., že mu před cestou na Kypr něco neřekl, že kdyby to věděl, že by tam nejedl. Z hovoru ze dne

22.10.2013 mezi obž. H. a svědkem A. soud zjistil, že obž. H. zjišťuje, zdali svědek A. odnesl

papíry na Kladno tak, jak se domluvili. Z hovoru ze dne 18.11.2013 soud zjistil, že obžalovaný L. hovoří se svědkem K. o Nanodiscích, že by potřeboval jejich adresu na googlu.

94. Z přepisu hovorů a SMS zpráv xxx obžalované F. soud zjistil, v období od 23.10.2013 do 29.11.2013 byl zaznamenán hovor ze dne 28.11.2013, kdy soud zjistil, že obžalovaná hovořila se svým bratrem o usnesení o zahájení trestního stíhání s tím, že uvedla, že je v tom nevinně, ale že mluvila o práci a bylo to využito. Prostřednictvím bratra dostala kontakt na advokáta Mgr. Antonína P., se kterým hovořila dne 29.11.2013. Hovořili o podstatě ustanoveného obhájce, a zdali se jej má obžalovaná nechat. Dále obžalovaná sdělila, že mluvila o práci a že se jí někdo vetřel do přízně a získával od ní informace, že to měli předem naplánované a obžalovaná se to dozvěděla až po roce, kdy obžalovanou žádali o nějakou pomoc. Téhož dne, 29.11.2013, hovořila obžalovaná s osobu jménem Petr Ř., kterého se též dotazovala, zdali si má ponechat ustanoveného obhájce, z čeho je obžalovaná a též uvedla, že není úplně nevinná, že opravdu mluvila.
95. Z přepisu zvukového záznamu ze sledování obžalovaného K. dne 27.9.2013 xxx soud zjistil, že se uvedeného dne od 12:53 do 13:37 hodin uskutečnila schůzka obžalovaných K., L. a P. na čerpací stanici OMV xxx, xxx, kdy z hovoru je zřejmé, že předmětem schůzky je komunikace obž. K. s obž. F. Obžalovaný K. sděluje, že obž. F. je na něj našťvaná a nekomunikuje s ním, proto komunikuje s jejím přítelem Karlem J. Obž. K. vysvětlil, že s ním obž. F. nekomunikovala do doby, než našla výhrůžnou zprávu ve schránce, pak se sešli a obžalovaný ji vysvětlil vážnost situace. Obž. L. sděluje, že je potřeba, aby dořešily společnosti xxx a „xxx“. Obž. P. dále zpochybňuje údajné problémy s dodavateli, domnívá se, že obž. F. věci naschvál brzdí a chce, aby se s obžalovanou sešli všichni, nejen obž. K. Následně obž. L. zjišťoval, proč je obž. F. na obž. K. našťvaná, a ptá se, zdali ji obžalovaný K. předal ty peníze. Předání peněz je následně zmíněno obžalovaným L. znovu, když říká, že jim dal 20 milionů nebo kolik. Následně P. říká K., že si prožil peklo, že ho nějaký xxx sbalil a někam odvezl.
96. Z materiálů poskytnutých kyperskými justičními orgány v rámci mezinárodní justiční spolupráce soud zejména zjistil, že spol. xxx byla zapsána v registru plátců DPH dne 1.7.2012. ředitelem společnosti je pan I. I., akcionářem společnosti jč spol. xxx Spol. xxx nakoupila dne 15.12.2012 12.000ks NanoDisků od kyperské společnosti xxx a následně je dne 16.12.2012 prodala české společnosti xxx bez vyčíslení DPH. Podle dodacích listů bylo zboží dopraveno na Kypr dne 25.12.2012 a 27.12.2012, z Kypru bylo vypraveno dne 30.1.2013. Dle kyperských právních předpisů neměla spol. xxx účtovat spol. xxx, neboť předmětné zboží se v době koupě nenacházelo na území republiky. Dále bylo zjištěno, že na základě žádosti o mezinárodní justiční spolupráci došlo k výsledku svědka A. K., vedoucího okresní kanceláře daňového úřadu, došlo k vyžádání informací k nájmu nemovitosti na adrese xxx, xxx, s tím, že nebylo zjištěno, že by nemovitost byla pronajímána obž. L. či jiným obžalovaným a též došlo k učinění dotazu na sběrné středisko odpadu v xxx zdali se v prosinci roku 2013 nenašly v odpadu plastové karety s tím, že vzhledem k dlouhé době nelze na otázku odpovědět.

97. Z materiálů poskytnutých německými justičními orgány v rámci mezinárodní justiční spolupráce soud zejména zjistil, že na základě žádosti o mezinárodní justiční spolupráci bylo zjištěno, že jednatelem spol. xxx je Dipl. Ing. U. S. Pan S. byl dne 3.9.2014 vyslechnut jako svědek. Dále bylo zjištěno, že spol. xxx je existující nepodezřelá společnost, obchodující s průmyslovými papíry a hygienickým papírem, vlastníkem spol. xxx byl vyslechnut jako svědek dne 1.1.2014.
98. Z materiálů poskytnutých maďarskými justičními orgány v rámci mezinárodní justiční spolupráce soud zejména zjistil, že dne 13.7.2015 došlo k výsledku svědků Z. H. a F. M.
99. Ze zprávy Odboru mezinárodní policejní spolupráce soud zjistil, že spol. xxx je vlastníkem spol. xxx a sídlí na adrese xxx, xxx.
100. Z materiálů poskytnutých obž. K. včetně 1 ks DVD soud zjistil, že se jedná o kopii zpětvzetí podání přiznání k DPH za měsíc říjen 2011 spol. xxx ze dne 27.12.2011, učiněné svědkem H., kopie oznámení změny doručovací adresy spol. xxx a vzdání se plné moci svědkem H. ze dne 4.1.2012, výzva k odstranění pochybností adresovaná spol. xxx obž. F. ve vztahu k daňovému přiznání podaného dne 25.11.2011. Dále koncept souhrnného hlášení k DPH za prosinec 2012, kontaktní údaje na spol. xxx, zálohovou fakturu č. 201255505 dodavatele xxx, odběratel xxx na částku 42.000,- Kč, kopie faktury č. 20121202 spol. xxx, odběratel xxx na částku 18.513.978,- Kč, kopie faktury spol. xxx č. 120100048, odběratel xxx, na částku 4.491.360,- Kč, kopie faktury č. 120100014 spol. xxx, odběratel xxx na částku 6.507.846,- Kč, koncept smlouvy o dílo na zajištění reklamní kampaně mezi spol. xxx a xxx ve dnech 19.11.2012 — 21.12.2012 ze dne 27.11.2012, koncept objednávky č. 12/0018 spol. xxx od spol. xxx, koncept smlouvy o dílo mezi spol. xxx a xxx ve dnech 19.11.2012 — 21.12.2012 ze dne 27.11.2012 za cenu 4.491.360,- Kč, kopie faktury č. 120100048 k předmětné smlouvě, koncept smlouvy o dílo mezi spol. xxx a xxx ve dnech 19.11.2012 — 21.12.2012 ze dne 13.11.2012 za cenu 18.513.978,- Kč, kopie faktury č. 20121202 k předmětné smlouvě, koncept smlouvy o dílo mezi spol. xxx a xxx ve dnech 19.11.2012 - 21.12.2012 ze dne 19.11.2012 za cenu 1.084.641,- Kč, kopie faktury č. 120100014 k předmětné smlouvě. Obž. K. dále policejnímu orgánu zaslal komunikaci s obž. P. prostřednictvím aplikace viber ve dnech 11.9.2013 — 30.9.2013, ze které soud zjistil, že obžalovaní spolu řeší komunikaci obž. K. s obž. F.
101. Z materiálů poskytnutých obž. H. soud zjistil, že se jedná o kopii komunikace z aplikace threema mezi obžalovaným H., osobou označenou D. a asijskou stranou ohledně vytvoření několika kusů karty NanoDisk z října 2016 až března 2017, včetně fotografií produktu a obalů s tím, že karty měly vzbuzovat dojem, že k jejich výrobě došlo před srpnem 2013.
102. Z materiálů poskytnutých obž. B. soud zjistil, že se jedná zejména o kopii smlouvy o půjčce mezi spol. xxx na straně věřitele a spol. xxx na straně dlužníka ze dne 27.2.2012, jejímž předmětem je finanční částka 6.000.000,- Kč, splatná do 28.2.2017, kopii plné moci spol. D., udělenou osobou L. K. obž. V. ze dne 15.12.2011, smlouvu o půjčce mezi spol. xxx na straně věřitele a spol. xxx

na straně dlužníka, ze dne 27.3.2012, jejímž předmětem je finanční částka 5.000.000,- Kč, splatná do 31.1.2017, kopii smlouvy o koupi osobního motorového vozidla mezi svědkyní Š. na straně prodávající a spol. xxx na straně kupující ze dne 28.2.2012, jejímž předmětem je vozidlo VW SHARAN KOMBI, za kupní cenu 900.000,- Kč, kopie rozhodnutí jediného akcionáře spol. xxx ze dne 15.3.2012 o uzavření smlouvy o půjčce na částku 5.000.000,- Kč se spol. xxx a ze dne 10.5.2012 o uzavření kupní smlouvy se svědky Š. na nemovité věci v xxx a v xxx, Slovenská republika, kopii kupní smlouvy mezi svědky L. a A. Š. na straně prodávající a spol. xxx na straně kupující, jejímž předmětem jsou nemovité věci nacházející se na adrese xxx, xxx ze dne 6.6.2012.

103. Z kopie smlouvy o úplatném postoupení pohledávek uzavřené mezi obž. H., jako postupitelem, a spol. K., jako postupníkem, soud zjistil, že byla uzavřena dne 9.1.2012 a jejím předmětem bylo postoupení pohledávky za spol. xxx se sídlem xxx za částku 20.000.000,- Kč, splatnou do 31.12.2012.
104. Z kopie smlouvy o úplatném postoupení pohledávek uzavřené mezi spol. xxx, jako postupitelem a spol. xxx, jako postupníkem, soud zjistil, že byla uzavřena dne 9.2.2012 a jejím předmětem bylo postoupení pohledávky za spol. xxx se sídlem xxx za částku 20.000.000,- Kč, splatnou do 30.4.2012, za spol. xxx byla smlouva podepsána osobu S. G.
105. Ze zpráv a výpisů z účtů vedechých společnostmi Československá obchodní banka, a.s., Komerční banka a.s., Česká spořitelna a.s., Artesa, spořitelni družstvo, Raiffeisenbank a.s., Equa bank a.s. a UniCredit Bank, a.s. bylo soudem zjištěno, kdy byly zájmové účty dotčených společností a fyzických osob založeny, kdo měl v rozhodné době k účtům dispoziční oprávnění, jednotlivé toky finančních prostředků, jakož i souhrn transakcí, ke kterým na jednotlivých účtech docházelo.
106. Z emailové komunikace vydané svědkem P. vedené mezi emailovými adresami xxx a xxx ve dnech 18.11.2013 až 19.12.2013 soud zjistil, že obžalovaný P. se svědkem komunikoval ohledně vytvoření webové prezentace k produktu NanoDisk, že dal k vytvoření uvedené prezentace pokyn, jakož i upřesňoval požadované parametry, poskytoval k vytvoření prezentace podklady a zaplatil svědkovi za vytvoření prezentace odměnu.
107. Z kopie smlouvy o nájmu nebytových prostor, uzavřené mezi manželi B. a spol. xxx dne 1.5.2013 soud zjistil, že předmětem je kancelář v II. nadzemním podlaží o výměře 11m² na adrese nám. xxx, včetně užívání WC a přístupu do předmětu nájmu chodbou a schodištěm. Výše nájemného, včetně energií, byla sjednána ve výši 1000,- Kč měsíčně. Součástí smlouvy je dále souhlas spol. xxx, že předmětnou kancelář budou příležitostně užívat též spol. xxx, xxx a xxx.

108. Z kopie smlouvy o nájmu nebytových prostor, uzavřené mezi manželi B. a spol. xxx dne 1.5.2013 soud zjistil, že předmětem je kancelář v II. nadzemním podlaží o výměře 11m² na adrese xxx, xxx, včetně užívání WC a přístupu do předmětu nájmu chodbou a schodištěm. Výše nájmemného, včetně energií, byla sjednána ve výši 2950,- Kč měsíčně. Z dodatku č. 1 ze dne 1.5.2013 soud zjistil, že jeho obsahem je souhlas spol. xxx s tím, že předmětnou kancelář budou příležitostně užívat též spol. xxx, xxx a xxx. Z dodatku č. 2 ze dne 29.11.2013 soud zjistil, že jeho obsahem je souhlas spol. xxx s tím, že předmětnou kancelář budou příležitostně užívat též spol. xxx, xxx a xxx.
109. Z listinných materiálů vydaných spol. xxx ke spol. xxx soud zjistil, že dokumenty související se spol. xxx převzal od zástupce spol. xxx O. H. obžalovaný P., jak vyplývá z předávacího protokolu ze dne 29.11.2012. Součástí předaných dokumentů je mimo jiné Prohlášení o tom, že obž. H. je držitelem občanského průkazu, včetně jeho kopie, jednotný registrační formulář spol. xxx, podaný svědkem D., výpis z maďarského rejstříku trestů, rozhodnutí o založení organizační složky spol. xxx, kdy vedoucím organizační složky byl ustaven svědek K., výpis údajů o spol. xxx s tím, že spol. byla založena 7.11.2012, zapsána 23.11.2012, má sídlo v Maďarsku a osobou oprávněnou k zastupování společnosti je obž. H. a rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 24.5.2013 o zápisu organizační složky spol. xxx do obchodního rejstříku.
110. Z listinných materiálů vydaných JUDr. S. ke spol. xxx soud zjistil, že se jedná o návrhy smluv o budoucí smlouvě o půjčce, kde svědkyně B. (dříve S.) vystupuje jako budoucí věřitelka. Konkrétně se jedná o návrh smlouvy o budoucí smlouvě o půjčce ze dne 2.11.2010 na částku 3.000,- Kč, ze dne 3.11.2010 na částku 3.250.000,- Kč, ze dne 25.10.2011 na částku 2.000,- Kč, ze dne 18.1.2012 na částku 9.000.000,- Kč, žádná ze smluv však neobsahuje podpisy stran. Součástí vydaných listin je též kopie zástavní smlouvy ze dne 3.11.2010 mezi svědkyní B., jako zástavní věřitelkou a spol. xxx jako zástavcem, jejímž předmětem je zajištění pohledávky ve výši 3.250.000,- Kč nemovitými věcmi ve vlastnictví spol. xxx na adrese xxx, xxx.
111. Z listinných materiálů vydaných svědkem N., jednatelem spol. xxx ke spol. xxx soud zjistil, že se jedná o objednávku spol. xxx ze dne 22.2.2013 na přepravu 2 euro palet 80 kg/ks NanoDisků a následné uskladnění na dobu max. 6 měsíců, mezinárodní nákladní list — nakládka v Maďarsku, xxx dne 26.2.2013, vykládka dne 26.2.2013 v xxx, příjemce spol. xxx, fakturu spol. xxx č. 131309635 ze dne 23.9.2013 za přepravu z Maďarska do ČR na částku 1.815,- Kč pro odběratele spol. xxx, nedatovanou objednávku na převoz 12.000 ks NanoDisků, uskladněných u spol. xxx na dvou paletách do Maďarska spol. xxx objednatelem svědek K., mezinárodní nákladní list — nakládka xxx dne 11.6.2013, vykládka Maďarsko, xxx dne 11.6.2013, odesílatel xxx — organizační složka, příjemce xxx, fakturu spol. xxx č. 131309634 ze dne 23.9.2013 za přepravu z ČR do Maďarska na částku 1.500,- Kč pro odběratele xxx — organizační složku.

112. Z listinných materiálů vydaných svědkyní B. ke spol. xxx soud zjistil, že se jedná o smlouvy o budoucí smlouvě o půjčce, kde svědkyně B. (dříve S.) vystupuje jako budoucí věřitelka. Konkrétně se jedná o kopii smlouvy o budoucí smlouvě o půjčce ze dne 25.10.2011 na částku 2.500.000,- Kč, ze dne 18.1.2012 na částku 9.000.000,- Kč a ze dne 5.4.2012 na částku 5.000.000,- Kč. Součástí vydaných listin jsou též zástavní smlouvy, konkrétně kopie smlouvy ze dne 25.10.2011 mezi týmiž osobami, jejímž předmětem je zajištění pohledávky ve výši 2.500.000,- Kč nemovitými věcmi ve vlastnictví spol. xxx na adrese xxx, xxx, ze dne 18.1.2012 mezi týmiž osobami, jejímž předmětem je zajištění pohledávky ve výši 9.000.000,- Kč nemovitými věcmi ve vlastnictví spol. xxx, a to rodinným domem čp. xxx na st. parcele č. xxx, obec xxx, včetně související stavební parcely a parcel pozemkových a ze dne 5.4.2012 mezi týmiž osobami, jejímž předmětem je zajištění pohledávky ve výši 5.000.000,- Kč nemovitými věcmi ve vlastnictví spol. xxx na adrese xxx, xxx. Svědkyní byly dále vydány kopie dohod o vystavení, případném doplnění a předložení bianko směnky bez protestu uzavřené mezi týmiž stranami dne 18.1.2012, ve vztahu k půjčce finančních prostředků ve výši 9.000.000,- Kč a dne 5.4.2012 ve vztahu k půjčce finančních prostředků ve výši 5.000.000,- Kč.
113. Z emailu svědka D. ze dne 18.4.2016 soud zjistil, že svědek informoval policejní orgán o tom, že komunikace ohledně spol. xxx probíhala mezi kolegou svědka panem H. a obž. P. prostřednictvím emailové adresy xxx a telefonu xxx.
114. Z plné moci předložené svědkem F. ze dne 22.3.2012 soud zjistil, že uvedenou plnou mocí došlo ke zmocnění svědka svědkem F. M. k zastupování spol. xxx.
115. Ze smlouvy o poskytování bezpečnostní služby ze dne 20.9.2013 soud zjistil, že byla uzavřena mezi spol. xxx, jakožto poskytovatelem, a spol. xxx, jakožto zákazníkem s tím, že předmětem smlouvy byl výkon fyzické ochrany a ostrahy majetku zákazníka ve dnech 25.9.2013 — 10.10.2013 v objektu xxx, xxx.
116. Z faktury č. 2013026 spol. xxx soud zjistil, že spol. xxx bylo za ostrahu účtováno 61.172,- Kč. Z výpisu z účtu spol. xxx soud zjistil, že spol. xxx uvedenou fakturu uhradila.
117. Z materiálů vydaných V. S. soud zjistil, že se jedná o kopii faktury č. 130040 spol. xxx za přepravu zboží na trase xxx — Praha, vystavenou dne 21.2.2013 na spol. xxx na částku ve výši 1700 EUR, mezinárodní nákladní list na 2 palety NanoDisků, 80 Kg, odesílatel spol. xxx, xxx, Kypr, příjemce spol. xxx, ze 30.1.2013.
118. Ze zprávy Úřadu průmyslového vlastnictví soud zjistil, že na základě rešerše zaměřené na zjištění platných průmyslových práv byl výsledek ve vztahu k označení NanoDisk negativní.
119. Ze zpráv cizinecké policie a odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR soud zjistil, že osoba jménem I. B., nar. xxx měla na území ČR povolen dlouhodobý přechodný

- pobyt do 24.11.2013, kontaktní adresou je xxx, xxx, Ukrajina. K osobám O. Ch., nar. xxx a O. P., nar. xxx nejsou Ministerstvem vnitra ČR vedeny žádné informace. K osobě O. Ch. bylo dále zjištěno, že dle cestovního dokladu č. xxx byl ztotožněn ukrajinský státní příslušník V. L., nar. xxx, který měl na území ČR povolen přechodný dlouhodobý pobyt do 30.9.2009, dne 2.10.2009 mělo dojít ke ztrátě předmětného cestovního pasu. K osobě V. L., nar. xxx, měl na území ČR povolen dlouhodobý přechodný pobyt do 14.12.2012.
120. Z dokumentů poskytnutých Generálním finančním ředitelstvím k obžalované F. soud zjistil, že obžalovaná uzavřela s Finančním ředitelstvím pro hlavní město Prahu dne 30.3.2004 pracovní smlouvu na pracovní místo označené „pracovník pro správu daní (dotace)“. Dne 28.3.2011 byla obžalovaná pověřena s účinností od 1.5.2011 řízením referátu vyměřovacího — zahraničních osob (15353) v oddělení zahraničních osob na Finančním úřadu pro Prahu 1, včetně sdělení pracovní náplně. Dohodou ze dne 30.4.2014 došlo k rozvázání pracovního poměru s obžalovanou ke dni 15.5.2014.
121. Z podpisového řádu Finančního úřadu pro Prahu 1 č. 2/2011 z 20.7.2011 soud zjistil, že vedoucí referátu vyměřovacího oddělení mohla mimo jiné podepisovat rozhodnutí ve správním řízení ve věci, zejména platební výměr a dodatečný platební výměr (s výjimkou ustanovení § 140, § 143 odst. 4 a § 144 odst. 1 daňového řádu), rozhodnutí o žádostech, rozhodnutí o vrácení přeplatku, stanovení záloh jinak a přiznání nároku na úhradu nákladů řízení, rozhodnutí o posečkání a splátkování, kde předmětem rozhodování byla peněžitá částka do 50 000,- Kč včetně, rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích, o dozorcích prostředcích a o stížnostech dle § 237 daňového řádu, kde předmětem rozhodnutí byla peněžitá částka do 50 000,- Kč či výzvy charakteru rozhodnutí, následující po první výzvě, s výjimkou § 93 daňového řádu.
122. Z organizačních řádů územních finančních orgánů, platných k 1.11.2011 a 1.1.2012, soud zjistil, že útvary finančního úřadu byly sekretariát a vnitřní správa a oddělení s tím, že v oddělení a sekretariátu bylo možné zřizovat referáty. Vedoucími zaměstnanci finančního úřadu byli ředitel, zástupce ředitele, vedoucí oddělení, vedoucí referátu, vedoucí sekretariátu a vnitřní správy.
123. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 18.2.2015 sp. zn. 9 T 21/2008 soud zjistil, že obžalovaný Ludvík L. byl uvedeným rozsudkem pravomocně, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20.10.2015 sp. zn. 6 To 247/2015, uznán vinným pro spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona ve formě spolupachatelství dle § 9 odst. 2 tr. zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v délce 12 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v délce trvání 12 měsíců.
124. Z přílohového svazku č. 1, listinných stop č. 1 — 6 z domovní prohlídky ze dne 25.11.2013 na finančním úřadu pro Prahu 1 soud zjistil, že stopa č. 1 představuje zprávu z dohlídky na ÚZP

pro Prahu 1, odd. zahraničních osob, stopa č. 2 vyhranou poštu zálohy obž. F. na CD, stopa č. 3 sdělení výsledku o průběhu postupu k odstranění pochybností spol. xxx, stopa č. 4 emailovou zprávu obž. F. svědkyni T. ohledně spol. xxx, stopa č. 5 statistický přehled, finančního úřadu hl. m. Prahy, územní pracoviště pro Prahu 1, odd. vyměřovací a evidence daní, stopa č. 6 omluvný dopis spol. xxx podepsaný osobou L. K., pracovní náplň obž. F.

125. Z přílohového svazku č. 2, listinných stop (svazky 1, 6/1, 6/2) vydaných dle § 78 TŘ dne 25.11.2013 finančním úřadem pro Prahu 1 soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, zejména plná moc udělená spol. xxx svědkovi Ž. ze dne 30.11.2012, výpověď plné moci svědkem Ž. ze dne 20.2.2013, přihláška spol. xxx k registraci k DPH ze dne 5.12.2012, rozhodnutí o registraci + DIČ ze dne 6.12.2012, přiznání k DPH z 25.1.2013 za 4. čtvrtletí 2012, výzva k odstranění pochybností ze dne 20.2.2013, rozhodnutí o založení organizační složky, přihláška k registraci k DPH organizační složky ze dne 3.6.2013, výzva k prokázání skutečností xxx ze dne 10.6.2013, rozhodnutí o registraci organizační složky k DPH ze dne 12.7.2013, výzvy k poskytnutí informací správci daně ohledně spol. xxx, xxx, xxx ze dne 24.9.2013, xxx, úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností ze dne 3.10.2013, protokol o zahájení daňové kontroly ze dne 11.10.2013, plná moc udělená spol. xxx svědkovi M., smlouvy o dílo uzavřené mezi spol. xxx a spol. xxx, xxx a xxx na reklamní kampaň spol. xxx, související faktury spol. xxx, xxx a xxx, faktura č. 20120001 spol. xxx, odběratel spol. xxx na částku 1.250.000 EUR, fotodokumentace xxx, kupní smlouva mezi spol. xxx, na straně prodávající a xxx na straně kupující na 12.000 ks NanoDisků za cenu 468.748.800,- Kč včetně DPH ze dne 30.12.2012, 5x faktura spol. xxx č. 1212033 — 1212037 na částku 93.749.760 Kč, 5x směnka vlastní na částku 93.749.760,- Kč.
126. Z přílohového svazku č. 3, listinných stop (svazky 4 a 7) vydaných dle § 78 TŘ dne 25.11.2013 finančním úřadem pro Prahu 1 soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, zejména rozhodnutí o registraci společnosti + DIČ ze dne 28.11.2011, plnou moc od L. K. udělenou obž. V. ze dne 15.12.2011, přiznání k DPH za prosinec 2011 ze dne 25.1.2012, omluvný dopis od L. K. za chyby v provedení dokumentů za prosinec 2011.
127. Z přílohového svazku č. 4, listinných stop (svazky 5 a 9) vydaných dle § 78 TŘ dne 25.11.2013 finančním úřadem pro Prahu 1 soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, zejména rozhodnutí o registraci k DPH + DIČ ze dne 27.3.2012, daňové přiznání k DPH ze dne 25.4.2012 za 1. čtvrtletí 2012, výzva k odstranění pochybností ze dne 2.5.2012, odpověď na výzvu k prokázání skutečností ze dne 22.8.2012, výzva k prokázání skutečností ze dne 11.9.2012, úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností ze dne 17.10.2012, platební výměr ze dne 7.11.2012 na daň z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí 2012, výpověď plné moci svědkem Ž. ze dne 15.3.2013, rozhodnutí o zrušení registrace plátce DPH ze dne 13.5.2013, kupní smlouvy mezi spol. xxx a spol. xxx a xxx ze dne 30.3.2012, faktury vztahující se k uvedeným kupním smlouvám, dodatek kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ohledně ceny

ze dne 29.3.2012, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 7.5.2012, 2x faktura spol. xxx, odběratel spol. xxx na 110.608.020,- Kč.

128. Z přílohových svazků č. 5 — 8, listinných stop č. 1/I — 1/VII, 2, 3/III, zajištěných při domovní prohlídce v xxx u obž. P. soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, xxx, xxx, a to zejména informace k podmínkám k registraci DPH pro osoby, které nemají sídlo v tuzemsku, zkušební vyplnění přiznání k DPH spol. xxx, souhrnné hlášení spol. xxx za 1. čtvrtletí 2012, kopie daňového přiznání spol. xxx za 2. čtvrtletí 2012, odpověď na výzvu k prokázání skutečností spol. xxx, část kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx, zákonné prohlášení spol. xxx (V. L.) o převzetí zboží, kupní smlouvy mezi spol. xxx a spol. xxx a xxx, včetně zákonného prohlášení o převzetí zboží a souvisejících faktur, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 29.3.2012, mezi spol. xxx a xxx ze dne 7.5.2012, směnka ze dne 22.12.2013 spol. xxx na částku 1.250.000 EUR, kopie občanského průkazu obž. H., smlouva o podnájmu nebytového prostoru mezi xxx a spol. xxx ze dne 6.12.2012, pracovní smlouva mezi spol. xxx a svědkem K. ze dne 7.12.2012, koncept kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx na 12.000 ks NanoDisky za 390.624.000,- Kč ze dne 30.12.2012, faktury spol. xxx, xxx, odběratel spol. xxx v souvislosti s kampaní pro spol. xxx, fotografie z akce spol. xxx, směnky vlastní výstavce xxx ve prospěch spol. xxx, xxx, xxx, předběžná kalkulace spol. xxx na akci spol. xxx, pas a životopis osoby P. O., kupní smlouva mezi spol. xxx x xxx na 12.000 ks nanodisky za částku 467.551.200,- Kč, 10x dodací list vztahující se k uvedené kupní smlouvě, objednávka spol. xxx ze dne 22.2.2013 dopravy 80kg/ks nanodisky spol. xxx, faktura spol. xxx, nedatovaná objednávka svědka K. na přepravu 12000 ks nanodisky od spol. xxx, nevyplněné směnky s razítky spol. xxx, xxx, xxx, směnka vystavená spol. xxx ve prospěch spol. xxx na částku 467.551.200 Kč.
129. Z přílohového svazku č. 9, listinných stop (svazky 3 a 10) vydaných dle § 78 TŘ dne 25.11.2013 finančním úřadem pro Praha 1 soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, zejména rozhodnutí o registraci k DPH + DIČ ze dne 27.3.2012, daňové přiznání k DPH ze dne 25.4.2012 za 1. čtvrtletí 2012, výzva k odstranění pochybností ze dne 2.5.2012, emailové zprávy ze dne 22.5.2012 a 25.5.2012 dokládající dokumenty prokazující oprávněnost nadměrného odpočtu, výzva k prokázání skutečností ze dne 11.6.2012, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 28.3.2012, faktura ze dne 28.3.2012 spol. xxx, odběratel spol. xxx, faktura ze dne 31.3.2012 spol. xxx, odběratel spol. xxx -50.750.190,- Kč, úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností ze dne 23.7.2012, platební výměr ze dne 7.9.2012 na daň z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí 2012.
130. Z přílohového svazku č. 10, listinných stop (svazky 2 a 8) vydaných dle § 78 TŘ dne 25.11.2013 finančním úřadem pro Praha 1 soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, zejména, plná moc udělena Pavlu Č. I. I. ze den 21.9.2009, přihláška k registraci k DPH ze dne 9.11.2011, plná moc udělená Jirímu H. I. I. ze den 15.11.2011, rozhodnutí o registraci k DPH + DIČ, zřízení účtu u spol. xxx ze dne 29.11.2011, výzva k odstranění pochybností ze dne

- 22.12.2011, změna doručovací adresy ze dne 4.1.2012, doručenka podepsaná obž. K., dodatečné daňové přiznání za říjen 2011, společně se zpětvzetím přiznání k DPH za říjen 2011 ze dne 27.12.2011, rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu podání dodatečného daňového přiznání ze dne 13.1.2012, úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností ze dne 21.2.2012, platební výměr ze dne 29.3.2012 na daň z přidané hodnoty za říjen 2011, smlouva o nájmu skladovacích prostor spol. xxx a svědkyní Š. ze dne 25.10.2011, kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 26.10.2011 na solární panely za kupní cenu 590.400.000,- Kč, faktura č. 012 spol. xxx, odběratel spol. xxx na částku 590.400.000,- Kč za solární panely, kopie směnky vlastní výstavce Jiřího H. ve prospěch spol. xxx na částku 590.400.000,- Kč, kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 31.10.2011 na solární panely za kupní cenu 94.800.000,- Kč, dodací listy na solární panely ze dne 31.10.2011 příjemce spol. xxx, kopie směnky vlastní výstavce Ing. Marta P. ve prospěch spol. xxx na částku 94.800.000,- Kč.
131. Z přílohového svazku č. 11, stop č. 4, 5, 9, 10, 12, 13, 15, 16, zajištěných při domovní prohlídce xxx, xxx u obž. L. soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se zejména ke spol. xxx, kdy většina dokumentů nebyla zájmová.
132. Z přílohového svazku č. 13, stop č. 9A, 9B/1, zajištěných při domovní prohlídce v baru na adrese xxx soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, xxx, xxx, a to zejména výzvy od finančního úřadu pro Středočeský kraj k odstranění pochybností spol. xxx, xxx, mezinárodní nákladní list spol. xxx pro spol. xxx, xxx, faktura č. P12013 spol. xxx, odběratel xxx za 4000ks NanoDisků, faktura spol. xxx za 2 letenky Praha — Larnaca (Kypr) pro dvě osoby (obž. L. a svědek P., informace k postupu při obchodech, a to dovoz od české firmy s následným vývozem do zahraničí, doporučení, že je vhodné provést během jednoho měsíce, neboť nebude nutná ani možná fyzická dohledávka zboží a ani kontrola, protože vše již bude hotovo a jenom na papírech“.
133. Z přílohového svazku č. 14, listinné stopy č. 9C/1, zajištěné při domovní prohlídce v baru na adrese soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx a xxx, zejména faktura č. 20121512-02 spol. xxx, odběratel xxx za 12.000 ks NanoDisků, mezinárodní nákladní list odesílatele xxx, příjemce xxx, přeprava 14456 ks NanoDisků/ 26kg, z Kypru do Bulharska prostř. spol. xxx, mezinárodní nákladní list odesílatele xxx, příjemce xxx, přeprava 14456 ks NanoDisků/ 34kg, z Kypru do Bulharska prostř. spol. xxx.
134. Z přílohového svazku č. 15, listinných stop 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, zajištěných při domovní prohlídce v bytě na adrese xxx, xxx soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, zejména platební výměr na daň spol. xxx, faktura č. 2013102 spol. xxx, odběratel spol. xxx za 88 ks nanodisky, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 10.3.2014, faktura č. 140301 vztahující se k uvedené kupní smlouvě, jakož i poznámky týkající se smlouvy o půjčce spol. xxx na 20 milionů Kč.

135. Z přílohového svazku č. 17, listinných stop (svazky 1, 2, 3) vydaných dle § 78 TŘ dne 9.7.2014 finančním úřadem Kladno soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, a to zejména přihlášku k registraci k DPH ze dne 14.3.2013, rozhodnutí o registraci k DPH + DIČ ze dne 17.4.2013, smlouvu o účtu s ČSOB, daňové přiznání za měsíc září 2013 podané dne 25.10.2013, výzva k odstranění pochybností ze dne 8.11.2013, protokol o zahájení daňové kontroly ze dne 22.1.2014, výzva k prokázání skutečností ze dne 10.3.2014, zpráva o daňové kontrole, protokol k projednání zprávy o daňové kontrole ze dne 25.4.2014, platební výměr ze dne 29.4.2014 na daň z přidané hodnoty za září 2013, smlouva o poskytování bezpečnostní služby mezi spol. xxx a xxx ze dne 20.9.2013, faktury spol. xxx vztahující se k uvedené smlouvě, smlouva o nájmu mezi svědkem F. a spol. xxx ze dne 25.9.2013, objednávky přepravy spol. xxx ze dne 27.9.2013, faktura spol. xxx č. 130105, odběratel xxx ze dne 28.9.2013 na částku 772.015.937,- Kč, směnky výstavce spol. xxx na řad spol. xxx na částky 772.015.937,- Kč a 638.029.700,- Kč, faktura spol. xxx, odběratel spol. xxx ze dne 29.9.2013 na částku 27.311.020 EUR, směnka výstavce spol. xxx na řad spol. xxx vztahující se k uvedené faktuře, mezinárodní nákladní list spol. xxx, od spol. xxx spol. xxx, dne 23.10.2013 dopraveno 4000 ks NanoDisků (svazek 1 č.1.18), faktury spol. xxx, odběratel spol. xxx za přepravu z CZ do CY ve dnech 11.10.2013 — 25.10.2013.
136. Z přílohového svazku č. 18, listinných stop (svazky 1, 2) vydaných dle § 78 TŘ dne 9.7.2014 finančním úřadem Kladno soud zjistil, že se jedná o dokumenty vztahující se ke spol. xxx, a to zejména rozhodnutí o registraci subjektu k DPH a DIČ, plná moc udělená za spol. xxx svědkem A. obž. K. ze dne 9.7.2013, plná moc spol. xxx od svědka A. svědku H. ze dne 1.9.2013, daňová přiznání za měsíc srpen 2013 podané dne 25.9.2013 a září 2013 podané dne 25.10.2013, výzva k odstranění pochybností ze dne 22.10.2013, výzva k odstranění pochybností ze dne 8.11.2013, protokol o zahájení daňové kontroly ze dne 22.1.2014, výzva k prokázání skutečností ze dne 10.3.2014, protokol o projednání zprávy z daňové kontroly ze dne 16.4.2014, zpráva o daňové kontrole ze dne 24.4.2014, zpráva o daňové kontrole ze dne 24.4.2014, protokol o projednání zprávy z daňové kontroly ze dne 24.4.2014, platební výměr ze dne 25.4.2014, platební výměr ze dne 29.4.2014, poptávka, nabídka, objednávka spol. xxx, xxx na 244 ks NanoDisků, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx art ze dne 14.8.2013 na 156 ks Nanodisků, včetně faktury č. 32013 a dodacího listu č. D32013, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 13.8.2013 na 244 ks Nanodisků, včetně faktury č. 130801 a dodacího listu č. 0130801 xxx, smlouva o nájmu mezi svědkem F. a spol. E., objednávky přepravy od spol. xxx ze dne 27.9.2013, směnka výstavce spol. xxx na řad xxx na částku 27.311.020 EUR ze dne 29.9.2013, faktura spol. xxx č. 130105, odběratel spol. xxx ze dne 28.9.2013 na částku 772.015.937,- Kč, směnka výstavce xxx na řad xxx vztahující se k uvedené faktuře ze dne 28.9.2013, mezinárodní nákladní list spol. xxx, od spol. xxx spol. xxx, dne 23.10.2013 dopraveno 4000 ks NanoDisků, faktury spol. xxx, odběratel spol. xxx za přepravu z CZ do CY ve dnech 11.10.2013 — 25.10.2013.
137. Soud jako nadbytečné zamítl návrhy procesních stran na doplnění dokazování, neboť jednak na základě provedeného dokazování v hlavním líčení měl za to, že skutkový stav má dostatečně

zjištěn, aby mohl ve věci rozhodnout, jednak se jednalo o návrhy, které přímo nesouvisí s projednávanou věcí či návrhy na provedení důkazů již v hlavním líčení provedené. Pokud se jedná o návrh na výslech svědků a to Marek M., k tomuto svědkovi se soudu nepodařilo získat od oprávněné osoby dokument, kterým by byl svědek zproštěn mlčenlivosti, Marie B., opakovaně omluvena pro závažné zdravotní obtíže, výslech svědků Emilie Š. a Miroslava Š. byl soudu navržen obžalovaným B. ke zvážení, soud k tomuto uzavřel, že svědci v přípravném řízení odepřeli vypovídat a to z důvodu příbuzenského poměru k obž. B., avšak stskutečnosti týkající se jejich rolí ve věci soud dostatečně zjistil z provedených listinných důkazů, svědci David H., Bedřich W. a Filip K. byli navrhováni obž. L., tak jako řada dalších soudem vyslechnutých svědků, jež se vyjadřovali k osobě obžalovaného L. a vztahu tohoto obžalovaného a obž. H., soud tedy považoval výslech dalších svědků jako nadbytečný, též za situace, kdy konkrétně svědek K. byl předvoláván opakovaně a přes to se k podání svědecké výpovědi k soudu nedostavil. Svědek L. K., k tomuto svědkovi bylo vedeno šetření již v přípravném řízení, kdy prostřednictvím právní pomoci se nepodařilo tuto osobu ztotožnit. Pokud byla obhajobou vedena argumentace, že tato osoba podepsala plnou moc před notářem, je k tomuto třeba uvést, že notář není povinen ověřovat pravost předložených dokladů totožnosti, pokud z jeho strany nevystane podezření na padělek. Tato skutečnost tedy neprokazuje, že osoba jménem L. K. skutečně existuje a předmětné dokumenty podepsala. S ohledem na obsah podaného vysvětlení osoby M. M., který uvedl, že nezná nikoho z obžalovaných ani žádnou obchodní společnost s nimi spojenou, soud nepovažoval jeho osobní výslech za potřebný. Pokud jde o návrhy na doplnění dokazován listinami, a to vyšetřovacím spisem PČR č.j. NCOZ-10458/150/TČ-2017, z nějž byl navrhován ke čtení protokol o výpovědi obviněného V. K., jenž měl prokázat rozpor s obsahem jeho výpovědi, kterou učinil jako svědek v projednávané trestní věci. Tento důkaz nemohl soud připustit, neboť svědek V. K. v hlavním líčení vypovídal v procesním postavení svědka a to po řádném poučení, přitom ve věci vedné PČR č.j. NCOZ-10458/150/TČ-2017 byl vyslechnut v procesním postavení obviněného, tedy po zcela jiném zákonném poučení. Dále byla zamítnuta k důkazu sms komunikace založená obž. V., z níž dle obžalovaného mělo plynout nakontaktování ze strany osoby L. K. Jednak z této komunikace není zřejmé, že by se jednalo o komunikaci této osoby, jednak s ohledem na provedené dokazování ve vztahu k obžalovanému V., by se prokázáním jeho existence nejednalo o důkaz, jež by ve vztahu k jednání obžalovanému kladenému za vinu pod bodem II. rozsudku, měnil důkazní situaci. Dále listiny založené obžalovaným L., a to komunikace založená na čl. 5915-17, trestní oznámení spol. xxx vč. doplnění, smlouva o postoupení pohledávky uzavřená mezi Ing. Martinem K. a spol. xxx, žaloba o určení vykonatelnosti a pravosti přihlášených pohledávek, usnesení Krajského soudu v Praze, č.j. KSPH 69 Icm 3493/2015, videozámam a novinové články z webových stránek týkající se osoby Pavel W. a listiny založené obžalovaným K. a to Refinancování spol. xxx, e-mailová komunikace, nájemní smlouva xxx a xxx, rámcová smlouva, dodací list, rámcová kupní smlouva, výzva k odstranění vad podání, byly zamítnuty, neboť tyto listiny nesouvisí s projednávanou věcí a jejich obsah nemůže vnést žádné rozhodné skutečnosti vztahující se k věci. Pokud jde o listinu a to záznam advokáta ze dne 19.6.2017 sepsaný obhájcem obž. L., je

třeba po obsahové stránce na tuto listinu nahlížet jako na návrh na provedení důkazů ve věci. Osoby v listině uvedené, byly soudem k podání svědecké výpovědi předvolány. Dále byl zamítnut návrh obžalovaného B. na provedení listinného důkazu a to souhlasu státního zástupce se zajištěním, stížnosti proti zajištění, výzva KN k doplnění, vyjádření obžalovaného B. z 1.8.2018 k obžalobě vč. příloh, návrh na zrušení zajištění učiněný zmocněncem Mgr. G. za zúčastněné osoby při HL dne 4.2.2019, a to z důvodu, že se nejedná o důkazní prostředky. S jejich obsahem mají procesní strany možnost se seznámit v rámci využití jejich práva a to nahlížení do spisu.

138. Obžalovaný B. navrhoval k důkazu dále listiny, které již byly v hlavním líčení provedeny, nebo byly provedeny jako přílohy listin. O těchto soud z uvedeného důvodu nerozhodoval.
139. Po takto provedeném dokazování soud přistoupil k hodnocení důkazů, které byly hodnoceny zvláště i v jejich vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a při tom dospěl k závěru, že všechny provedené důkazy dostatečně a bez pochybností dokládají to, že se shora uvedené skutky staly, a že je spáchali obžalovaní tak, jak je uvedeno ve výročíh rozsudku.
140. Jednáním uvedeným pod bodem I. rozsudku byli uznáni vinnými obžalovaní Václav K., Jiří P. a Ludvík L. Na rozdíl od obžalovaných P. a L. se obžalovaný K. k trestné činnosti plně doznal a podrobně popsal zapojení jednotlivých obžalovaných do trestné činnosti. Obžalovaný K. vypověděl, že na podzim roku 2011 se na něj obrátil obžalovaný P. s žádostí o zajištění kontaktu na finančním úřadu, kdy se obžalovaný K. prostřednictvím svědka P. seznámil s obžalovanou F., se kterou se scházel v restauračních zařízeních a zjišťoval od ní informace o zahraničních osobách, o jejich přidělování jednotlivým referentům finančního úřadu či o potřebných dokumentech k daňovým příznáním a nadměrným odpočtům. Zjištěné informace předával prostřednictvím obžalovaného P. obžalovanému L. První společností, v jejíž daňovém příznání byl nárokován nezákonně nadměrný odpočet, byla společnost xxx. Finanční úřad požadoval doložení potřebných dokladů, na což obžalovaní P. a L. reagovali podáním opravného daňového příznání, nadměrný odpočet nebyl přiznán, nedošlo však ani k doměření daně. Následovala spol. xxx, o které obžalovaný K. nevěděl žádné podrobnosti. V březnu 2012, po vyplacení nadměrného odpočtu finančním úřadem, obdrželi obžalovaný K. a P. od obžalovaného L. odměnu ve výši 17.500.000,- Kč. Část odměny měla náležet i obžalované F., které o odměně obžalovaný K. řekl až poté, kdy ji sám dostal. Obžalovaná finanční prostředky však odmítla a již s obžalovaným nechtěla být v kontaktu. Obžalovaný si peníze nechal, ale obžalovanému P. řekl, že je obžalované F. předal. Obžalovaný P. mezitím zakládal další společnosti a chtěl od obžalované F. pomoc, obžalovaný K. si začal informace ohledně postupu u jednotlivých společností vymýšlet, neboť obžalovaná s ním již nekomunikovala. Obžalovaný P. vyvíjel na obžalovaného K. nátlak, dokonce mu sdělil, že jej měla unést slovenská mafie. Následně obžalovanému K. začaly chodit výhružné zprávy, nátlak se stupňoval, což vyústilo až ve fyzické napadení obžalovaného K. v srpnu 2013.

141. Obžalovaný P. jednání popsané v obžalobě pod bodem I. zcela popřel. Vypověděl, že to byl obžalovaný K., který se na něj obrátil s tím, že má kontakt na finančním úřadu a že by bylo možné jej využít, což obžalovaný P. odmítl. Seznámil ale obžalovaného K. s obžalovaným L., následně spolu obžalovaný L. a K. spolupracovali, obžalovaný P. nevěděl žádné podrobnosti. Obžalovaný P. chodil na žádost obžalovaného K. k daňovému poradci, svědku Ž., kterému nosil různé papíry, bývaly tam nesrovnalosti, v dokumentech byly uvedeny vysoké částky. Obžalovaný P. měl u sebe dokumenty od obžalovaného K., neboť ten se obával, že by je mohla nalézt jeho nová přítelkyně. Z podnětu svědka K. se obžalovaný P. jednou sešel s obžalovanou F., která mu řekla, že s tím nechce již mít nic společného, obžalovaný však nevěděl, o co se jedná. Není pravda, že by s obžalovaným K. dostali od obžalovaného L. 17,5 milionu Kč. Na obžalovaného byl činěn nátlak, byl i unesen a vyhozen z auta, nikde to však neoznamoval. S obžalovanými L. a K. se jednou sešel na čerpací stanici OMW, neví však, co na schůzce probírali, možná řešili kontakt na finančním úřadě a dluhy obžalovaného K. V přípravném řízení však obžalovaný P. vypovídal odlišně. Ke společnostem xxx, xxx, xxx a xxx obžalovaný uvedl, že k nim má pouze kusé informace z podkladů, které měl od obžalovaného K., aby mu s nimi pomohl, nebo je zlikvidoval. Nepamatoval si, že by od obžalovanému L. přebírali částku 17,5 milionu Kč. Obžalovanému K. nikdy neříkal o žádném únosu. Pomocí zpráv tlačil obžalovaného K. k tomu, aby s obžalovanou F. vyřešil svoje věci, nikoli ale kvůli vlastnímu profitu, ale aby obžalovaný K. splnil své sliby. S obžalovaným K. a L. se setkali na čerpací stanici OMV, nikoli však za účelem získání informací ohledně finančního úřadu, ale ohledně toho, kdy obžalovaný K. vyrovná své dluhy. S obžalovanou F. se nikdy neviděl. Obžalovaný K. nedostával od obžalovaného žádné pokyny ohledně dotazů na obžalovanou F.
142. Obžalovaný L. taktéž popřel, že by se on obrátil na obžalovaného K., nýbrž že to byl naopak obžalovaný K., který se obrátil na obžalovaného L. a snažil se získat informace ohledně daní a zahraničních osob, později ohledně možnosti prodeje solárních panelů. Obžalovaný L. měl hodně kontaktů a nakontaktoval obžalovaného K. se svědkem Č.
143. Pravdivost výpovědi obžalovaného K. a aktivní zapojení obžalovaného P. a L. však byla přes jejich popírání potvrzena řadou dalších provedených důkazů, a to zejména výpověďmi svědků Jiřího H., Pavla Č., svědkyně Marty B. (dříve P.), protokolem o sledování osob a věcí ze dne 27.9.2013 a přepisem zvukového záznamu xxx, protokolem o záznamu telekomunikačního provozu, vč. CD a přepisem odposlechlů telefonních hovorů a SMS zpráv xxx, jakož i dokumenty zajištěnými při domovních prohlídkách a nalezenými znaleckým zkoumáním na vydaných či zajištěných nosičích dat.
144. Svědek H. při hlavním líčení uvedl, že nikdy nebyl jednatelem kyperské společnosti, nikdy nebyl jednatelem spol. xxx a nikdy za tuto společnost nepodával daňová přiznání. V přípravném řízení však vypovídal odlišně, kdy sdělil, že byl osloven obžalovaným L., aby zastupoval kyperskou spol. xxx, která měla uskutečnit nákup solárních panelů od italské společnosti xxx. K rozporům ve výpovědích svědek uvedl, že o koupi solárních panelů se skutečně jednalo, obchod se však

nerealizoval. Pokud v přípravném řízení takto vypovídal, jednalo se o pravdivou výpověď. O aktivním zapojení obžalovaného L. svědčí též výpověď svědka Č., který vypověděl, že spol. xxx prodal obžalovanému L., k převodu však nedošlo na obžalovaného, ale na jinou osobu, nejspíše svědka H. s tím, že údaje mu ale předával obžalovaný L. Název společnosti byl původně xxx, na žádost obžalovaného L. došlo ke změně počátečního písmene na xxx. Klíčovou roli obžalovaného L. taktéž potvrdila svědkyně B., která na žádost obžalovaného L. vykonávala od března 2011 do března 2013 jednatelku ve spol. xxx. Fakticky však dle výpovědi svědkyně vedl činnost společnosti obžalovaný L. O solárních panelech a spol. xxx svědkyně nic neví. V přípravném řízení svědkyně vypovídala rovněž odlišně, kdy uvedla, že z pokynu obžalovaného L. v souvislosti s nákupem solárních panelů podepsala směnku na 94.800.000,- Kč. K rozporu svědkyně uvedla, že pokud tak v přípravném řízení vypovídala, vypovídala pravdivě, již uplynula dlouhá doba.

145. Z výpovědi svědků H. a Č. je tedy zřejmé, že osobou aktivně vystupující za společnost xxx nebyl ani obžalovaný K., jak se snažil obžalovaný L. naznačit, ani svědek H., oficiální zástupce společnosti, nýbrž obžalovaný L., který ačkoli nebyl nikde uveden jako vlastník či jednající osoba, fakticky společnost ovládal a plánoval její fiktivní obchodní aktivity. Obdobně obžalovaný L. vedl další společnost zapojenou v řetězci fiktivních obchodů pod bodem 1. 1) rozsudku, a to společnost xxx, jak bylo prokázáno výpovědi svědkyně B., která sice vykonávala funkci jednatelky, reálně však pouze plnila pokyny obžalovaného L. a o chodu společnosti jako takové nic nevěděla.
146. Aktivní zapojení obžalovaného L. a P., jakož i věrohodnost výpovědi obžalovaného K., prokazuje dále protokol a přepis zvukového záznamu ze sledování obžalovaného K. dne 27.9.2013, kdy se obžalovaní K., P. a L. sešli na čerpací stanici OMV na xxx a je zcela zřejmé, že všichni tři řešili komunikaci obžalovaného K. s obžalovanou F. Obžalovaný L. navíc výslovně zmínil, že obžalovanému K. a P. předal asi 20 milionů a že část měla být též odměna pro obžalovanou F. Z uvedeného záznamu je tak zřejmý způsob zjišťování informací od obžalované F., tedy že obžalovaný K. měl jasné pokyny od obžalovaného P. a L., rovněž je zřejmá skutečnost, že obžalovaní P. i L. tzv. tlačili na obžalovaného K., aby potřebné informace zjistil, jakož i předání vysoké finanční částky obžalovaným L. obžalovanému P. a K.
147. Zapojení obžalovaného P. do trestné činnosti dále vyplývá z dokumentů vydaných obžalovaným při domovní prohlídce dne 25.11.2013, vztahující se ke spol. xxx, xxx, jakož i poznámky vztahující se k podmínkám registrace k DPH osob, které nemají sídlo v ČR. Obžalovaný P. vypověděl, že dokumenty se u něj nacházely z toho důvodu, že je za obžalovaného nosil svědkovi Žáčkovi a též z toho důvodu, že je obžalovaný K. nechtěl mít u sebe, aby je neobjevila přítelkyně obžalovaného K. Pokud by však obžalovaný byl pouze prostředníkem, doručujícím požadované dokumenty svědkovi Ž., nenašly by se u obžalovaného, vzhledem k jeho produkční činnosti, obecné informace k daním zahraničních osob, jakož i zkušebně vyplněná daňová přiznání k DPH společnosti xxx, ale pouze již

dokumenty se všemi náležitostmi. O zapojení obžalovaného P. svědčí též vyplacení odměny ze strany obžalovaného L. obžalovanému P. a K. v řádech desítek milionů Kč po získání nadměrného odpočtu u spol. xxx. Obžalovaný L. by jistě obžalovanému P. nepředal takto vysokou finanční částku, když by s aktivitami neměl nic společného a neměl by jej za co odměnit.

148. Výpověď obžalovaného P., který se z trestné činnosti snaží vyvinít tím, že zpochybňuje výpověď obžalovaného K. a hlavního organizátora činí právě z obžalovaného K., nemohl zdejší soud hodnotit jako věrohodnou. V první řadě výpovědi obžalovaného P. při hlavním líčení a v přípravném řízení vykazují celou řadu rozporů. V přípravném řízení kupříkladu obžalovaný uvedl, že se s obžalovanou F. nikdy neviděl, či že obžalovanému K. nikdy neřikal o tom, že by byl unesen slovenskou mafií. Při hlavním líčení naopak uvedl, že se s obžalovanou prostřednictvím svědka K. setkal a též vypověděl, že na něj byl činěn nátlak, že byl unesen a vyhozen auta. Za druhé, nejen rozporné, ale i další skutečnosti obžalovaným P. popírané, byly popsány obžalovaným K. a doloženy dalšími provedenými důkazy. To, že se obžalovaný P. s obžalovanou F. skutečně sešel, potvrdila v první řadě samotná obžalovaná, jakož i svědek K. Informaci o údajném únosu obžalovaného P. sám obžalovaný sdělil obžalovanému K. nejméně dvakrát, což vyplývá z komunikace obžalovaných prostřednictvím aplikace Viber ze září 2013, jakož i ze záznamu o sledování obžalovaných dne 27.9.2013 na čerpací stanici OMV. Z uvedeného záznamu též vyplývá, že obžalovaní řeší kontakt a získávání informací obžalovaného K. od obžalované F., nikoli dluhy obžalovaného, jak ve své výpovědi tvrdil obžalovaný P. V neposlední řadě je záznamem ze sledování obžalovaných potvrzeno předání odměny obžalovaným L., což obžalovaný P. rovněž opakovaně popřel.
149. Obdobně se výpověď obžalovaného K. pokusil znevěrohodnit obžalovaný L., který taktéž přenáší iniciativu trestné činnosti a aktivní roli v ní právě na obžalovaného K., který měl údajně žádat obžalovaného L. o informace ohledně danění zahraničních subjektů a spolupracovat se svědkem Č. Stejně jako u obžalovaného P. byla však výpověď obžalovaného L. vyvrácena důkazy provedenými při hlavním líčení. To, že organizátorem nebyl obžalovaný K., nýbrž právě obžalovaný L. vyplývá v první řadě z výpovědí svědků Č., H. a B., kteří shodně vypověděli, že osobou, která jim dávala pokyny, byl obžalovaný L. Svědek Č. navíc vypověděl, že prodej společnosti xxx domlouval s obžalovaným L., že nabyvatelem byl pravděpodobně svědek H. a jméno obžalovaného K. vůbec v této souvislosti nijak nefigurovalo. Nevěrohodnost výpovědi obžalovaného L. dále vyplývá ze záznamu o sledování obžalovaných dne 27.9.2013 na čerpací stanici OMV, kdy je zřejmé, že obžalovaný L. a P. vyvíjí nátlak na obžalovaného K., aby zjistil potřebné informace od obžalované F. a že právě obžalovaný L. je hlavní osobou, která obžalovaným K. a P. poskytla za jejich činnost odměnu ve výši cca 20 milionů Kč, tudíž je bezpochyby osobou, která ve výsledku disponovala s penězi získanými z nadměrného odpočtu spol. xxx. Zřejmé propojení obžalovaného L. a trestné činnosti prokazuje skutečnost, že při domovní prohlídce v baru a bytě na adrese xxx, xxx došlo k zajištění dokumentů týkajících se spol. xxx, a to mezinárodních nákladních listů na 2x 14 456 ks NanoDisků, odesílatelů xxx a

xxx, kdy jako příjemce je uvedena právě spol. xxx, jakož i poznámek ke smlouvě o půjčce mezi spol. xxx a neuvedenou protistranou, která postoupí pohledávku na spol. xxx ve výši

20.0. 000,- Kč s tím, že se jedná o prostory využívané právě obžalovaným L., případně též obžalovanými K., F. a H., nikoli však obžalovaným K.

150. Trestná činnost obžalovaných je v neposlední řadě prokázána dokumenty, které byly vydány Finančním úřadem pro Prahu 1, týkajícími se jednotlivých společností uplatňujících nadměrné odpočty. Z uvedených dokumentů je ke společnosti xxx konkrétně prokázáno, že dne 25.11.2011 bylo za spol. xxx podáno daňové přiznání k DPH za říjen roku 2011 s nadměrným odpočtem ve výši 82.599.835,- Kč. Dne 21.12.2011 došlo k ústnímu jednání, kterého se za spol. xxx zúčastnil svědek H. a předložil dokumenty dokládající transakce, na jejichž základě došlo k tvrzenému nadměrnému odpočtu na DPH, jakož i další související dokumenty. Na základě předložených dokumentů došlo ze strany správce daně k učinění výzvy k odstranění pochybností ze dne 22.12.2011. Výzvu se spol. xxx podařilo doručit až po nahlášení změny adresy dne 1.2.2012, kdy na doručence je uveden jakožto příjemce zásilky obžalovaný K. Podáním ze dne 27.12.2011 bylo jménem svědka H. vzato daňové přiznání za říjen 2011 zpět s vysvětlením, že z důvodu předpokládaného déle trvajícího daňového řízení a s tím souvisejícího neúměrného nárůstu nákladů došlo k vrácení zboží dodavateli. Podáním ze dne 4.1.2012, doručeným finančnímu úřadu dne 6.1.2012, došlo k oznámení změny doručovací adresy společnosti a k oznámení odvolání plné moci svědkem H., společně s dodatečným daňovým přiznáním. Svědek H. při hlavním líčení k podpisu na dodatečném daňovém přiznání uvedl, že podpis není jeho, nepamatuje si, zdali za společnost nějaká daňová přiznání podával. Rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 1 ze dne 13.1.2012 došlo k zastavení řízení o dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období říjen 2011 s vysvětlením, že údaje v dodatečném daňovém přiznání uvedené budou využity při vyměření či doměření daně. Platebním výměrem na daň z přidané hodnoty ze dne 29.3.2012 byla vyměřena za období říjen 2011 daň ve výši 0 Kč. Součástí předložených dokumentů je zejména kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 26.10.2011 na solární panely za kupní cenu 590.400.000,- Kč, faktura č. 012 vztahující se ke kupní smlouvě, kopie směnky vlastní výstavce Jiřího H., dodací listy vztahující se k uvedené kupní smlouvě, kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 31.10.2011 na solární panely za kupní cenu 94.800.000,- Kč, kopie směnky vlastní výstavce Ing. Marty P. a dodací listy vztahující se k uvedené kupní smlouvě.
151. Svědkyně B, nepopřela, že by kupní smlouvu a směnku vlastní ze dne 31.10.2011 podepsala, již si to ale nepamatuje. Uvedla však, že jednatelkou společnosti se stala na žádost obžalovaného L. Obdobně svědek H. si na obchodní transakci se solárními panely nepamatoval, na základě přečtení části výpovědi z přípravného řízení však vypověděl, že k obchodu se solárními panely skutečně mělo dojít, ale že se nakonec nerealizoval. K nákupu mělo dojít od italské spol. xxx, kdy název této společnosti se výrazně shoduje se skutečným názvem společnosti, od které měla spol. xxxx panely údajně nakoupit, a to spol. xxx. Fiktivnost celé transakce dokresluje i výpověď svědkyně Š., se kterou měla spol. xxx uzavřít smlouvu o nájmu skladovacích prostor, svědkyně

však uvedla, že prostory nikomu nepronajala, podpis na smlouvě o pronájmu není její a též adresa svědkyně je na smlouvě uvedena nepřesně. Na možnost pronájmu prostor se svědkyně jednou ptal svědek Petr U. Z výpovědi svědkyně je tak zřejmé propojení mezi jejími skladovacími prostory v xxx, svědky Petrem U., Bohuslavem U. a obžalovaným L. Svědek Petr U. ve své výpovědi uvedl, že jeho bratr, svědek Bohuslav U. pracuje v xxx, v bývalém areálu xxx. Svědek Petr U. tak věděl o skladovacích prostorech svědkyně Š. od svého bratra, svědka Bohuslava U. s tím, že spol. A. svědka Petra U. sídlí na adrese xxx a je tak propojen s obžalovaným L. Svědek Petr U. sice uvedl, že nikoho z obžalovaných nezná, z přepisu hovorů a SMS zpráv xxx však jasně vyplývá, že obžalovaný L. si se svědkem Petrem U. znají, tykají si a navíc společně řeší dodání zboží na Kypr. V neposlední řadě rovněž svědek Bohuslav U. vystupuje společně se svědkem P. jako zástupce spol. xxx. Je tedy vysoce pravděpodobné, že obžalovaný L. disponoval informacemi o skladovacích prostorech a svědkyni Š. a na jejich základě nechal vyhotovit nájemní smlouvu, na které byl podpis svědkyně zfalšován.

152. Zdejší soud musí konstatovat, že je minimálně zvláštní, že na výzvu k odstranění pochybností ze dne 22.12.2011 bylo reagováno podáním opravného daňového přiznání dříve, nežli došlo k doručení samotné výzvy. Možným vysvětlením zjištění daňového subjektu o vydání výzvy je prostřednictvím telefonického dotazu. Svědek V. připustil, že telefonický kontakt možný se subjekty je, avšak neví, zdali se tak v konkrétním případě stalo. Skutečnost, že s daňovými subjekty k telefonickému kontaktu dochází a je to k urychlení řízení i žádoucí, potvrdila též svědkyně K. Svědek V. dále ve své výpovědi k postupu finančního úřadu uvedl, že v případě, že daňový subjekt na výzvu k odstranění pochybností nereaguje či si ji nepřevzme, dojde k vyměření daně na nulu nebo může dojít k dožádání. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že případná rada obžalované F. ve vztahu k nepřebírání výzvy k odstranění pochybností a podání opravného/dodatečného daňového přiznání, se jeví jako nelogická. Na základě podání dodatečného daňového přiznání sice došlo k vyměření daně na nulu, avšak takovýto postup nebyl nutný, neboť k vyměření daně na nulu by stačilo, kdyby si daňový subjekt výzvu buď vůbec nepřevzal, nebo na převzatou výzvu nijak nereagoval. V případě podání dodatečného daňového přiznání před vyměření daně navíc muselo dojít k zastavení řízení o tomto dodatečném daňovém řízení. Obžalovaná F. si těchto skutečností musela být s ohledem na své profesní znalosti vědoma a lze se tedy domnívat, že by daňovému subjektu poradila variantu jednodušší, a to na výzvu nereagovat.
153. Z dokumentů vydaných Finančním úřadem pro Prahu 1 ke společnosti xxx, jakož i z výpisů z účtu společnosti č. 107-1526380217, vedeného u spol. Komerční banka, a.s. a zpráv Komerční banky, a.s., bylo prokázáno, že obžalovaný V. podal dne 25.1.2012 přiznání k DPH za prosinec 2011, ve kterém uplatnil nadměrný odpočet ve výši 49.039.980,- Kč. Na základě uvedeného daňového přiznání Finanční úřad pro Prahu 1 vyplatil dne 24.2.2012 spol. xxx na číslo účtu č. xxx požadovanou částku, tedy 49.039.980,- Kč. Předmětný účet založil obžalovaný V. dne 23.12.2011 s tím, že od počátku k němu měl též dispoziční oprávnění.

154. Z dokumentů vydaných Finančním úřadem pro Prahu 1 bylo dále zjištěno, že obžalovaný V. byl k zastupování spol. xxx zmocněn na základě plné moci ze dne 15.12.2011 jednatelem spol. xxx jménem L. K. Tato osoba měla též dne 7.11.2012 zaslat Finančnímu úřadu pro Prahu 1 omluvný dopis za chyby v provedení dokumentů, nejspíše za prosinec 2011 ve věci prodeje čerpadel instalovaných v EU, a sdělení o vypovězení plných mocí. Ze sdělení maďarského vrchního prokurátora však bylo zjištěno, že osobu jménem L. K. se nepodařilo ztotožnit a lze se tedy domnívat, že tato osoba neexistuje. Tento závěr stvrzují ručně psané poznámky na zadní straně rozhodnutí o registraci a přidělení DIČ spol. xxx, zajištěné při domovní prohlídce u obžalovaného P., ve kterých je mimo jiné uvedeno, že je potřeba podat dodatečné daňové přiznání za 4. čtvrtletí, 1. a 2. čtvrtletí 2012, včetně dopisu, s omluvou za chybný prodej jen s daní z ČR, ale prodeje byly i v EU s tím, že se jednalo o čerpadla, které se montovaly a instalovaly. Dopis má být zaslán z GB či HU a má též dojít ke zrušení předchozích plných mocí. Uvedené poznámky odpovídají obsahu omluvného dopisu zasláného osobou L. K., jehož přílohou navíc byla i dodatečná daňová přiznání za 4. čtvrtletí 2011 a za 1. a 2. čtvrtletí 2012. Lze se tedy důvodně domnívat, že osoba L. K. skutečně neexistuje, a že omluvný dopis jménem této osoby vytvořil právě obžalovaný P.
155. Ke skutečnosti, jak mohlo dojít k vyplacení nadměrného odpočtu spol. xxx, se ve své výpovědi vyjádřila svědkyně T., která společnost xxx na Finančním úřadě pro Prahu 1 spravovala. Svědkyně uvedla, že v případě nového daňového subjektu, který žádal o nadměrný odpočet, docházelo k výzvam či k žádostem o vysvětlení. I v případě, že byl uplatňován nadměrný odpočet, ale daňové přiznání se zdálo v pořádku, došlo k vyhotovení platového výměru a ten šel ke schválení vedoucí, obžalované F. Shodně se k vyplacení nadměrného odpočtu vyjádřila obžalovaná F., která uvedla, že v daňových přiznáních se zkontrolovalo, zdali jsou údaje ve všech kolonkách, zdali je podepsáno příslušnou osobou a informace se vložily do počítače. Takto vložené údaje svědkyni T. počítačem prošly, taktéž obžalované, tudíž došlo k předání platového výměru nadřízené. Z výpovědí zaměstnanců finančního úřadu shodně vyplynulo, že referát byl přetížen a nebylo v personálních možnostech zaslat výzvu každé společnosti, která byla nová a žádala nadměrný odpočet, ačkoli snaha taková byla. Uvedené potvrdila i svědkyně K. a k dokreslení situace uvedla, že sama denně podepisovala 150 — 200 platových výměrů.
156. K vyplacení nadměrného odpočtu v neposlední řadě vypovídal též obžalovaný K. Ve své výpovědi uvedl, že spol. xxx byl nadměrný odpočet finančním úřadem vyplacen a následně, v březnu 2012, došlo ze strany obžalovaného L. k vyplacení odměny obžalovanému K. a P. ve výši nejméně 17,5 milionu Kč, což bylo potvrzeno i záznamem ze sledování obžalovaného K. dne 27.9.2013, kdy obžalovaný L. výslovně uvedl, že obžalovanému K. a P. předal „20 milionů nebo kolik“ a že část měla být i odměna pro obžalovanou F. Dále obžalovaný K. doznal, že obžalované F. peníze po jejím odmítnutí nepředal a nechal si je pro vlastní potřebu. Co se týče časové souslednosti, sám obžalovaný vypověděl, že odměnu obžalované F. nabídl až poté, kdy mu byla ze strany obžalovaného L. vyplacena, což bylo v březnu 2012, po vyplacení nadměrného odpočtu spol. xxx ze strany finančního úřadu v únoru 2012. Obžalované F. tak

nebyla odměna v souvislosti s nadměrným odpočtem spol. xxx nabídnuta předem, tudíž nemohla být případnou odměnou ani motivována. Zdejšímu soudu se proto jeví jako zcela nepravděpodobné, že by obžalovaná riskovala protiprávním jednáním ztrátu zaměstnání, které měla ráda a ve kterém byla úspěšná, kvůli pouhé možnosti splacení dluhu obžalovaným K. svědkovi P. Navíc, jak vyplynulo z výpovědi obžalované i svědka P., obžalovaná a svědek byli pouze známí, nikoli blízcí přátelé. Svědek P. nadto ve své výpovědi výslovně uvedl, že obžalovaná F. nevěděla, že mu obžalovaný K. dluží peníze.

157. Z dokumentů vydaných Finančním úřadem pro Prahu 1 ke společnosti xxx, bylo prokázáno, že dne 25.4.2012 bylo za spol. xxx, jménem svědka F., podáno daňové přiznání k DPH za 1. čtvrtletí roku 2011 s nadměrným odpočtem ve výši 57.530.540,- Kč. Následovala výzva finančního úřadu k odstranění pochybností ze dne 2.5.2012. Prostřednictvím emailové adresy xxx došlo dne 22.5.2012 a 25.5.2012 k zaslání dokladů k prokázání oprávněnosti nadměrného odpočtu, a to zejména faktury č. 20120002 spol. xxx, odběratel spol. xxx na částku 50.750.190,- Kč, faktury č. 001/2012 spol. xxx, odběratel spol. xxx na částku 345.183.240,- Kč, dodací list potvrzený spol. xxx, kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 28.3.2012, jejímž předmětem byly zdravotnické a farmaceutické stroje a zařízení za kupní cenu 287.652.700,- Kč bez DPH. V reakci na zaslání dokumentů byla spol. xxx zaslána výzva k prokázání skutečností ze dne 11.6.2012 a dne 7.9.2012 vyměřen platební výměr na daň z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí 2012, a to na nulu. K zastupování společnosti xxx byl svědek F. zmocněn jednatelem a společníkem společnosti svědkem F. M. na základě plné moci ze dne 22.3.2012. Svědek F. ve své výpovědi nepopřel, že by daňové přiznání skutečně podepsal, někdy v roce 2011 — 2012 byl osloven svědkem M., zdali by nechtěl být jednatelem společnosti, svědkovi M. proto podepsal nějaké dokumenty, vícekrát již poté kontaktován nebyl, nedostal žádnou odměnu. Obdobně vypovídal svědek M., který uvedl, že za úplatu 80.000 forintů od svého známého jménem G. S., podepsal nějaké papíry, které mu byly předloženy mladým párem z Brna, kdy žena si říkala A. Podpis na plné moci svědek označil za pravý. Co se týče spol. xxx, jejím jednatelem a společníkem byl od 22.3.2011 do 20.1.2012 svědek H. a měla sídlo na adrese xxx, xxx, od 20.1.2012 do 26.11.2015 byla jednatelem a společníkem osoba V. L. K osobě V. L. bylo prostřednictvím cizinecké policie zjištěno, že měl na území ČR povolen dlouhodobý přechodný pobyt do 14.12.2012. Taktéž jednatel spol. xxx, svědek U. S., o obchodních vztazích se společností xxx nic neví, fakturu spol. xxx č. 20120002 z 31.3.2012 na částku 50.750.0190,- Kč spol. xxx neobdržela a tak ji ani nepřijala do účetnictví.
158. O skutečnosti, že spol. xxx byla další ze společností určených k vylákání nadměrného odpočtu obžalovanými, vypověděl obžalovaný K. Uvedl, že obžalovaní P. a L. po spol. xxx připravovali další společnosti, kdy v dubnu 2012 došlo k podání daňových přiznání za spol. xxx a xxx. Obžalovaná F. ke společnostem uvedla, že o souvislosti společností xxx a xxx s obžalovaným K. dozvěděla až po podání daňových přiznání, daňová přiznání vykazovala stejné chyby. Uvedené společnosti, stejně jako spol. xxx, spravovala svědkyně T. Svědkyně T. sdělila, že na některé z uvedených společností byly učiněny výzvy, nebylo na ně však reagováno, takže

společnostem nebylo nic vyplaceno, již si však nepamatuje, které to byly. Obžalovaná F. na svědkyni T. nevyvíjela žádný tlak ve vztahu k žádné z uvedených společností. Stejně tak svědkyně K. potvrdila, že od žádného zaměstnance neměla informaci o tom, že by se obžalovaná snažila jakékoli řízení ovlivňovat.

159. Z dokumentů vydaných Finančním úřadem pro Prahu 1 ke společnosti xxx, bylo prokázáno, že dne 25.4.2012 bylo za spol. xxx, jménem J. P., podáno daňové přiznání k DPH za 1. čtvrtletí roku 2012 s nadměrným odpočtem ve výši 58.765.284,- Kč. Následovala výzva k odstranění pochybností ze dne 2.5.2012. V návaznosti na doložení kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx, došlo dne 31.5.2012 k dožádání ke spol. xxx. Na základě dožádání bylo zjištěno, že jednatel společnosti nebyl po prvotní omluvě kontaktní s tím, že na úřad se následně dne 27.6.2012 dostavila s dokumenty k obchodní transakci třetí osoba, svědek Š. Spol. xxx byla pro správce daně nekontaktní a bylo podezření na fiktivnost transakce, stejně tak spol. xxx, se kterou měla spol. xxx obchodovat, nebyla kontaktní. Svědkem Š. byla předložena zejména kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 26.3.2012, jejímž předmětem byla kancelářská technika, kupní cena 293.826.400,- Kč, související faktura č. 2012/0001, dodatek č. 1, smlouva mezi spol. xxx a spol. xxx a související doklady. Na předložení dokumentů svědkem Š. následovala výzva k prokázání skutečností ze dne 18.7.2012. Dne 22.8.2012 došla finančnímu úřadu jménem svědka Ž. odpověď na výzvu k prokázání skutečností, jejíž přílohou byly zejména kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 7.5.2012, jejímž předmětem je kancelářská technika, kupní cena 221.216.900,- Kč bez DPH, včetně dodatku č. 1, 2x faktura spol. xxx č. 1201003 a 1201004, odběratel spol. xxx na 110.608.020,- Kč, zákonné prohlášení spol. xxx o převzetí zboží a vlastní přepravě, kdy za spol. xxx byly dokumenty podepsány osobou V. L., kupní smlouva mezi spol. xxx a spol. xxx ze dne 30.3.2012, jejímž předmětem je kancelářská technika, kupní cena 33.939.035,- Kč bez DPH, dodatek č. 1, faktura č. 1201002 vztahující se k uvedené kupní smlouvě, zákonné prohlášení o převzetí zboží a vlastní přepravě, kdy za spol. xxx jsou dokumenty podepsány osobou H. S., kupní smlouva mezi spol. xxx a spol. xxx ze dne 30.3.2012, jejímž předmětem je kancelářská technika, kupní cena 38.671.345,- Kč bez DPH, dodatek č. 1, faktura č. 1201001 vztahující se k uvedené kupní smlouvě, čtené prohlášení o převzetí zboží a vlastní přepravě, kdy za spol. xxx jsou dokumenty podepsány osobou R. G., dodatek kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ohledně ceny zboží ze dne 29.3.2012. Na předložení dokumentů následovala další výzva k prokázání skutečností ze dne 11.9.2012 a dne 7.11.2012 došlo k platebním výměřem k vyměření daně za 1. čtvrtletí 2012 ve výši nula.
160. J. P. byl k zastupování spol. xxx zmocněn na základě plné moci ze dne 22.3.2012 jednatelem a společníkem spol. xxx Z. H. Svědek Z. H. ke spol. xxx uvedl, že byl asi jednatelem nebo částečným majitelem, na žádost svého známého Z. V. k založení společnosti propůjčil své jméno. V této souvislosti byl s mladým manželským párem, kdy žena si říkala A., v Brně, podepsal též nějaké papíry, možná podepsal i plnou moc. Podpis na předložené plné moci ze dne 22.3.2012 je nejspíše svědkův, podpis na plné moci ze dne 30.7.2012 k zastupování společnosti xxx spol. xxx před finančním úřadem svědkův není. K předložené kupní smlouvě

mezi spol. xxx a xxx ze dne 30.3.2012 a fakturám č. 1201001 a 1201004 spol. xxx svědek uvedl, že s nikým žádné smlouvy neuzavíral, stejně tak nikdy neviděl předložené faktury.

161. K zastupování spol. xxx před finančním úřadem vypovídal svědek Ž., který uvedl, že podklady pro jednání s úřadem měl od obžalovaného P., jemu též po nahlížení do spisu sdělil, jakým způsobem je potřeba reagovat na výzvu k prokázání skutečností. Obžalovaný P. svědkovi doložil čestná prohlášení o vývozu zboží a svědek následně vyhotovil odpověď na výzvu finančního úřadu. Obžalovaný P. též svědkovi zaplatil odměnu. Aktivní role obžalovaného P. byla vedle výpovědi svědka Ž. prokázána též množstvím listin vztahujících se ke spol. xxx, nalezených při domovní prohlídce v bytě obžalovaného, a to zejména sdělení o výsledku o průběhu postupu k odstranění pochybností na dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí 2012 ze dne 17.10.2012, úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností ze dne 17.10.2012, odpověď na výzvu k prokázání skutečností jménem svědka Ž., originál kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx ze dne 7.5.2012, koncept zákonného prohlášení spol. xxx, části kupních smluv mezi spol. xxx a xxx a xxx a xxx, jakož i koncepty zákonných prohlášení vztahujícím se k uvedeným smlouvám, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 26.3.2012, dodatek kupní smlouvy č. 1 ke kupní smlouvě mezi spol. xxx a xxx, kopie faktury k předmětné kupní smlouvě, jakož i kopie směnky vlastní spol. xxx na řad spol. xxx, protokol Finančního úřadu Brno III k ústnímu jednání ze dne 27.6.2012, kdy se na finanční úřad dostavil svědek Š., kopie faktury č. 20120302 spol. xxx, odběratel spol. xxx, kopie faktur č. 20120303 a 20120304 spol. xxx, odběratel spol. xxx, kopie daňového přiznání spol. xxx za 1. a 2. čtvrtletí 2012, jakož i kopie daňových přiznání spol. xxx za 1. a 3. čtvrtletí 2012.
162. Koncepty zákonných prohlášení o převzetí zboží od spol. xxx společnostmi xxx a spol. xxx byly dále zjištěny v notebooku zajištěném při domovní prohlídce v baru v xxx, jakož i na USB disku obžalovaného K. Z uvedeného opět vyplývá propojení trestné činnosti s obžalovaným L., který prostory v xxx využíval k provozování baru xxx. Nad barem se navíc nacházel byt, ve kterém obžalovaný L. ubytovával některé ze spolupracujících osob a rovněž se zde nacházela kancelář obžalovaného K. Nález konceptů zákonných prohlášení na USB disku obžalovaného K. mimo jiné dokresluje jeho roli při vytváření potřebných dokumentů z pokynu obžalovaného L., tak jak bylo prokázáno pod bodem III. tohoto rozsudku.
163. Jednatel a společník spol. xxx, svědek M. byl, jako řada dalších svědků, osobou pravděpodobně pouze dosazenou, popřípadě došlo ke zneužití údajů jeho společnosti. Jednatel se stal v roce 2011, o této možnosti mu řekl svědek Š. Reálně pro společnost žádnou činnost nevykonával. Kopii faktury č. 2012/0001 spol. xxx, odběratel spol. xxx nikdy neviděl, nepodepsal ji, nevěděl, že by společnost měla obchodovat s kancelářskou technikou. Stejně tomu bylo u kupní smlouvy mezi shodnými společnostmi. Od osoby H. S. ze spol. xxx ani od osoby R. G. ze společnosti xxx nikdy žádné zboží nepřebíral. Svědek Š. ke spol. xxx vypověděl, že se jednalo o spol. jeho bratra s tím, že mu podnikání nešlo, tak mu následně pomohl s převodem společnosti. Od

právních zástupců kupce dostali nějakou obálku, ať ji zanesou na finanční úřad, svědek dostal od svědka M. plnou moc a obálku na finanční úřad sám zanesl.

164. Rovněž generální manažer spol. xxx, svědek E. F., a vlastník spol. xxx, H. S., o obchodních vztazích se spol. xxx nic nevědí. Svědek E. F. k předložené kupní smlouvě podepsané osobou H. S., k příloze této smlouvy, faktuře spol. xxx č. 1201002 a zákonnému prohlášení o převzetí zboží osobou H. S. uvedl, že tyto dokumenty nejsou autentické, že se nejedná o smlouvy společnosti. H. S. ve společnosti nikdy nepracoval. Co se týče osoby R. G., svědek uvedl, že dřívějším jednatelem společnosti byl xxx, pak by ale smluvní partneři byli na smlouvě špatně. Svědek dále uvedl, že zboží uvedené ve smlouvě neprodávají, neobchodují s žádnými IT součástkami. Společnost obchoduje s přípravky pro péči o tělo. Obdobně se vyjádřil i svědek H. S., kupní smlouvu podepsanou za spol. xxx osobou R. G., přílohu této smlouvy, fakturu spol. xxx č. 1201001 jakož ani prohlášení o převzetí zboží osobou R. G. svědek nepodepsal. Osoba jménem R. G., vystupující jménem jeho firmy, neexistuje, pro společnost nikdy nepracovala. Uvedenými výpověďmi bylo prokázáno, že společnosti xxx a xxx, respektive jejich identifikační údaje byly bez vědomí oprávněných osob zneužity a zapojeny do fiktivních obchodních řetězců s tím, že zneužití údajů je dále patrné ze skutečnosti, že zřejmě omylem došlo k záměně osob, které měly za zahraniční společnosti jednat.
165. Obdobně se k obchodům mezi spol. xxx a xxx vyjádřil svědek E. I., který uvedl, že z předložených dokladů, které mu klienti poskytli, nevyplývá žádná transakce se spol. xxx. Předložené faktury č. 1201003 a 12001004 svědek nikdy neviděl, nejsou zaknihovány v obchodních knihách.
166. Okolností dokreslující závěr o zapojení jednotlivých společností z pokynu jedné osoby, obžalovaného L., jsou mimo jiné i téměř shodné formáty plných mocí údajně udělených zahraničními jednatelemi zmocněncům (např. plná moc udělená osobu L. K. obžalovanému V., plná moc udělená svědkem F. M. svědkovi D. F. či plná moc udělená svědkem Z. H. J. P). Pokud by se jednalo o společnosti skutečně personálně nepropojené, je vyloučeno, že by formát plných mocí byl téměř identický či dokonce zcela identický. Shodné formáty se navíc objevují i u dalších dokumentů, jako například u faktur jednotlivých společností. Zajímavá je též skutečnost, že určité osoby vystupují jako jednatele více společností zapojených do různých řetězců fiktivních obchodů, kdy například svědek H. vystupuje v několika dotčených společnostech, a to zejména spol. xxx, xxx či spol. xxx, osoba jménem V. L. vystupuje jako jednatel společností xxx a xxx, svědek K., který vystupoval za organizační složku spol. xxx a spol. xxx. Rovněž obžalovaný H. je spojen s více společnostmi, spol. D. a xxx či obžalovaný F. byl statutárním orgánem spol. xxx a xxx.
167. Jednáním uvedeným pod bodem II. rozsudku byli uznáni vinnými obžalovaní O. V., JUDr. Alois B., Radek H., Jan F. a Z. O. Vina obžalovaných je prokázána především výpisy z účtů jednotlivých zapojených společností či obžalovaných jakožto fyzických osob, zprávami

jednotlivých bankovních institucí obsahujícími informace o založení účtů a dispozičních oprávněních a výpisy z obchodního rejstříku. Obžalovaní V. a O. odmítli při hlavním líčení, jakož i v přípravném řízení vypovídat. Obžalovaný F. využil svého práva a požádal o konání hlavního líčení ve své nepřítomnosti, v přípravném řízení odmítl vypovídat. Obžalovaní H. a B. popřeli, že by se v obžalobě tvrzeného jednání dopustili, neboť finanční prostředky zaslané spol. xxx představovaly legální transakci.

168. Z výpisu účtu spol. xxx č. 107-1526380217, vedeného u spol. Komerční banka, a.s., jakož i ze zpráv spol. Komerční banka, a.s. bylo prokázáno, že obžalovaný V. založil předmětný účet spol. xxx dne 23.12.2011 a že od založení měl k účtu dispoziční oprávnění pouze on. Dne 24.2.2012 byla na uvedený účet spol. xxx připsána příchozí platba od Finančního úřadu pro Prahu 1 z titulu tvrzeného nadměrného odpočtu z DPH za 4. čtvrtletí roku 2011 ve výši 49,039.980,- Kč. Ihned po připsání uvedené částky obžalovaný v několika málo dnech finanční prostředky bankovním převodem zaslal na účet dalších zapojených společností, či je vybral v hotovosti a tyto použil nezjištěným způsobem. Dne 27.2.2012 zadal příkaz k odchozí platbě ve výši 6,0. 000,- Kč ve prospěch účtu spol. xxx, ve výši 1,000.000,- Kč ve prospěch účtu spol. xxx a provedl výběr hotovosti ve výši 300.000,- Kč. Dne 28.2.2012 zadal příkazy ke 4 expresním platbám ve výši 5.000.000,- Kč (celkem 20,000.000,- Kč) ve prospěch účtu spol. xxx a provedl výběr hotovosti 2x ve výši 350.000,- Kč (celkem 700.000,- Kč). Dne 29.2.2012 zadal příkazy ke 4 expresním platbám ve výši 5,000.000,- Kč (celkem 2,000.000,- Kč) ve prospěch účtu spol. xxx a dne 1.3.2012 zadal příkaz k odchozí platbě ve výši 1.034.491,- Kč ve prospěch účtu spol. xxx. Z data založení účtu spol. xxx a z pohybů na něm lze dojít k závěru, že účet byl založen výlučně za účelem vyplacení vylákaného nadměrného odpočtu a následného rozeslání získané finanční částky dalším zapojeným osobám. K založení účtu totiž došlo dne 23.12.2011, dne 26.1.2012 došlo k vkladu hotovosti ve výši 1.000,- Kč, dne 7.2.2012 a 27.2.2012 došlo k zaslání 2x 400 Kč ve prospěch účtu č. 1164284163/800 Kateřiny O., dne 24.2.2012 k zaslání nadměrného odpočtu finančním úřadem, následně ve dnech 27.2.2012 až 1.3.2012 došlo k odčerpání celé částky odpovídající vylákanému nadměrnému odpočtu, s výjimkou částky 5.489,- Kč. Po odčerpání finančních prostředků již na účtu nedošlo, s výjimkou strhávání poplatků za vedení účtu a připisování odměn za vedení účtu, k žádným dalším transakcím.
169. Obžalovaný V. tedy jakožto zmocněný zástupce spol. xxx, založil pro tuto společnost u spol. Komerční banka bankovní účet, byl jeho jediným disponentem, po připsání finančních prostředků tyto rozeslal na účty dalších zapojených společností, či je vybral v hotovosti a po realizaci uvedených transakcí bankovní účet společnosti již dále nijak nevyužíval. Takovýto způsob nakládání s bankovním účtem jistě nepředstavuje nakládání s účtem, který má být a je využíván řádně obchodující společností, ale naopak svědčí o jasném úmyslu obžalovaného V. tento účet využít pouze k přijetí a rozeslání peněžních prostředků zaslaných finančním úřadem.
170. Napojení obžalovaného V. na zdrojovou trestnou činnost uvedenou pod bodem I. 2) rozsudku jednoznačně vyplývá, kromě zřejmého toku finančních prostředků na účet společnosti xxx

založeného obžalovaným, rovněž z poznámek nalezených v bytě v xxx ke smlouvě o půjčce mezi spol. xxx a nespécifikovanou protistranou, která postoupí pohledávku na spol. xxx, jakož i z telefonního kontaktu obžalovaného V. s obžalovaným L., kdy obžalovaný L. měl obžalovaného V. ve svém mobilním telefonu uloženého pod označením „O.“. Obhájkyně obžalovaného V. navrhla v rámci doplnění dokazování vyslechnutí osoby L. K., zmocnitele obžalovaného V. k zastupování spol. D. Zdejší soud považuje za vhodné na tomto místě uvést, že i případný výslech uvedené osoby (kterou se však nepodařilo prostřednictvím mezinárodní justiční spolupráce ztotožnit), by nic nemohlo změnit na závěru o vině obžalovaného V., který založil účet spol. xxx, účtem disponoval a v několika málo dnech finanční prostředky vylákané od finančního úřadu roz distribuoval dalším společnostem a částku ve výši 1,000.000,- Kč vybral v hotovosti, což zřejmě představovalo odměnu obžalovaného z uvedené trestné činnosti.

171. Z výpisů účtů spol. xxx č. 237579954, vedeného u spol. Československé obchodní banky, a.s., č. 2102714580, vedeného u spol. UniCredit Bank, a.s., jakož i ze zpráv spol. Československé obchodní banky, a.s., UniCredit Bank, a.s. a výpisu z obchodního rejstříku bylo prokázáno, že obžalovaný B. byl společníkem a jednatelem společnosti xxx od 4.1.2012 a dispoziční oprávnění k předmětnému účtu společnosti č. xxx měl od 24.2.2012. Po připsání částky 6,0. 000,- Kč od spol. xxx na účet spol. xxx č. xxx, převedl dne 28.2.2012 částku ve výši 900.000,- Kč ve prospěch účtu č. 35496117001/5500 svědkyně L. Š., dcery obžalovaného, a dne 8.3.2012 převedl dvěma příkazy celkem částku 4,990.000,- Kč ve prospěch účtu spol. xxx č. xxx, jehož byl taktéž obžalovaný disponentem. Následně ve dnech 27.3.2012, 29.3.2012, 6.4.2012, 20.4.2012 a 16.5.2012 převedl obžalovaný z účtu č. xxx celkovou částku ve výši 4,900.000,- Kč ve prospěch účtu spol. xxx č. xxx. K účtu spol. xxx (následně spol. xxx) měl dispoziční oprávnění jednak obžalovaný, ale i svědek A. Š. Z uvedeného účtu spol. xxx následně došlo ve dnech 9.5.2012, 16.5.2012, 13.6.2012 a 26.6.2012 k příkazům k platbám v celkové výši 3,406.935,- Kč ve prospěch účtu svědkyně Š. Od spol. Raiffeisen Bank a.s. bylo k účtu svědkyně Š. č. 35496117001/5500 zjištěno, že dispoziční oprávnění k účtu má svědkyně Š., jakož i svědek A. Š. Z výpisu z uvedeného účtu jsou zřejmé příchozí platby od spol. xxx a xxx, jakož i následné výběry v hotovosti ve dnech 5.4.2012 až 10.4.2012 celkové částky 960.000,- Kč a ve dnech od 12.5.2012 až 11.7.2012 částky přesahující 3 miliony Kč. U jednotlivých výběrů však nebylo zjištěno, zdali výběry hotovosti provedla svědkyně Š. či svědek Š.
172. Obžalovaný B. popřel, že zaslání finančních prostředků spol. xxx na účet spol. xxx by představovalo nelegální transakci zakrývající původ finančních prostředků, nýbrž že účelem jejich zaslání byla půjčka ze strany spol. xxx. Obžalovaný ve své výpovědi při hlavním líčení uvedl, že v únoru 2012 uzavřel s obžalovaným V. smlouvu o půjčce na částku 6,000.000,- Kč, kterou sám obžalovaný B. vyhotovil. Finanční prostředky měly být použity na koupi nemovitostí, k čemuž nedošlo, proto volné finanční prostředky nabídl vlastníkovému spol. xxx, ve které byl členem představenstva. Smlouva se spol. xxx byla uzavřena na 2 roky, spol. P. potřebovala ale splatnost delší, proto došlo se spol. xxx k uzavření smlouvy nové na dobu 5 let.

Následně obžalovaný za spol. xxx uzavřel se spol. xxx smlouvu o půjčce na 5,000.000,- Kč a za 900.0, - Kč pořídila spol. xxx dopravní vozidlo. Ke smlouvě o koupi vozidla bylo soudem zjištěno, že vozidlo bylo zakoupeno od dcery obžalovaného, svědkyně Š.

173. Obhajoba obžalovaného se soudu jeví jako účelová, vedená snahou vzbudit dojem legálnosti provedených transakcí, vykazující však řadu nedostatků. Obžalovaný uvedl, že spol. xxx uzavřela se spol. xxx smlouvu o půjčce nejdříve na dobu 2 let, následně na přání spol. xxx na dobu 5 let. Smlouva na dobu 2 let však nebyla soudu doložena a soud tak nemůže mít její existenci za prokázanou. I za předpokladu, že by tato smlouva skutečně uzavřena byla, bylo soudem zjištěno, že smlouva uzavřená na dobu 5 let, zjištěná v notebooku obžalovaného, nebyla vyhotovena dne 27.2.2012, kdy toto datum je na smlouvě uvedeno jako datum jejího uzavření, nýbrž dne 5.4.2012, kdy toto datum je ve vlastnostech dokumentu uvedeno jako datum její poslední úpravy. Z uvedeného je tedy zřejmé, že datum 27.2.2012 není skutečné datum vyhotovení a uzavření smlouvy, neboť smlouva byla do zjištěné verze uvedena až dne 5.4.2012, a došlo tedy k jejímu antedatování. Pokud by skutečně byla uzavřena dřívější smlouva se splatností 2 let a pokud by bylo záměrem stran tvrzené prodloužení splatnosti, jistě by nedošlo k uzavření nové antedatované smlouvy, nýbrž k vyhotovení dodatku smlouvy původní, kdy takovýto postup je při změnách smluv standardní, což obžalovaný B. vzhledem ke svému právníckému vzdělání musel vědět.
174. Jako logické se též nejeví ani vysvětlení přeposlání finanční částky v celkové výši 4,900.000,- Kč z účtu spol. xxx na účet spol. xxx, k čemuž mělo dojít dle výpovědi obžalovaného B. z důvodu uzavření smlouvy o půjčce. Pokud by však důvodem zaslání finančních prostředků byla skutečně smlouva o půjčce, jistě by nedošlo k zaslání dohodnuté částky v několika splátkách (ve dnech 27.3.2012, 29.3.2012, 6.4.2012, 20.4.2012 a 16.5.2012), když pro společnost xxx tyto finanční prostředky představovaly dle výpovědi obžalovaného finanční prostředky volné, bez využití a mohly tudíž být zaslány najednou. K datu uzavření smlouvy mezi spol. xxx a xxx bylo soudem zjištěno, že stejně jako v případě smlouvy o půjčce mezi spol. xxx a xxx, neodpovídá datum uvedené na písemném vyhotovení smlouvy jejímu reálnému datu vyhotovení, neboť z vlastností i této smlouvy bylo zjištěno, že k poslední změně dokumentu došlo až dne 5.4.2012, přičemž jako datum uzavření je uvedeno datum 27.3.2012.
175. Odhlédnout nelze ani od personálního propojení spol. xxx a xxx, kdy ve spol. xxx byl obžalovaný jednatelem a společníkem, disponentem účtů společnosti a ve spol. xxx byl od 9.3.2012 jediným členem představenstva a společně se svědkem A. Š. měl dispoziční oprávnění k účtu společnosti č. xxx. Taktéž nelze odhlédnout od skutečnosti, že velká část finančních prostředků pocházejících z vylákaného nadměrného odpočtu, ve výši zhruba 4,3 milionu Kč byla buď přímo z účtu xxx č. xxx, nebo prostřednictvím účtu č. xxx a účtu spol. xxx převedena na účet svědkyně Š., dceru obžalovaného, kdy částka téměř 4 milionů Kč byla vybrána v hotovosti s tím, že není zřejmé, zdali výběry provedla

přímo svědkyně či svědek Š., který měl k jejímu účtu též dispoziční oprávnění, a rovněž není zřejmé, jakým způsobem bylo s penězi naloženo.

176. I v případě společnosti xxx a obžalovaného B. existuje jasné pojitko mezi zdrojovou trestnou činností a skutkem pod bodem II. obžaloby. První pojitko je personální povahy, kdy provedeným dokazováním bylo zjištěno, že zeť obžalovaného B., svědek A. Š., je v kontaktu s obžalovaným L., což dokládají odposlechy a přepisy záznamů xxx. Že se nejedná o kontakt pouze přátelský, jednoznačně dokládá například záznam ze dne 23.10.2013, kdy obžalovaný L. svědka Š. informuje o tom, že na Kypr dorazilo zboží (NanoDisky). Navíc, dle výpovědi svědka A. ke skutku pod bodem III. rozsudku svědek Š. dovezl do baru xxx jednu paletu s NanoDisky a pro druhou jel svědek A. společně s obžalovaným H. do xxx. Druhým pojitkem mezi zdrojovou trestnou činností a skutkem II. rozsudku jsou kopie faktur nalezených v notebooku obžalovaného B., konkrétně kopie faktury č. 2013T2 spol. xxx, odběratel spol. xxx, za 23 ks NanoDisků na částku 2,843.500,- Kč a č. 2013T1 spol. xxx, odběratel spol. xxx, za 19 ks NanoDisků na částku 2,359.500,- Kč. Pojitkem je v neposlední řadě též směnka nalezená v černém kuffíku zajištěném při domovní prohlídce u obžalovaného L., na částku 2,000.000,- slovenských korun ze dne 17.1.2008, výstavce obžalovaný L., remitent J. K., který byl od 21.11.2014 členem dozorčí rady spol. xxx, ve které obžalovaný B. působil jako člen představenstva.
177. Obžalovaný B. tak byl v rozhodné době jednatelem a společníkem spol. xxx, disponoval oběma účty společnosti, kdy po připsání částky od spol. xxx, přeposlal část finančních prostředků na účet své dcery, část na druhý účet spol. xxx, ze kterého byla částka ve výši 4,900.000,- postupně převedena na účet spol. xxx, jehož disponentem byl rovněž obžalovaný B. a svědek Š., a následně větší část této částky byla zaslána opět na účet dcery obžalovaného a vybrána v hotovosti, kdy disponentem byla nejen dcera obžalovaného, ale též svědek Š. Soud při zhodnocení všech důkazů nemůže takové transakce považovat za náhodné, nýbrž promyšlené, předem naplánované, navázané na zdrojový trestný čin s tím, že nelegálnost transakce jednoznačně vyplývá ze snahy obžalovaného B. zpětně vyhotovit smlouvy o půjčkách, jejichž účelem bylo vzbudit dojem, že provedené převody finančních prostředků měly legální podklad.
178. Z výpisu účtu spol. xxx č. xxx, vedeného u spol. České spořitelny, a.s., výpisu účtu č. xxx, vedeného u spol. České spořitelny, a.s. na obžalovaného H., jakož i ze zpráv spol. České spořitelny, a.s. a výpisu z obchodního rejstříku bylo prokázáno, že obžalovaný H. byl v rozhodné době jednatelem společnosti xxx, že společníkem byla Marie H., pravděpodobně matka obžalovaného, a že měl jako jediný dispoziční oprávnění k předmětnému účtu společnosti, který založil dne 7.2.2012. Po připsání částky 20,000.000,- Kč od spol. xxx vybral obžalovaný dne 2.3.2012 částku 18,000.000,- Kč v hotovosti, následně na účet dne 20.3.2012 vložil částku 1,170.000,- Kč, aby mohl dne 27.3.2012 učinit příkaz k převodu částky 3,100.000,- Kč ve prospěch svého účtu jakožto fyzické osoby. Poté ve dnech 30.3.2012 až 6.4.2012

opakovaně částku 3,000.000,- Kč vložil v hotovosti na účet společnosti a obratem zaslal na svůj osobní účet, ve dnech 6.4.2012 až 10.4.2012 vložil na účet společnosti v hotovosti 10,500.000,- a stejnou částku postupně dne 10.4.2012 opět odeslal na svůj osobní účet. Obdobně obžalovaný nakládal s finančními prostředky zaslány z účtu společnosti na jeho osobní účet, kdy opakovaně docházelo k připsání a výběrům hotovosti, kdy výslednou částku 10,500.000,- zaslano z účtu společnosti xxx ve dnech 10.4.2012 až 13.4.2012 vybral v hotovosti a naložit s ní nezjištěným způsobem. K osobnímu účtu obžalovaného H. č. xxx/0800 bylo navíc zjištěno, že tento byl založen až 26.3.2012, zrušen dne 17.2.2012 a jediným disponentem byl obžalovaný H.

179. Obžalovaný H. popřel, že by se dopustil trestné činnosti a snažil se zastříti původ nelegálně vylákaných finančních prostředků. K předmětné transakci uvedl, že jako fyzická osoba měl pohledávku za zahraniční společností ve výši 30,000.000,- Kč. Tuto pohledávku obžalovaný postoupil spol. xxx za 20,000.000,- Kč. V dubnu 2012 prodala spol. xxx uvedenou pohledávku za stejnou částku spol. xxx. Pro zaplacení pohledávky byl zřízen speciální účet. S penězi naložil tak, že je využil na splacení pohledávky spol. xxx své osobě, neboť spol. xxx ihned uvedenou částku neměla.
180. Výpověď obžalovaného se stejně jako výpověď obžalovaného B. jeví jako zcela účelová, vedená snahou vysvětlit nelogické kroky a nejasné transakce. V první řadě je těžko uvěřitelné, že by si obžalovaný nepamatoval jméno společnosti, za kterou měl mít pohledávku ve výši 30,000.000,- Kč. Jedná se o velmi vysokou částku, kdy lze předpokládat, že fyzická osoba nemá běžně takovýchto pohledávek více a že si tudíž bude jméno dlužníka pamatovat. Taktéž nebyl obžalovaný schopen vysvětlit, jak jako fyzická osoba získal prostředky na koupi takto nákladné pohledávky, pouze uvedl, že na to měl. Soud je opět toho názoru, že pokud by fyzická osoba skutečně takto vysokou částkou disponovala a jednalo by se o částku legálně nabytou, byla by schopna uvést zdroj finančních prostředků. Stejně tak se soudu nezdá logické, proč by mělo dojít k založení zvláštního účtu k zaplacení postoupené pohledávky, pokud by se jednalo o legální příjem společnosti. Lze si pouze těžko představit, že by se při běžné obchodní činnosti pro každou realizovanou transakci společnosti zřizovaly speciální jedinečné účty, sloužící pouze k určité obchodní transakci. Naopak, založení účtu dne 7.2.2012, připsání částky 20,000.000,- Kč dne 28.2.2012, její téměř okamžité vybrání v hotovosti a následné nevyužívání účtu k jiným transakcím podporuje závěr, že uvedený účet spol. xxx byl založen pouze za účelem připsání nelegálně získaných finančních prostředků a zatajení jejich využití. Vysvětlení transakcí obžalovaným taktéž neodpovídá časově, kdy obžalovaný uvedl, že smlouvu se spol. xxx o postoupení pohledávky uzavřel v dubnu 2012, přičemž finanční prostředky od spol. xxx byly na účet spol. xxx připsány již na konci února 2012. Obžalovaný však následně soudu předložil kopii smlouvy o úplatném postoupení pohledávek uzavřené mezi spol. xxx, jako postupitelem a spol. xxx, jako postupníkem, která je datována dnem 9.2.2012 a jejímž předmětem bylo postoupení pohledávky za spol. xxx, se sídlem xxx, Seychelles za částku 20,000.000,- Kč. Bez povšimnutí však nemůže zůstat skutečnost, že za spol. xxx byla smlouva podepsána osobou S.

G. , ačkoli v této době byl již zmocněným zástupcem společnosti obžalovaný V. Soud zde rovněž musí konstatovat, že vzhledem k uplatnění zásady bezprostřednosti a ústnosti trestního řízení si mohl učinit závěr o intelektových a vyjadřovacích schopnostech obžalovaného a má proto silné pochybnosti o tom, že by obžalovaný byl schopen transakce s postoupením pohledávek sám realizovat.

181. Z provedeného dokazování bylo dále zjištěno jasné napojení obžalovaného H. na obžalovaného L. a tudíž na zdrojovou trestnou činnost, a to konkrétně z výpovědi svědka K. Svědek K. ve své výpovědi uvedl, že byl příbuzným obžalovaného F. a kromě něj zná z obžalovaných ještě L. a H. , který byl známým právě obžalovaného L. Lze tedy dojít k závěru, že obžalovaný H. byl do trestné činnosti zapojen právě obžalovaným L., který buď sám, nebo prostřednictvím dalších osob zajišťoval potřebné dokumenty a odbornost jednotlivých realizovaných kroků.
182. O vině obžalovaného H. nemá soud žádných pochyb, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný byl v rozhodné době jednatelem společnosti xxx, disponoval jeho bankovním účtem, na který došlo dne 28.2.2012 k připsání částky 20,000.000,- Kč od spol. xxx s tím, že uvedenou částku vybral z větší části v hotovosti, z části přeposlal na svůj osobní účet založený až dne 26.3.2012, kdy následně na oba účty postupně vkládal milionové částky, které obratem vybíral, a to vše ve snaze vzbudit dojem realizace obchodních transakcí na těchto účtech, které byly pouhou snahou o znemožnění zjištění původu finančních prostředků.
183. Z výpisu účtu spol. xxx č. xxx, vedeného u spol. Komerční banka, a.s., výpisu ze zpráv spol. Komerční banka, a.s. a výpisu z obchodního rejstříku bylo prokázáno, že obžalovaná O. byla jednatelkou a společnicí spol. xxx. K uvedenému účtu společnosti měla obžalovaná od jeho založení dne 6.4.2011 dispoziční oprávnění, od 5.3.2012 na základě plné moci měl dispoziční oprávnění k předmětnému účtu též obžalovaný V., syn obžalované O. Dne 27.2.2012 byla na účet spol. xxx připsána částka 1,000.000,- Kč zaslána z účtu spol. xxx, uvedená částka byla prostřednictvím 3 transakcí dne 27.2.2012, 28.2.2012 a 29.12.2012 vybrána v hotovosti. Taktéž tomu bylo i u následně zasláné částky ve výši 1.034.491,- Kč ze dne 1.3.2012, která byla opět ve dnech 2.3.2012, 5.3.2012 a 6.3.2012 téměř celá v hotovosti vybrána. Dle sdělení spol. Komerční banka, a.s. provedla výběry hotovosti, včetně dní 5. a 6.3.2012, obžalovaná O. Propojení obžalované O. se zdrojovou trestnou činností bylo bez pochybností prokázáno díky vazbám obžalované O. na obžalovaného V., který byl navázán na obžalovaného L. a jehož prostřednictvím byly finanční prostředky vylákané od finančního úřadu dále roz distribuovány dalším zapojeným společnostem. Propojení obžalované O. s obžalovaným V. je v prvé řadě dán příbuzenstvím, kdy obžalovaný V. je synem obžalovaného O. Provázanost obžalovaných však není dána pouze jejich příbuzenstvím, ale rovněž i propojením obžalovaného V. se spol. xxx. Obžalovaný V. měl totiž od 5.3.2012 dispoziční oprávnění k účtu spol. xxx č. xxx/0100, jakož i k účtu společnosti č. xxx vedenému v eurech. Z provedeného dokazování vyplynulo rovněž propojení osob obžalovaného V., O., B. a svědkyně Š., kdy při znaleckém zkoumání byly v notebooku obžalovaného B. nalezeny

koncept smlouvy o prodeji a koupi motorového vozidla — motocyklu mezi spol. xxx (zastoupenou obž. B.) a spol. xxx (zastoupenou obž. O.) ze dne 19.11.2013, koncept čestného prohlášení a podpisového vzoru obž. O., jakožto členky představenstva spol. xxx či koncept smlouvy o koupi osobního motorového vozidla mezi svědkyní L. Š. a spolkem xxx, zastoupeném obž. V. ze dne 26.5.2011. Z posledně uvedeného dokumentu jednoznačně vyplývá, že již před trestnou činností uvedenou pod body I. 2), II. rozsudku existovalo propojení mezi obžalovaným V. a svědkyní Š., jakož i obžalovaným B., neboť právě v jeho notebooku byl předmětný koncept smlouvy zjištěn.

184. Obžalovaná O. byla v rozhodné době jednatelkou a společnicí spol. xxx, disponovala účtem společnosti a po připsání finančních prostředků od spol. xxx provedla veškeré následné transakce s těmito prostředky právě obžalovaná O., a to včetně transakcí ze dne 5.3. a 6.3.2012, kdy již měl k účtu dispoziční oprávnění rovněž obžalovaný V. Vzhledem k osobě obžalovaného V. je rovněž dáno jasné propojení jednání obžalované se zdrojovou trestnou činností, jakož i s další zapojenou společností spol. xxx a obžalovaným B., a soud tudíž nemá o vině obžalované pochyb.
185. Z výpisu účtu spol. xxx č. xxx, vedeného u spol. České spořitelny, a.s., výpisu účtu č. 100684005, vedeného u spol. xxx, spořitelní družstvo, jakož i ze zpráv spol. České spořitelny, a.s., spol. xxx, spořitelního družstva a výpisu z obchodního rejstříku bylo prokázáno, že obžalovaný F. byl v rozhodné době členem představenstva společnosti xxx a že měl společně se svou matkou, svědkyní A. P., dispoziční oprávnění k předmětnému účtu společnosti. Po připsání částky 20,000.000,- Kč od spol. xxx došlo dne 29.2.2012 k výběru částky 5,000.000,- Kč v hotovosti svědkyní A. P. a dále obžalovaný učinil dne 1.3.2012 příkaz k expresní domácí platbě ve výši 2,500.000,- Kč ve prospěch účtu č. 2162987003/0800 svědkyně Jitky S., příkaz k expresní domácí platbě ve výši 300.000,- Kč ve prospěch účtu č. xxx/0800 svědka Martina K., dne 2.3.2012 uskutečnil 3 platby v celkové výši 6,500.000,- Kč ve prospěch účtu č. xxx5/2220 spol. xxx a téhož dne též učinil domácí platbu ve výši 5.600.000,- Kč ve prospěch účtu č. xxx/0300 spol. xxx.
186. Svědkyně B. si účet č. 2162987003/800 založila dne 28.2.2010 a je jeho jediným disponentem. Z výpisu z uvedeného účtu svědkyně bylo prokázáno, že ihned následující den po připsání částky 2,500.000,- Kč od spol. xxx ji svědkyně v hotovosti vybrala a naložila s ní dále nezjištěným způsobem. Svědkyně B. k transakcím mezi ní a spol. xxx vypověděla, že v letech 2011-2013 půjčila obžalovanému F. pro spol. xxx asi 2-3 miliony Kč. Aby tyto prostředky mohla obžalovanému poskytnout, sama si musela půjčit od svých rodičů a známého, nepamatuje si však, kolik to přesně bylo. Část peněz ji obžalovaným vrácena byla, asi půlka, poté obžalovanému půjčila ještě asi půl milionu. Výpověď svědkyně ohledně zapůjčených částek obžalovanému se však v přípravném řízení podstatně lišila s tím, že svědkyně rozpor ve výpovědích odůvodnila dlouhou dobou, která již uběhla. Stejně tak si nepamatuje účel platby zaslané spol. xxx na její osobní účet dne 1.3.2012. Zaslané prostředky investovala, neví, zdali je z účtu vybrala, někdy v roce 2015 si kupovala byt. Výpověď obžalované však nemohl soud

hodnotit jako věrohodnou, a to z několika důvodů. Je pravdou, že od uvedeného jednání uplynulo několik let a svědkyně si nemusí detaily přesně pamatovat. Je ale těžko uvěřitelné, že by si nepamatovala okolnosti takto specifického případu, kdy si sama na půjčku obžalovanému F. musela peníze půjčit od rodičů a od známého. Soud tak nemohl uvěřit tomu, že by si svědkyně skutečně nepamatovala výši údajné půjčky, když navíc, jak sama uvedla, nikomu jinému takto vysoké půjčky neposkytovala. Taktéž se nejeví jako věrohodné, že by půjčila několik milionů osobě, o které tvrdí, že je pouhým známým, že se neznali zas tak dobře. Nevěrohodnost svědkyně dále prokazují listiny předložené samotnou svědkyní a JUDr. S. Dle kopií smluv o budoucích smlouvách o půjčce a kopií zástavních smluv měla svědkyně spol. xxx půjčit částku dosahující celkem téměř 20 milionů Kč s tím, že se jedná o částku hrubě přesahující částku tvrzenou svědkyní ve výši dosahující maximálně částky 3,5 milionu.

187. Účet svědka Martina K. č. xxx/800 byl založen dne 7.1.1998, dispoziční oprávnění měla od založení do 27.1.2005 Alena K. Z výpisu z účtu svědka bylo prokázáno, že dne 1.3.2012 došlo k připsání částky 300.000,- Kč od spol. xxx. Výraznější následnou transakcí na účtu svědka byl příkaz k úhradě ve výši 200.000,- Kč ze dne 26.4.2012 ve prospěch účtu č.xxx/0800, tedy zpět ve prospěch účtu spol. xxx, ze kterého byla dne 1.3.2012 připsána částka ve výši 300.000,- Kč. Dle výpovědi svědka představovalo zaslání částky 300.000,- Kč ze strany spol. xxx vrácení půjčky, půjček bylo asi 5. Taktéž výpověď svědka K. nepovažuje soud za věrohodnou, neboť se soudu nejeví jako příliš pravděpodobné, že by svědek po vrácení údajné půjčky společností xxx větší část prostředků společnosti xxx opět poskytl, ačkoli tvrdí, že půjček bylo více, časová souslednost transakcí se jeví zdejšímu soudu jako podezřelá. Soud též přihlédl ke skutečnosti, že svědek byl, jak sám uvedl ve své výpovědi, příbuzným obžalovaného F.
188. Účet č. xxx/0300 spol. xxx byl založen dne 29.2.2008, dispoziční oprávnění k účtu měl od 23.4.2008 do 19.1.2012 svědek P. a svědek Č., od 19.1.2012 pouze svědek P. Svědek P. byl rovněž v rozhodné době jednatelem a společníkem spol. xxx. Z výpisu z předmětného účtu společnosti bylo prokázáno, že dne 5.3.2012 došlo k připsání částky ve výši 5,600.000,- Kč od spol. xxx. Ve dnech 5.3.2012 až 23.3.2012 došlo k opakovaným výběrům hotovosti v celkové částce přesahující 2 miliony Kč, a též k několika příkazům k platbám vysokých částek celkem ve výši 4,5 milionu Kč. Stejně jako svědek K. a svědkyně B. svědek P. uvedl, že finanční prostředky zaslány spol. xxx představovaly splacení půjčky, svědek si to již nepamatuje. Ani tohoto svědka nemohl soud považovat za věrohodného, neboť bylo prokázáno, že svědek vystupoval v další ze společností, která byla různou měrou zaangażována do několika fiktivních transakcí, a to spol. xxx, svědek byl opakovaně v kontaktu s obžalovaným L. a v rámci skutku popsaného pod bodem III. rozsudku měl bezpochyby na trestné činnosti též určitou roli a s trestnou činností obžalovaného L. byl jistě minimálně obeznámen.
189. Ani o vině obžalovaného F. neměl soud pochyb, neboť byl v předmětné době členem představenstva spol. xxx, měl k účtu společnosti dispoziční oprávnění a s výjimkou výběru

hotovosti ze strany matky obžalovaného ve výši 5,000.000,- Kč, rozeslal po připsání částky 20,0. 000,- Kč od spol. xxx zbývající část dalším zapojeným osobám.

190. Závěr o provázanosti skutků uvedených pod bodem I. 2) a II. tohoto rozsudku dokládá kromě zadokumentovaných finančních toků a propojenosti všech obžalovaných pod bodem II. s obžalovaným L., případně též propojenosti jednotlivých obžalovaných mezi sebou, rovněž dokument nalezený při domovní prohlídce v bytě na adrese xxx, využívaném obžalovaným K. a nacházejícím se nad barem xxx, ovládaném obžalovaným L., a to poznámky ke smlouvě o půjčce mezi spol. xxx a nespécifikovanou protistranou, která postoupí pohledávku na spol. xxx ve výši 20,000.000,- Kč. Je tedy zřejmé, že v uvedeném bytě byl připravován dokument, který měl zastřít původ částky 20 milionů Kč zaslaných spol. xxx spol. xxx údajným postoupením pohledávky. Bez povšimnutí nemůže zůstat ani skutečnost, že stejným principem, tedy postoupením pohledávky ve výši 20 milionů Kč byla vysvětlována obžalovaným H. transakce mezi spol. xxx a spol. xxx. Dokumenty týkající se spol. xxx byly nalezeny rovněž v baru v xxx, a to dva mezinárodní nákladní listy spol. xxx na 2x 14 456 ks NanoDisků, odesílatelů xxx a xxx, kdy jako příjemce je uvedena právě spol. xxx. Společnosti xxx a xxx nejsou v projednávané věci zájmovými společnostmi, avšak vzhledem k předmětu přepravy, kterým měly být NanoDisky, a vzhledem k příjemci, spol. xxx, představují uvedené nákladní listy jednoznačné pojitko mezi obžalovaným L. a projednávanou trestnou činností.
191. Jednáním uvedeným pod bodem III. rozsudku byli uznáni vinnými obžalovaní Ludvík L., Tomáš H., Ing. Jiří K. a Jan F. Obžalovaný H. se jako jediný z obžalovaných k trestné činnosti doznal, popřel však, že by vytvářel účetní či daňové doklady. Obžalovaný dále popsal princip trestné činnosti, jakož i role jednotlivých obžalovaných v projednávané věci. Obžalovaný H. pro obžalovaného L. na jeho náklady koupil spol. xxx, aby s ní mohl obž. L. obchodovat. Na baru v xxx obžalovaný H. podepisoval, stejně jako obžalovaný F. a svědek A., různé účetní a daňové doklady, které připravoval obžalovaný K., vše organizoval obžalovaný L. Obchod s NanoDisky byl fiktivní, obžalovaný to věděl od začátku, do obchodu byly zapojeny ještě spol. xxx, xxx a kyperská spol. xxx, za kterou vystupoval svědek P., ale fakticky ji ovládal obžalovaný L. Jednalo se o dvě europalety s NanoDisky, již od pohledu bylo zřejmé, že se jednalo o bezcenné plastové karty. Uskladněny měly být na xxx u svědka F., známého obžalovaného L., byla uzavřena nájemní smlouva, skutečně tam ale karty uskladněny nebyly. Ostrahu měl zajišťovat svědek Michal L. Webové stránky k produktu NanoDisk měl zařídit nejspíše obžalovaný P. Palety s NanoDisky byly následně převezeny na Kypr spol. xxx, známého obž. L. Obžalovaný palety na Kypru osobně viděl, byl tam s obžalovaným L. a svědkem P., B. a Adamem K. Bylo to okolo 20. — 30.10.2013, zrovna se podávalo daňové přiznání za NanoDisky za spol. xxx a xxx, obžalovaný však daňové přiznání za spol. xxx nepodal, neboť byl na Kypru, musel ho podat svědek A. nebo obžalovaný K. Před Vánoci 2013 poslal obžalovaný L. svědka A. na Kypr zničit NanoDisky. NanoDisků bylo asi 42 až 44 tisíc kusů, skutečná cena měla být celkem 200 tisíc Kč. Obžalovaný K. musel vědět, že se jedná o fiktivní obchody a faktury, NanoDisky viděl. Schůzka na Finančním úřadu Kladno proběhla někdy v březnu 2014, z pokynu obžalovaného L. se schůzky účastnil i obžalovaný K. Před schůzkou na finančním úřadu se konala schůzka na

baru. Potřebné dokumenty vytvářel obžalovaný K., na počítači, který byl v kanceláři nad barem. Začátkem roku 2016 dostal obžalovaný pokyn od obžalovaného L., aby zajistil výrobu skutečného NanoDisku, aby se mohly předložit policii a soudu a tím prokázat, že se nejedná o fiktivní produkt.

192. Obžalovaní L. a K. popřeli, že by se jednání popsaného v obžalobě dopustili, vše co řekli svědci A., K. a obžalovaný H. není pravda. Obžalovaný L. o NanoDiscích nic neví, nenechával zadávat jejich výrobu, IT nerozumí. Za vším stojí obžalovaný H. Obdobně vypovídal obžalovaný K., který popřel, že by vyhotovoval jakékoli fiktivní doklady. Pro spol. xxx zpracovával daňové příznání za rok 2012 na přání svědka A. Určité činnosti vykonávali i pro spol. xxx, xxx a xxx.
193. Věrohodnost výpovědi obžalovaného H., a tedy spáchání popsané trestné činnosti obžalovanými, byla prokázána řadou provedených důkazů, zejména výpověďmi svědků A., K., V., P., D., F., dále svědků vyslechnutých prostřednictvím mezinárodní justiční spolupráce, odborným vyjádřením spol. xxx k produktu NanoDisk, komunikací z aplikace threema, realizovanými odposlechy xxx, jakož i listinnými materiály vydanými Finančním úřadem Kladno či nalezenými při domovních prohlídkách a v zajištěné elektronice.
194. Svědek A., shodně jako obžalovaný H., vypověděl, že byl jednatelem ve spol. xxx, ale k obchodům ji využíval obžalovaný L. Úkolem svědka bylo podepisování předložených dokumentů, nejčastěji se tak dělo v baru xxx, dokumenty mu předkládali obžalovaní L. nebo K. Obžalovaný K. dokumenty vyhotovoval v bytě v xxx, částečně tam byly pokoje, částečně kancelář. Faktury za spol. xxx a xxx vytvářel obžalovaný K. na pokyn obžalovaného L., který vše řídil a dával ostatním pokyny. Svědek za spol. E. podepsal i faktury za NanoDisky. Jednu paletu s NanoDisky přivezl do baru svědek Š., pro druhou jel do xxx do domu obžalovaného B. svědek A. s obžalovaným H. NanoDisky byly následně dovezeny na Kypr spol. xxx, svědek je tam osobně viděl, neboť je měl z pokynu obžalovaného L. zničit. Jednalo se o pouhé plastové kartičky. Internetovou stránku k NanoDiskům zařizoval obžalovaný P.
195. Ve shodě s obžalovaným H. a svědkem A. vypovídal též svědek K. Svědek z pokynu obžalovaného L. někdy v letech 2012-2013 zakoupil za 196.000,- Kč makety NanoDisků. Mělo dojít k fiktivnímu obchodu, kdy by společnost svědka zakoupila NanoDisky od jiné společnosti a následně je prodala na Kypr spol. xxx, za kterou vystupoval svědek P. Obžalovaný L. měl mít přes obžalovaného P. kontakt na Finančním úřadu pro Prahu 1. Svědek se nakonec do obchodu nezapojil, zajistil však obžalovanému L. spol. P. NanoDisky měly být následně dopraveny na Kypr. Obžalovaný H. a svědek A. pracovali pro obžalovaného L., plnili jeho pokyny. Obžalovaný L. dále ovládal spol. xxx a xxx. Obžalovaný L. měl vždy přes osobu, která pro něj pracovala, zajištěnou nějakou společnost, sám obžalovaný L. v nich však nechtěl vystupovat. Obžalovaný K. též pracoval pro obžalovaného L., vždy když bylo potřeba vyhotovit nějaký dokument, vytvářel je obžalovaný K., všechny doklady týkající se fiktivního obchodu

s NanoDisky si svědek vyzvedával od obžalovaného K.. Doklady obžalovaný K. vyhotovoval z pokynu obžalovaného L., musel však vědět, že se jedná o fiktivní obchod.

196. Skutečnost, že údajný obchod s NanoDisky, který měl být realizován společnostmi xxx a xxx byl fiktivní, dále dokládá výpověď svědka P., jakož i jím vydaná emailové komunikace s obžalovaným P. Obžalovaný P. se totiž na svědka P. obrátil až v listopadu 2013, což časově neodpovídá údajně realizovaným obchodům, neboť k nákupu NanoDisků mělo dojít již v srpnu a září 2013, v případě bodu IV. tohoto rozsudku dokonce již v roce 2012. NanoDisky měly být revolučním paměťovým zařízením, kdy si lze jen těžko představit, že by docházelo k takto velkým obchodům, aniž by měl kupující možnost si o produktu zjistit jakékoli informace prostřednictvím webových stránek. Pokyn k vytvoření webových stránek, jakož i veškeré informace měl svědek P. od obžalovaného P., obžalovaný P. svědkovi též zaplatil odměnu. Ve světle provedených důkazů tak nemůže obstát tvrzení obžalovaného P., že o produktu NanoDisk nic neví, že měl možná vytvořit z pokynu obžalovaného K. k tomuto produktu webové stránky. Obžalovaný P. je však jediný, kdo tvrdí, že by se na přípravě webových stránek, měl podílet obžalovaný K. Z žádného z provedených důkazů nebylo zjištěno, že by obžalovaný K. měl s výrobou produktem NanoDisk či jeho webových stránek cokoli společného. Naopak, z přepisu hovorů a SMS zpráv xxx, konkrétně ze dne 18.11.2013, bylo prokázáno, že obžalovaný P. o webových stránkách hovoří s obžalovaným L. a sděluje mu, že svědek P. bude potřebovat informace, které na stránkách mají být o produktu zveřejněny. Z uvedeného je zřejmé, že osobou, která obžalovanému P. zadala vytvoření webových stránek, nebyl obžalovaný K., nýbrž obžalovaný L., jinak by s ním jistě neřešil podrobnosti o obsahu stránek.
197. Aktivní role obžalovaného P. vyplývá též z dokumentů zjištěných při znaleckém zkoumání notebooku a tabletu obžalovaného P. Byla nalezena jednak emailová zpráva od svědka P. ve věci webových stránek, faktura č. 4113115794 spol. xxx za webhosting nanodisk.cz, vystavená na svědka K., jakož i kopie specifikace produktu NanoDisk. Přes tvrzení svědka K., že z obžalovaných nikoho nezná, je z realizovaných odposlechů zřejmé, že byl v kontaktu s obžalovaným L., se kterým si navíc tykal, a představuje tak další osobu obžalovaným L. využitou. Tvrzení obžalovaného P., že o produktu NanoDisk nic neví, dále vyvrací i další dokumenty nalezené v jeho notebooku, vztahující se k trestné činnosti uvedené pod bodem IV. rozsudku, kdy s produktem NanoDisk též mělo být údajně obchodováno.
198. Neexistenci skutečného produktu NanoDisk prokazuje komunikace obžalovaného H. z aplikace threema s osobou jménem D. a asijskou stranou ohledně vytvoření několika kusů karty NanoDisk z října 2016 až března 2017, kdy je z komunikace zcela zřejmé, že záměrem je vytvořit karty tak, aby vypadaly, že byly vyrobeny již v době jejich údajného obchodování, tedy před srpnem 2013.
199. Paměťová karta NanoDisk, jakož i informace uvedené na webových stránkách nanodisk.cz, byla předmětem odborného vyjádření z oboru kybernetika a elektronika. Odborným vyjádřením

bylo prokázáno, že webové stránky byly pouhým kompilátem informací získaných z jiných webových stránek k paměťovým kartám jiných výrobců, či informací obecně popisující nanotechnologie, avšak bez návaznosti na paměťové technologie, anglická verze stránek dokonce popisuje zcela nelogicky nanotechnologie v biochemii, rovněž bez jakékoli návaznosti na paměťové technologie. Webové stránky navíc obsahují i informace nepravdivé, jako například tu, že NanoDisk vyvinul Power Core TM řadič přímo v kartě, neboť Power CoreTM byl vyvinut spol. xxx. Produktem NanoDisk se též zabýval na žádost policejního orgánu Úřad průmyslového vlastnictví s tím, že rešerše k označení NanoDisk byla negativní.

200. Jednání obžalovaných je dále prokázáno dokumenty, které byly vydány Finančním úřadem Kladno a výpovědi zaměstnance úřadu spravujícího spol. xxx a xxx, svědka D. Po podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc srpen 2013 spol. xxx dne 25.9.2013 jménem svědka A., ve kterém byl nárokován nadměrný odpočet ve výši 550.200,- Kč, došlo ze strany finančního úřadu dne 22.10.2013 k zaslání výzvy k odstranění pochybností, na základě které byly spol. xxx předloženy doklady k tvrzenému obchodu, a to poptávka spol. xxx, nabídka spol. xxx, objednávka spol. xxx na 244 ks NanoDisků, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 13.8.2013 na 244 ks NanoDisků, včetně faktury č. 130801 a dodacího listu, jakož i kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 14.8.2013 na 156 ks Nanodisků, včetně faktury č. 32013 a dodacího listu č. D32013. Dne 22.1.2014 došlo k zahájení daňové kontroly za účasti svědka H. na ústním projednání. Na základě předložených dokladů učinil daňový správce dožádání ke spol. xxx a xxx. Realizaci obchodu se z důvodu nekontaktnosti spol. xxx nepodařilo ověřit. Dne 10.3.2014 došlo k zaslání další výzvy k prokázání skutečností spol. xxx ve vztahu ke spol. xxx, na kterou již spol. xxx nereagovala. Se závěrem daňové kontroly dne 16.4.2014 byl seznámen svědek H. Nadměrný odpočet nebyl prokázán, tudíž nebyl vyplacen.
201. Spol. E. rovněž podala dne 25.10.2013, jménem svědka H., daňové přiznání za měsíc září 2013. Z daňového přiznání je zřejmé, že podpis svědka neodpovídá jím běžně užívanému podpisu. Na daňové přiznání finanční úřad reagoval dne 8.11.2013 zasláním výzvy k odstranění pochybností, neboť společnost žádala nadměrný odpočet ve výši 133,987.365,- Kč. Doklady za spol. xxx doložil ke kontrole svědek H., schůzky se účastnil ještě zástupce spol. D., obžalovaný H. a obžalovaný K. z pozice účetního. Předložili zejména kopii faktury spol. xxx č. 130104, odběratel spol. xxx ze dne 28.9.2013 na částku 772.015.937,- Kč, kopii směnky výstavce xxx na řad xxx vztahující se k faktuře ze dne 28.9.2013, kopii směnky výstavce spol. xxx na řad xxx na částku 27.311.020 EUR ze dne 29.9.2013, mezinárodní nákladní list, kdy spol. xxx, od spol. xxx spol. xxx, dne 23.10.2013 dopravila 4000 ks NanoDisků. Vzhledem ke skutečnosti, že zboží mělo být dodáno na Kypr, došlo k dotazu na kyperskou společnost, společnost však neposkytla konkrétní výstup. V návaznosti na předložené dokumenty byl učiněn dotaz na spol. xxx a kyperský finanční úřad. Správce daně následně obdržel sdělení, že se dožádanému správci daně nepodařilo dodávku zboží z důvodu nekontaktnosti spol. xxx ověřit. Dne 22.1.2014 byla zahájena daňová kontrola, kdy se ústního projednání za spol. xxx účastnil svědek H. Následně došlo dne 10.3.2014 k zaslání další výzvy k prokázání skutečností, na kterou spol. xxx nijak

nereagovala. Odpověď od kyperského správce daně finanční úřad neobdržel. Svědek H. se dne 16.4.2014 účastnil projednání zprávy o daňové kontrole. Nadměrný odpočet nebyl prokázán, tudíž nebyl vyplacen. Dle výpovědi svědka D. došlo v průběhu kontroly ke sdělení, že je produkt NanoDisk vadný, že došlo ke zrušení obchodu a spol. xxx podala dodatečné daňové přiznání.

202. Obdobně tomu bylo v případě spol. xxx, která v daňovém přiznání za měsíc září 2013, podaném dne 25.10.2013, uplatnila nadměrný odpočet ve výši 133,954.865,- Kč. Daňové přiznání bylo podání jménem obžalovaného H., ten však ve své výpovědi uvedl, že on jej nepodával, neboť byl s obžalovaným L. na Kypru převzít zásilku NanoDisků, což bylo provedeným dokazováním skutečně prokázáno. Z podaného daňového přiznání je zřejmé, že podpis obžalovaného na daňovém přiznání neodpovídá jím běžně užívanému podpisu. Též následovalo zaslání výzvy k odstranění pochybností a následně rovněž k zahájení daňové kontroly. Za společnost xxx předložil při osobní schůzce doklady obžalovaný xxx, a to zejména kopii smlouvy o poskytování bezpečností služby mezi spol. xxx a xxx ze dne 20.9.2013, faktury spol. xxx vztahující se k uvedené smlouvě, kopii smlouvy o nájmu mezi svědkem F. a spol. D. ze dne 25.9.2013, kopii faktury spol. xxx č. 130105, odběratel xxx ze dne 28.9.2013 na částku 772.015.937, - Kč, kopii směnky výstavce spol. xxx na řad spol. xxx na částky 772.015.937,- Kč a 638.029.700,- Kč, kopii faktury spol. xxx, odběratel spol. xxx ze dne 29.9.2013 na částku 27.311.020 EUR, kopii směnky výstavce spol. xxx na řad spol. xxx vztahující se k uvedené faktuře, mezinárodní nákladní list spol. xxx, od spol xxx spol. xxx, dne 23.10.2013 dopraveno 4000 ks NanoDisků. Pro nekontaktnost spol. xxx nemohla být realizace obchodů ověřena. Projednání zprávy o daňové kontrole se dne 16.4.2014 účastnil obžalovaný H. Nadměrný odpočet nebyl prokázán, tudíž nebyl vyplacen. Dle výpovědi svědka D. došlo v průběhu kontroly, stejně jako u spol. xxx, ke sdělení, že je produkt NanoDisk vadný, že došlo ke zrušení obchodu a spol. xxx podala dodatečné daňové přiznání. Svědek rovněž uvedl, že jej obžalovaný H. jednou telefonicky kontaktoval, chtěl vědět, v jaké fázi se kontrola nachází, následně došlo ke schůzce u svědka doma, což není standardní postup, o schůzce byl sepsán úřední záznam.
203. Realizace přepravy na Kypr prostřednictvím spol. xxx byla prokázána svědky V., U., mezinárodními nákladními listy, jakož i odposlechy a přepisy hovorů a SMS zpráv xxx telefonního čísla užívaného obžalovaným L. Svědek V. potvrdil, že zná obžalovaného L., spol. xxx a xxx souvisely s přepravou na Kypr, kdo dopravu objednával, si již svědek nepamatoval, objednávky se činí emailem či telefonicky. Ze zpráv a hovorů mezi svědkem V. a obžalovaným L. ve dnech 14., 15. a 24.10.2013 bylo prokázáno, že obžalovaný se nejdříve zajímal o cenu přepravy a potřebné dokumenty. Přes svědka V. získal kontakt na celní úřad, kde zjišťoval podrobnosti o přepravě, zejména zdali bude muset převážené zboží na celnici, zboží bylo drahé a obžalovaný se obával vykradení. Dne 15.10.2013 obžalovaný L. svědkovi sděloval, že potřebuje, aby zboží bylo na Kypru do 27. (října). Následně dne 24.10.2013 obžalovaný L. zjišťoval možnost úpravy pro forma faktur z důvodu chybného uvedení převáženého množství zboží, kdy místo 4.000 ks mělo být uvedeno 14.000 ks u každé ze společností.

204. Z uvedených odposlechů a prepisů hovorů a zpráv xxx byla prokázána zcela zřejmá vůdčí úloha obžalovaného L., který vyřizoval nejen přepravu NanoDisků na Kypr, náležitosti souvisejících dokumentů a komunikoval s celním úřadem, ale především celou trestnou činnost koordinoval a sám osobně NanoDisky na Kypru převzal. Svědek Petr U. ve své výpovědi tvrdil, že nikoho z obžalovaných nezná a že o dopravě pro spol. xxx a xxx nic neví a odkázal na svědka V. Jeho výpověď je však vyvrácena odposlechem mezi ním a obžalovaným L. ze dnů 7. a 9.10.2013, kdy si oba tykají, přepravu domlouvají a obžalovaný L. svědkovi sděluje, že potřebuje, aby zásilka dorazila do 25., že do té doby tam bude. Přítomnost obžalovaného na Kypru prokazuje též hovor ze dne 16.10.2013 mezi obžalovaným L. a svědkem P., kdy obžalovaný svědka informuje o tom, že na Kypr se poletí 21. a zpět 30. (října). Dne 23.10.2013 dokonce obžalovaný L. sdělil svědkovi Š., se kterým byl opakovaně v kontaktu, že zboží dorazilo.
205. Propojení obžalovaného L. a svědka P. s Kyprem je v neposlední řadě prokázáno výpovědí svědka K., jakož i svědků M. R., E. I. a A. K., realizovaných prostřednictvím mezinárodní justiční spolupráce. Svědkyně R., účetní společnosti spolupracující se spol. xxx, potvrdila, že skutečnými majiteli spol. xxx jsou svědci P. a Bohuslav U. Ohledně daňových přiznání odkázala na účetního E. I., který taktéž potvrdil, že svědci P. a Bohuslav U. jsou skutečnými majiteli spol. xxx. Vedoucí okresní kanceláře daňového úřadu v xxx, svědek A. K. ke spol. xxx uvedl, že do rejstříku daňového úřadu byla společnost zapsána dne 1.7.2012, že během daňového období 1.11.2012 — 31.1.2013 podala žádost o vrácení daně ve výši 2.433.467,72 EUR a že v souvislosti s žádostí o vrácení daně navštívili zástupci spol. xxx, kteří byli Češi. Tvrzení svědka, že jej navštívili zástupci spol. xxx potvrdil svědek K., který prostřednictvím svědka P. zajistil kontakt s ředitelem kyperského finančního úřadu, se kterým bylo domluveno, aby nereagoval na dožádání českého finančního úřadu. Kontakt obžalovaného L. na kyperském finančním úřadě potvrdil i svědek A. a obžalovaný H., kteří s obžalovaným L. na Kypru též byli. Kontakt obžalovaného L. se svědkem K. byl rovněž prokázán hovorem ze dne 13.10.2013 mezi obžalovaným L. a svědkem P., kdy obžalovaný svědkovi sdělil, že na Kypru potřebuje něco dořešit se svědkem K. Vizitka na svědka K. byla navíc nalezena u obžalovaného L. při domovní prohlídce dne 9.7.2014 na adrese xxx, xxx, jakož i zjištěna její kopie v mobilním telefonu obžalovaného L. Hovor ze dne 6.11.2013 dále prokazuje kontakt obžalovaného se svědkem I., kdy obžalovaný L. žádá po svědkovi P. kontakt na svědka I., neboť potřebuje zjistit, jak to na Kypru vypadá.
206. Propojení obžalovaných s předmětnou trestnou činností dokládají rovněž dokumenty nalezené v notebooku zajištěném při domovní prohlídce v baru xxx, zejména mezinárodní nákladní list z října 2013, kdy spol. Autohof CZ zajistila přepravu 4000 ks NanoDisků od spol. xxx z Prahy pro spol. xxx na Kypr, faktura č. 20132704 k přepravě spol. xxx ve dnech 11.10.2013 — 25.10.2013 z ČR na Kypr ve výši 26.160,- Kč, koncept kupní smlouvy mezi spol. xxx a xxx na 4000 ks NanoDisků ze dne 17.6.2013, či koncept generální plné moci od obž. H. osobě jménem O. Ch. za spol. xxx ze dne 25.2.2013 a za spol. xxx ze dne 1.9.2013. koncept předávacího

protokolu veškerého účetnictví spol. xxx obž. H. osobě jménem O. Ch. ze dne 1.9.2013, koncept objednávky přepravy svědka Š. z xxx na Kypr, kontaktní osobou obž. L., ze dne 12.6.2014. V baru byly zároveň při domovní prohlídce zajištěny též listinné dokumenty vztahující se ke spol. xxx, xxx a xxx, a to mezinárodní nákladní listy týkající se přepravy NanoDisků na Kypr pro od spol. xxx a xxx, faktura č. P12013 spol. xxx, odběratel xxx za 4000ks NanoDisků, faktura spol. xxx za 2 letenky Praha — xxx (Kypr) pro dvě osoby, výzvy od finančního úřadu k odstranění pochybností spol. xxx, xxx, jakož i poznámky k obchodům s následným vývozem do zahraničí, doporučení, že je vhodné provést během jednoho měsíce, neboť „nebude nutná ani možná fyzická dohledávka zboží a ani kontrola, protože vše již bude hotovo a jenom na papírech“. Dokumenty vztahující se ke spol. xxx, xxx a xxx byly nalezeny rovněž v bytě v xxx, zejména platební výměr na daň spol. xxx, faktura č. 2013102 spol. xxx, odběratel spol. xxx za 88 ks NanoDisků, kupní smlouva mezi spol. xxx a xxx ze dne 10.3.2014, faktura č. 140301 vztahující se k uvedené kupní smlouvě, jakož i poznámky týkající se smlouvy o půjčce spol. xxx na 20 milionů Kč.

207. Věrohodnost výpovědi obžalovaného H. byla v neposlední řadě potvrzena i výpovědí svědka F. a L. Svědek F. potvrdil, že k uzavření nájemní smlouvy na skladovací prostory mezi ním a spol. E. a D. skutečně došlo, skladovací prostory ale nejspíše využity nebyly, žádné nájemné svědkovi zapláceno nebylo. Taktéž smlouva o poskytování bezpečnostních služeb uzavřená mezi spol. xxx a spol. xxx je pravá, jak potvrdil svědek xxx, v objektech mělo být uskladněno cenné zboží, svědek však neví jaké. Spol. xxx si za ostrahu v objektu xxx, xxx ve dnech 25.9.2013 — 10.10.2013 vyúčtovala odměnu 61.172,- Kč, odměna byla spol. xxx uhrazena.
208. Vzhledem k uvedeným důkazům nemá soud o vině obžalovaných L., K., H. i F. pochyb. Vina obžalovaného L. byla prokázána nejen výpověďmi obžalovaného H., svědků A. a K., které obžalovaný L. označil za nepravdivé a snažil se je znevěrohodnit, k čemuž navrhl řadu svědků, a to především osob, které se pod vlivem obžalovaného stále nacházejí či pro obžalovaného určitým způsobem pracovali či pracují, ale i dalšími provedenými důkazy, které s výpověďmi obžalovaného H. a svědků A. a K. korespondují, potvrzují je a činí je tak věrohodnými. Zejména se jedná o realizované odposlechy a jejich přepis pod označením xxx. Z odposlechů je zřejmá komunikace jak se spoluobžalovanými K. a H., tak se svědkem U., V., P. Š. či celním úřadem. Z provedených odposlechů je tak jednoznačné, že obžalovaný L., ačkoli se zainteresovalými společnostmi neměl oficiálně nic společného, domlouval přepravu se spol. xxx, a to prostřednictvím svého známého svědka Petra U. a svědka V., následně komunikoval s celním úřadem, zajímal se o náležitosti potřebných přepravních dokumentů, jakož i o nápravu údajné chyby v množství převáženého zboží a o to, zdali dojde na celnici ke kontrole zboží či nikoli. Z odposlechů bylo dále prokázáno mimo jiné i to, že sám obžalovaný L. se v době dodání zboží na Kypru nacházel a zboží převzal. Obžalovaný L. rovněž četně komunikoval s obžalovaným K. a řešili jednotlivé potřebné doklady, z čehož je zřejmé úkolování obžalovaného K. obžalovaným L., ale zároveň i jednoznačné úmyslné zapojení obžalovaného K. Propojení obžalovaného L. s produktem NanoDisk v neposlední řadě spojuje odposlech

s obžalovaným P. ze dne 18.11.2013 xxx, kdy se obžalovaný P. dotazuje na obsah webových stránek, které zadal ke zpracování svědkovi P. Z provedených důkazů je též evidentní propojení obžalovaného L. s kyperskými svědky, a to prostřednictvím odposlechů, jakož i zajištění vizitky svědka K. u obžalovaného L.

209. Vina obžalovaného K. byla prokázána především výpověďmi svědků K., A., obžalovaného H., jakož i realizovanými odposlechy, zajištěnými dokumenty a informace zjištěnými ze znaleckých posudků z oboru kybernetika. Obžalovaný H. a svědci K. a A. shodně uvedli, že potřebné dokumenty, včetně účetních a daňových, vyhotovoval z pokynu obžalovaného L. obžalovaný K. Svědek K. navíc vypověděl, že si od obžalovaného K. vyzvedával všechny doklady týkající se fiktivního obchodu s NanoDisky. Obžalovaný K. se navíc společně se svědkem H. a obžalovaným H. účastnil schůzky na Finančním úřadě Kladno, což sám obžalovaný K. doznal. Na samotné účasti při jednání s úřadem by nebylo možno shledat nic závadného, avšak v kontextu se zjištěnými skutečnostmi je zřejmé, že jeho role při ústním jednání byla významná, neboť zástupci společností by nebyly zřejmě schopni vhodně reagovat na jednání s úředníkem, neboť problematice vystavených dokumentů nemohli rozumět tak, jak obžalovaný K., který je v souladu s požadavky obž. L. prokazatelně vyhotovoval. Jeho aktivní, nikoli pouze pasivní roli, jak obžalovaný K. tvrdil ve své výpovědi, jednoznačně dokládají hovory mezi obžalovaným L. a K., kupříkladu hovor ze dne 19.11.2013, kdy obžalovaný K. L. informuje o tom, že schůzka na finančním úřadě dopadla dobře, že došlo k předání dokladů a že obžalovaný K. netrval na protokolu. Pokud by role obžalovaného xxx byla skutečně jen pasivní, kdežto obžalovaného H. a svědka H. aktivní, jistě by obžalovaného L. neinformoval právě obžalovaný K. Je tedy zřejmé, že právě obžalovaný předkládaným dokladům rozuměl ze všech zúčastněných nejvíce, na rozdíl od obžalovaného H. a svědka H., a proto se schůzky sám účastnil, ačkoli nebyl jednatelem ani jedné ze společností. Tento závěr byl potvrzen svědkem H., který vypověděl, že obžalovaný K. byl na schůzce na finančním úřadě, neboť se vyzná v účetnictví, obdobně vypovídal obžalovaný H. , který obžalovaného pověřil přípravou smluv, obsluhou datové schránky i emailu. Obžalovaný K. se rovněž v souvislosti se schůzkou na finančním úřadě účastnil schůzky v baru xxx společně s obžalovaným L., H. a svědky H. a A., kde se obchod s NanoDisky diskutoval právě vzhledem k výzvě finančního úřadu k doložení dokladů. O schůzce na baru za účasti svědka H. se obžalovaný L. a K. domlouvali dne 8. a 18.10.2013. Komunikace obžalovaného L. a K. ohledně schůzky na finančním úřadu probíhala i dne 1.11.2013, kdy obžalovaný K. zaslal obžalovanému L. telefonické kontakty na zaměstnance finančního úřadu Kladno, a to na svědka D. a pana S., za účelem domluvení schůzky ohledně „xxx“, tedy pravděpodobně spol. xxx. Nevěrohodnost výpovědi obžalovaného K. též prokazuje odposlech ze dne 24.10.2013, kdy obžalovaný K. před spojením hovoru s obžalovaným L. hovoří se třetí osobou o dodatečném daňovém přiznání spol. xxx, které bylo oběma společnostmi podáno, z důvodu údajné vadnosti produktu NanoDisk stornování obchodů, ačkoli ve své výpovědi uvedl, že si nevybavuje, že by dodatečné daňové přiznání pro spol. xxx vytvářel. V uvedeném odposlechu následně hovoří obžalovaný K. s obžalovaným L. o neurčitěm daňovém přiznání s tím, že je zřejmé, že jej vytvářel obžalovaný K. a s obžalovaným L. se domlouvá, za jaký je měsíc a zdali jej podat.

Skutečnost, že obžalovaný vytvářel z pokynu L. doklady k jednotlivým obchodům vyplývá i z odposlechu dne 22.10.2013, kdy obžalovaný K. L. sděluje, že už to má v podstatě hotové, jen mu chybí druhá strana a dotazuje se obžalovaného L., kdo mu s tím pomůže, téhož dne obžalovaný hovoří o „xxx“ pravděpodobně o spol. xxx s tím, že obžalovaný K. sděluje, že je to hotový a že někomu předá kopie. Rovněž dne 25.10.2013 spolu obžalovaný hovoří o dovozu a vývozu zboží do jiného členského státu, o nároku na nadměrný odpočet a domlouvají se, že datové zprávy budou posílat sami, že se ostatním nedá věřit. Aktivní zapojení obžalovaného K. do trestné činnosti vedle výpovědí a odposlechů dokládají rovněž dokumenty nalezené znaleckým zkoumáním v obžalovaném vydaném externím disku, dokumenty nalezené v rámci domovní prohlídky v bytě v xxx, jehož část využíval obžalovaný K. jako svou kancelář, jakož i nález razítka spol. xxx při domovní prohlídce v bytě obžalovaného. Z uvedeného bylo tedy jednoznačně prokázáno, že obžalovaný K. měl při vytváření dokumentů, jejichž účelem bylo zastříti fiktivnost údajných obchodů společností xxx, xxx, xxx a xxx, aktivní úlohu, a že o Aktivnosti obchodů, jakož i souvisejících dokladů věděl. Ke spáchání trestné činnosti přispěl právě svými odbornými znalostmi, které ostatní obžalovaní, jak bylo zjištěno, neměli.

210. Vina obžalovaného H. byla v první řadě prokázána výpovědí samotného obžalovaného. Obžalovaný doznal, že od počátku věděl, že obchody s NanoDisky budou fiktivní, byl však motivován finanční odměnou. Rovněž doznal, že za společnost xxx podepisoval dokumenty předložené obžalovaným L. či K. a že byl společně s obžalovaným L. na Kypru při dodání NanoDisků. Za společnost xxx se účastnil společně se svědkem H. a obžalovaným K. schůzky na Finančním úřadě Kladno, jakož i kontaktoval svědka D. telefonicky, jak se věc vyvíjí a dokonce se s ním osobně sešel u svědka doma, což bylo svědkem D. skutečně potvrzeno. Vědomost obžalovaného o páchaní trestné činnosti vyplývá rovněž z realizovaných odposlechů, kdy zejména z odposlechu xxx ze dne 22.10.2013 bylo zjištěno, že obžalovaný H. se z telefonu obžalovaného L. dotazoval svědka A., zdali dokumenty odvezl na Kladno, jak se domluvili, zdali podal poštu a že ještě něco bude potřeba učinit následující den, že se ještě domluví. O zapojení obžalovaného H. rovněž vypověděl svědek A., který uvedl, že stejně jako on, obžalovaný H. podepisoval obžalovaným L. či K. předložené dokumenty či že mu obžalovaný H. kupoval letenku na Kypr, kam letěl za účelem zničení plastových kartiček, které měly představovat produkt NanoDisk. K obžalovanému H. se rovněž vyjádřil svědek K., když uvedl, že obžalovaný H. pracoval pro obžalovaného L., plnil jeho pokyny a vlastnil nějakou společnost. Zapojení obžalovaného H. do trestné činnosti a jeho podřízení obžalovanému L. vyplývá v neposlední řadě též z komunikace v aplikaci threema, kdy úkolem obžalovaného H. bylo zpětné vytvoření skutečné paměťové karty NanoDisk pro důkazní účely. Z uvedených důkazů je tak jednoznačně zřejmé, že obžalovaný od počátku věděl o fiktivnosti celého obchodu, že byl se svou rolí v rámci trestné činnosti srozuměn, plnil úkoly obžalovaného L. a že v určitých ohledech byl sám aktivní a za společnost xxx skutečně vystupoval a jednal.
211. K závěru o vině dospěl zdejší soud rovněž v případě obžalovaného F. Obžalovaný F. se za celou dobu trestního řízení k trestné činnosti nijak nevyjádřil, neboť v přípravném řízení využil

svého práva nevyprávět a hlavní líčení se na žádost obžalovaného vedlo v jeho nepřítomnosti. Dle výpisu z obchodního rejstříku byl obžalovaný F. od 8.11.2012 jednatelem a od 21.3.2013 rovněž společníkem spol. xxx. K převodu společnosti na obžalovaného F. se vyjádřila dřívější jednatelka a majitelka společnosti, svědkyně B. (P.), která uvedla, že společnost po ní přebíral obžalovaný F., o předání byl určitě vyhotoven notářský zápis, dokumentace byla pravděpodobně též předána, musel být sepsán protokol. Z uvedeného je tedy zřejmé, že obžalovaný F. se vědomě stal jednatelem a společníkem uvedené společnosti. Z výpovědi obžalovaného H. a svědka A. bylo též prokázáno, že stejně jako oni, i obžalovaný F. podepisoval obžalovaným L. či K. předložené dokumenty a že jej vídali na baru v xxx. Soud nepochybuje o skutečnosti, že stejně jako v případě dalších osob, byl obžalovaný F. do čela společnosti dosazen obžalovaným L., který společnost xxx fakticky ovládal a řídil, za což jej obžalovaný L. finančně zabezpečoval. Z výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že obžalovaný je majitelem jedné poloviny nemovitosti na adrese xxx, xxx, kdy druhou polovinu vlastní společnost xxx, ve které obžalovaný F. vystupoval a vystupuje jako předseda představenstva. Ve vlastnictví spol. xxx je rovněž vozidlo zn. BENTLEY, kdy k zajištění klíčů od uvedeného vozidla došlo v nemovitosti vlastněné opět spol. xxx na adrese xxx, xxx, užívané právě obžalovaným F. Soud je tedy přesvědčen o závěru, že tento majetek představuje odměnu obžalovanému F. za přijetí postavení jednatele a za plnění pokynů ze strany obžalovaného L., neboť vlastní činností by jistě takového majetku nenabyl, což vyplývá i z popisu osoby obžalovaného F. samotným obžalovaným L. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný F. se stal jednatelem a společníkem společnosti xxx, bez sebemenšího vlastního zájmu o informace ohledně společnosti podepisoval za ni předložené dokumenty, čímž stvrzoval jejich pravost, a to včetně kupních smluv a příslušných faktur na produkt NanoDisk se spol. xxx a xxx, ačkoli nevedl se zástupci uvedených společností obchodní jednání, o obchodech neměl přehled, nijak je nekontroloval, nepředával obchodované zboží, neměl sebemenší zájem o informace týkající se společnosti a jejích obchodů, pouze výsledky činnosti společnosti formálně zaštiťoval svým jménem. Obžalovanému F. však muselo být vzhledem k okolnostem jeho působení ve společnosti xxx zřejmé, že činnost společnosti, ke které je obžalovaným L. využíván, může být nelegální či fiktivní, přičemž s uvedeným následkem byl srozuměn, a pozici bílého koně, jakož i odměnu za tuto roli, přijal.

212. Jednáním uvedeným pod bodem IV. rozsudku byli uznáni vinnými obžalovaní Jiří P., Václav K. a Václav R. Stejně jako pod bodem I. rozsudku se obžalovaný Václav K. k trestné činnosti doznal. Vypověděl, že se na něj na podzim roku 2012, z důvodu umoření dluhu, obrátil obžalovaný P. s tím, jestli by mohl zajistit zahraniční společnost a nějaké faktury od svých společností. Prostřednictvím svědka H. předal obžalovaný K. obžalovanému P. podklady ke společnosti xxx. Výpověď obžalovaného K. ohledně spol. xxx potvrdil svědek H., který uvedl, že se na něj obžalovaný K. obrátil s dotazem, zdali nezná společnost, která by prodávala ready made společnosti, a to i zahraniční. Svědek takovou společnost našel a zprostředkoval její převod, transakce se však patrně nerealizovala. Obžalovaný K. dále při své výpovědi doznal, že obžalovanému P. zajistil faktury za své společnosti xxx, xxx, xxx, mělo se jednat o reklamní

kampaň, též obžalovanému P. poskytl upravené fotografie ze svých dřívějších akcí. Obžalovaný P. zajistil ještě spol. xxx, která dostávala nákladové faktury od české společnosti a pak prodávala do Polska. Obžalovaný K. vytvářel faktury za focení, kadeřnické služby, grafické práce, dodávat je měl právě spol. xxx, ceny služeb stanovoval obžalovaný P. Na zakládání společností xxx a xxx se obžalovaný K. nijak nepodílel, jen předal obžalovanému P. informace ohledně spol. xxx, o maďarské společnosti nic neví, po obžalovaném H. nežádal založení společnosti v zahraničí. Skutečnost, že se obžalovaný K. na založení spol. xxx nepodílel, bylo prokázáno jednak výpovědí obžalovaného H., jakož i výpovědí svědka D. ze společnosti xxx a listinnými dokumenty vydanými právě společností xxx, kdy ohledně společnosti bylo jednáno jednak s obžalovaným H., ale především s obžalovaným P. Obžalovaný K. dále uvedl, že obžalovaného P. seznámil s obžalovaným R., zdali obžalovaný R. dodával obžalovanému P. faktury, obžalovaný K. neví.

213. Obžalovaný Jiří P. popřel, že by se trestné činnosti dopustil a stejně jako v případě trestné činnosti popsané pod bodem I. rozsudku tvrdil, že iniciativa byla na straně obžalovaného K. Obžalovaný P. pouze koncem roku 2012 pomohl obžalovanému H. se založením zahraniční společnosti, kterou po něm požadoval obžalovaný K., jednalo se o spol. xxx. S obžalovaným R. jej seznámil obžalovaný K., měli spolu nějaké obchody, později zjistil, že ohledně NanoDisků, obžalovaný P. s tím neměl nic společného, o NanoDiscích nic neví. Z výpovědi obžalovaného R. byl však zjištěn opak, neboť uvedl, že o obchodu s NanoDisky mu řekl právě obžalovaný P. Obžalovaný P. pouze připustil, že možná nechal k produktu NanoDisk vytvořit webové stránky. Obžalovaný K. dal obžalovanému P. doklady od jeho společností, nechtěl prý, aby to našla jeho nová přítelkyně. Společnost xxx zná obžalovaný pouze z dokladů, které měl od obžalovaného K., společnost nezakládala.
214. Rovněž obžalovaný Václav R. popřel, že by se dopustil žalované trestné činnosti. S obžalovaným K. dříve spolupracovali, kdy jeho spol. xxx dodávala obžalovanému K. vizitky, letáky a vouchery. Obžalovaný K. koncem roku 2012 nabídl obžalovanému R. zapojení do nějakého obchodu, od obžalovaného P. se dozvěděl, že se má jednat o obchod s produktem NanoDisk, pro který měl obžalovaný R. vyhotovit letáky a reklamní tiskoviny. Materiály měly být připravené v prosinci 2012, kdy též mělo být dovezeno zboží. K zaplacení ceny mělo dojít při převzetí zásilky, k čemuž však nedošlo. S dodáním zboží byly problémy, proto byl obžalovaný R. požádán, aby se do obchodu zapojil, spol. xxx se do konce roku 2012 měla stát majitelem NanoDisků. Spol. xxx koupila NanoDisky od spol. xxx, veškeré doklady od spol. xxx dostal obžalovaný od obžalovaného P. a K. Obžalovaný R. transakci konzultoval, včetně zálohových faktur a směnek, s daňovým poradcem, který v postupu nespátkoval problém. Kupní smlouva byla uzavřena k 29.12.2012. Zboží bylo dovezeno dne 4.3.2012, obžalovaný R. se sešel s obžalovaným H. v xxx, jakožto zástupcem odebírající společnosti xxx. Zboží bylo zabaleno v krabicích na paletě, paleta byla jedna nebo dvě, dovnitř se nedíval. S obžalovaným H. si předali potřebné doklady. Poté obžalovaný čekal na daňové doklady od spol. xxx, aby mohl vystavit daňové doklady za spol. xxx, obžalovaní K. a P. s ním ale postupně přestali

komunikovat. Následně jim obžalovaný R. sdělil, že již nechce pokračovat, že obchod stornuje a vystaví opravné daňové přiznání. S tímto postupem nesouhlasil obžalovaný P., který obžalovanému R. nabídl odkup společnosti, k čemuž došlo v prosinci 2013.

215. Obžalovaný M. H. taktéž popřel, že by se trestné činnosti dopustil, kromě založení společnosti xxx, jejího bankovního účtu a uzavření nájemní smlouvy za společnost nijak nejednal. V roce 2012 byl obžalovaným P. požádán, jestli by jemu a obžalovanému K. nepomohl založit společnost v zahraničí, konkrétně v Maďarsku. Obžalovaný H. tomu nerozuměl, vše zařídil a připravil obžalovaný P., obžalovaný H. to pouze podepsal. Dlouho se nic nedělo, následně obžalovanému někdo zavolala, že si má na Ruzyň přijet převzít zboží, jednalo se o žluté kary asi 3 cm velké. Obžalovaný nic neobjednával, lidi, kteří mu zboží předávali, měli nějaký protokol, obžalovaný zboží ale odmítl převzít a nic nepodepsal, rovněž nepodepisoval žádné faktury ani směnky. Dodavatelem karet byla spol. xxx. Obžalovanému P. půjčil svůj osobní doklad, potřeboval ji údajně z důvodu vyhotovení plné moci. V souvislosti se spol. xxx dal obžalovaný plnou moc účetnímu. Z pokynu obžalovaného P. podepsal obžalovaný H. notářský zápis na založení společnosti xxx, následně založil účet u Raiffeisen bank, vklad 150.000,- Kč mu půjčil obžalovaný P., peníze z účtu obžalovanému P. následně vrátil. Z výpisu účtu a zprávy spol. Raiffeisen BANK k účtu spol. xxx č. xxx bylo prokázáno, že účet byl otevřen dne 3.12.2012, dne 22.5.2013 byla na účet vložena hotovost 150.000,- Kč, do 30.9.2013 kromě dvou transakcí v podobě převodů ve výši 30.000,- Kč, nedošlo kromě připisování úroků a srážkám za správu účtu k žádným pohybům. Dále obžalovaný H. uvedl, že diszpoziční oprávnění k účtu měl jen on, stejně tak pouze on dělal výběry, všechny podklady dával obžalovanému P. Příkazy k platbám však obžalovaný H. nečinil. Dále obžalovaný H. podepsal nájemní smlouvu.
216. Z dokumentů vydaných Finančním úřadem pro Prahu 1 a spol. xxx ke společnosti xxx, bylo prokázáno, že byla založena zakladatelskou listinou ze dne 7.11.2012 a následně dne 23.11.2012 ji bylo přiděleno registrační číslo. Dne 5.12.2012 podala spol. xxx prostřednictvím svědka Ž. přihlášku k registraci k DPH, dne 6.12.2012 bylo rozhodnuto o registraci a přiděleno DIČ společnosti. Na základě rozhodnutí o založení organizační složky spol. xxx ze dne 17.4.2013 byl dne 22.5.2013 podán prostřednictvím svědka D. návrh na zápis organizační složky do obchodního rejstříku, organizační složka byla ke dni 29.5.2013 zapsána. Dne 6.6.2013 byla podána rovněž prostřednictvím svědka D. přihláška k dani z příjmů právnické osoby organizační složky spol. xxx a dne 12.7.2013 bylo o registraci kladně rozhodnuto. Dále bylo prokázáno, že dne 29.1.2013 bylo za spol. xxx, podáno svědkem Ž. daňové přiznání k DPH za 4. čtvrtletí roku 2012 s nadměrným odpočtem ve výši 83.043.664,- Kč. K zastupování společnosti byl svědek Ž. oprávněn na základě plné moci ze dne 30.11.2012, kterou dne 20.2.2013 vypověděl. Na podání daňového přiznání následovala výzva k odstranění pochybností, na jejímž základě předložila spol. xxx prostřednictvím daňového poradce Marka M. 5x kopii faktury spol. xxx č. 1212033 — 1212037 na částku 93.749.760 Kč, kopie faktur spol. xxx č. 20121202, xxx č. 1200100014, xxx č. 120100048 a kopii faktury spol. xxx č. 20120001, odběratel spol. xxx na částku 1.250.000 EUR. Následovala výzva k prokázání skutečností ze

dne 10.6.2013, na jejímž základě došlo k předložení dalších dokumentů a k zaslání vysvětlení rovněž daňovým poradcem M., a to zejména kopie smluv o dílo uzavřené mezi spol. xxx a spol. xxx, xxx a xxx na reklamní kampaň pro spol. xxx fotodokumentace reklamní kampaně pro spol. xxx, kopie kupní smlouvy mezi spol. xxx, na straně prodávající a xxx na straně kupující na

12.0 ks NanoDisků za cenu 468.748.800,- Kč ze dne 30.12.2012, 5x kopii směnky vlastní výstavce spol. xxx na řad spol. xxx na částku 93.749.760,- Kč k úhradě zálohových faktur č. 1212033 — 1212037. Dne 24.9.2013 byly zaslány výzvy k poskytnutí informací správci daně ohledně spol. xxx, Salon xxx, xxx, xxx. Z důvodu přetrvávání pochybností o nároku na odpočet došlo dne 11.10.2013 k zahájení daňové kontroly, kdy ústního jednání se za spol. xxx účastnil daňový poradce M. Daňový poradce byl oprávněn k zastupování společnosti na základě plné moci ze dne 13.3.2013.

217. Ke spol. xxx se ve svých výpovědích vyjádřili svědci V. D. ze spol. xxx, která se zabývá zakládáním společností jak v ČR, tak v zahraničí a Ondřej Ž., účetní spol. xxx. Svědek D. potvrdil, že v souvislosti se založením spol. xxx jednal s obžalovaným H. a P. Svědek společnost registroval, to je standardní postup, následně též založil organizační složku společnosti. Ohledně společnosti xxx jednal s obžalovaným P. rovněž kolega svědka pan H., a to prostřednictvím emailové adresy xxx a telefonu xxx. S obžalovaným P. jednal ohledně spol. xxx rovněž svědek Ž., obžalovaný P. mu předával podklady.

218. Dominantní úloha obžalovaného P. nevyplývá pouze z listinných důkazů předložených spol. xxx, výpovědí obžalovaného K., svědků Ž. a D., ale i z výpovědi svědka N., ředitele přepravní společnosti xxx. Na svědka N. se s žádostí o zajištění přepravy obrátil nejdříve obžalovaný K., následně však přepravu objednal obžalovaný P. Jednalo se o přepravu palety z Maďarska, pak bylo zboží uskladněno ve skladu společnosti v xxx, asi po 3 měsících dostal svědek pokyn, aby zboží odvezl zpět do Maďarska, ale na jinou společnost, a to xxx. Ve věci též vystupovala spol. xxx, svědek si však nepamatuje, která spol. zboží přebírala, zdali xxx nebo xxx. Obžalovaný P. se několikrát ohledně přepravy objevil v podniku svědka. Výpověď svědka byla podpořena jím dříve vydanými listinnými důkazy, zejména objednávkou spol. xxx ze dne 22.2.2013 na přepravu 2 euro palet 80 kg/ks NanoDisků a následné uskladnění na dobu max. 6 měsíců, mezinárodním nákladním listem, nakládka v Maďarsku, xxx dne 26.2.2013, vykládka dne 26.2.2013 v xxx, xxx, příjemce spol. xxx, fakturou spol. xxx č. 131309635 ze dne 23.9.2013 za přepravu z Maďarska do ČR na částku 1.815,- Kč pro odběratele spol. xxx, nedatovanou objednávkou na převoz

12.0 ks NanoDisků, uskladněných u spol. xxx na dvou paletách do Maďarska spol. xxx, organizační složka, jménem svědka K., mezinárodním nákladním listem, nakládka xxx dne 11.6.2013, vykládka Maďarsko, xxx dne 11.6.2013, odesílatel xxx, organizační složka, příjemce xxx, či fakturu spol. xxx č. 131309634 ze dne 23.9.2013 za přepravu z ČR do xxx na částku

1. 500,- Kč pro odběratele xxx, organizační složku.

219. Výpověď obžalovaného P. ve smyslu toho, že pouze pomáhal obžalovanému H. se založením spol. xxx, tak byla výpovědí svědka N., jakož i předloženými listinnými materiály jednoznačně

vyvrácena. Svědek uvedl, že přepravu 80kg NanoDisků u něj objednal právě obžalovaný P. a že se v této souvislosti několikrát objevil v jeho podniku. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný P. nejen že zajistil samotné založení spol. xxx, a to za asistence obžalovaného H., kterého využil k podpisu potřebných dokumentů, ale že následně i na zajistil přepravu fiktivního zboží NanoDisk z Maďarska do České republiky a zpět.

220. Provedeným dokazováním byla rovněž vyvrácena část výpovědi obžalovaného P. týkající se jeho kontaktu se svědkem Ž. Dle výpovědi obžalovaného P. chodil za svědkem Ž. s podklady na základě žádosti obžalovaného K., který si údajně nepřál, aby svědek Ž. obchodní aktivity spojoval právě s obžalovaným K. Svědek Ž. však vypověděl, že ohledně zaregistrování zahraniční společnosti se na něj obrátil nejdříve obžalovaný K., tudíž musel vědět, že obchodní aktivity s obžalovaným K. souvisí, když obžalovaný K. sám svědka Ž. oslovil, což nesvědčí o jeho snaze se před svědkem skrýt. Především však výpověď obžalovaného P. neodpovídá časovému ději událostí. Z výpovědi svědka Ž. a materiálů předložených Finančním úřadem pro Prahu 1 bylo prokázáno, že svědek Ž. plnou moc ze dne 30.11.2012 dne 20.2.2013 vypověděl, tedy pomoc obžalovaného P. obžalovanému K. by logicky měla skončit s ukončením spolupráce s obžalovanými ze strany svědka Ž. Objedávka spol. xxx však byla datována

22.2.2013 a samotná přeprava z Maďarska do České republiky proběhla 26.2.2013. Obžalovaný P. se ve věci angažoval ale i později, což bylo prokázáno jednak zjištěnou komunikací obžalovaného P. s Ondřejem H. ze spol. xxx ohledně založení organizační složky maďarské společnosti, hlavně ale realizovanými odposlechy a jejich přepisy xxx, kdy byla prokázána komunikace obžalovaného P. s daňovým poradcem Markem M., který nahradil svědka Ž. a za spol. xxx komunikoval s finančním úřadem, dokládal za spol. požadované doklady a vysvětloval princip realizovaných obchodů, včetně uplatnění zálohových faktur a směnek. V hovoru kupříkladu ze dne 15.10.2013 obžalovaný P. s poradcem M. hovoří o NanoDiscích a desítkách milionů v daňovém přiznání, jakož i o následné strategii v případě obchodu s Polskem. Dne

24.10.2013 poradce M. dále radil obžalovanému P., jak postupovat v souvislosti s výzvami zaslánými finančním úřadem jednotlivým zapojeným společnostem, že na ně společnosti nemají reagovat. Z uvedených odposlechů jasně vyplývá aktivní a dominantní role obžalovaného P., nikoli pouhé plnění pokynů obžalovaného K. v podobě doručování dokumentů. Zapojení obžalovaného P. dále vyplývá i z odposlechu realizovaného dne 15.10.2013, kdy obžalovaný P. hovořil se svědkem K., kdy mu obžalovaný P. sděloval, že celý obchod padne, že nebude schopen doložit reklamu, kterou dělali a že finanční úřad jednotlivé společnosti obesílá. Pokud by obžalovaný P. vystupoval v postavení pouhého doručovatele, jak uváděl, jistě by jej netrápilo, zdali dojde k řádnému doložení jednotlivých obchodů.

221. Realizovanými odposlechy bylo dále vyvráceno tvrzení obžalovaného P. o tom, že o produktu NanoDisk nic neví, že pouze z pokynu K. vytvořil webové stránky. Jak již bylo uvedeno výše, z komunikace mezi obžalovaným P. a svědkem P. je zřejmé, že obžalovaný P. vytvoření stránek objednal, komunikoval detaily, jak mají stránky vypadat, svědkovi za jejich vyhotovení zaplatil odměnu a zároveň dne 18.11.2013 o webových stránkách hovořil s obžalovaným L. Pokud by

obžalovaný P. webové stránky vytvářel z pokynu obžalovaného K., hovořil by o jejich obsahu právě s ním, nikoli s obžalovaným L. Znalost obžalovaného P. produktu NanoDisk vyplývá v neposlední řadě též z výpovědi obžalovaného R., neboť s obchodem ohledně NanoDisků jej měl seznámit právě obžalovaný P., nikoli obžalovaný K.

222. Tvrzení obžalovaného P., že měl u sebe doklady ke společnostem zapojeným do trestné činnosti z důvodu jejich uschování před partnerkou obžalovaného K., jakož i tvrzení o jeho údajné roli pouhého prostředníka či doručovatele vyvrací rovněž skutečnost, že doklady týkající se trestné činnosti nebyly u obžalovaného nalezeny pouze ve fyzické podobě v rámci realizované domovní prohlídky, nýbrž i v několika jím vydaných datových nosičích. Velké množství dokumentů souvisejících bylo nalezeno jednak v mobilním telefonu obžalovaného P., v jeho notebooku, tabletu, jakož i externím disku. Jedná se především o smlouvy o dílo mezi spol. xxx a xxx ze dne 10.12.2012, xxx ze dne 3.12.2012 a xxx ze dne 12.12.2012, jejichž předmětem byla reklamní kampaň pro spol. xxx ve dnech 19.-21.12.2012, , faktury vztahující se k uvedeným smlouvám č. 120100014 spol. xxx, odběratel xxx, č. 120100048 spol. xxx, odběratel xxx, č. 20121202 spol. xxx, odběratel xxx, č. 20120001 spol. xxx, odběratel xxx na částku 1.250.0 EUR, rozpočty, týkající se faktur č. 120100014, 120100048, předběžná kalkulace spol. xxx fotodokumentace z této reklamní kampaně, koncept vlastní směnky k úhradě zálohové faktury č. 120100048, výstavce xxx, výkazy spol. xxx ve vztahu ke spol. xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, xxx, 5 daňových dokladů spol. xxx č. 1212033 — 1212037, reakce na výzvu k odstranění pochybností xxx ve vztahu ke spol. xxx a nákupu NanoDisků, komunikace obžalovaného P. s poradcem M. ohledně podkladů k daňovému přiznání k DPH spol. xxx za 4. čtvrtletí 2012 a směnkám, objednávka svědka K. za spol. xxx, organizační složka, přepravy 12.000 ks NanoDisků odběrateli spol. xxx od spol. xxx, objednávka spol. xxx ze dne 22.2.2013 na dopravu dvou euro palet 80kg/ks zboží NanoDisk 256GB a následné uskladnění, jakož i informace k produktu NanoDisk. Kromě listinných dokumentů vztahujících se k předmětné trestné činnosti však byly u obžalovaného P. při domovní prohlídce nalezeny i blok nevyplněných smének opatřených razítka spol. xxx, xxx a xxx, jakož i razítko spol. xxx, což opět vyvrací pouhou údajnou pasivní roli obžalovaného P.
223. Na základě dokazování uskutečněného v hlavním líčení bylo prokázáno, že faktury a další dokumenty za spol. xxx a xxx poskytoval obžalovanému P. obžalovaný K., za spol. xxx obžalovaný R. Ke společnosti xxx vypovídal svědek K. Společnost byla původně obžalovaného K., svědek ji vlastnil od roku 2012, společnost nevykonávala žádnou činnost, myslel si, že nemusí podávat daňová přiznání. O účetnictví se začal starat až na podzim roku 2013, kdy se společností chtěl začít podnikat. Svědek nevěděl, že spol. xxx měla obchodní vztah se spol. xxx, ke spol. xxx neměl žádný pracovní vztah, o vystavených fakturách nic neví, neviděl daňové přiznání za rok 2012. O věrohodnosti svědka K. lze však mít pochybnosti, a to především vzhledem k realizovaným odposlechům a přepisům hovorů a SMS zpráv. Dne 15.10.2013 například obžalovaný P. svědkovi sděloval, že celý obchod padne, protože nebude schopen doložit reklamu, kterou dělali a finanční úřad společnosti obesílá. Z uvedeného je zřejmé, že

obžalovaný P. hovořil o údajné reklamní kampani pro spol. xxx, do které byla zapojena i společnost svědka K. xxx a vzhledem k uvedenému hovoru musel být svědek K. s využitím své společnosti do celého řetězce minimálně srozuměn a jeho výpovědi proto nemohl soud uvěřit. V jiném z hovorů svědek K. sdělil obžalovanému P., že jej děsí „že je jakoby ve dvou“, což dle názoru soudu znamená, že si svědek K. uvědomoval, že vystupuje ve dvou ze zapojených společností, a to ve spol. xxx a jako vedoucí organizační složky spol. xxx. Ke spol. xxx se rovněž vyjádřila svědkyně K., která potvrdila, že společnost byla původně obžalovaného K., poté svědka K., obžalovaný K. prý za společnost jednal ale i v době, kdy již nebyl jejím majitelem. O věrohodnosti výpovědi svědkyně K. má soud též pochybnosti, a to vzhledem k prokázané vědomosti svědka K. o zapojení spol. xxx do řetězce společností, jakož i vzhledem k partnerskému vztahu mezi svědkyní K. a svědkem K.

224. Do řetězce společností byla zapojena i spol. P., se kterou nemá dle výpisu z obchodního rejstříku nic společného ani obžalovaný P., ani obžalovaný K. Propojení společnosti P. s obžalovanými však vysvětlil svědek K., který vypověděl, že společnost zajistil společně se svým kolegou B. a následně ji poskytl obžalovanému L. k využití pro jeho fiktivní obchodní transakce. Propojení obžalovaného L. s obžalovanými K. a P. bylo popsáno shora, zejména pod body I. a III. tohoto rozsudku.
225. Z materiálů poskytnutých kyperskými justičními orgány bylo dále prokázáno, že spol. xxx nakoupila 12.000 ks NanoDisků od spol. xxx. Konkrétně bylo prokázáno, že spol. xxx nakoupila dne 15.12.2012 12.000ks NanoDisků od kyperské společnosti xxx a následně je dne 16.12.2012 prodala české společnosti xxx bez vyčíslení DPH. Podle dodacích listů bylo zboží dopraveno na Kypr dne 25.12.2012 a 27.12.2012, z Kypru bylo vypraveno dne 30.1.2013. Z materiálů vydaných svědkem V. S. bylo prokázáno, že spol. xxx realizovala přepravu zboží na trase xxx — Praha, což vyplývá z mezinárodního nákladního listu na 2 palety NanoDisků, 80 Kg, odesílatel spol. xxx, xxx, Kypr, příjemce spol. xxx, ze 30.1.2013. Realizace dopravy byla prokázána též fakturou spol. xxx č. 130040 za přepravu zboží na trase xxx — Praha, vystavená dne 21.2.2013 na spol. xxx na částku ve výši 1700 EUR, která byla jednak též vydána svědkem S., jednak byla její kopie nalezena v mobilním telefonu obžalovaného P., což obžalovaného rovněž spojuje se spol. xxx.
226. Ke spol. xxx a k transakci se spol. xxx se vyjádřil též svědek K., když vypověděl, že společnost podala během daňového období 1.11.2012 — 31.1.2013 žádost o vrácení daně ve výši 2,433.467,72 EUR. Tato daň se týkala nákupu NanoDisků od kyperské společnosti xxx v hodnotě 14.314.516 EUR, které následně prodala české spol. xxx. Svědek dále uvedl, že jej navštívili zástupci spol. xxx, kteří byli Češi. Požadovali urychlení vrácení daně z důvodu vysoké finanční částky, která jim způsobila problémy s likviditou. Z předložených dokumentů bylo na první pohled evidentní, že se jedná o daňový podvod. Vyšetřováním bylo zjištěno, že daň z prvotního nákupu NanoDisků byla naúčtována neoprávněně a společnost si tudíž neoprávněně nárokovala částku 2.433.467,72 EUR, žádost byla proto zamítnuta.

227. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení soud shledal, že vina obžalovaných P., K. a R. byla jednoznačně prokázána.
228. Obžalovaný K. se k trestné činnosti v první řadě doznal, avšak jeho zapojení do trestné činnosti vyplývá i z dalších provedených důkazů. Jak sám obžalovaný K. vypověděl, zajišťoval pro obžalovaného P. faktury za své společnosti, vytvořil fotodokumentaci k údajné akci spol. xxx a též k této zahraniční společnosti zajistil identifikační údaje. Propojení spol. xxx s obžalovaným K., a tedy jeho roli v trestné činnosti, potvrdil svědek H., který vypověděl, že se na něj obžalovaný obrátil s žádostí o zajištění zahraniční společnosti a že mu údaje k takové společnosti poskytl. Zapojení obžalovaného K. dále vyplývá z výpovědí obžalovaných H. a R., kteří byli jak s obžalovaným K., tak s obžalovaným P. v kontaktu. V kontaktu byl s obžalovaným K. na počátku rovněž svědek N., hlavní osobou, se kterou však dále jednal při zajištění přepravy, byl obžalovaný P. Skutečnost, že obžalovaný K. byl do trestné činnosti zapojen, svědčí též obžalovaným K. vydané dokumenty.
229. Vina obžalovaného P. byla rovněž, přes jeho opakované popření zapojení do trestné činnosti bez pochyby prokázána. O vůdčí a aktivní roli obžalovaného P. není zdejší soud přesvědčen pouze na základě výpovědi obžalovaného K., nýbrž na základě celé řady provedených důkazů, zahrnující výpovědi obžalovaných, svědků, množství listinných důkazů a přepisy telefonních záznamů a zpráv. Obžalovaný se v první řadě aktivně podílel na založení spol. xxx, což vyplývá z výpovědi obžalovaného H., když uvedl, že vše zajišťoval právě obžalovaný P. Výpověď obžalovaného H. je potvrzena výpovědí svědka D., který jednal jak s obžalovaným H., ale i s obžalovaným P., rovněž též listinnými dokumenty vydanými spol. xxx, ze kterých vyplývá, že s kolegou svědka D., Ondřejem H., komunikoval obžalovaný P., a jak vyplývá z předávacího protokolu ze dne 29.11.2012, byl osobou přebírající dokumenty ke spol. xxx právě on. Obžalovaný P. byl dále usvědčen svědkem N., se kterým komunkoval zajištění přepravy Nanodisků a několikrát se za tímto účelem objevil v provozovně svědka. Aktivní roli obžalovaného P. popsal též obžalovaný R., neboť to byl právě obž. P., který obžalovaného R. seznámil s podrobnosti ohledně obchodu s NanoDisky a který společně s obžalovaným K. předával obžalovanému R. potřebné podklady. Obžalovaný P. byl dále usvědčen realizovanými odposlechy a přepisy hovorů a zpráv, kdy je zcela zřejmé, že obžalovaný P. byl kontaktu s jednotlivými zainteresovanými osobami a představoval řídicí osobu. Tento závěr vyplývá rovněž z hovorů s daňovým poradcem Markem M., se kterým řešil postup vůči finančnímu úřadu a potřebné podklady. Uvedené doklady, které byly obžalovanými vyhotovovány a předkládány finančnímu úřadu byly nalezeny v rámci domovní prohlídky u obžalovaného P., jakož i zjištěny v paměťových zařízeních vydaných samotným obžalovaným, což též zapojení obžalovaného P. jednoznačně prokazuje. K dokreslení role obžalovaného P. bezpochyby slouží i nalezení razítka spol. xxx při domovní prohlídce v jeho bydlišti.

230. Obžalovaný R. se svou obhajobou snažil soud přesvědčit, že jeho zapojení do trestné činnosti nebylo nikterak úmyslné, že nevěděl, že se jedná o nelegální činnost, transakci považoval za standardní obchod a měl za svou společnost vše řádně zdokladované. Výpověď obžalovaného však vykazuje celou řadu nelogických informací, ze kterých, jakož i z dalších provedených důkazů, lze jednoznačně dovodit, že obžalovaný R. musel být s nelegálností předmětného obchodu minimálně srozuměn. Dle obžalovaného byla společnost xxx dlouhodobě fungující společností v oblasti tisku a reklamy. Jak sám uvedl, měla společnost několik větších obchodů v řádech milionů. Pokud obžalovaný považoval za větší obchod transakci za několik milionů, musela pro něj být transakce v částce 380 milionů jistě mimořádná, neboť zcela vybočovala z jeho běžných obchodních relací. Vzhledem k objemu finančních prostředků, kterými obžalovaný dle své výpovědi ani nedisponoval, lze předpokládat, že by si jako kupující měl v rámci obchodní činnosti počínat opatrně a obezřetně. Za nestandardní přístup obchodníka, jistě hraničící s vědomostí o nelegálnosti obchodu, soud považuje skutečnost, že obžalovanému jako obchodníkovi nepřišlo údajně podezřelé, že nikdy neviděl zástupce spol. xxx a že mu již podepsané dokumenty za tuto společnost předkládali obžalovaní P. a K. Obžalovaný v podstatě se nikdy v rámci této obchodní aktivity osobně nesetkal se zástupci na straně prodávajícího, ani kupujícího. Obžalovaný vypověděl, že do obchodu vstoupil díky vidině odměny, kdy provize z obchodu měla být celkem 1 milion Kč. Provize ve výši 1 milionu Kč dle názoru soudu představuje další podezřelou okolnost, obžalovaný však uvedl, že to pro něj byl finančně výhodný obchod a že jej nepovažoval za nic nelegálního. Taktéž se zdejšímu soudu jeví jako nepravděpodobné, že by se obžalovaný zapojil do takovéto transakce s naprosto odlišným předmětem plnění, než který běžně realizoval v rámci reklamní agentury. Zdejší soud je tedy jednoznačně přesvědčen o závěru, že obžalovaný R. se pod vidinou snadného zisku zapojil do obchodu, o kterém musel bez pochyby, vzhledem k okolnostem obchodu, vědět, že není reálným obchodem a poskytl k jeho realizaci svou zaběhlou funkční společnost. Pro uvedený závěr svědčí i skutečnost, že i přes citové pouto, které ke společnosti obžalovaný dle své výpovědi měl, společnost po neúspěchu předmětného obchodu převedl na třetí osobu a založil si společnost novou. V neposlední řadě je na místě uvést, že obžalovaný se opakovaně hájil tím, že měl vždy vše řádně zdokladované a o to se snažil i v případě daného obchodu s NanoDisky. Soud však musí konstatovat, že principem předmětných nelegálních transakcí, nikoli pouze pod bodem IV. rozsudku, je právě snaha o zcela precizní zdokladování obchodů tak, aby finanční úřad nepojal žádné podezření o fiktivnosti obchodů, na což bylo ze strany jednotlivých obžalovaných vynaloženo velké úsilí.
231. Na základě provedených důkazů vzal soud za prokázané, že obžalovaní Ludvík L., Václav K. a Jiří P. svým jednáním popsáním pod bodem I. rozsudku naplnili po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 tr. zákoníku v podobě skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, dílem dokonáný pod bodem I/2, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod body I/1,3,4 ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku tím, že společně dílem ve větším rozsahu

vylákali výhodu na dani, tedy předstírali okolnost, na základě níž vzniká povinnost státu poskytnout plnění subjektu, který podle zákona ve skutečnosti nemá nárok na takové plnění, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, tedy v částce 49,039.980,- Kč, kdy pojem velkého rozsahu je třeba vykládat tak, že jde nejméně o 5 mil. Kč, tedy hranici největšího rozsahu používanou trestním zákoníkem, dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, tedy v částce 198,895.659,- Kč, kterého se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, a obžalovaní Ludvík L. a Václav K. svým jednáním pod bodem I. rozsudku naplnili v jednočinném souběhu po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 tr. zákoníku v podobě skutkové podstaty podplácení podle § 332 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku tím, že společně jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu, tedy v souvislosti s plněním úkolů týkajících se věcí obecného zájmu, tedy rozhodování orgánů státní správy, nabídli úplatek, tedy projevíli ochotu poskytnout úplatek za obstarání věci obecného zájmu, tedy neoprávněnou výhodu spočívající v přímém majetkovém obohacení, na níž osoba nemá nárok, a to v době po obstarání věci obecného zájmu, tedy v době, kdy došlo k poukázání nadměrného odpočtu ze strany finančního úřadu na účet společnosti xxx, v úmyslu opatřit sobě částku 49,039.980,- Kč, tj. značný prospěch, kdy podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku se jedná o částku dosahující nejméně 500.000,- Kč a čin spáchali vůči úřední osobě, tedy zaměstnankyni finančního úřadu, tedy orgánu státní správy.

232. Obžalovaní JUDr. Alois B., Jan F., Radek H. a Oldřich V. pod bodem II. rozsudku naplnili po subjektivní i objektivní stránce znaky skutkové podstaty zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, alinea první, písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku tím, že společným jednáním usilovali o to, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci, tedy navozovali dojem, že věc (finanční prostředky) byla nabyta v souladu se zákonem, která byla získána trestným činem na území České republiky, spáchali takový čin ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu, tedy ze zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016 (viz bod I/2. rozsudku) a v hodnotě obž. B. 6,000.000,- Kč, obž. F. 20,000.000,- Kč, obž. H. 20,000.000,- Kč a obž. V. 49,039.980,- Kč, tj. velkého rozsahu, kdy podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku se jedná o částku dosahující nejméně 5,000.000,- Kč a získali takovým činem pro jiného prospěch, tedy obž. B. 5.890.000,- Kč, obž. F. 19,900.000,- Kč, obž. H. 19.830.000,- Kč a obž. V. 49,034.491,- Kč tj. prospěch velkého rozsahu, kdy podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku se jedná o částku dosahující nejméně 5,000.000,- Kč.
233. Obžalovaná Z. O. pod bodem II. rozsudku naplnila po subjektivní i objektivní stránce znaky skutkové podstaty zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, alinea první, písm. a), odst. 3 písm. b), písm. c), písm. d) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle §

- 23 trestního zákoníku tím, že společným jednáním usilovali o to, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci, tedy navozovali dojem, že věc (finanční prostředky) byla nabyta v souladu se zákonem, která byla získána trestným činem na území České republiky, spáchala takový čin ve vztahu k věci pocházející ze zvláště závažného zločinu, tedy ze zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016 (viz bod I/2. rozsudku) a ve vztahu k věci v hodnotě, tedy 2,034.491 Kč, tj. značné hodnotě, kdy podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku se jedná o částku dosahující nejméně 500.000,- Kč a získala takovým činem pro jiného prospěch ve výši 2.020.0, - Kč, tj. značný, kdy podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku se jedná o částku dosahující nejméně 500.000,- Kč
234. Soud v případě obžalovaného B. se neztotožnil s jeho návrhem na změnu právní kvalifikace jednání uvedeného pod bodem II. rozsudku a to kvalifikovat jednání dle ust. § 214 tr. zákoníku. Ustanovení § 216 tr. zákoníku je ustanovením speciláním k ust. § 214 tr. zákoníku, kdy k naplnění objektivní stránky toho trestného činu postačí samo ukrytí nebo převod věci. V daném případě však bylo prokázáno, že obžalovaný usiloval o to, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu finančních prostředků, když obžalovaný B. po obdržení částky 6 mil. Kč zasláné mu obž. V. z účtu spol. xxx vytvářel k přijetí této částky smluvní dokumentaci, kterou antedatoval a dále finanční prostředky rozesílal na další účty jím ovládané či ovládné jemu spřízněnou osobou, jak vyplývá z odůvodnění výše.
235. Obžalovaní Jan F., Tomáš H., Ing. Jiří K. a Ludvík L. naplnili pod bodem III. rozsudku po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 tr. zákoníku v podobě skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016 tím, že se dopustili společně jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani ve větším rozsahu, tedy předstírali okolnost, na základě níž vzniká povinnost státu poskytnout plnění subjektu, který podle zákona ve skutečnosti nemá nárok na takové plnění, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, tedy v částce 268,492.430,- Kč, kdy pojem velkého rozsahu je třeba vykládat tak, že jde nejméně o 5 mil. Kč, tedy hranici největšího rozsahu používanou trestním zákoníkem, kterého se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.
236. Jednáním pod bodem IV. rozsudku obžalovaní Jiří P., Václav K. a Václav R. naplnili po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 tr. zákoníku v podobě skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30.06.2016, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku tím, že se dopustili společně jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani ve větším rozsahu, tedy předstírali okolnost, na základě níž vzniká povinnost

státu poskytnout plnění subjektu, který podle zákona ve skutečnosti nemá nárok na takové plnění, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, tedy v částce 83,043.664 Kč, kdy pojem velkého rozsahu je třeba vykládat tak, že jde nejméně o 5 mil. Kč, tedy hranici největšího rozsahu používanou trestním zákoníkem, kterého se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

237. Obžalovaní Ludvík L., Václav K., Jiří P., Tomáš H. a Ing. Jiří K. prokazatelně jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěli svým jednáním porušit zájem státu na správném vyměření daně, cla pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby a na příjmech z těchto povinných plateb, z kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykovávané ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zabezpečení, obžalovaní Ludvík L. a Jiří P. zároveň chtěli svým jednáním porušit zájem státu na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarávání věci obecného zájmu, tyto zájmy v případě dokonání trestných činů také porušili.
238. Obžalovaní Jan F. a Václav R. jednali v úmyslu nepřímém dle ust. § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kdy věděli, že svým jednáním mohou způsobit porušení zájmu státu na na správném vyměření daně, cla pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby a na příjmech z těchto povinných plateb, z kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykovávané ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zabezpečení a pro případ, že je způsobí s tím byli srozuměni.
239. Obžalovaní Oldřich V., JUDr Alois B., Radek H., Jan F. a Z. O. prokazatelně jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěli svým jednáním porušit zájem státu na ochraně cizího majetku a to ve vztahu k věcem nebo jiným majetkovým hodnotám získaným trestným činem nebo jako odměna za něj, tento zájem také porušili
240. Jednání obžalovaných naplňuje i trestně relevantní míru společenské škodlivosti, která je v daném případě reprezentována zájmem společnosti na tom, aby byly chráněny shora uvedené objekty trestných činů.
241. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlíží k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy; dále k jeho chování po činu, zejména k případné snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlíží také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku). Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem

nebo cílem (§ 39 odst. 2 tr. zákoníku). Dalšími kritérii pro stanovení trestu je existence polehčujících a přitěžujících okolností, délka trestního řízení, doba uplynulá od spáchání trestného činu, či případná změna situace.

242. V rámci vyměření trestu soud postupoval tak, aby odlišil podíl jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti, míru jejich aktivity, ale i jejich následný postoj k páchanému trestnému činu. Závažnost stíhaných činů je dána jak způsobem provedení trestné činnosti, který si vyžádal jistou sofistikovanost, kdy do této činnosti bylo zapojeno více osob, tak výší škody, kterou konkrétní obžalovaní způsobili či se pokusili způsobit či výší prospěchu získaného svojí trestnou činností pro jiného, kdy tyto hodnoty několikanásobně překročily, zejména pod body I., III. a IV., hranici největšího rozsahu používanou trestním zákoníkem, tedy 5 mil. Kč. Rovněž povaha a vysoká typová závažnost jednání obžalovaných je vyjádřena již stanovením trestní sazby odnětí svobody daných trestných činů. Stupeň škodlivosti je zvyšován výší způsobené či zamýšlené škody a skutečností, že se na činu podílelo koordinovaně více osob.
243. Pokud jde o obžalovaného JUDr. Aloise B., bylo k jeho osobě zjištěno, že nebyl dosud soudně trestán, což soud hodnotil jako polehčující okolnost. Zároveň ve prospěch obžalovaného hodnotil dobu uplynulou od spáchání trestného činu. Po zhodnocení všech zjištěných skutečností považuje soud za přiměřený trest odnětí svobody v trvání 3 let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby stanovené pro trestný čin podle § 216 odst. 4 tr. zákoníku. Soud současně podmíněně odložil výkon tohoto trestu na zkušební dobu v trvání 4 let, neboť v případě obžalovaného se domnívá, že k naplnění účelu trestu dojde i uložením trestu bezprostředně nespojeného s odnětím svobody. Obžalovanému byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v činnosti specifikované ve výroku rozsudku, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako statutární orgán obchodní společnosti. Jako přiměřenou výměru soud považoval dobu 4 let. Soud současně uložil obžalovanému trest propadnutí věci a to notebooku, neboť nalezením shora uvedených dokumentů dospěl soud k závěru, že se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.
244. K obžalovanému Janu F. bylo zjištěno, že nebyl dosud soudně trestán. V jeho prospěch byla rovněž hodnocena doba uplynulá od spáchání trestného činu. Jako okolnost přitěžující soud hodnotil skutečnost, že obžalovaný se dopustil dvou trestných činů, přičemž jednání pod bodem III. rozsudku nebylo dokonáno. Obžalovaný po celou dobu trestního řízení využíval svého práva a odepřel vypovídat. Soud tuto skutečnost, která je právem obžalovaného, hodnotí toliko jako jedno z hledisek výměry trestu, tedy postoj obžalovaného k páchané trestné činnosti. V daném případě soud při stanovení výměry trestu hodnotil podíl obžalovaného na spáchání trestné činnosti. Z provedeného dokazování lze učinit závěr o roli obžalovaného, avšak jak uvedeno shora, obžalovaný tuto roli „statutárního orgánu“ společnosti k žádosti či snad doporučení obž. L. bez výhrad přijal a za tuto roli byl taktéž odměňován. Bez aktivního jednání

obžalovaného F. ve smyslu poskytnutí osobních údajů k ustanovení jednatele ve společnostech, kde bylo toho času potřeba a podepisování potřebných dokumentů, by zamýšlený cíl obžalovaného L. byl dosažitelný obtížněji.

245. Jelikož soud odsoudil obžalovaného za více trestných činů, byl obžalovanému uložen v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný podle zákonného ustanovení trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, neboť se jedná o zákonné ustanovení, které se vztahuje na čin nejpřísněji trestný. S ohledem na uvedené skutečnosti uložil soud obžalovanému trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy 5 let, kdy tento byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5-10 let. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Soud v daném případě neshledal zákonné podmínky pro uložení trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby, když obžalovaný, jak uvedeno, se k trestné činnosti nikterak nevyjádřil, tedy soud nezná jeho postoj k trestné činnosti. Obžalovanému byl uložen trest zákazu činnosti výše specifikované, neboť se protiprávního jednání dopouštěl jako statutární orgán obchodní společnosti zapojené do trestné činnosti. Výměru trestu soud stanovil na dobu 5 let, kdy tuto považuje za zcela přiměřenou okolnostem případu. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu, tedy zejména opatřovat si finanční prostředky či jiný prospěch tím, že jako „bílý kůň“ bude vystupovat a formálně jednat za společnosti.
246. K obžalovanému Tomáši H. bylo zjištěno, že tento byl v minulosti jedenkrát soudně trestán pro trestný čin daňového charakteru. Jedná se o odsouzení, jež založilo podmínky pro uložení souhrnného trestu. Jako polehčující okolnost soud hodnotil doznání obžalovaného k trestné činnosti kladené mu za vinu a významně přispění k objasnění trestné činnosti spáchané jinými spoluobžalovanými. Rovněž v případě obžalovaného H. je v jeho prospěch hodnocena doba uplynulá od spáchání trestné činnosti a fakt, že jednání obžalovaného bylo posouzeno jako pokus trestného činu. S ohledem na okolnosti případu soud dospěl k závěru, že v daném případě byly splněny zákonné podmínky pro použití ust. § 58 tr. zákoníku, tedy mimořádné snížení trestu odnětí svobody. Ze samotného názvu ustanovení § 58 tr. zákoníku plyne, že při jeho aplikaci půjde o mimořádné snížení trestu, nikoli o běžný postup soudu. Snížení trestu pro okolnosti případu nebo vzhledem k poměrům pachatele proto předpokládá okolnosti, jejichž význam a intenzita naplnění vybočuje z obvyklých případů takových trestných činů. Obdobně poměry pachatele musí být takového rázu, že trest odnětí svobody uložený v rámci nesnížené zákonné trestní sazby by se v daném konkrétním případě u pachatele důvodně cítil jako podstatně citelnější postih, než u jiných pachatelů obdobné trestné činnosti. Jsou-li výše uvedené obecné zásady aplikovány na posuzovaný případ, je zřejmé, že zákonné podmínky pro postup podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku dány jsou. Soud tyto spatřuje především v okolnostech, pro které se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti, tedy vedle obž. F. byl další osobou, jež obž. L. využíval pro dosažení svého záměru, tedy vylákání výhody na státu za pomoci třetích osob. Soud nemůže opominout významnou skutečnost na straně obžalovaného a to jeho doznání a

rozkrytí vazeb mezi obžalovanými, jež společným, velmi dobře propracovaným způsobem cílili na získání nadměrného odpočtu a to v řádech desítek milionů korun. Doznání obžalovného nabývá významu právě s ohledem na postoj většiny obžalovaných v dané trestní věci.

247. Jelikož soud odsoudil obžalovaného Tomáše H. za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, byl obžalovanému uložen v souladu s ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku trest souhrnný podle zákonného ustanovení trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku. Soud v daném případě odsuzuje obžalovaného pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 tr. zákoníku, který spáchal dříve, než byl dne 23.11.2017 rozsudkem Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 5 T 83/2017, v právní moci dne 27.11.2017, uznán vinným pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře dvou let, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu 30 měsíců.
248. Ze shora uvedených důvodů za použití ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku a ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku, týkající se souhrnného trestu, dospěl soud k závěru, že k nápravě obžalovaného bude postačovat uložení výchovného trestu, tedy trestu odnětí svobody stanoveného pod dolní hranicí zákonné trestní sazby ust. § 240 odst. 3 tr. zákoníku, v trvání 3 let, jehož výkon soud podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let. Soud takto vyměření trest zpřísnil vyslovením dohledu probačního pracovníka nad obžalovaným s tím, že bude toliko na obžalovaném, zda podmínkám takto uloženého trestu ve zkušební době vyhoví. Současně soud rozhodl o zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 23.11.2017, sp. zn. 5 T 83/2017, v právní moci dne 27.11.2017, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému byl uložen i trest zákazu činnosti shora specifikované a to na dobu pěti let, neboť trestné činnosti se dopouštěl jako jednatel společnosti, která byla zapojena do nelegální trestné činnosti. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.
249. K obžalovanému Radku H. bylo zjištěno, že byl v roce 2008 jedenkrát soudně trestán pro hospodářský trestný čin, avšak z důvodu osvědčení se, je na něho třeba hledět jako by nebyl odsouzen. Vyjma zohlednění uplynulé doby od spáchání trestného činu, polehčující okolnosti soud neshledal. Soud hodnotil k tíži skutečnost, že prospěch, který pro jiného takovým jednáním získal, překročil hranici největšího rozsahu používanou trestním zákoníkem čtyřnásobně. S ohledem na charakter trestné činnosti a především trestní minulost obžalovaného, mu byl vyměřen trest ve výši 3 let, přičemž výkon takto vyměřeného trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Na dobu pěti let byl obžalovanému uložen také trest zákazu činnosti, když se protiprávního jednání dopouštěl jako statutární orgán společnosti, jíž do protiprávního jednání zapojil.

250. K trestní minulosti obžalovaného Václava K. bylo zjištěno, že tento byl v roce 2002 odsouzen pro majetkovou trestnou činnost, avšak došlo k jeho osvědčení. Dále byl odsouzen pro majetkovou trestnou činnost v roce 2015, kdy se jedná o odsouzení, jež založilo podmínky pro uložení souhrnného trestu. Obžalovanému přitěžuje, že se dopustil více trestných činů, přičemž fakticky způsobená škoda přesáhla téměř desetinásobně hranici stanovenou pro škodu velkého rozsahu. Obžalovanému byl státní zástupkyní již v přípravném řízení přiznán statut spolupracujícího obviněného. V řízení před soudem obžalovaný na své výpovědi nic nezměnil, jeho výpověď koreponduje s dalšími provedenými důkazy a významně tak přispěla k objasnění dané trestné činnosti a prokázání viny spoluobžalovaných. Soud tedy vyměřil obžalovanému trest za použití ust. § 58 odst. 4 tr. zákoníku. Jelikož soud odsoudil obžalovaného Václava K. za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, byl obžalovanému uložen v souladu s ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku trest souhrnný podle zákonného ustanovení trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku. Soud v daném případě odsuzuje obžalovaného pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s trestným činem podplácení del § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, který spáchal dříve, než byl dne 16.2.2015 rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 6 T 99/2014, v právní moci dne 12.3.2015, uznán vinným pro přečin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na 2 roky.
251. Ze shora uvedených důvodů za použití ust. § 58 odst. 4 tr. zákoníku a ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku, týkající se souhrnného trestu, dospěl soud k závěru, že k nápravě obžalovaného bude postačovat uložení výchovného trestu, tedy trestu odnětí svobody stanoveného po dolní hranici zákonné trestní sazby ust. § 240 odst. 3 tr. zákoníku, v trvání tří let, jehož výkon soud podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let a to za současného vyslovením dohledu probačního pracovníka nad obžalovaným. Současně soud rozhodl o zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16.2.2015, sp. zn. 6 T 99/2014, v právní moci dne 12.3.2015, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému taktéž byl uložen trest zákazu činnosti výše specifikované, neboť se protiprávního jednání dopouštěl jako staturární orgán obchodní společnosti zapojené do trestné činnosti. Výměru trestu soud stanovil na dobu 5 let, kdy tuto považuje za zcela přiměřenou okolnostem případu. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.
252. Obžalovaný Ing. Jiří K. byl jedenkrát soudně trestán a to v roce 2005 pro majetkovou trestnou činnost. Současně nelze k odouzení přihlížet, neboť se obžalovaný osvědčil. Ve prospěch

obžalovaného byla hodnocena skutečnost, že od spáchání trestného činu uplynula doba více jak 5ti let. Taktéž okolnost, že trestný čin nebyl dokonán. Soud při výměře trestu zohlednil i roli obžalovaného, kterou v projednávaném případě vykonával. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný K. se na páchaní trestného činu podílel především z titulu svého odborného zaměření, kdy z pokynu obž. L. protiprávní jednání tzv. dotvářel vyhotovováním dokumentů, které měly finanční úřad přesvědčit o reálně provedené obchodní činnosti daných společností, na jejímž základě mělo dojít k vyplacení nadměrného odpočtu společnostem. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že přiměřeným trestem bude trest vyměřený nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby a to ve výměře 5,5 roku. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věci a to notebooku a USB flash disku, neboť znalecký zkoumáním byly v těchto věcech zjištěny dokumenty související s projednávanou trestnou činností a soud tak dospěl k závěru, že se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti.

253. K obžalovanému Ludvíku L. bylo zjištěno, že byl v minulosti dvakrát soudně trestán a to pro trestný čin majetkového charakteru v roce 1999 a v roce 2015 pro daňovou trestnou činnost. Z obou odsouzení se obžalovaný osvědčil. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil, že obžalovaný se dopustil více trestných činů, byť některé dospěli toliko do fáze pokusu. K tíži obžalovaného byla hodnocena skutečnost, že obžalovaný byl vůči spoluobžalovaným v pozici nadřízené, kdy z jeho pokynu byly páchany jednotlivé kroky směřující k dokonání jednání dané právní kvalifikace. Obžalovaný L. byl dle výsledků dokazování ten, který celou trestnou činnost zašitoval, tedy jak finančně, tak stanovoval osoby na pozicích jednatelů ve společnostech, které ve skutečnosti ovládal, a také úkoloval spoluobžalovaného Ing. K. k vytvoření dokumentů dokládajících fiktivní obchodní činnost daných společností. Rovněž obžalovanému přitěžuje fakticky způsobená škoda dosahující desetinásobku hranice škody velkého rozsahu. Ve prospěch obžalovaného byla hodnocena doba uplynulá od spáchání trestné činnosti.
254. Jelikož soud odsoudil obžalovaného za více trestných činů, byl obžalovanému uložen v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný podle zákonného ustanovení trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, neboť se jedná o zákonné ustanovení, které se vztahuje na čin nejpřísněji trestný. S ohledem na uvedené skutečnosti uložil soud obžalovanému trest v polovině zákonné trestní sazby, přičemž obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5-10 let. Soud za daných okolností považoval za zcela přiměřený trest ve výměře sedm a půl roku. Pro jeho výkon byl obžalovaný dle zákonných podmínek zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věci a to mobilního telefonu, neboť na základě znaleckého zkoumání soud dospěl k závěru, že se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti. Soud také uložil obžalovanému L. trest propadnutí náhradní hodnoty a to finančních prostředků nacházejících se na jeho účtu a náramkových hodinek, vše specifikované ve výroku rozsudku. Soud tak učinil proto, že se nepodařilo dohledat peněžní prostředky, které představovaly neoprávněně vylákanou výhodu na dani z přidané hodnoty. Ve vztahu k hodnotě uvedených věcí, jež budou

výkonem tohoto trestu postiženy, nepotřeboval soud ani odborné vyjádření, ani znalecký posudek konkrétně stanovující jejich hodnotu, neboť ve vztahu k rozsahu vylákané výhody, která několikanásobně překročila hranici škody velkého rozsahu, nebude hodnota věcí, jejichž propadnutí soud tímto rozsudkem ukládá, ani ve svém celkovém souhrnu dosahovat částky, odpovídající vylákané výhodě na povinné platbě.

255. Obžalovaná Z. O. nebyla dosud soudně trestána. Postoj obžalované k trestné činnosti kladené jí za vinu soud nezná, neboť obžalovaná v přípravném řízení odepřela vypovídat, shodně tak před soudem. Tuto skutečnost soud hodnotí toliko jako jedno z hledisek výměry trestu, tedy postoj obžalovaného k páchané trestné činnosti. Přitěžující okolnosti soud neshledal, ve prospěch obžalované je hodnocena doba uplynulá od spáchání trestného činu. Obžalovaná byla ohrožena trestem odnětí svobody v rozmezí 2-6 let. Soud s ohledem na okolnosti případu a právní kvalifikaci jednání obžalované dospěl k závěru, že účelu trestu bude dosaženo uložením výchovného trestu ve výměře dva a půl roku, jehož výkon v případě obžalované bude odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. Rovněž obžalované O. soud uložil trest zákazu činnosti výše specifikované, neboť se trestné činnosti dopouštěla jako jednatelka společnosti, již zapojila do páchané trestné činnosti. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.
256. K obžalovanému Jířimu P. soud zjistil, že v minulosti byl jedenkrát soudně trestán a to v roce 1993 pro majetkovou trestnou činnost. K odsouzení nelze přihlížet, neboť se obžalovaný osvědčil. K tíži obžalovaného byla při stanovení druhu a výměry trestu posuzována skutečnost, že se dopustil více trestných činů, přičemž došlo v jednom případě k dokonání trestné činnosti a způsobení škody poškozené ve výši téměř 50 mil. Kč. Ve prospěch obžalovaného byla hodnocena skutečnost, že do vyhlášení rozsudku uplynula od spáchání trestné činnosti doba minimálně sedmi let. I v případě obžalovaného P. se soud při výměře trestu zabýval jeho podílem na páchané trestné činnosti, kdy dospěl k závěru, že byl vedle obž. L. taktéž osobou rozhodující o jednotlivých krocích směřujících k dokonání daného trestného činu. V případě jednání pod bodem IV. rozsudku lze hovořit o jeho zásadním vlivu na páchaném protiprávní jednání všech spoluobžalovaných, jak vyplývá z provedeného dokazování.
257. Jelikož soud odsoudil obžalovaného za více trestných činů, byl obžalovanému uložen v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný podle zákonného ustanovení trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, neboť se jedná o zákonné ustanovení, které se vztahuje na čin nejpřísněji trestný. Obžalovaný byl za takových okolností ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5-10 let. S ohledem na výše uvedené uložil soud obžalovanému trest v dolní polovině zákonné trestní sazby, kdy za přiměřený trest soud považoval trest odnětí svobody v trvání šest a půl roku. Pro výkon takového trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věcí a to mobilního telefonu, notebooku, flash disku a tabletu, přičemž v předmětných věcech byly nalezeny dokumenty související s projednávanou trestnou činností a

soud tak dospěl k závěru, že se jedná o věci, které byly nástrojem trestné činnosti. Soud vedle uvedených trestů uložil obžalovanému trest propadnutí náhradní hodnoty a to finančních prostředků nacházejících se na jeho účtu tak, jak blíže uvedeno ve výrokové části rozsudku. Soud tak učinil proto, že se nepodařilo s jistotou dohledat peněžní prostředky, které představovaly neoprávněně vylákanou výhodu na dani z přidané hodnoty, neboť lze usuzovat, že s ohledem na uplynulou dobu byly zužitkovány, zejména spotřebovány. Finanční prostředky, jež budou výkonem tohoto trestu postiženy, představují toliko zlomek částky, představující skutečně vylákanou výhodu ze strany obžalovaného.

258. Obžalovaný Václav R. nebyl dosud soudně trestán. Ve prospěch obžalovaného je hodnocena doba uplynulá od spáchání trestné činnosti a skutečnost, že jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako trestný čin ve stadiu pokusu. Přitěžující okolnosti soud neshledal. Soud v daném případě nemohl odhlédnout od skutečnosti, za jakých okolností a jakým způsobem se obžalovaný jako spolupachatel podílel na páchání trestné činnosti. Zásadními důvody, na jejichž základě nakonec soud dospěl k závěru, že je v případě obžalovaného R. trest na samé spodní hranici trestní sazby stanovené v ustanovení § 240 odst. 3 trestního zákoníku nepřiměřeně přísný, byly především poměry obžalovaného, který byl doposud osobou bezúhonnou, nikdy nebyl v konfliktu s trestním zákonem a řádně podnikal. Soud tedy v případě obžalovaného přihlédl k polehčujícím okolnostem, že spáchal trestný čin poprvé a před jeho spácháním vedl řádný život. Při zohlednění těchto polehčujících okolností a vývojového stadia trestného činu, soud dospěl k závěru, že je na místě zvolit postup podle ustanovení § 58 odst. 5 trestního zákoníku a trest odnětí svobody mimořádně snížil pod stanovenou dolní hranici trestní sazby. Soud za zcela přiměřený trest považoval v daném případě trest odnětí svobody v trvání tří let, přičemž pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl současně uložen trest zákazu činnosti specifikované ve výrokové části rozsudku, neboť se trestného činu dopouštěl jako statutární orgán obchodní společnosti. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.

259. K obžalovanému Oldřichu V. bylo zjištěno, že nebyl dosud soudně trestán. Ve prospěch obžalovaného byla taktéž hodnocena doba uplynulá od spáchání trestné činnosti. Rovněž soud nemohl odhlédnout od jeho podílu jako spolupachatele na trestné činnosti. Obžalovaný prokazatelně byl tou osobou, která tzv. roz distribuovala celý vylákaný nadměrný odpočet ve výši cca 49 mil. Kč, zaslaný příslušným finančním úřadem, na jednotlivé účty spoluobžalovaných za účelem znemožnit zjištění jejich původu. S ohledem na všechny okolnosti případu, zejména dosavadně řádně vedený způsob života, uložil soud obžalovanému trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 3 let. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl uložen trest zákazu činnosti výše specifikované, kdy takovouto činnost nemůže vykonávat ani na základě plné moci. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil právě jako zmocněný zástupce společnosti xxx. Trest

zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.

260. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 a to s celkovou částkou ve výši 330,979.303,- Kč. V průběhu dokazování u hlavního líčení byla pro účely trestního řízení prokázána škoda vzniklá jednáním obžalovaných L., K. a P. ve výši 49,039.980,- Kč. Z tohoto důvodu byla obžalovaným uložena povinnost ve smyslu ust. § 228 odst. 1 tr. zákoníku společně a nerozdílně uhradit způsobenou škodu poškozené. Vzhledem k tomu, že ve zbývajícím rozsahu se způsobení škody neprokázalo, neboť nezákonně žádaný nadměrný odpočet nebyl poškozenou vyplacen, byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.
261. Soud připustil daný subjekt jako poškozeného ve věci a přiznal mu nárok na náhradu škody, jak uvedeno shora, byť obecně se poškozený v případě trestného činu právně kvalifikovaného dle ust. § 240 tr. zákoníku připojit se svým nárokem na náhradu škody nemůže, neboť povinnost zaplatit daň vyplývá přímo ze zákona, kdy v případě neodvedení/ snížení daně vydá finanční úřad platební výměr, který je sám exekučním titulem. Soud k tomuto rozhodnutí vedla skutečnost, že v projednávaném případě se nejedná o zkrácení daně, ale o vyplacení nadměrného odpočtu, tedy o vylákání daňové výhody. Nad to, v konkrétním případě byla obchodní činnost zcela fiktivní, tudíž finanční úřad platební výměr vydat ani nemohl. Soud vycházel z judikatury Nejvyššího soudu, konkrétně rozhodnutí sp. zn. 11 Tdo 917/2004, z něž vyplývá, že *„V případě, že je fingována celá činnost, která má povahu zdanitelného plnění, nic nebrání možnosti uplatnit nárok na náhradu takové škody v adhezním řízení, neboť zde není žádný právní důvod k vedení daňového řízení a k vydání platebního výměru v jeho rámu, jako je tomu v případě zkrácení daně podle § 148 odst. 1 tr. zák. Povinnost odvést daň ani provést její odpočet za této situace ze zákona nevznikne, a plní-li stát v omylu vyvolaném pachatelem, má nárok na náhradu škody, kterou tím utrpí.“*
262. Soud vyslovil zabránění náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 102 tr. zákoníku a to ve vztahu k věcem blíže specifikovaným ve výrokové části rozsudku. Soud tak učinil z toho důvodu, že se nepodařilo dohledat peněžní prostředky, které představovaly neoprávněně vylákanou výhodu na dani z přidané hodnoty a byly za účelem ztížení zjištění jejich původu převedeny z účtu spol. xxx na účty společností specifikovaných v bodě II. rozsudku. Ve vztahu k hodnotě uvedených věcí, konkrétně osobního vozidla, jež bude výkonem tohoto trestu postiženo, nepotřeboval soud ani odborné vyjádření, ani znalecký posudek stanovující jeho hodnotu, neboť ve vztahu k rozsahu vylákané výhody, jež byla předmětem zatajení a ztížení zjištění původu, nebude hodnota věcí, jejichž propadnutí soud tímto rozsudkem ukládá, ani ve svém celkovém souhrnu dosahovat částky, která byla předmětem legalizace výnosů z trestné činnosti. Soud přesto před vyslovením tohoto ochranného opatření zjišťoval aktuální prodejní cenu daného osobního motorového vozidla a to náhledem do inzerce vozidel dané tov. značky, specifikace a stáří, kdy tato aktuálně překročila částku 1 mil. Kč.

263. V případě obžalované Hany F. dospěl nalézací soud po dokazování provedeném v hlavním líčení k závěru, že skutek označený v obžalobě se v popisu jednání kladeném za vinu obžalované sice stal, ale na rozdíl od obžalovaných K., P. a L., u kterých byla vina bez jakýchkoli pochybností prokázána, u obžalované F. dospěl soud k závěru, že jednání, kterého se obžalovaná dopustila, není trestným činem a že se jej navíc nedopustila s vědomím, že by měla páchat trestnou činnost či k trestné činnosti jakkoli přispívat. Obžalovaná vypověděla, že prostřednictvím svědka P. se seznámila s obžalovaným K., se kterým se setkávala v restauračním zařízení a že mu radila s jeho společností, neboť chtěl rozšířit podnikání na Slovensko. Sdělila mu, na jaké pracuje pozici a možná mu též řekla, jak funguje systém přiřazování společností jednotlivým referentům, to jak systém funguje, však není tajné. Společnost xxx vyřizoval svědek V., obžalovaná neradila obžalovanému K., aby nepřebírali výzvu k odstranění pochybností, ani podávat opravné daňové přiznání, neboť daňové přiznání nereagující společnosti se shodí na nulu. Pokud spol. podá opravné daňové přiznání, též dojde k vyměření nuly. Obžalovanému K. nesdělila, že společnosti mají začínat na písmeno xxx“, že to bude prostupnější. Co se týče platebních výměrů na nadměrné odpočty, obžalovaná je spolupodepisovala, poté předávala vedoucí a ta řediteli. Spol. xxx vyřizovala svědkyně T., jednalo se o neusazenou společnost. U spol. xxx a xxx zjistila, že souvisí s obžalovaným K. až po podání daňových přiznání. Koncem dubna či začátkem května 2012 se obžalovaný K. na obžalovanou obrátil s žádostí o pomoc u 4 konkrétních společností poté, co došlo k zaslání výzev k odstranění pochybností, měla pomoci s nadměrnými odpočty, obžalovaný mluvil o odměně, obžalovaná však žádné rady neposkytla, odměnu odmítla. S obžalovaným K. se následně obžalovaná nevidala, měli se jednou sejít, ale na schůzku přišel místo obžalovaného K. svědek K. a následně obžalovaný P. Skutečnost, že obžalovaná o úmyslu obžalovaných K., P. a L. vylákat nadměrné odpočty nejdříve skutečně nevěděla, vyplývá též z výpovědi samotného obžalovaného K., který uvedl, že obžalované odměnu nenabídl dříve, než jí sám obdržel. Obžalovaný K. navíc vypověděl, že si myslí, že obžalovaná F. ohledně společností příliš nepomohla, že to byla spíše náhoda. Jediné, co obžalovanému sdělila, bylo počáteční písmeno názvu společností, podání opravného přiznání a nevyzvednutí pošty.
264. Výpověď obžalované ohledně odměny koresponduje s výpovědí obžalovaného K., který uvedl, že odměnu obžalované nabídl až po jejím vyplacení ze strany obžalovaného L., k čemuž došlo v březnu 2012. Následně měl obžalovaný K. dle své výpovědi odměnu nabídnout obžalované F., což odpovídá časovému určení obžalované, že k tomu došlo na přelomu dubna či začátkem května, po výzvách k odstranění pochybností. Jak bylo totiž zjištěno z dokladů vydaných Finančním úřadem pro Prahu 1, daňová přiznání spol. xxx a xxx byla podána dne 25.4.2012 a následovala na ně výzva z 2.5.2012. Avšak i v případě, že by obžalovaná o záměru obžalovaných věděla dříve, nebylo v jejích možnostech vyplacení nadměrného odpočtu zajistit. Tento závěr potvrdily svědkyně K. a T., které uvedly, že obžalovaná vzhledem k výši nadměrných odpočtů neměla oprávnění platové výměry podepsat. Tato skutečnost vyplývá též z podpisového řádu

Finančního úřadu pro Prahu 1 č. 2/2011 z 20.7.2011, kdy vedoucí referátu vyměřovacího oddělení měla podpisové oprávnění obecně pouze ve vztahu k částce do 50.000,- Kč.

265. Nevědomost obžalované F. o záměru obžalovaných K., P. a L. svědčí též protokol a přepis hovorů a SMS zpráv telefonního čísla obžalované F., která ve dnech 28.11.2013 a 29.11.2013 hovořila se svým bratrem a advokátem Mgr. P. s tím, že oběma sdělila, že je ve věci nevinně, že o práci sice hovořila, ale že to bylo zneužito.
266. Z výpovědi svědků K., T. a V. dále vyplynulo, že pracovníci referátu byly pod velkým časovým tlakem, neboť na vyplacení nadměrného odpočtu byla lhůta 30 dnů, jinak musela být zaslána výzva k odstranění pochybností. Daňových subjektů bylo navíc velké množství a nebylo v personálních silách pracovníků referátu, aby zasílali výzvy všem novým subjektům, které prvně žádali nadměrné odpočty, ačkoli snaha taková byla. U neusazených zahraničních osob navíc v předmětné době nebylo možné využít počítačový systém vyhodnocující věrohodnost jednotlivých daňových subjektů.
267. Jistě není pouze náhodou, že názvy společností xxx, xxx, xxx a xxx začínaly na počáteční písmeno „xxx“, kdy navíc svědek Č. uvedl, že na žádost obžalovaného L. došlo k přejmenování společnosti z xxx na xxx. Je tedy nepochybné, že obžalovaní museli získat informaci, že by názvy společností na toto písmeno měly začínat. Avšak i za předpokladu, že by obžalovaná F. označila svědkyni T. za nejslabšího pracovníka referátu a obžalovanému K. sdělila, že vyřizuje společnosti začínající na písmeno „xxx“, nemohla mít tato informace vliv na možnost obžalované F. zajistit vyplacení nadměrného odpočtu u dotčených společností, jak již bylo uvedeno výše, a to především s ohledem na stanovené limity u podpisového oprávnění. Svědkyně K. navíc potvrdila výpověď obžalované F., že systém přidělování společností podle počátečních písmen byl veřejně dostupný a též výslovně uvedla, že člen referátu sám o sobě nemohl daňovému subjektu pomoci k vyplacení nadměrného odpočtu, neboť neměl právo schvalování a podepisování. Z pohledu svědkyně K. byla svědkyně T. hodnocena jako pracovnice průměrná, nikoli podprůměrná. I kdyby ale byla svědkyně T. skutečně údajným nejslabším článkem, písmena vyřizovaná jednotlivými referenty se nepravidelně měnila a navíc spol. xxx nevyřizovala svědkyně T., nýbrž svědek V., který byl naopak hodnocen jako velmi kvalitní zaměstnanec úřadu.
268. Jak již bylo uvedeno výše, je rovněž zvláštní, že spol. xxx reagovala na výzvu k odstranění pochybností ze dne 22.12.2011 podáním opravného daňového přiznání dříve, nežli jí byla tato výzva fyzicky doručena. Informace mohla být sdělena obžalovanou F., to se však zdejšímu soudu nejeví jako logické, neboť k nevyměření daně by stačilo poštu nepřebírat či na ni nijak nereagovat, jak bylo zjištěno z výpovědi svědka V. Pravděpodobným vysvětlením je tedy to, že některý z obžalovaných kontaktoval finanční úřad a informoval se o stavu řízení. Svědkyně K. potvrdila, že telefonní kontakt s daňovými subjekty je z hlediska úspory času žádoucí. Zapojení obžalované do trestné činnosti se zdejšímu soudu jeví jako nepravděpodobné též z důvodu

absence jakékoli výhody pro obžalovanou z takového jednání plynoucí. Bylo prokázáno, že obžalovaná měla své zaměstnání ráda a byla dobrou pracovnící. Rovněž bylo prokázáno, že od obžalovaného nabídnutou odměnu odmítla a přestala s ním následně komunikovat. Případná výhoda plynoucí pro svědka P. z možnosti obžalovaného K. splatit svůj dluh představuje dle názoru soudu velmi slabou motivaci na straně obžalované, pokud jí hrozila ztráta zaměstnání a se svědkem P. neměla, jak bylo zjištěno, bližší vztah. Rovněž nebylo prokázáno, že by obžalovaná věděla, že obžalovaný K. dluží svědkovi P. vyšší finanční částku, když sám svědek P. vypověděl, že obžalované o dluhu obžalovaného K. neříkal.

269. Na základě provedeného dokazování bylo tedy k obžalované F. zjištěno, že skutečně byla s obžalovaným K. v kontaktu a že s ním hovořila o své práci. Sama obžalovaná připustila, že obžalovanému radila ohledně jeho společnosti, jejíž obchodní aktivity chtěl rozšířit na Slovensko. Obžalovaná rovněž připustila, že obžalovanému mohla sdělit princip, jakým dochází k přidělování společností jednotlivým referentům. Jak již bylo uvedeno shora, není jisté pouze náhodou, že všechny společnosti mající za cíl vylákat na Finančním úřadu pro Prahu 1 nadměrný odpočet, začínaly na písmeno xxx, kdy v případě spol. xxx navíc došlo záměrně ke změně názvu tak, aby právě na písmeno xxx název společnosti skutečně začínal. Svědeckými výpověďmi zaměstnanců finančního úřadu však bylo prokázáno, že informace o správci konkrétního písmene byla veřejně dostupnou informací, pokud by obžalovaná F. tedy obžalovanému K. sdělila princip přidělování společností, nesdělila by obžalovanému K. nic, co by obžalovaný nemohl zjistit prostřednictvím telefonního dotazu na příslušném finančním úřadu, a tudíž se nejednalo o žádnou důvěrnou či tajnou informaci, která nesměla být daňovým subjektům známa. I za předpokladu, že by obžalovaná skutečně obžalovanému K. poskytla radu, aby společnosti začínali na písmeno xxx, neznamenalo by to, že by obžalovaná byla schopna vyplacení nadměrného odpočtu zajistit, neboť neměla příslušné podpisové oprávnění. Navíc, písmena spravovaná jednotlivými referenty se měnila, písmeno xxx spravovali referenti dva, kdy svědek V. byl hodnocen jako velmi schopný, a obžalovaná tedy nemohla jistě vědět, komu konkrétně bude ta která společnost přidělena. Případné sdělení, že svědkyně T. je nejslabším pracovníkem a že spravuje písmeno xxx tak nepředstavuje jednání, kterým by obžalovaná porušila jakýkoli právní předpis a nemůže se tedy jednat o trestný čin. K obdobnému závěru dospěl soud i v případě údajné rady obžalované nepřebírat výzvu finančního úřadu ze dne 22.12.2011 ve vztahu ke společnosti xxx a podat opravné/dodatečné daňové přiznání. Opět se jeví jako poněkud podezřelé, že daňový subjekt reagoval na výzvu dříve, nežli byla subjektu doručena, avšak jak bylo zjištěno, údajná rada ze strany obžalované se nejvíe jako logická a rovněž ani jako nejjednodušší řešení, když stačilo na výzvu nereagovat. Provedeným dokazováním bylo zároveň vysvětleno možné zjištění vydání výzvy daňovým subjektem, a to prostřednictvím dotazu učiněného telefonicky, což dle výpovědi zaměstnanců finančního úřadu nebyl ojedinělý postup. Ve vztahu ke spol. xxx bylo prokázáno, že obžalované byla odměna za pomoc nabídnuta až po vyplacení nadměrného odpočtu, navíc nikoli v souvislosti se spol. xxx, ale se spol. xxx a xxx. Soud tedy dospěl k závěru, že informace

sdělené obžalovanou F. obžalovanému K. nemohly mít vliv na vylákání nadměrného odpočtu, že se tudíž obžalovaná nedopustila trestného činu a byla obžaloby zproštěna.

270. Rovněž v případě obžalovaného M. H. dospěl soud po provedném dokazování k závěru, že jeho vina nebyla prokázána a byl obžaloby zproštěn. Obžalovaný H. doznal, že určité dokumenty předložené obžalovaným P. v souvislosti se spol. xxx podepsal. Doznal, že spol. xxx založil, že podepsal notářský zápis, jménem společnosti xxx otevřel účet u spol. Raiffeisen Bank, uzavřel nájemní smlouvu a též podepsal plnou moc pro zastupování společnosti účetním. Popřel však, že by podepsal jakékoli faktury či směnky. Pasivní role obžalovaného H. při zakládání společnosti xxx vyplývá kromě výpovědi samotného obžalovaného rovněž z výpovědi svědka D. a listinných materiálů vydaných spol. xxx, ze kterých je zřejmé, že hlavní roli při zakládání společnosti xxx měl nikoli obžalovaný H., nýbrž obžalovaný P. Výpověď obžalovaného H. ohledně nepodepsání žádné faktury ani směnky za spol. xxx byla potvrzena výpovědí znalce Mgr. Aleše Čulíka z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, který tímto před soudem stvrdil závěry svého znaleckého zkoumání zachycené v písemně vyhotoveném znaleckém posudku. Z výpovědi znalce bylo zjištěno, že z 18 předložených sporných podpisů obžalovaného H., se s výjimkou podpisů na originálu smlouvy o podnájmu nebytového prostoru ze dne 6.12.2012 a originálů pracovních smluv ze dne 7.12.2012, nejedná o pravé, běžně používané podpisy obžalovaného M. H., resp. se v případě kopií nejedná o kopie pravých, běžně používaných podpisů. Pravděpodobně se nejedná ani o pravé podpisy komolené, resp. o jejich kopie, nýbrž se pravděpodobně jedná o padělků (resp. kopie padělků) vyhotovené se snahou o napodobení předlohy, u nichž neexistuje předpoklad pro identifikaci padělatele. Na základě provedených důkazů tak bylo prokázáno, že obžalovaný H. spol. xxx, za aktivní asistence obžalovaného P., založil, uzavřel jejím jménem bankovní účet, nájemní smlouvu na nebytový prostor, jakož i udělil plnou moc svědku Ž. Obžalovaný se prokazatelně dále činnosti společnosti xxx neúčastnil, nejednal za ni, nebyly mu předkládány žádné dokumenty k podpisu, ani neinkasoval odměnu za svou pozici jednatele v dané společnosti. Uvedené úkony, které za účasti obžalovaného P. učinil, však nepředstavují jednání, které by naplňovalo skutkovou podstatu žalovaného trestného činu, ani znaky skutkové podstaty trestného činu jiného. Až následné úkony navazující na založení společnosti, konkrétně uzavření fiktivních smluv na dílo v podobě reklamní kampaně pro spol. xxx se spol. xxx, xxx a xxx, podepsání souvisejících faktur a směnek, kdy účelem uvedené fiktivní transakce bylo vylákání nadměrného odpočtu, představovaly trestnou činnost. Vzhledem ke skutečnosti, že nebylo prokázáno, že by uvedené nelegální kroky učinil obžalovaný H., rozhodl soud o jeho zproštění obžaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je

podává byť i zčásti, ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný či chybí. V řízení vedené proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud prvního stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu. Poškozený v případě odsouzení obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznání poškozenému alespoň zčásti nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

Praha 23. května 2019

JUDr. Lenka Cihlářová
předsedkyně senátu